

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์
รวมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน

วิทยานิพนธ์
ของ
ปิยพร เกื้ออนันต์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน
ตุลาคม 2564
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์
รวมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน

วิทยานิพนธ์
ของ
ปิยพร เกื้ออนันต์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน
ตุลาคม 2564
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

DEVELOPMENT OF READING AND WRITING ENGLISH VOCABULARY
OF PRATHOMSUKSA 1 STUDENTS USING PHONICS METHOD
INTEGRATED WITH MULTIMEDIA, REINFORCEMENT,
AND PEER-ASSISTED LEARNING

BY

PIYAPORN KUEA-ANAN

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
The Master of Education Degree in Research of Curriculum and Instruction
at Sakon Nakhon Rajabhat University

October 2021

All Rights Reserved by Sakon Nakhon Rajabhat University

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างดี ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจาก รองศาสตราจารย์ ดร.สำราญ กำจัดภัย ประธานกรรมการที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาแนะนำ เสนอแนะ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ตลอดมา ตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง และขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ให้การช่วยเหลือการทำวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ ดร.อุษา ปราบหงษ์ ดร.พจมาน ชำนาญกิจ คุณครูรุ่งนภา สารมานิตย์ คุณครูบุญผ่อง คุณศักดิ์ คุณครูทิพารัตน์ วงศ์ประทุม ผู้เชี่ยวชาญที่กรุณาพิจารณาความถูกต้องของเครื่องมือวิจัย

ขอขอบคุณ นางสาวรุ่งนภา สารมานิตย์ รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านศรีเมือง ที่ให้โอกาสและให้คำปรึกษา ขอขอบคุณคณะครูและนักเรียนโรงเรียนบ้านศรีเมือง ที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่บิดา มารดาของ ผู้วิจัย คุณพ่อจรัญ เกื้ออนันต์ คุณแม่จันทร์ทอง เกื้ออนันต์ และบูรพาจารย์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนจนผู้วิจัยสามารถดำรงตนและบรรลุผลสำเร็จในปัจจุบัน

ปิยพร เกื้ออนันต์

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน
ผู้วิจัย	ปิยพร เกื้ออนันต์
กรรมการที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.สำราญ กำจัดภัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์
ปริญญา	ค.ม. (วิจัยหลักสูตรและการสอน)
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปีที่พิมพ์	2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนโดยมีความมุ่งหมายเพื่อ

- 1) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ภายหลังการเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน กับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และ
- 2) เปรียบเทียบความก้าวหน้าด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน กับเกณฑ์ดัชนีความก้าวหน้า (E.I.) ที่ตั้งไว้ที่ร้อยละ 50 ขึ้นไป

กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านศรีเมือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และ 2) ชุดกิจกรรมการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และดัชนีความก้าวหน้า (E.I.)

ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการพัฒนา ผลคะแนนเฉลี่ยรวมร้อยละ 83.20 และค่าดัชนีความก้าวหน้าเฉลี่ยรวมร้อยละ 82.72 เมื่อพิจารณานักเรียนเป็นรายบุคคลผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100

2. ความสามารถในการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน

หลังการพัฒนา ผลคะแนนเฉลี่ยรวมร้อยละ 82.80 และค่าดัชนีความก้าวหน้าเฉลี่ยรวมร้อยละ 82.45 เมื่อพิจารณานักเรียนเป็นรายบุคคลผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100

คำสำคัญ: การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ วิธีการสอนแบบโฟนิกส์
สื่อประสม การเสริมแรง เพื่อนช่วยเพื่อน

TITLE	Development of Reading and Writing English Vocabulary of Prathomsuksa 1 Students Using Phonics Method Integrated with Multimedia, Reinforcement, and Peer-Assisted Learning
AUTHOR	Piyaporn Kuea-Anan
ADVISORS	Assoc. Prof. Dr. Sumran Gumjudpai Asst. Prof. Dr. Vijitra Vonganusith
DEGREE	M.Ed. (Research of Curriculum and Instruction)
INSTITUTION	Sakon Nakhon Rajabhat University
YEAR	2021

ABSTRACT

The purposes of this classroom action research were to 1) compare the target students' English reading and writing vocabulary ability after using phonics method integrated with multimedia, reinforcement, and peer-assisted learning with the pass criterion of 70 percent; 2) compare the target students' progress in reading and writing English vocabulary ability after using phonics method integrated with multimedia, reinforcement, and peer-assisted learning with the effectiveness index (E.I.) of more than 50 percent. The target students consisted of ten Prathomsuksa 1 students from Bansrimueang school under Udonthani Primary Educational Service Area Office 3 in the first semester of the academic year 2021. The research instruments included 1) a test assessing students' reading and writing English vocabulary ability, and 2) an activity package for developing reading and writing English vocabulary ability. The statistics for data analysis were percentage, mean, and the effectiveness index (E.I.).

The findings were as follows:

1. The students' English reading ability after the intervention passed the assessment criterion with a mean score of 83.20 percent and the effectiveness index of 82.72 percent. When assessing individual students' English reading ability, all students achieved the pass criterion, accounting for 100 percent.

2. The students' English writing ability after the intervention passed the assessment criterion with a mean score of 82.80 percent, the effectiveness index criteria of 82.45 percent. When assessing individual students' English writing ability, all students achieved the pass criterion, accounting for 100 percent.

Keywords: Reading and Writing English Vocabulary, Phonics Method, Multimedia, Reinforcement, Peer-Assisted Learning

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
คำถามของการวิจัย	5
ความมุ่งหมายของการวิจัย	6
ความสำคัญของการวิจัย	6
ขอบเขตของการวิจัย	7
กรอบแนวคิดของการวิจัย	8
นิยามศัพท์เฉพาะ	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	
กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ	17
คุณภาพผู้เรียนเมื่อเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	18
สาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	19
หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านศรีเมือง	21
โครงสร้างหลักสูตร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	21
คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	22
ตัวชี้วัดวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	23
โครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	23
การอ่านสะกดคำ	34
ความหมายของการอ่านสะกดคำ	34
ความสำคัญของการอ่านสะกดคำ	35
การเขียนสะกดคำ	37
ความหมายของการเขียนสะกดคำ	37
ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ	37

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
วิธีการสอนแบบโฟนิกส์	39
ประวัติความเป็นมาของการสอนอ่านแบบโฟนิกส์	39
ความหมายของวิธีการสอนแบบโฟนิกส์	40
ประเภทการสอนแบบโฟนิกส์	42
แนวทางการสอนอ่านสะกดคำแบบการสังเคราะห์การออกเสียง (Synthetic Phonics)	43
รูปแบบการสอนแบบ Synthetic Phonics	45
การสอนการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษ	48
เสียงของตัวอักษรและกลุ่มของตัวอักษร (Phonemes)	48
สระเดี่ยวเสียงสั้นในภาษาอังกฤษ	52
รูปแบบโครงสร้างของคำในภาษาอังกฤษ	53
สื่อประสม	55
ความหมายของสื่อประสม	55
ประเภทของสื่อประสมทางการศึกษา	56
รูปแบบของสื่อประสม	58
องค์ประกอบของสื่อประสม	61
ประโยชน์ของสื่อประสมในการศึกษา	65
ชุดกิจกรรม	66
ความหมายของชุดกิจกรรม	66
ประเภทของชุดกิจกรรม	67
องค์ประกอบของชุดกิจกรรม	69
การเสริมแรงบวก	70
ความหมายของการเสริมแรงบวก	70
แนวคิด/ทฤษฎี	71
การนำทฤษฎีการเสริมแรงไปประยุกต์ใช้	73

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ประเภทของตัวเสริมแรงบวก	75
เพื่อนช่วยเพื่อน	78
ความหมายของเพื่อนช่วยเพื่อน	78
แนวคิดและทฤษฎีเพื่อนช่วยเพื่อน	79
รูปแบบวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน	81
หลักเกณฑ์ในการจัดกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน	82
หลักการใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน	82
หลักเกณฑ์ในการเลือกเพื่อนผู้สอน	83
วัตถุประสงค์การสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน	83
ขั้นตอนการให้เพื่อนช่วยเพื่อน	84
การวิจัยปฏิบัติการ	87
ความหมายของการวิจัยปฏิบัติการ	87
ประเภทของการวิจัยปฏิบัติการ	89
กระบวนการวิจัยปฏิบัติการ	91
ขั้นตอนของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ	94
การเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ	96
การวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ	97
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	97
งานวิจัยในประเทศ	97
งานวิจัยต่างประเทศ	102
3 วิธีดำเนินการวิจัย	107
ขั้นที่ 1 ขั้นศึกษาสภาพปัญหาและวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา	107
กำหนดกลุ่มเป้าหมาย	107

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ประชุมปรึกษาหารือ	107
สรุปผลการประชุมปรึกษาหารือ	108
ขั้นที่ 2 ขั้นเตรียมการและออกแบบนวัตกรรมเพื่อใช้ในการพัฒนา	110
ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	110
กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้	111
กำหนดแผนการพัฒนา	111
สร้างและพัฒนาเครื่องมือ	118
ขั้นที่ 3 ขั้นนำนวัตกรรมไปใช้ในการพัฒนา	122
วงรอบที่ 1 ชุดกิจกรรมที่ 1 การอ่านและการเขียนคำศัพท์	
ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ a เสียงสั้น (Short a Vowel Sound)	122
วงรอบที่ 2 ชุดกิจกรรมที่ 2 การอ่านและการเขียนคำศัพท์	
ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ e เสียงสั้น (Short e Vowel Sound)	124
วงรอบที่ 3 ชุดกิจกรรมที่ 3 การอ่านและการเขียนคำศัพท์	
ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ i เสียงสั้น (Short i Vowel Sound)	125
วงรอบที่ 4 กิจกรรมที่ 4 การอ่านและการเขียนคำศัพท์	
ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ o เสียงสั้น (Short o Vowel Sound)	126
วงรอบที่ 5 ชุดกิจกรรมที่ 5 การอ่านและการเขียนคำศัพท์	
ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ u เสียงสั้น (Short u Vowel Sound)	127
ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินและสรุปผลการพัฒนา	134
ขั้นเตรียมการก่อนเก็บรวบรวมข้อมูล	134
ดำเนินการทดลอง	134
หลังการทดลอง	134
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	134

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	137
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระหว่างการพัฒนา	137
ผลการดำเนินการวงรอบที่ 1	137
ผลการดำเนินการวงรอบที่ 2	142
ผลการดำเนินการวงรอบที่ 3	147
ผลการดำเนินการวงรอบที่ 4	151
ผลการดำเนินการวงรอบที่ 5	155
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลหลังการพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน และการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	159
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	163
สรุปผลการวิจัย	164
อภิปรายผล	168
ข้อเสนอแนะ	173
บรรณานุกรม	175
ภาคผนวก	193
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการวิจัย	195
ภาคผนวก ข รายนามผู้เชี่ยวชาญ	205
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	209
ภาคผนวก ง ค่าคุณภาพเครื่องมือ	257
ประวัติย่อของผู้วิจัย	269

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 สารที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร	19
2 สารที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม	20
3 สารที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น	20
4 สารที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก	21
5 โครงสร้างหลักสูตรขั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านศรีเมือง	21
6 โครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านศรีเมือง	21
7 44 หน่วยเสียงของตัวอักษร กลุ่มตัวอักษรและสระในภาษาอังกฤษ	48
8 ตารางจำแนกพยางค์ในหนึ่งคำ	54
9 ตารางวิเคราะห์สภาพปัญหา สาเหตุ และแนวทางในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ	108
10 กำหนดการและเป้าหมายความสำเร็จในแต่ละวงรอบปฏิบัติการ	113
11 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ ภาษาอังกฤษระหว่างเรียน ชุดที่ 1	139
12 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนคำศัพท์ ภาษาอังกฤษระหว่างเรียน ชุดที่ 1	141
13 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ ภาษาอังกฤษระหว่างเรียน ชุดที่ 2	144
14 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนคำศัพท์ ภาษาอังกฤษระหว่างเรียน ชุดที่ 2	146
15 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ระหว่างเรียน ชุดที่ 3	149
16 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ระหว่างเรียน ชุดที่ 3	150

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
17 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ระหว่างเรียน ชุดที่ 4	153
18 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ระหว่างเรียน ชุดที่ 4	154
19 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ระหว่างเรียน ชุดที่ 5	157
20 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ระหว่างเรียน ชุดที่ 5	158
21 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสอน แบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน	160
22 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสอน แบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน	161
23 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนา ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	259
24 ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบ วัดความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	262
25 ผลการวิเคราะห์ค่าความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	264

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
26 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	267

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดของการวิจัย	9
2 ไฮเปอร์ออดีโอ	64
3 วงจรของการวิจัยปฏิบัติการตามแนวคิดของ Kemmis และ McTaggart	92
4 กระบวนการวิจัยปฏิบัติการของกรมวิชาการ	93
5 แผนดำเนินการพัฒนางรอบที่ 1	129
6 แผนดำเนินการพัฒนางรอบที่ 2	130
7 แผนดำเนินการพัฒนางรอบที่ 3	131
8 แผนดำเนินการพัฒนางรอบที่ 4	132
9 แผนดำเนินการพัฒนางรอบที่ 5	133

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สังคมโลกในปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา และการแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานคือภาษาอังกฤษ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 220) ภาษาอังกฤษมีอิทธิพลต่อการใช้ชีวิตประจำวัน ทั้งในด้านการติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติ ฉลากสินค้าข้อมูลต่าง ๆ ในการเลือกซื้อ สิ่งของอุปโภคบริโภคที่นำเข้ามาขายภายในประเทศ การศึกษาต่อ และการสมัครงาน ดังจะเห็นได้จากการใช้คะแนนการสอบ เช่น TOEIC, IELTS, TOEFL, and CU-TEP และมีการสอบสัมภาษณ์เป็นภาษาอังกฤษอีกด้วย หากใครมีความสามารถด้านภาษาอังกฤษในระดับสูงจะได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ นอกจากนั้นภาษาอังกฤษยังใช้ในการทำงานของอาเซียน ใช้สื่อสารในการประกอบอาชีพเสรีภายในประเทศสมาชิกอาเซียนได้ 8 อาชีพ คือ 1) วิศวกรรม 2) การสำรวจ 3) สถาปัตยกรรม 4) แพทย์ 5) ทันตแพทย์ 6) พยาบาล 7) บัญชี และ 8) การบริการ/การท่องเที่ยว (กระทรวงการต่างประเทศ, 2558, หน้า 29) ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญและความจำเป็นอย่างยิ่งในการศึกษาและเรียนรู้

การออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้องหรือใกล้เคียงกับสำเนียงของเจ้าของภาษา มีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะหากออกเสียงของคำไม่ถูกต้อง ความหมายของคำก็จะเปลี่ยนไปด้วย การออกเสียงที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองจะต้องมีความเข้าใจในระบบเสียงของภาษา โดยผู้เรียนเหล่านี้ส่วนใหญ่มักคิดว่า ปัญหาสำคัญในการพูดภาษาอังกฤษสืบเนื่องมาจากการออกเสียง (Pronunciation) ส่งผลให้เกิดปัญหาในการสื่อสาร (Derwing & Rossiter, 2002, p. 155) ที่ผ่านมามหาวิทยาลัยบูรพาได้พัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษโดยใช้สำเนียงภาษาไทย ทำให้การสื่อสารกับชาวต่างชาติหรือเจ้าของ

ภาษาไม่เข้าใจ ทำให้ขาดความมั่นใจในการพูด ดังที่ Genesee (2008, p. 324) ได้กล่าวว่า การไม่รู้ถึงความสัมพันธ์ของตัวอักษรและเสียงเป็นอุปสรรคต่อทักษะการถอดรหัสคำ การขาดทักษะการถอดรหัสนี้เป็นอุปสรรคต่อทักษะในกระบวนการสร้างประโยคและการกลั่นกรองความหมายในประโยค การไม่คุ้นเคยกับเสียงสระและเสียงพยัญชนะบางเสียง ในภาษาอังกฤษ ก็เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถออกเสียงได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้การเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องก็มีความสำคัญเช่นเดียวกัน การเขียนเป็นการสื่อสารอีกรูปแบบหนึ่ง หากไม่สามารถเขียนภาษาอังกฤษ หรือเขียนคำศัพท์ ภาษาอังกฤษไม่ถูกต้องก็ไม่สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้ (Allen & Valette, 1977, p. 120) ในขณะเดียวกันการรู้ความหมายของคำศัพท์ก็จะช่วยให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษา สื่อความหมายในสถานการณ์ต่าง ๆ ดังนั้นการออกเสียงและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่ถูกต้องจึงเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งในการเรียนภาษาภาษาอังกฤษ อีกทั้งยังช่วยส่งเสริม บุคลิกภาพและสื่อถึงความรู้ของบุคคลนั้นอีกด้วย

โรงเรียนบ้านศรีเมือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรธานี เขต 3 ประสบปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ดังจะเห็นได้จากผลการทดสอบ วิชาภาษาอังกฤษของการทดสอบระดับชาติ O-Net อยู่ในระดับต่ำ โดยมีค่าสถิติคะแนน เฉลี่ยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ย้อนหลัง 5 ปี (สถาบันทดสอบการศึกษาระดับชาติ (องค์การมหาชน, 2563, ออนไลน์) เผยให้เห็นว่า จากปีการศึกษา 2558 ถึงปีการศึกษา 2562 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 29.42, 27.12, 25.19, 27.50 และ 25.00 ตามลำดับ จากการวิเคราะห์ปัญหาพบว่าสาเหตุเนื่องมาจากการที่นักเรียนอ่านภาษาอังกฤษไม่ออก เขียนภาษาอังกฤษไม่ได้ ไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ดังที่ พิมภรณ์ พวงชื่น และวิวัฒน์ มีสุวรรณ (2563, หน้า 21) ได้กล่าวว่า การเรียนภาษาอังกฤษนั้น ปัญหาที่พบ อยู่เสมอก็คือการสะกดคำไม่ถูกต้อง ซึ่งไม่เพียงแต่จะพบในบรรดาผู้ที่เรียนภาษาต่างประเทศ เป็นภาษาที่สองเท่านั้น แม้ผู้ที่เรียนภาษาของตนเอง เช่นนักเรียนไทยที่เรียนภาษาไทย หรือนักเรียนอเมริกันที่เรียนภาษาอเมริกันก็ยังสะกดคำในภาษาของตนไม่ถูกเช่นกัน

จากการศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านศรีเมือง ปรากฏดังนี้ 1) นักเรียนจำรูปของตัวอักษร ภาษาอังกฤษไม่ได้ 2) นักเรียนไม่สามารถระบุเสียงของตัวอักษรภาษาอังกฤษได้ 3) นักเรียนไม่สามารถอ่านและเขียนสะกดคำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ ปัญหาด้านการอ่านและการเขียนออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้ ด้านครูผู้สอน พบว่า 1) ครูขาด

ความรู้ความเข้าใจในการสอนการอ่านแบบสะกดคำ 2) ครูใช้รูปแบบ วิธีการ และเทคนิค การสอน การสอนที่ไม่เหมาะสมกับนักเรียน ซึ่งเป็นการสอนแบบท่องจำคำศัพท์เป็นคำ ๆ ซึ่งจะทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้ช้าและลืมคำศัพท์ได้โดยง่าย 3) ครูขาดสื่อและเครื่องมือที่ช่วย เราความสนใจให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาในบทเรียนที่สอน 4) ครูขาดการวางแผนในการสอน ในแต่ละครั้ง ด้านผู้เรียน พบว่า 1) นักเรียนเรียนรู้ได้ช้า เนื่องจากเป็นโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา มีระดับชั้นละ 1 ห้องเรียน จึงมีนักเรียนที่มีความสามารถอยู่ในระดับ เก่ง ปานกลาง อ่อน นักเรียนที่มีความสามารถอยู่ในระดับอ่อนจึงเป็นตัวถ่วงเพื่อนในการเรียนรู้ บทเรียนถัดไป 2) นักเรียนบางคนมีพฤติกรรมขี้เกียจหรือไม่อยากเรียนรู้ในสิ่งที่ครูสอน 3) ผู้เรียนพูดภาษาถิ่นและใช้ภาษาถิ่นในชีวิตประจำวัน เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ในโรงเรียน และเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สามและใช้ในชั่วโมงภาษาอังกฤษเท่านั้น จึงทำให้ภาษาอังกฤษพัฒนาได้ไม่ดีเท่าที่ควร

จากปัญหาการจัดการเรียนการสอนที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า งานวิจัยจากนักการศึกษาหลายท่าน ได้แนวทางการแก้ปัญหาโดยใช้วิจัยปฏิบัติการ เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน ดังที่ สุกิมล ว่องวาณิช (2552, หน้า 21) ได้กล่าวไว้ว่า การวิจัยปฏิบัติการเป็นการวิจัยโดยครูผู้สอนในชั้นเรียน เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน และนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนหรือส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้นักเรียนให้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับนักเรียน โดยที่ขั้นตอนการวิจัยปฏิบัติการ งามี 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผน (Plan) ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติการ (Act) ขั้นที่ 3 ขั้นสังเกตการณ์ (Observe) และขั้นที่ 4 ขั้นการสะท้อนการปฏิบัติ (Reflect) (วิชัย วงษ์ใหญ่, 2537, หน้า 10) ซึ่งการดำเนินการวิจัยปฏิบัติการในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ร่วมกับ วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ การสอนโดยใช้สื่อผสม การเสริมแรงทางบวก และเพื่อนช่วยเพื่อน

จากแนวทางการแก้ปัญหาที่ผู้วิจัยได้เลือกสรรมาข้างต้นนั้น การสอนแบบ โฟนิกส์เป็นวิธีการสอนการอ่านและการเขียนสะกดคำศัพท์ ซึ่ง Weaver (1994, p. 32) ได้กล่าวว่า โฟนิกส์เป็นวิธีการสอนที่สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียน สะกดคำ สอดคล้องกับ Brahmanand (2008, Online) ที่กล่าวว่า การเข้าใจเสียงที่ใช้ ในแต่ละภาษาและถ้อยเสียงสู่ตัวอักษร เพื่อให้สามารถอ่านได้อย่างคล่องแคล่ว ผู้เรียน ต้องฝึกฝนถ้อยเสียงจากตัวอักษรสู่เสียง และเสียงสู่ตัวอักษรจนใช้ได้อย่างอัตโนมัติ การใช้ วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ประกอบกับการใช้สื่อการสอนที่หลากหลายและมีความสัมพันธ์กัน ในเนื้อหา จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้

ได้ดี และมีประสิทธิภาพ ดังที่ ประหยัด จิระวรพงศ์ (2527, หน้า 256) ได้กล่าวว่า การใช้สื่อประสมจะช่วยให้ผู้เรียนมีประสบการณ์จากประสาทสัมผัสที่ผสมผสานกัน สอดคล้องกับวิชัย วงษ์ใหญ่ (2521, หน้า 128) ที่กล่าวว่า ชุดกิจกรรมเป็นสื่อประสมชนิดหนึ่งที่มีระบบการผลิตและการนำสื่อการเรียนหลาย ๆ อย่างมาสัมพันธ์กันอย่างมีคุณค่าส่งเสริมซึ่งกันและกัน เมื่อนำมาใช้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาจะช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับเทคนิคการเสริมแรงบวกที่ผู้วิจัยนำมาใช้กระตุ้นผู้เรียนประกอบด้วย 1) แรงเสริมทางสังคม เป็นตัวเสริมแรงที่ไม่ต้องลงทุนซื้อหา มีอยู่กับตัวเราและค่อนข้างจะมีประสิทธิภาพสูงในการปรับพฤติกรรม แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ คำพูดได้แก่ คำชมเชย เช่น ดีมาก น่าสนใจมาก การแสดงออกทางท่าทาง เช่น ยิ้ม จับมือ (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2552, หน้า 20) 2) การให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เพื่อให้นักเรียนทราบถึงความก้าวหน้าหรือความสำเร็จของผลงานหลังนักเรียนทำงานเสร็จ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้และการประเมินเพื่อการเรียนรู้ (Assessment for learning) (Hattie & Jaeger, 1998, p. 111) และ 3) การใช้เบี้ยอรรถกร ซึ่งเป็นลักษณะที่ครูและนักเรียนได้สัญญาและตกลงกันไว้ซึ่งมีลักษณะที่ชัดเจน โดยจะอยู่ในรูปแบบของคูปอง แลกรางวัล ดาวสะสมแต้ม ตามกฎเกณฑ์ในการรับรางวัลที่ครูและนักเรียนร่วมกันตั้งไว้ (Mikulas, 1978, pp. 89–94, อ้างถึงใน ทิพย์วรรณ จุลรัชนิกร, 2552, หน้า 31) และวิธีการสุดท้ายที่ผู้วิจัยนำมาประยุกต์ใช้ร่วมวิธีต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้น คือการให้เพื่อนช่วยเพื่อน ซึ่งเป็นการเรียนรู้ร่วมกันโดยผู้เรียนที่มีความสามารถสูงกว่าจะช่วยเหลือผู้เรียนที่มีความสามารถต่ำกว่าส่งเสริมความเข้าใจซึ่งกันและกัน และยังเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่พร้อมจะให้ความช่วยเหลือที่จำเป็นแก่กันระหว่างผู้เรียน (Oxford, 1997, n.d.) สอดคล้องกับ นันทวัน วัฒนมงคลสุข และคณะ (2560, หน้า 280–281) ที่กล่าวว่า เพื่อนช่วยเพื่อนเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อย หรือเป็นคู่ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมโดยคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน หรือให้มีการผลัดเปลี่ยนกันเพื่อเป็นผู้สอนและผู้เรียนเพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทเรียน โดยครูผู้สอนมีหน้าที่เพียงผู้ให้คำแนะนำและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน และผู้เรียนได้ช่วยเหลือเกื้อกูลกันในลักษณะเก่งช่วยอ่อน เป็นวิธีการที่คนเก่งจะช่วยอธิบาย แนะนำ และช่วยแก้ไขปัญหาก็แก่คนที่มีการเรียนอ่อนกว่า

จากสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการวิจัย เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์อังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับสื่อประสมเพื่อให้เร้าความสนใจนักเรียน ใช้การเสริมแรงเข้ามาเป็นตัวช่วยในการปรับพฤติกรรมของนักเรียน และให้เพื่อนช่วยเพื่อนในการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ในชั้นเรียน ประกอบกับการใช้ชุดกิจกรรมการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กระบวนการวิจัยปฏิบัติการในการดำเนินการวิจัย เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐาน อันจะนำไปต่อยอดการเรียนรู้ด้านภาษาอังกฤษต่อไป

คำถามของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. นักเรียนกลุ่มเป้าหมายมีความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ภายหลังการเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม หรือไม่ อย่างไร
2. นักเรียนกลุ่มเป้าหมายที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน มีความก้าวหน้าด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ผ่านเกณฑ์ดัชนีความก้าวหน้า (E.I.) ที่ตั้งไว้ที่ร้อยละ 50 ขึ้นไป หรือไม่ อย่างไร
3. นักเรียนกลุ่มเป้าหมายมีความสามารถด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ภายหลังการเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม หรือไม่ อย่างไร
4. นักเรียนกลุ่มเป้าหมายที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน มีความก้าวหน้าด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ผ่านเกณฑ์ดัชนีความก้าวหน้า (E.I.) ที่ตั้งไว้ที่ร้อยละ 50 ขึ้นไป หรือไม่ อย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ภายหลังการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน กับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม
2. เพื่อเปรียบเทียบความก้าวหน้าด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน กับเกณฑ์ดัชนีความก้าวหน้า (E.I.) ที่ตั้งไว้ที่ร้อยละ 50 ขึ้นไป
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ภายหลังการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน กับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม
4. เพื่อเปรียบเทียบความก้าวหน้าด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน กับเกณฑ์ดัชนีความก้าวหน้า (E.I.) ที่ตั้งไว้ที่ร้อยละ 50 ขึ้นไป

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยคาดหวังว่าจะก่อให้เกิดประโยชน์ ดังนี้

1. ได้ชุดกิจกรรมพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ที่มีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการอ่านและเขียนของนักเรียนได้
2. เป็นแนวทางสำหรับผู้สอนในการพัฒนาและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ระดับชั้นอื่น ๆ ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของการวิจัย ไว้ดังนี้

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom action research) ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของการวิจัยปฏิบัติการ (Action research) ที่มีเป้าหมายเพื่อแก้ปัญหา หรือพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคลในชั้นเรียนที่ผู้สอน (ผู้วิจัย) โดยการดำเนินการแก้ปัญหา หรือพัฒนาผู้เรียน ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ การวางแผน (Plan) การปฏิบัติตาม แผนที่วางไว้ (Act) การสังเกตผลการปฏิบัติ (Observe) และการสะท้อนผลและปรับปรุง (Reflect & Revise) ซึ่งการดำเนินการวิจัยตามแผนจะมีลักษณะที่ยืดหยุ่น

1. ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน บ้านศรีเมืองสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรธานี เขต 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 10 คน

2. ขอบเขตด้านตัวแปร

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ การเรียนการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบ โฟนิิกส์ ร่วมกับสื่อประสม เสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

- 2.2.1 ความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
- 2.2.2 ความก้าวหน้าด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
- 2.2.3 ความสามารถด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
- 2.2.4 ความก้าวหน้าด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ มีขอบข่ายเนื้อหาสาระการเรียนรู้ ดังนี้

- 3.1 ชุดกิจกรรมที่ 1 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ a เสียงสั้น (Short a Vowel Sound)
- 3.2 ชุดกิจกรรมที่ 2 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ e เสียงสั้น (Short e Vowel Sound)
- 3.3 ชุดกิจกรรมที่ 3 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ i เสียงสั้น (Short i Vowel Sound)

3.4 ชุดกิจกรรมที่ 4 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ด้วยสระ o เสียงสั้น (Short o Vowel Sound)

3.5 ชุดกิจกรรมที่ 5 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ด้วยสระ u เสียงสั้น (Short u Vowel Sound)

4. ขอบเขตด้านระยะเวลาในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียน
คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนศรีเมือง โดยใช้วิธีการสอน
แบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน ในภาคเรียนที่ 1
ปีการศึกษา 2564 รวมเวลาทั้งสิ้น 15 ชั่วโมง (โดยเวลาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ยืดหยุ่น
ตามความเหมาะสมของแต่ละกิจกรรม)

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัยไว้ ดังนี้

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามรูปแบบของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน
(Classroom action research) ซึ่งเป็นการวิจัยที่มุ่งแก้ปัญหาหรือพัฒนาผู้เรียนเฉพาะที่เป็น
กลุ่มเป้าหมายของการวิจัย โดยมีลักษณะการดำเนินการวิจัยที่ยืดหยุ่นทั้งในด้านวิธีการ
กิจกรรม หรือระยะเวลาในการแก้ปัญหา การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้
กระบวนการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของ
นักเรียนแบ่งเป็น 5 วงรอบ ตามชุดกิจกรรมการพัฒนา 5 ชุดกิจกรรม ได้แก่ ชุดกิจกรรมที่ 1
การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ a เสียงสั้น (Short a Vowel Sound)
ชุดกิจกรรมที่ 2 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ e เสียงสั้น (Short e
Vowel Sound) ชุดกิจกรรมที่ 3 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ i
เสียงสั้น (Short i Vowel Sound) ชุดกิจกรรมที่ 4 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ด้วยสระ o เสียงสั้น (Short o Vowel Sound) ชุดกิจกรรมที่ 5 การอ่านและการเขียนคำศัพท์
ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ u เสียงสั้น (Short u Vowel Sound)

โดยในแต่ละวงรอบหรือแต่ละชุดกิจกรรม มีการดำเนินการเป็นวัฏจักร 4 ขั้น
คือ ขั้นที่ 1 วางแผนปฏิบัติงาน (Plan) ขั้นที่ 2 ปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ (Act) ซึ่งแผนที่วางไว้
ซึ่งมีความยืดหยุ่นตามความเหมาะสม ขั้นที่ 3 สังเกตผลการปฏิบัติงาน (Observe) และ

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามคำศัพท์เฉพาะในการวิจัยไว้ ดังนี้

1. การอ่าน หมายถึง การอ่านสะกดคำโดยการผสมหน่วยเสียงระหว่างสระและพยัญชนะเข้าด้วยกันตามโครงสร้างของคำในภาษานั้น ๆ แล้วกลายเป็นคำที่มีความหมาย
2. การเขียน หมายถึง การเขียนสะกดคำโดยการแยกเสียงของพยัญชนะและสระออกเป็นตัวอักษรของแต่ละหน่วยเสียงแล้วผสมกันออกมาเป็นคำได้ถูกต้อง
3. ชุดกิจกรรมการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง สื่อการสอนการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้แก่ ชุดกิจกรรมที่ 1 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ a เสียงสั้น (Short a Vowel Sound) ชุดกิจกรรมที่ 2 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ e เสียงสั้น (Short e Vowel Sound) ชุดกิจกรรมที่ 3 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ i เสียงสั้น (Short i Vowel Sound) ชุดกิจกรรมที่ 4 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ o เสียงสั้น (Short o Vowel Sound) ชุดกิจกรรมที่ 5 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ u เสียงสั้น (Short u Vowel Sound) ซึ่งแต่ละชุดประกอบด้วย ชื่อเรื่อง วัตถุประสงค์ คำชี้แจง เวลาที่ใช้ สื่อการสอน ใบความรู้ แผนการสอน และแบบฝึกหัดท้ายกิจกรรม
4. ความสามารถในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง ทักษะการอ่านออกเสียงแบบสะกดคำภาษาอังกฤษ โดยอ่านเสียงของตัวอักษรแต่ละตัวแล้วผสมเสียงของตัวอักษรออกมาเป็นคำได้ถูกต้อง หรือใกล้เคียงกับสำเนียงของเจ้าของภาษา โดยวัดจากการทดสอบการอ่านสะกดคำท้ายชุดกิจกรรมแต่ละชุดกิจกรรม โดยผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม
5. ความก้าวหน้าด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง พัฒนาการด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น หลังได้รับการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยผ่านเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดที่ร้อยละ 50

6. ความสามารถด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง ทักษะการเขียนสะกดคำ โดยสามารถแยกเสียงของพยัญชนะออกเป็นตัวอักษรของแต่ละหน่วยเสียงแล้วผสมเสียงออกมาเป็นคำได้ถูกต้อง วัดได้โดยการทดสอบการเขียนตามคำบอกท้ายชุดกิจกรรมแต่ละชุดกิจกรรม โดยผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

7. ความก้าวหน้าด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง พัฒนาการด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น หลังได้รับการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยผ่านเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดที่ร้อยละ 50

8. วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ หมายถึง การสอนการอ่านและการเขียนแบบสะกดคำระดับพื้นฐาน เป็นการอ่านแบบออกเสียงโดยการผสมเสียงหน่วยเสียงของพยัญชนะและสระซึ่งมีทั้งหมด 44 หน่วยเสียงตามโครงสร้างของคำ โดยผู้วิจัยเลือกสอนแบบการสังเคราะห์การออกเสียง (synthetic phonics) มีขั้นตอนการสอน 5 ขั้น ดังนี้

8.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Introduction)

กำหนดวัตถุประสงค์ และอภิปรายเกณฑ์สำหรับความสำเร็จในเรื่องที่จะเรียน หรือทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา เช่น การฝึกออกเสียงตัวอักษรการผสมคำและการแบ่งส่วนของคำ

8.2 ขั้นสอน (Teach)

8.2.1 สอนการออกเสียงตัวอักษรใหม่ หรือตัวอักษรที่เคยเรียนมาแล้ว

8.2.2 สอนการผสมคำและแบ่งส่วนตัวอักษร

8.2.3 สอนคำยากและ/หรือการแบ่งส่วนตัวอักษร

8.3 ขั้นฝึก (Practice)

ฝึกอ่านและ/หรือการสะกดคำด้วยตัวอักษรใหม่

8.4 ขั้นประยุกต์ใช้ (Apply)

อ่านคำบรรยายภาพ หรืออ่านถอัตรหัสคำ

8.5 ขั้นประเมินผล (Assess)

ตรวจสอบผลการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ในขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

9. การสอนโดยใช้สื่อประสม หมายถึง การสอนใช้สื่อมัลติมีเดีย ประกอบการสอน ได้แก่ วิดีโอ เกม เพลง โปรแกรมเพาเวอร์พอย ที่นำมาใช้ร่วมกันในการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความเข้าใจและมีทักษะเพิ่มขึ้นซึ่งผู้วิจัยได้นำมาใช้ใน สื่อผสม ดังนี้

9.1 วิดีโอ หมายถึง วิดีทัศน์การสอนการออกเสียงสระและพยัญชนะ ภาษาอังกฤษ

9.2 เกม หมายถึง เกมการศึกษาที่ผู้วิจัยออกแบบเพื่อใช้ประกอบการ สอนชุดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละวงรอบปฏิบัติการ ได้แก่ เกมที่สร้างจากโปรแกรม คอมพิวเตอร์ เกมจากบัตรคำ บัตรภาพ เกมการแข่งขัน และเกมที่สร้างจากอุปกรณ์อื่น ๆ

9.3 เพลง หมายถึง เพลงที่ใช้ประกอบการสอนในแต่ละชุดกิจกรรม เพื่อให้นักเรียนจำเสียงของพยัญชนะและสระภาษาอังกฤษดียิ่งขึ้นได้

9.4 โปรแกรมเพาเวอร์พอย หมายถึง โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับสระ พยัญชนะ และการสะกดคำภาษาอังกฤษ เพื่อใช้ ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้

10. การให้การเสริมแรงทางบวก หมายถึง การกระทำใด ๆ ที่ทำให้ผู้เรียน เกิดความพึงพอใจ หลังการแสดงผลพฤติกรรมออกมา แล้วทำให้แนวโน้มการแสดง พฤติกรรมที่พึงประสงค์นั้นคงอยู่หรือเพิ่มมากขึ้น ซึ่งผู้วิจัยเลือกมา 4 รูปแบบ ดังนี้

10.1 การเสริมแรงทางสังคม หมายถึง การใช้คำพูดชมเชยและการใช้ ภาษาท่าทางประกอบ เมื่อนักเรียนแสดงผลพฤติกรรมที่พึงประสงค์ เช่น คำว่า ดีมาก เก่งมาก ภูมิใจ หรือน่ารักมาก เป็นต้น

10.2 การให้ข้อมูลย้อนกลับ หมายถึง การที่ครูบอกคะแนนในใบกิจกรรม แบบทดสอบระหว่างเรียน แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อให้ทราบถึง ความก้าวหน้าในการเรียนรู้ในแต่ละชุดกิจกรรม

10.3 การใช้เบี้ยอรรถกร หมายถึง การที่ครูให้ดาวสะสมแต้มเมื่อนักเรียน บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละกิจกรรมที่ครูกำหนด เพื่อนำมาแลกเป็นสิ่งของอื่น ๆ โดยที่ครูจัดทำตารางการแลกสิ่งต่าง ๆ เอาไว้เพื่อแลกกับสลากจับของขวัญในวันปีใหม่ และครูจะแสดงถึงจำนวนดาวสะสมแต้มที่เด็กได้รับ โดยการนำตารางรายชื่อแล้วติดเอาไว้ หน้าชั้นเรียน เด็กจะได้รู้เห็นความก้าวหน้าของตนเอง

11. เพื่อนช่วยเพื่อน หมายถึง การให้ผู้เรียนที่มีความสามารถเก่งและอ่อนจับคู่กัน โดยผู้เรียนที่เก่งสอนผู้เรียนที่อ่อนให้บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละกิจกรรม

12. วิจัยปฏิบัติการ หมายถึง การวิจัยที่มุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนโดยมีขั้นตอนและกระบวนการ ดังนี้

ขั้นที่ 1 วางแผนปฏิบัติงาน (Plan)

ขั้นที่ 2 ปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ (Act) ซึ่งแผนที่วางไว้มีความยืดหยุ่นตาม

ความเหมาะสม

ขั้นที่ 3 สังเกตผลการปฏิบัติงาน (Observe)

ขั้นที่ 4 สะท้อนผลการปฏิบัติงาน (Reflect)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 - 1.1 คุณภาพผู้เรียนเมื่อเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
 - 1.2 สาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
2. หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านศรีเมือง
 - 2.1 โครงสร้างหลักสูตร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
 - 2.2 คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
 - 2.3 ตัวชี้วัดวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
 - 2.4 โครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
3. การอ่านสะกดคำ
 - 3.1 ความหมายของการอ่านสะกดคำ
 - 3.2 ความสำคัญของการอ่านสะกดคำ
4. การเขียนสะกดคำ
 - 4.1 ความหมายของการเขียนสะกดคำ
 - 4.2 ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ
5. วิธีการสอนแบบโฟนิกส์
 - 5.1 ประวัติความเป็นมาของการสอนอ่านแบบโฟนิกส์
 - 5.2 ความหมายของวิธีการสอนแบบโฟนิกส์
 - 5.3 ประเภทการสอนแบบโฟนิกส์

5.4 แนวทางการสอนอ่านสะกดคำแบบการสังเคราะห์การออกเสียง
(synthetic phonics)

5.5 รูปแบบการสอนแบบ Synthetic Phonics

6. การสอนการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษ

6.1 เสียงของตัวอักษรและกลุ่มของตัวอักษร (Phonemes)

6.2 สระเดี่ยวเสียงสั้นในภาษาอังกฤษ

6.3 รูปแบบโครงสร้างของคำในภาษาอังกฤษ

7. สื่อประสม

7.1 ความหมายของสื่อประสม

7.2 ประเภทของสื่อประสมทางการศึกษา

7.3 รูปแบบของสื่อประสม

7.4 องค์ประกอบของสื่อประสม

7.5 ประโยชน์ของสื่อประสมในการศึกษา

8. ชุดกิจกรรม

8.1 ความหมายของชุดกิจกรรม

8.2 ประเภทของชุดกิจกรรม

8.3 องค์ประกอบของชุดกิจกรรม

9. การเสริมแรงบวก

9.1 ความหมายของการเสริมแรงบวก

9.2 แนวคิด/ทฤษฎี

9.3 การนำทฤษฎีเสริมแรงไปประยุกต์ใช้

9.4 ประเภทของตัวเสริมแรงบวก

10. เพื่อนช่วยเพื่อน

10.1 ความหมายของเพื่อนช่วยเพื่อน

10.2 แนวคิดและทฤษฎีเพื่อนช่วยเพื่อน

10.3 รูปแบบวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

10.4 หลักเกณฑ์ในการจัดกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

10.5 หลักการใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

10.6 หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกเพื่อนผู้สอน

- 10.7 วัตถุประสงค์การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน
- 10.8 ขั้นตอนการให้เพื่อนช่วยเพื่อน
- 11. การวิจัยปฏิบัติการ
 - 11.1 ความหมายของการวิจัยปฏิบัติการ
 - 11.2 ประเภทของการวิจัยปฏิบัติการ
 - 11.3 กระบวนการวิจัยปฏิบัติการ
 - 11.4 ขั้นตอนของการวิจัยปฏิบัติการ
 - 11.5 การเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัยปฏิบัติการ
 - 11.6 การวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยปฏิบัติการ
- 12. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 12.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 12.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและ วิสัยทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมอง ของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้ มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อ การใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตภาษาต่างประเทศที่เป็น สาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษา ที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 1)

1. คุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้กำหนดคุณภาพการศึกษาของนักเรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไว้ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 222)

1) ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องที่ฟัง อ่านออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยคง่าย ๆ และบทพูดเข้าจังหวะง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน บอกความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟังตรงตามความหมาย ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนา หรือนิทานง่าย ๆ

2) พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคล ตามแบบที่ฟัง ใช้คำสั่ง และคำขอร้องง่าย ๆ บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเอง พูดขอ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเพื่อนบอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัว หรือกิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบที่ฟัง

3) พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว จัดหมวดหมู่คำ ตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน

4) พูดและทำท่าประกอบ ตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา บอกชื่อและคำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

5) บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

6) บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

7) ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

8) ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

9) มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และเวลาว่างและนันทนาการ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 300-450 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)

10) ใช้ประโยคคำเดียว (One Word Sentence) ประโยคเดียว (Simple Sentence) ในการสนทนาได้ตอบตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน

2. สารการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ได้ระบุสาระการเรียนรู้แกนกลาง มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดไว้ ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 228-232)

ตาราง 1 สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด
ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล	1. ปฏิบัติตามคำสั่งง่าย ๆ ที่ฟัง
	2. ระบุดัชนีตัวอักษรและเสียง อ่านออกเสียงและสะกดคำง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน
	3. เลือกภาพตรงตามความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟัง
	4. ตอบคำถามจากการฟังเรื่อง ใกล้ตัว
ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็น อย่างมีประสิทธิภาพ	1. พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง
	2. ใช้คำสั่งง่าย ๆ ตามแบบที่ฟัง
	3. บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเองตามแบบที่ฟัง
	4. พูดขอและให้ข้อมูลง่าย ๆ เกี่ยวกับตนเองตามแบบที่ฟัง
ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน	1. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551,
หน้า 234-236)

ตาราง 2 สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด
มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ	1. พูดและทำท่าประกอบตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
	2. บอกชื่อและคำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาลสำคัญของเจ้าของภาษา
	3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษา และวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย
มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะ	1. ระบุดัชนีอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

สาระที่ 3 ภาษาและความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
(กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 238)

ตาราง 3 สาระที่ 3 ภาษาและความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด
มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน	1. บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

(กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 240-242)

ตาราง 4 สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด
มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศ ในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งใน สถานศึกษา ชุมชนและสังคม	1. ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้น ในห้องเรียน
มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศ เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษา ต่อการประกอบอาชีพ และการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก	1. ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อรวบรวมคำศัพท์ ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านศรีเมือง

โรงเรียนบ้านศรีเมืองได้กำหนดหลักสูตรสถานศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ไว้ดังนี้
(โรงเรียนบ้านศรีเมือง, 2560, หน้า 10)

1. โครงสร้างหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

โรงเรียนบ้านศรีเมืองกำหนดโครงสร้างหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ดังตาราง 5

ตาราง 5 โครงสร้างหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านศรีเมือง

รายวิชา/กิจกรรม	เวลาเรียน (ชม. /ปี)
รายวิชาพื้นฐาน	840
ท 11101 ภาษาไทย	200
ค 11101 คณิตศาสตร์	200

ตาราง 5 (ต่อ)

รายวิชา/กิจกรรม	เวลาเรียน (ชม. /ปี)
ว 11101 วิทยาศาสตร์	40
ส 11101 สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	40
ส 11102 ประวัติศาสตร์	40
พ 11101 สุขศึกษาและพลศึกษา	40
ค 11101 ศิลปะ	40
ง 11101 การงานอาชีพและเทคโนโลยี	40
อ 11101 ภาษาอังกฤษ	200
รายวิชาเพิ่มเติม	40
ส 11231 หน้าที่พลเมือง	40
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	120
1. กิจกรรมแนะแนว	40
2. กิจกรรมลูกเสือ – เนตรนารี	30
3. กิจกรรมชุมนุม	40
4. กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	10
รวมเวลาเรียนทั้งหมดที่กำหนดในหลักสูตร	1,000
กิจกรรมเสริมหลักสูตร (ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้) (ไม่บันทึกใน ปพ.)	120
กิจกรรม PLC ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (ไม่บันทึกใน ปพ.)	80
รวมเวลาเรียนทั้งปี	1,200

2. คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านศรีเมืองได้กำหนดคำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ 11101 ภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ไว้ ดังนี้ (โรงเรียนบ้านศรีเมือง, 2560, หน้า 206)

ศึกษาคำสั่งง่าย ๆ คำขอร้อง เรื่องสั้น ๆ นิทานง่าย ๆ ที่มีภาพประกอบ ปฏิบัติตามคำสั่งและภาษาง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความต้องการ และความรู้สึกของตน ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว ความคิดรวบยอดและความคิดเห็น เกี่ยวกับข้อมูล ข้อเท็จจริง และข้อมูลต่าง ๆ ในกิจวัตรประจำวัน ความแตกต่าง

ระหว่างภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยในเรื่องเสียง สระ พยัญชนะ คำ วลี ประโยค และข้อความง่าย ๆ คำที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ โดยใช้ทักษะการฟัง, การพูด, การอ่านออกเสียง สระ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ ได้ถูกต้อง ระบุตัวอักษรและเสียงตัวอักษร นำเสนอและสนทนาด้วยถ้อยคำ สำนวนง่าย ๆ ที่ใช้ในการสื่อสารของเจ้าของภาษา รู้และเข้าใจขนบธรรมเนียม ประเพณี เทศกาล งานฉลอง เห็นประโยชน์ในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยสนใจเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม และแสวงหาความรู้ ความเพลิดเพลินจากภาษาอังกฤษ

3. ตัวชี้วัดวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หลักสูตรโรงเรียนบ้านศรีเมือง พุทธศักราช 2560 กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ไว้ดังนี้ (โรงเรียนบ้านศรีเมือง, 2560, หน้า 206)

ต 1.1 ป.1/1 ป.1/2 ป.1/3 ป.1/4

ต 1.2 ป.1/1 ป.1/2 ป.1/3 ป.1/4

ต 1.3 ป.1/1

ต 2.1 ป.1/1 ป.1/2 ป.1/3

ต 2.2 ป.1/1

ต 3.1 ป.1/1

ต 4.1 ป.1/1

ต 4.2 ป.1/1

รวมทั้งหมด 16 ตัวชี้วัด

4. โครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

โรงเรียนบ้านศรีเมืองกำหนดโครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ดังตาราง 6 (โรงเรียนบ้านศรีเมือง, 2560, หน้า 207-214)

ตาราง 6 โครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านศรีเมือง

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
1	Well Come to School Again	ต 1.1 ป.1/1, ต 1.1 ป.1/3, ต 1.1 ป.1/4, ต 1.2 ป.1/1,	คำสั่งที่ใช้ในห้องเรียน เช่น Stand up./Sit down./ Listen./Repeat./Quiet!/ Stop! etc. ตอบคำถาม จากการฟังเรื่องใกล้ตัว	20	20
		ต 1.2 ป.1/3, ต 1.2 ป.1/4, ต 2.1 ป.1/1, ต 4.1 ป.1/1	บทอ่านเกี่ยวกับเรื่อง ใกล้ตัว หรือนิทาน ที่มีภาพประกอบประโยค คำถามและคำตอบ – Yes/No Question เช่น Is it a/an..? Yes, it is./No, it is not. etc. – Wh-Question เช่น What is it? It is a/an...etc. บทสนทนาที่ใช้ในการ ทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ และ ประโยค/ข้อความที่ใช้ แนะนำตนเอง เช่น Hi /Hello/Good morning/ Good afternoon/ Good evening/I am/Goodbye./		

ตาราง 6 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
			Bye./Thank you./ I am sorry. etc. คำศัพท์ สำนวน และประโยคที่ใช้บอกความต้องการ เช่น I want.../Please,... etc. คำศัพท์ สำนวน และประโยคที่ใช้ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เช่น What's your name?/ My name is.../ I am.../ How are you?/ I am fine. etc. วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การใช้สีหน้าท่าทางประกอบการพูดขณะแนะนำตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงอาการตอบรับหรือปฏิเสธ การใช้ภาษาในการฟัง/พูด ในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน		

ตาราง 6 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	หน้าหลัก คะแนน
2	My Wonder ABC	ต 1.1 ป.1/1, ต 1.1 ป.1/2, ต 1.1 ป.1/3, ต 1.2 ป.1/2, ต 1.2 ป.1/3	คำสั่งที่ใช้ในห้องเรียน เช่น Stand up./Sit down./Listen./Repeat./ Quiet!/Stop! etc. ตัวอักษร (letter names) เสียงตัวอักษรและสระ (letter sounds) และการ สะกดคำ หลักการ อ่านออกเสียง เช่น การออกเสียงพยัญชนะ ต้นคำและพยัญชนะ ท้ายคำ การออกเสียง เน้นหนัก-เบา (stress) ในคำ และกลุ่มคำ การออกเสียงตามระดับ เสียงสูง-ต่ำ (intonation) ในประโยค ตอบคำถาม จากการฟังเรื่องใกล้ตัว บทสนทนาที่ใช้ในการ ทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ และประโยค/ข้อความ ที่ใช้แนะนำตนเอง เช่น	15	5

ตาราง 6 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
			Hi/Hello/Good morning/ Good afternoon/Good evening/I am.../Goodbye./ Bye./Thank you./I am sorry. etc. คำศัพท์ สำนวน และประโยคที่ใช้บอก ความต้องการ เช่น I want/ Please,... etc.		
3	Magic Phonemes Sound	ด 1.1 ป.1/1, ด 1.1 ป.1/2, ด 1.1 ป.1/3, ด 1.2 ป.1/2, ด 1.2 ป.1/3	คำสั่งที่ใช้ในห้องเรียน เช่น Stand up./Sit down./ Listen./Repeat./Quiet!/ Stop! etc. ตัวอักษร (letter names) เสียงตัวอักษร และสระ (letter sounds) และการสะกดคำหลักการ อ่านออกเสียง	5	10
4	Short Vowel Sound	ด 1.1 ป.1/1, ด 1.1 ป.1/2, ด 1.1 ป.1/3, ด 1.2 ป.1/2, ด 1.2 ป.1/3	เช่น การออกเสียง พยัญชนะต้นคำ และพยัญชนะท้ายคำ การออกเสียงเน้นหนัก-เบา (stress) ในคำและกลุ่มคำ การออกเสียงตามระดับ เสียงสูง-ต่ำ (intonation) ในประโยค ตอบคำถามจาก	25	20

ตาราง 6 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
			การฟังเรื่องใกล้ตัว บทสนทนาที่ใช้ในการ ทักทาย กล่าวลา ขอขอบคุณ ขอโทษ และประโยค/ ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง เช่น Hi/Hello/Good morning/ Good afternoon/ Good evening/I am.../Goodbye./ Bye./Thank you./I am sorry. etc. คำศัพท์ สำนวน และประโยคที่ใช้บอก ความต้องการ เช่น I want.../Please,... etc. คำศัพท์เกี่ยวกับเทศกาล สำคัญของเจ้าของภาษา เช่น วันคริสต์มาส วันขึ้น ปีใหม่ คำสั่งที่ใช้ในห้องเรียน เช่น Stand up./Sit down./ Listen./Repeat./Quiet!/ Stop! etc. ตัวอักษร (letter names) เสียงตัวอักษรและ สระ (letter sounds) และ การสะกดคำ หลักการอ่าน ออกเสียง		

ตาราง 6 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	หน้าหลัก คะแนน
			ปีใหม่ วันวาเลนไทน์ กิจกรรมทางภาษา และวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทานประกอบ ท่าทาง วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์ ใกล้ตัว บทสนทนาที่ใช้ ในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ และ ประโยค/ข้อความที่ใช้ แนะนำตนเอง เช่น Hi/ Hello/Good morning/Good afternoon/ Good evening/ I am.../Goodbye./Bye./ Thank you./I am sorry. etc. คำศัพท์ สำนวน และประโยคที่ใช้บอก ความต้องการ เช่น I want.../Please,... etc.		

ตาราง 6 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
5	Long Vowel Sound	ต 1.1 ป.1/1, ต 1.1 ป.1/2, ต 1.1 ป.1/3, ต 1.2 ป.1/2, ต 1.2 ป.1/3	เช่น การออกเสียงพยัญชนะ ต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ การออกเสียงเน้นหนัก-เบา (stress) ในคำและกลุ่มคำ การออกเสียงตามระดับ เสียงสูง-ต่ำ (intonation) ในประโยค ตอบคำถาม จากการฟังเรื่องใกล้ตัว คำสั้งที่ใช้ในห้องเรียน คำศัพท์ ลำนวน และ ประโยคที่ใช้ บอกความ ต้องการ เช่น I want.../ Please,... etc. คำศัพท์ เกี่ยวกับเทศกาลสำคัญ ของเจ้าของภาษา เช่น วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์ กิจกรรมทาง ภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทานประกอบ ท่าทาง วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์ ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง	35	15

ตาราง 6 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
6	Consonant Blends	ด 1.1 ป.1/1, ด 1.1 ป.1/2, ด 1.1 ป.1/3, ด 1.2 ป.1/2, ด 1.2 ป.1/3	คำสั่งที่ใช้ในห้องเรียน เช่น Stand up./Sit down./ Listen./Repeat./Quiet!/ Stop! etc. ตัวอักษร (letter names) เสียงตัวอักษร และสระ (letter sounds) และการสะกดคำ หลักการ อ่านออกเสียง เช่น การออกเสียงพยัญชนะ ต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ การออกเสียงเน้นหนัก-เบา (stress) ในคำและกลุ่มคำ การออกเสียงตามระดับ	10	15
7	Special Sounds	ด 1.1 ป.1/1, ด 1.1 ป.1/2, ด 1.1 ป.1/3, ด 1.2 ป.1/2, ด 1.2 ป.1/3, ด 2.1 ป.1/2, ด 2.1 ป.1/3	เสียงสูง-ต่ำ (intonation) ในประโยค ตอบคำถาม จากการฟังเรื่องใกล้ตัว บทสนทนาที่ใช้ในการ ทักทาย กล่าวลา ขอขอบคุณ ขอโทษ และประโยค/ I want.../Please,... etc. คำสั่งที่ใช้ในห้องเรียน เช่น Stand up./Sit down./ Listen./Repeat./Quiet!/ Stop! etc. ตัวอักษร	35	20

ตาราง 6 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
			(letter names) เสียงตัวอักษร และสระ (letter sounds) และการสะกดคำ หลักการ อ่านออกเสียง เช่น การออกเสียงพยัญชนะ ต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ การออกเสียงเน้นหนัก-เบา (stress) ในคำและกลุ่มคำ การออกเสียงตามระดับ เสียงสูง-ต่ำ (intonation) ในประโยค ตอบคำถามจาก การฟังเรื่องใกล้ตัว ข้อความ ที่ใช้แนะนำตนเอง เช่น Hi/Hello/Good morning/ Good afternoon/Good evening/I am.../Goodbye./ Bye./Thank you./I am sorry. etc. คำศัพท์ สำนวน และ ประโยคที่ใช้บอก ความต้องการ เช่น บทสนทนาที่ใช้ในการ ทักทาย กล่าวลา ขอขอบคุณ ขอโทษ และประโยค/		

ตาราง 6 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
			ขอความที่ใช้นำตนเอง เช่น Hi/Hello/Good morning/ Good afternoon/Good evening/I am.../Goodbye./ Bye./Thank you./I am sorry. etc. คำศัพท์ สำนวน และประโยคที่ใช้บอก ความต้องการ เช่น I want.../ Please,... etc. คำศัพท์ เกี่ยวกับเทศกาลสำคัญ ของเจ้าของภาษา เช่น วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์ กิจกรรม ทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้อง เพลง การเล่านิทาน ประกอบท่าทาง วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์		
8	Around Me	ต 1.3 ป.1/1, ต 3.1 ป.1/1, ต 1.1 ป.1/3,	คำและประโยคที่ใช้ในการ พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง บุคคลใกล้ตัว และเรื่อง ใกล้ตัว เช่น บอกชื่อ อายุ รูปร่าง ส่วนสูง เรียกสิ่งต่าง ๆ	10	5

ตาราง 6 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
			จำนวน 1-20 สี ขนาด สถานที่อยู่ของสิ่งของ คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ตอบคำถามจากการฟัง เรื่องใกล้ตัว		
9	transliterated word	ต 1.1 ป.1/1, ต 2.2 ป.1/1	คำสั่งที่ใช้ในห้องเรียน เช่น Stand up./Sit down./ Listen./Repeat./Quiet!/ Stop! etc. ตัวอักษรและ เสียงตัวอักษรของภาษา ต่างประเทศและภาษาไทย	20	5
รวม	16 ตัวชี้วัด		200	100	

การอ่านสะกดคำ

1. ความหมายของการอ่านสะกดคำ

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการอ่านสะกดคำ ไว้ดังนี้
 บัณฑิต พฤษะวัน (2557, หน้า 12) การอ่านสะกดคำ คือ การผสมเสียง
 ของตัวอักษรหรือสะกดตัวผสมคำ ซึ่งอาจเรียกได้ว่า “อ่านออก” คือ มุ่งอ่านหนังสือ
 ได้ถูกต้องแตกฉานขยายประสบการณ์ในการอ่านคำโดยตรง และใช้ความสามารถในการ
 ผสมผสาน ของตัวอักษรออกเสียงเป็นคำและประโยค ทำให้เกิดความเข้าใจความหมาย
 ของสิ่งที่อ่านและผู้ฟังสามารถฟังรู้เรื่องเร็วกว่าอ่านได้

นิรมล บุญประจักษ์ (2558, หน้า 20) การอ่านเป็นกระบวนการ แปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ออกมาเป็นคำพูดหรือความคิดโดยผ่านทาง สายตาแปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่อ่าน ทั้งนี้โดยอาศัยความรู้หรือ ประสบการณ์เดิม ของผู้อ่านและความสามารถในการเชื่อมโยงข้อมูลใหม่กับข้อมูลเดิมแล้ว นำความเข้าใจที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

วัชร ไชยบุตร (2561, หน้า 27) การอ่านสะกดคำ หมายถึง การอ่าน ออกเสียงพยัญชนะ สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์ ได้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับ ราชบัณฑิตยสถาน การอ่านสะกดคำจะต้องให้นักเรียนสังเกตรูปคำ และควรสอนให้ นักเรียนเขียนสะกดคำไปพร้อมกันด้วย เพื่อให้นักเรียนอ่านออกและเขียนได้ไปพร้อมกัน หากอ่านสะกดคำจนจำคำได้แล้ว ไม่ต้องอ่านสะกดคำอีก เพราะการอ่านสะกดคำควรใช้ในการ สอนอ่านคำใหม่

ณัฐพงศ์ เชื้อเพชร (2560, หน้า 28) การอ่านสะกดคำเป็นกระบวนการ ในการนำเอาพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์และตัวสะกดมาประสมออกมาเป็นคำที่สามารถ นำไปสู่การอ่านในระดับที่สูงขึ้นต่อไป โดยการสอนอ่านสะกดคำที่ดีจะต้องสอนเขียนคำ ไปด้วยพร้อมกัน เพื่อให้สามารถอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำไปได้ในเวลาเดียวกัน

จากคำกล่าวของนักการศึกษาข้างต้นสรุปได้ว่า การอ่านสะกดคำ หมายถึง การผสมหน่วยเสียงระหว่างสระและพยัญชนะเข้าด้วยกันตามโครงสร้างของคำในภาษานั้น ๆ กลายเป็นคำที่มีความหมาย ซึ่งการอ่านสะกดคำเป็นพื้นฐานการอ่านของแต่ละภาษา เมื่ออ่านสะกดคำคล่องแล้วจึงอ่านเป็นคำโดยไม่ต้องสะกดคำ ควรฝึกเขียนสะกดคำควบคู่ ไปด้วยหลังจากฝึกอ่านสะกดคำคล่องแล้วจึงจะสามารถจำคำได้ดี

2. ความสำคัญของการอ่านสะกดคำ

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านสะกดคำ ไว้ดังนี้

ธาริณี อุณาพรหม และอรพิน พจนานนท์ (2554, หน้า 186) การอ่าน ออกเสียงและเขียนสะกดคำเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษในระดับ ประถมศึกษาเพราะเป็นการปูพื้นฐานความรู้ที่จำเป็นอันนำไปสู่การพัฒนาทักษะทางภาษา ในด้านการฟัง การอ่าน การพูด และการเขียนในการเรียนระดับชั้นที่สูงขึ้น

ไพรินทร์ พึ่งพงษ์ (2556, หน้า 31) การอ่านสะกดคำมีความสำคัญต่อการเรียนรู้และเป็นเรื่องจำเป็นมากสำหรับผู้เริ่มเรียน เพราะการอ่านสะกดคำที่ถูกต้องจะช่วยให้ผู้เรียนอ่านหนังสือได้ถูกต้อง สื่อความหมายได้ชัดเจน ผู้เรียนรู้จักคำต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน และช่วยให้ผู้เรียนใช้คำต่าง ๆ ได้ถูกต้อง

อัญชิสา ธนศิริกุล (2560, หน้า 38) การอ่านเปรียบเสมือนกุญแจดอกสำคัญที่จะไขไปสู่ขุมคลังแห่งปัญญาและวิทยาการทั้งปวง การอ่านถือเป็นทักษะสำคัญในบรรดาทักษะทั้งสิ้น คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน นอกจากการอ่านจะเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และสรรพวิทยาการในทุกสาขาวิชาแล้วการอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความบันเทิงและยังสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนได้อีกด้วย

พิมภรณ์ พวงชื่น และวิวัฒน์ มีสุวรรณ (2563, หน้า 21) การเรียนภาษาเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะเชื่อมโยงไปสู่ความเข้าใจในวิชาอื่น หากนักเรียนอ่านหนังสือไม่ออกหรือตีความหมายไม่เข้าใจก็จะส่งผลไปสู่การเรียนรู้อื่นๆ อย่างไม่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสาเหตุที่ทำให้การอ่านของนักเรียนไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรอาจเนื่องมาจากปัญหาเหล่านี้ได้แก่ ปัญหาครูผู้สอนไม่สำเร็จการศึกษาในวิชาเอกหรือพื้นฐานทางการอ่านของนักเรียน เช่น นักเรียนขาดทักษะทางการเรียน จึงเป็นสาเหตุทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายทำให้นักเรียนไม่มีความรู้พื้นฐานเดิม ขาดประสบการณ์ใหม่ ๆ เพียงพอ เพราะฉะนั้นครูผู้สอนจึงต้องปรับปรุงวิธีสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคนโดยเฉพาะการอ่านของนักเรียนในระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นรากฐานในการอ่านระดับสูงต่อไป

จากคำกล่าวของนักการศึกษาข้างต้นสรุปใจความสำคัญของการอ่านสะกดคำได้ว่า การอ่านสะกดคำมีความสำคัญอย่างยิ่งในการฝึกอ่านหนังสือขั้นพื้นฐานในการเรียนภาษา เมื่อสามารถจำหน่วยเสียงและหลักเกณฑ์ในการผสมคำได้แล้วจะสามารถผสมคำที่ไม่เคยอ่านมาก่อนได้ และสามารถต่อยอดในด้านทักษะการเขียนได้อีกด้วย

การเขียนสะกดคำ

1. ความหมายของการเขียนสะกดคำ

นักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำ ดังนี้
Good (1945, p. 383) การเขียนสะกดคำเป็นวิธีการจำตัวอักษรได้เกิดจากการใช้สื่อหรือออกเสียงตัวอักษรเป็นตัว ๆ ไปหรือเป็นคำ

วีรวรรณ เพ็งสมบัติ (2557, หน้า 16) การเขียนสะกดคำ หมายถึงความสามารถในการเขียนคำโดยเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด การันต์ได้ถูกต้องตามหลักภาษา เป็นคำที่มีความหมาย

วิไลวรรณ บุตรศรี (2558, หน้า 16) การเขียนคำใดคำหนึ่งโดยเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ตัวสะกด และตัวการันต์ได้ถูกต้องตามหลักภาษาและตรงตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน และสามารถนำไปสอนให้นักเรียนเข้าใจความหมายสื่อความหมาย และสามารถนำหลักเกณฑ์ในการเขียนอันนำไปสู่การออกเสียงที่ถูกต้องต่อไป

จิรัช ภูทองเงิน (2563, หน้า 32) การเขียนเรียงลำดับพยัญชนะสระวรรณยุกต์ตัวสะกดและตัวการันต์ได้ถูกต้องสื่อความหมายได้ถูกต้องตามหลักพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน และสามารถนำคำที่เขียนไปใช้ประโยชน์และสื่อสารในชีวิตประจำวัน

จากการศึกษาความหมายของการเขียนสะกดคำ สรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำหมายถึง การเขียนแยกแยะองค์ประกอบของคำตามโครงสร้างของคำให้ถูกต้องตามหลักภาษาแต่ละภาษาที่แตกต่างกันไป

2. ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ

นักการศึกษาหลายท่านกล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำ ไว้ดังนี้
วิไลวรรณ บุตรศรี (2558, หน้า 25) การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการใช้ภาษา การอ่าน การเขียน และการสื่อความหมาย การเขียนสะกดคำจึงเป็นทักษะที่มีความจำเป็นในการเรียนวิชาอื่น ๆ และการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันส่งผลให้ผู้เขียนเกิดความภาคภูมิใจและมีความมั่นใจในการเขียน ฉะนั้นครูจึงต้องฝึกฝนนักเรียนให้สามารถเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง และต้องฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอเพื่อช่วยในการเรียนวิชาอื่น ๆ และเกิดความมั่นใจในการเรียน

มยุรี ดงแสง (2558, หน้า 35) การเขียนสะกดคำมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งสำหรับการติดต่อสื่อสารในปัจจุบัน และสามารถเขียนและสะกดคำได้ถูกต้องตาม และสามารถทำให้ผู้เขียนและผู้อ่านไม่สามารถสื่อสารได้ตรงกัน จึงสมควรที่มีวิธีการสอนทักษะการเขียนสะกดคำที่มีประสิทธิภาพในการฝึกฝนให้นักเรียนมีทักษะการเขียนสะกดคำ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวัน

พัชัญญิญา พันประสงค์ (2558, หน้า 17) การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องมีความสำคัญต่อการเขียนอย่างมาก กล่าวคือ ทำให้การเขียนบรรลุตามจุดประสงค์ที่ต้องการ การเขียนสะกดคำถูกต้องก็จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของข้อความที่เขียนได้ถูกต้อง นอกจากนั้นทำให้ผู้เขียนเป็นที่น่านิยมนับถือในเรื่องภูมิปัญญาในการเขียนอีกด้วย

Lewis (1963, p. 7) ได้กล่าวถึงการสะกดคำว่าโอกาสที่จะเขียนหนังสือ สะกดตัวผิดนั้นไม่มากถ้าหากไม่ระมัดระวังและการเขียนจะผิดจะทำให้ผู้อื่นมองความสามารถในการเขียนของผู้เขียนลดลงทั้งยังส่งผลกระทบต่อผลประโยชน์ที่สำคัญ ๆ ของผู้เขียนอีกด้วย

Hanna (1971, p. 15) ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการเขียนสะกดคำว่า การสะกดคำ คือ การถ่ายทอดภาษา เมื่อใดก็ตามที่ต้องการจะถ่ายทอดความคิดและความรู้สึกเป็นภาษาเขียนจะต้องเกี่ยวกับการเขียนสะกดคำ โดยเขียนตัวอักษรลงบนวัสดุให้ผู้อื่นมองเห็นและเข้าใจ

จากความสำคัญของการเขียนสะกดคำที่นักการศึกษาได้กล่าวไว้ข้างต้นสรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานในการเขียนระดับเบื้องต้น ซึ่งมีความสำคัญมากเมื่อเขียนสะกดคำจนคล่องแล้วซึ่งจะสามารถเขียนเป็นประโยคเขียนเป็นเรื่องได้ การเขียนสะกดคำที่ถูกต้องส่งผลให้สื่อความหมายได้ถูกต้องเช่นเดียวกัน หากเขียนสะกดคำผิดข้อความที่ต้องการสื่ออาจทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายผิดไปด้วย

วิธีการสอนแบบโฟนิกส์

1. ประวัติความเป็นมาของการสอนอ่านแบบโฟนิกส์

การสอนแบบโฟนิกส์มีประวัติการสอนที่ยาวนานผู้วิจัยได้รวบรวมไว้ดังนี้ ตัวอักษรที่ใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วโลกในปัจจุบันนี้สืบเชื้อสายมาจาก ตัวอักษรของชาวฟินิเซียนที่พัฒนาขึ้นในช่วงศตวรรษที่ 12 ก่อนคริสต์ศักราช ตัวอักษรของชาวฟินิเซียนค่อย ๆ พัฒนาจากรูปธรรมเป็นนามธรรมในรูปแบบโฟนิกส์ ซึ่งเป็นการแทนหน่วยเสียงของพยัญชนะ ต่อมาชาวกรีกได้ปรับเปลี่ยนเพื่อรวมถึงการเป็นตัวแทนของเสียงสระ พวกเขาเป็นชาวยุโรปยุคแรกที่ใช้ตัวอักษรในการเขียนและเป็นต้นแบบ ภาษาเขียนของชาวยุโรปในที่ใช้ในการสอนอ่านตลอดช่วงศตวรรษที่ 19 ในศตวรรษที่ 18-19 การสอนแบบโฟนิกส์ได้นำเข้ามาสอนเป็นและที่นิยมอย่างมากในประเทศอังกฤษ และอเมริกา แต่ในช่วงปี 1908-1935 (Lewis, M., & Ellis, S., 2009, pp. 106-109)

วิธีการอ่านเรียงตามตัวอักษรที่ไม่ใช่การออกเสียง นำมาสอนแทน การสอนแบบโฟนิกส์จนถึงศตวรรษที่ 19 เป็นการสอนให้เด็กรู้จักและตั้งชื่อตัวอักษรของ ตัวอักษรทั้งอักษรตัวพิมพ์ใหญ่และอักษรตัวเล็กตามลำดับตัวอักษร เทคนิคการสอนแบบ “look and say” เป็นรูปแบบการสอนให้จำทั้งคำ โดยเฮ็ดมันด์ ฮิวอี้ นักจิตวิทยาชาว อเมริกัน 1908 และกลายเป็นที่ยอมรับในสหราชอาณาจักรในปี 1940 (Westcott, K., 2012, n.d.) ประเทศอังกฤษและอเมริกาเปลี่ยนไปใช้การสอนแบบ Look and Say ซึ่งเป็นการ เน้นจดจำคำศัพท์เป็นคำ ซึ่งผู้เรียนไม่ได้เรียนสัญลักษณ์หรือการออกเสียงแบบสะกดคำ ส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถอ่านคำอ่านนอกเหนือจากที่ท่องจำได้ จึงยกเลิกรูปแบบการสอน นี้ไปแล้วกลับมาสอน การสอนแบบโฟนิกส์ดั้งเดิมในปี 1947 จนถึงปัจจุบัน (Cove, M., 2009, p. 109)

Johnson & Bauman (1948, อ้างถึงใน สุนันทา ปัญญารัตน์, 2554, หน้า 7) ในปี ค.ศ. 1940-1965 มีการโต้เถียงเรื่องการเรียนแบบโฟนิกส์ระหว่างคำที่ไม่สะกด ตามหลักโฟนิกส์กับคำที่ยึดการเรียนตามหลักโฟนิกส์ จากการโต้เถียงสรุปว่าการเรียน โฟนิกส์ มีผลดีกว่า เพราะการเรียนแบบโฟนิกส์สามารถแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือโฟนิกส์ เชิงวิเคราะห์เป็นการช่วยให้ผู้เรียนวิเคราะห์คำยกเว้นหรือคำที่ไม่สะกดตามหลักโฟนิกส์

ซึ่งเรียนรู้ครั้งแรก โดยใช้หลักโฟนิกส์ ผู้สอนเลือกคำยกเว้นจัดแยกเป็นกลุ่มให้มีความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและอักษร ส่วนโฟนิกส์เชิงสังเคราะห์เป็นการสอนให้ผู้เรียนออกเสียงของคำออกมา

Webster (1908, อ้างถึงใน รุ่งอรุณ โรจนรัตน์ดำรง ไชยศรี, 2560, หน้า 48) ได้นำวิธีการสอน แบบโฟนิกส์มาใช้ในประเทศสหรัฐอเมริกาใน ค.ศ. 1783 โดยการสอนสะกดคำเป็นครั้งแรก เพื่อนำมาใช้เป็นขั้นตอนในการสอนอ่านเริ่มต้นและในช่วง ค.ศ. 1890 รีเบกกา โพลลาร์ด (Rebecca Pollard) ได้นำวิธีการสอนแบบโฟนิกส์มาอธิบายเพิ่มเติมจนเป็นที่ยอมรับและทำให้วิธีนี้ได้รับความนิยมสูงสุด ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา การสอนเรื่องเสียง (Phonics) และสัญลักษณ์ทางเสียง (Phonetics) ถูกนำมาใช้รวมกัน การสอนอ่านออกเสียงแสดงให้เห็นถึงสัญลักษณ์ทางเสียงและทำให้นักวิชาการวิจัยว่าเป็นวิธีการสอนอ่านเบื้องต้นวิธีหนึ่งที่จะช่วยปรับปรุงการสอนอ่านได้ วิธีการสอนแบบโฟนิกส์จึงเป็นการสอนที่เริ่มจากเสียงของตัวอักษร และเป็นการอธิบายการออกเสียงตามหลักภาษาศาสตร์

2. ความหมายของวิธีการสอนแบบโฟนิกส์

นักการศึกษาหลายท่านให้ความหมายของวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ไว้ดังนี้ นุสรีย์ กันยา (2559, หน้า 48) ให้ความหมายของวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ว่า วิธีโฟนิกส์เป็นวิธีการสอนอ่านและสะกดคำที่เน้นเสียงของตัวพยัญชนะและสระ ซึ่งพยัญชนะและสระแต่ละตัวมีเสียงเฉพาะและผู้เรียนจะต้องเปล่งเสียงพยัญชนะและสระให้ถูกต้อง หรือเป็นการเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษรกับสัญลักษณ์ของเสียง ทำให้ผู้เรียนสามารถถอดรหัสตัวอักษรที่เห็นและสะกดออกมาเป็นคำ และอ่านได้อย่างถูกต้อง

รุ่งอรุณ โรจนรัตน์ดำรง ไชยศรี (2560, หน้า 1) ได้ให้ความหมายของวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ว่า วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics Method) คือ วิธีการสอนออกเสียงที่แสดงความสัมพันธ์ ระหว่างเสียงและตัวอักษรโดยใช้การออกเสียงเป็นตัวกำหนด และให้ความสำคัญกับเสียงของตัวอักษร และการสะกดคำ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นในกระบวนการสอนอ่านเบื้องต้น

Adams (1994, อ้างถึงใน Ching Kang Liu, 2010, p. 2) ได้กล่าวว่า โฟนิคส์ หมายถึง วิธีการสอนผู้พูดภาษาอังกฤษเพื่ออ่านและเขียนภาษาซึ่งเกี่ยวข้องกับ การสอนวิธีเชื่อมโยงเสียงพูดภาษาอังกฤษด้วยตัวอักษรหรือกลุ่มตัวอักษร (เช่น การสะกด คำเสียง / k / สามารถแสดงด้วย c, k, ck หรือ ch) และสอนให้พวกเขาผสมผสานเสียง ของตัวอักษรเข้าด้วยกันเพื่อสร้างการออกเสียงของคำที่ไม่รู้จัก ดังนั้นการออกเสียงจึงไม่ จำเป็นต้องเป็นวิธีการสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษ แต่เป็นวิธีการสอนผู้พูดภาษาอังกฤษ ให้อ่านและเขียน

Weaver (1994, p. 32) การสอนโฟนิคส์เป็นวิธีการสอนที่สามารถพัฒนา ความสามารถในการอ่านและสะกดคำ ดังนั้นการสอนเด็กในระยะเริ่มต้นจึงควรเริ่มที่ การสอนหน่วยเสียงไปสู่ทักษะที่ยากขึ้นต่อไป

Department of Education and Employment (1999, p. 4) โฟนิคส์ ประกอบด้วย การแบ่งส่วนทักษะและการผสมรหัสของตัวอักษรและความเข้าใจในหลักการ ที่เป็นรากฐาน รหัสใช้ในการอ่านและการสะกดคำ

Brahmanand (2008, Online) โฟนิคส์ คือการเข้าใจเสียงที่ใช้ในแต่ละ ภาษา และถ่ายโยงเสียงสู่ตัวอักษร เพื่อให้สามารถอ่านได้อย่างคล่องแคล่ว ผู้เรียนต้อง ผูกพันถ่ายโยงจากตัวอักษรสู่เสียง และเสียงสู่ตัวอักษรจนใช้ได้อย่างอัตโนมัติ

Amarin baby and kids (2017, Online) โฟนิคส์ (Phonics) มาจากคำว่า Phone ที่แปลว่าเสียง สำหรับในที่นี้ โฟนิคส์ หมายถึง เสียงในภาษา ที่มีการมุ่งเน้นไปยัง เสียงของตัวพยัญชนะ และสระ ซึ่งมีลักษณะพิเศษแตกต่างกัน ดังนั้นวิธีการอ่านแบบ โฟนิคส์นั้นก็คือ วิธีการเรียนอ่าน เขียนและออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้หลักการ ถอดรหัสเสียงและการผสมเสียงตัวอักษร A ถึง Z ทั้ง 26 ตัว โดยเด็กนั้นจะต้องทำความเข้าใจ การออกเสียงของตัวอักษรแต่ละตัวว่า ตัวอักษรนั้นมีวิธีการออกเสียงแบบใดถึงจะ ถูกต้อง ผู้เรียนจะต้องเข้าใจเสียงของตัวอักษรต่าง ๆ และออกเสียงเหล่านั้นให้ได้อย่าง ถูกต้องจึงจะสามารถผสมเสียงออกมาเป็นคำได้

International Literacy Association (2018, pp. 2-3) โฟนิคส์ คือ การเรียนความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและเป็นองค์ประกอบสำคัญของการฝึกอ่านและเขียน ในระดับประถมศึกษา ความรู้การออกเสียงนำไปสู่ความรู้คำ นอกเหนือจากการอ่าน ประสบการณ์มากมายนักเรียนเริ่มอ่านคำศัพท์อย่างคล่องแคล่วด้วยความพยายาม เพียงเล็กน้อย การสอนการออกเสียงช่วยให้นักเรียนเรียนรู้การเขียนตัวอักษรระหว่าง

ตัวอักษร รูปแบบของตัวอักษรและเสียง ควรสังเกตว่าการออกเสียงเป็นองค์ประกอบหนึ่งของโปรแกรมการรู้หนังสือที่ครอบคลุมซึ่งจะต้องมีการฝึกความเข้าใจความคล่องแคล่ว คำศัพท์การเขียนและการคิด

Denise Reid (2019, Online) โฟนิิกส์ หมายถึง ชุดของความซับซ้อนที่มีความสัมพันธ์ระหว่างสัทวิทยา (ระบบเสียงของภาษาพูด) และการสะกดการันต์ (ระบบการสะกดคำ และเครื่องหมายวรรคตอน ภาษาเขียน) โฟนิิกส์ เกี่ยวข้องกับสัญลักษณ์ที่เขียน เกี่ยวข้องกับการพิมพ์ หากไม่มีการรับรู้เรื่องสัทศาสตร์การออกเสียงจะไม่ได้ผลมากนัก

จากการศึกษาความหมายของวิธีการสอนแบบโฟนิิกส์ข้างต้น สรุปได้ว่าวิธีการสอนแบบโฟนิิกส์ คือ การสอนการอ่านและการเขียนแบบสะกดคำภาษาอังกฤษระดับพื้นฐาน เป็นการอ่านแบบออกเสียงโดยการผสมเสียงหน่วยเสียงของพยัญชนะและสระ โดยใช้หลักการถอดรหัสเสียงและการผสมเสียงตัวอักษร A-Z

3. ประเภทของการสอนแบบโฟนิิกส์

วิธีการสอนแบบโฟนิิกส์แบ่งออกเป็นหลายประเภท ซึ่งแต่ละประเภทมีขั้นตอนการสอนที่แตกต่างกันออกไป

Harris and Hodges (1995, p. 186, อ้างถึงใน รุ่งอรุณ โรจนรัตน์ดำรงไชยศรี, 2560, หน้า 1) ได้แบ่งวิธีการสอนแบบโฟนิิกส์แบ่งออกเป็น 11 ประเภท ได้แก่

1. การออกเสียงตามอักษร (letters phonics) เป็นการสอนโดยเน้นออกเสียงของอักษรแต่ละตัวเป็นหลัก
2. การสอนออกเสียงเป็นคำ (whole-word phonies) เป็นการสอนอ่านเป็นคำโดยไม่แยกเสียง ของตัวอักษรในคำ
3. การออกเสียงควบกล้ำ (cluster phonics) เป็นการสอนเสียงที่เน้นเสียงควบกล้ำของตัวอักษร
4. การวิเคราะห์การออกเสียง (analytic phonies) เป็นการสอนวิเคราะห์เสียงของตัวอักษรแต่ละตัว ซึ่งเป็นการอ่านออกเสียงส่วนประกอบของคำ
5. การสังเคราะห์การออกเสียง (synthetic phonics) เป็นการสอนอ่านที่ฝึกให้นักเรียนเรียนรู้ เสียงของตัวอักษร การผสมตัวอักษรหรือเรียกว่าการสะกดคำ

6. การออกเสียงแบบอุปนัย (inductive phonics) เป็นการสอนโดยเริ่มจากการยกตัวอย่างจากส่วนย่อย ๆ เป็นสิ่งแรกหลังจากนั้นจึงให้ผู้เรียนสรุปออกมาเป็นกฎ ซึ่งเป็นการเรียนจากส่วนย่อยไปหาส่วนรวม โดยเริ่มจากการสอนอ่านสะกดคำก่อนแล้วจึงมาสอนอ่านคำในภายหลัง

7. การออกเสียงแบบนิรนัย (deductive phonics) เป็นการสอนกฎหรือข้อมูลเกี่ยวกับภาษาให้แก่ผู้เรียนเป็นสิ่งแรก หลังจากนั้นจึงยกตัวอย่างเสียงจากคำนั้น ๆ เป็นการเรียนจากส่วนรวมไปหาส่วนย่อย โดยเริ่มสอนจากคำก่อนแล้วจึงมาสอนสะกดคำในภายหลัง

8. การออกเสียงโดยนัย (implicit phonics) เป็นการสอนคำเพิ่มเติมจากคำที่กล่าวออกมาแล้ว โดยใช้การตีความหมายจากถ้อยคำ

9. การออกเสียงที่ชัดเจน (explicit phonics) เป็นการสอนกระบวนการออกเสียงที่ฝึกให้ผู้เรียนออกเสียงได้ชัดเจนและถูกต้อง

10. การออกเสียงที่แท้จริง (intrinsic phonics) เป็นวิธีการฝึกออกเสียงจากหน่วยเสียงอย่างเป็นระบบ

11. การออกเสียงเพิ่มเติม (extrinsic phonics) โดยใช้การสอนออกเสียงเป็นเครื่องมือช่วยในการเรียนรู้เพิ่มเติมมากกว่าการเป็นส่วนหนึ่งในการสอนอ่านมีการแยกแบบฝึกหัดมาใช้ในการสอนซึ่งเป็นช่วงเวลาเพิ่มเติม

จากที่กล่าวมาข้างต้นเห็นได้ว่าวิธีการสอนแบบโฟนิกส์แบ่งออกเป็นหลายประเภท อย่างไรก็ตามในแต่ละประเภทยังต่างก็ให้ความสำคัญกับการสอนเสียงของอักษรและการออกเสียงด้วยกันทั้งสิ้น การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกการสอนการสังเคราะห์การออกเสียง (synthetic phonics) เป็นการฝึกให้นักเรียนเรียนรู้ เสียงของตัวอักษร การผสมตัวอักษรหรือเรียกว่าการสะกดคำ ซึ่งเป็นการสอนการอ่านเบื้องต้น ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นวิธีที่เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

4. แนวทางการสอนอ่านสะกดคำแบบการสังเคราะห์การออกเสียง

(Synthetic Phonics)

TheSchoolRun (2021, Online) แบ่งลำดับการสอนอ่านแบบการสังเคราะห์การออกเสียง (synthetic phonics) ซึ่งมี 6 ลำดับขั้นตอนการสอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การถอดรหัส เด็ก ๆ จะได้รับการสอนเสียงตัวอักษรในอันดับแรก สิ่งนี้เกี่ยวข้องกับการคิดว่าคำที่ขึ้นต้นด้วยเสียงใด พุดเสียงนั้นออกมาดัง ๆ แล้วจึงรู้ว่าตัวอักษรแทนเสียงนั้นอย่างไร จุดมุ่งหมายเพื่อให้เด็กสามารถเห็นตัวอักษรแล้วพุดเสียงที่แสดงออกมามดัง ๆ สิ่งนี้เรียกว่าการถอดรหัสโปรแกรมการออกเสียง บางโปรแกรมเริ่มให้เด็กเรียนรู้อักษร s, a, t, n, i, p ก่อน เนื่องจากเมื่อพวกเขาจำเสียงตัวอักษรแต่ละตัวแล้วก็สามารถจัดเรียงคำต่าง ๆ ได้หลากหลาย (เช่น sat, tip, pin, nip, tan, tin, sip เป็นต้น) ในขณะที่เด็กกำลังเรียนรู้ที่จะออกเสียงตัวอักษร พวกเขาจะเริ่มเรียนรู้ที่จะเขียนตัวอักษรเหล่านี้ (การเข้ารหัส) พวกเขาจะได้รับการสอนว่าพวกเขาต้องเริ่มต้นด้วยตัวอักษรแต่ละตัวที่ไหนและต้องสร้างตัวอักษรอย่างไรให้สัมพันธ์กัน ตัวอักษร (หรือกลุ่มของตัวอักษร) ที่เป็นตัวแทนของหน่วยเสียงเรียกว่ากราฟ

ขั้นตอนที่ 2 การผสม เด็ก ๆ จำเป็นต้องเปลี่ยนจากการพุดเสียงของตัวอักษรแต่ละตัว เป็นการผสมเสียงและพุดทั้งคำได้ นี่อาจเป็นก้าวใหญ่สำหรับเด็กหลายคนและต้องใช้เวลา

ขั้นตอนที่ 3 การถอดรหัสคำ CVC เด็ก ๆ จะเน้นการถอดรหัส (อ่าน) คำสามตัวอักษรที่จัดเรียงเป็นพยัญชนะ, สระ, พยัญชนะ (คำ CVC) เป็นระยะเวลาหนึ่ง พวกเขาจะเรียนรู้เสียงตัวอักษรอื่น ๆ เช่น พยัญชนะ g, b, d, h และสระที่เหลือ e, o, u บ่อยครั้งพวกเขาจะได้รับการจดหมายเพื่อประกอบเป็นคำ CVC ซึ่งพวกเขาจะขอให้พุดออกมามดัง ๆ

ขั้นตอนที่ 4 การถอดรหัสกลุ่มพยัญชนะในคำ CCVC และ CVCC เด็ก ๆ จะได้เรียนรู้เกี่ยวกับ กลุ่มพยัญชนะ พยัญชนะสองตัวที่อยู่ติดกันในคำเดียว เช่น tr, cr, st, lk, pl. เด็ก ๆ จะได้เรียนรู้การอ่านคำ CCVC ช่วงต่าง ๆ (พยัญชนะ, พยัญชนะ, สระ, พยัญชนะ) เช่น trap, stop, plan พวกเขาจะอ่านช่วงของคำ CVCC (พยัญชนะ, สระ, พยัญชนะ, พยัญชนะ) เช่นนม เร็ว เกวียน

ขั้นตอนที่ 5 ไดกราฟสระ เด็ก ๆ จะได้รับการแนะนำให้รู้จักกับไดกราฟสระ digraph คือ สระสองสระที่รวมกันทำให้เกิดเสียงเดียว เช่น: /oa/, /oo/, /ee/, /ai/ พวกเขาจะเปลี่ยนไปใช้คำที่ออกเสียง เช่น deer, hair, boat, ฯลฯ และจะได้รับการสอนเกี่ยวกับไดกราฟแบบแยกส่วน (หรือ 'magic e') พวกเขาจะเริ่มอ่านคำที่รวมไดกราฟสระกับกลุ่มพยัญชนะ เช่น clusters, such as: train, groan และ stool

ขั้นตอนที่ 6 ไดโกราฟพยัญชนะ เด็ก ๆ ยังจะได้เรียนรู้การเขียนพยัญชนะ (พยัญชนะสองตัวรวมกันเป็นหนึ่งเสียง) ch และ sh และเริ่มผสมผสานกับเสียงอื่น ๆ เพื่อสร้างคำ เช่น chat, shop, chain และ shout

การเข้ารหัสหรือเรียนรู้การสะกดและการอ่าน ควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนรู้ที่จะถอดรหัส (อ่าน) คำนี้ เด็ก ๆ จะต้องฝึกฝนการสร้างตัวอักษรต่อไปซึ่งจะต้องเปลี่ยนไปใช้การเข้ารหัส การเข้ารหัสเป็นกระบวนการในการเขียนคำพูด หรือที่เรียกว่า การสะกดคำ พวกเขาควรเริ่มที่จะสามารถเขียนงานเขียนสั้น ๆ ของตนเองได้ โดยสะกดคำง่าย ๆ ให้ถูกต้องไปโดยไม่บอกว่าการอ่านข้อความที่เหมาะสมกับวัยต่าง ๆ บ่อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้จะช่วยให้เด็กเข้าใจการอ่านและการสะกดคำทุกหน่วยเสียงได้อย่างแท้จริง

การเรียนรู้การออกเสียงใน KS1 ในตอนท้ายของแผนกต้อนรับ เด็ก ๆ ควรสามารถเขียนกราฟได้หนึ่งชุดสำหรับแต่ละหน่วยเสียงจาก 44 หน่วยเสียง ในปี 1 พวกเขาจะเริ่มสำรวจไดโกราฟสระและไตรโกราฟ (กลุ่มของตัวอักษรสามตัวที่ออกเสียงเป็นเสียงเดียว เช่น 'igh' ในคำว่า 'sigh')) เพิ่มเติม พวกเขาจะเริ่มเข้าใจ เช่น ตัวอักษร ea สามารถสร้างเสียงที่แตกต่างกันในคำที่ต่างกัน (dream and bread) พวกเขาจะได้เรียนรู้ด้วยว่าเสียงหนึ่งอาจถูกแทนด้วยตัวอักษรกลุ่มต่าง ๆ เช่น แสงและวงกลม (igh และ ie ออกเสียงเหมือนกัน) เด็กปี 2 จะได้เรียนรู้กฎการสะกดคำ เช่น การเติมคำต่อท้ายคำต่าง ๆ (-ed, -ing, -er, -est, -ful, -ly, -y, -s, -es, -ment และ -ness) พวกเขาจะสอนกฎเกี่ยวกับการเปลี่ยนรูปคำเมื่อเพิ่มคำต่อท้ายเหล่านี้ (ตัวอย่าง เช่น removing the 'e' from 'have' before adding 'ing') แล้วจึงย้ายไปใช้แนวคิดที่ยากขึ้น เช่น ตัวอักษรเงียบ ((knock, write ฯลฯ) และตอนจบเฉพาะ (le ในคำว่า bottle และ il ในคำว่า fossil)

5. รูปแบบการสอนแบบ Synthetic Phonics

สัทศาสตร์สังเคราะห์ (Synthetic Phonics) ใช้วิธีการสอนแบบตัวต่อตัวที่สอนให้นักเรียนรู้ตัวอักษร (grapheme-phoneme) ความสัมพันธ์ในลำดับที่เพิ่มขึ้นที่กำหนดไว้ อย่างชัดเจน นักเรียนได้รับการสอนเป็นกลุ่มตัวอักษรเล็ก ๆ ในช่วงสั้น ๆ ทุกวันเพื่อให้ นักเรียนสามารถเริ่มผสมคำและอ่านได้เร็ว เมื่ออ่านและแบ่งตัวอักษรเสียงในคำเมื่อสะกดคำ

Tes (2007, Online) ได้เสนอรูปแบบการสอนแบบโฟนิกส์ไว้ 2 รูปแบบ ดังนี้

รูปแบบที่ 1

1. Tuning into sound ปรับให้เข้ากับเสียง
2. Listening and remembering sound การฟังและจดจำเสียง
3. Talking about sound พูดคุยเกี่ยวกับเสียง
4. Look, Listen and Note (Teacher/ TA notes) ดู ฟัง และบันทึก
หมายเหตุ ใช้ในการสอนออกเสียงพยัญชนะ

รูปแบบที่ 2

1. Revisit/Review ทบทวน
2. Teach สอน
3. Practise ฝึก
4. Apply นำไปใช้
หมายเหตุ ใช้สอนการอ่านสะกดคำ

Edith Cowan University (n.d., p. 3) กล่าวว่า ความสอดคล้องของลำดับการสอนเป็นปัจจัยที่สำคัญมากต่อความสำเร็จในการสอนอย่างชัดเจน การสอนตัวอักษรและเสียง แนะนำให้ใช้รูปแบบดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน (Introduction) กำหนดวัตถุประสงค์ และอภิปรายเกณฑ์สำหรับความสำเร็จในเรื่องที่จะเรียน หรือทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา เช่น การฝึกออกเสียงตัวอักษรการผสมคำและการแบ่งส่วนของคำ

ขั้นที่ 2 สอน (Teach)

- 1) สอนการออกเสียงตัวอักษรใหม่ หรือตัวอักษรที่เคยเรียนมาแล้ว
- 2) สอนการผสมคำและแบ่งส่วนตัวอักษร
- 3) สอนคำยาก/แบ่งส่วนตัวอักษร

ขั้นที่ 3 ฝึก (Practice) ฝึกอ่าน และ/หรือสะกดคำด้วยตัวอักษรใหม่

ขั้นที่ 4 ประยุกต์ใช้ (Apply) อ่านคำบรรยายภาพ หรืออ่านถอดรหัสคำ

ขั้นที่ 5 ประเมินผล (Asses) ตรวจสอบผลการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้

ในขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

Primary National Strategy (2007) ลำดับการสอนโฟนิกส์ มีดังนี้

1. introduction (ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน)
 - วัตถุประสงค์และเกณฑ์ความสำเร็จ

2. revisit and review (ขั้นทบทวนและทบทวนอีกครั้ง)

- ฝึกตัวอักษรที่เรียนรู้ก่อนหน้านี้
- ฝึกผสมและแบ่งส่วนตัวอักษร

3. Teach (ขั้นสอน)

- สอนตัวอักษรใหม่
- สอนผสมคำและ/หรือแยกตัวอักษร
- สอนหนึ่งหรือสองหลักการอ่านคำ
- สอนการผสมและแบ่งส่วนของพยัญชนะที่อยู่ติดกัน

4. Practice (ขั้นฝึก)

- ฝึกอ่านและ/หรือสะกดคำด้วยตัวอักษรใหม่
- ฝึกผสมและอ่านคำศัพท์ด้วย GPC ใหม่
- ฝึกแบ่งคำศัพท์และการสะกดคำด้วย GPC ใหม่
- ฝึกผสมและอ่านคำศัพท์ด้วยพยัญชนะที่อยู่ติดกัน
- ฝึกแบ่งคำศัพท์และการสะกดคำด้วยพยัญชนะที่อยู่ติดกัน
- ฝึกผสมและอ่านคำศัพท์ด้วย GPC ใหม่
- ฝึกแบ่งคำศัพท์และการสะกดคำด้วย GPC ใหม่

5. Apply (ขั้นนำไปใช้)

- ฝึกอ่านและ/หรือสะกดคำด้วยตัวอักษรใหม่
- อ่านหรือเขียนคำบรรยายหรือประโยคโดยใช้หนึ่งคำหรือ

มากกว่านั้นหากมีคำและคำที่มีกราฟ

- อ่านหรือเขียนประโยคโดยใช้คำและคำที่มีความถี่สูงอย่างน้อย

หนึ่งคำที่มีพยัญชนะติดกัน

- อ่านหรือเขียนประโยคโดยใช้คำและคำที่มีความถี่สูงหนึ่งคำขึ้นไป

ที่มีรูปแบบกราฟใหม่

6. Assess learning against criteria (ประเมินการเรียนรู้กับเกณฑ์)

- นำคะแนนที่ได้ไปเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

จากการศึกษารูปแบบการสอนแบบ Synthetic Phonics จากนักวิชาการ
หลายท่านผู้วิจัยเลือกรูปแบบการสอนของ Edith Cowan University ซึ่งมีรูปแบบการสอน
ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน (Introduction) กำหนดวัตถุประสงค์ และอภิปรายเกณฑ์สำหรับความสำเร็จในเรื่องที่จะเรียน หรือทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา เช่น การฝึกออกเสียงตัวอักษรการผสมคำและการแบ่งส่วนของคำ

ขั้นที่ 2 สอน (Teach)

- 1) สอนการออกเสียงตัวอักษรใหม่ หรือตัวอักษรที่เคยเรียนมาแล้ว
- 2) สอนการผสมคำและแบ่งส่วนของตัวอักษร
- 3) สอนคำยาก/แบ่งส่วนของตัวอักษร

ขั้นที่ 3 ฝึก (Practice) ฝึกอ่าน และ/หรือสะกดคำด้วยตัวอักษรใหม่

ขั้นที่ 4 ประยุกต์ใช้ (Apply) อ่านคำบรรยายภาพ หรืออ่านถอดรหัสคำ

ขั้นที่ 5 ประเมินผล (Asses) ตรวจสอบผลการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ใน
ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

การสอนการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษ

1. เสียงของตัวอักษรและกลุ่มของตัวอักษร (Phonemes)

ภาษาอังกฤษมีสัญลักษณ์ใช้แทนเสียงพูด เรียกว่า โฟเนม (Phoneme) Derwing (2002, n.d.) กล่าวว่า ในภาษาอังกฤษมี 44 หน่วยเสียงซึ่งได้แบ่งเป็นเสียงของตัวอักษร กลุ่มตัวอักษรและสระซึ่งเป็นตัวแทนของเสียง ดังตาราง 7

ตาราง 7 44 หน่วยเสียงของตัวอักษร กลุ่มตัวอักษรและสระในภาษาอังกฤษ

Phoneme (speech sound)	Graphemes** (letter or groups of letters representing the most common spellings for the individual phonemes)	Examples
Consonant Sounds :		
B	b, bb	big, rubber

ตาราง 7 (ต่อ)

Phoneme (speech sound)	Graphemes** (letter or groups of letters representing the most common spellings for the individual phonemes)	Examples
D	d, dd, ed	dog, add, filled
F	f, ph	fish, phone
G	g, gg	go, egg
H	H	hot
J	j, g, ge, dge	jet, cage, barge, judge
K	c, k, ck, ch, cc, que	cat, kitten, duck, school, occur, antique, cheque
L	l, ll	leg, bell
M	m, mm, mb	mad, hammer, lamb
N	n, nn, kn, gn	no, dinner, knee, gnome
P	p, pp	pie, apple
R	r, rr, wr	run, marry, write
S	s, se, ss, c, ce, sc	sun, mouse, dress, city, ice, science
T	t, tt, ed	top, letter, stopped
V	v, ve	vet, give
W	W	wet, vin, swim
Y	y, i	yes, onion

ตาราง 7 (ต่อ)

Phoneme (speech sound)	Graphemes** (letter or groups of letters representing the most common spellings for the individual phonemes)	Examples
z	z, zz, ze, s, se, x	zip, fizz, sneeze, laser, is, was, please, Xerox, xylophone
Consonant Digraphs :		
/th/	Th	thumb, thin, thing
(not voiced)		
/th/	Th	this, feather, then
(voiced)		
/ng/	ng, n	sing, monkey, sink
/sh/	sh, ss, ch, ti, ci	ship, mission, chef, motion, special
/ch/	ch, tch	chip, match
/zh/	ge, s	garage, measure, division
Wh/wh/(with breath)	at, en, ere, y	what, when, where, why
Short Vowel Sound :		
/a/	a, au	hat, laugh
/e/	e, ea	bed, bread

ตาราง 7 (ต่อ)

Phoneme (speech sound)	Graphemes** (letter or groups of letters representing the most common spellings for the individual phonemes)	Examples
Long Vowel Sounds:		
/ā/	a, a_e, ay, ai, ey, ei	Bacon, late, day, train, they, eight, vein
/ē/	e, e_e, ea, ee, ey, ie, y	me, these, beat, feet, key, chief, baby
/ī/	i, i_e, igh, y, ie	find, ride, light, fly, pie
/ō/	o, o_e, oa, ou, ow	no, note, boat, soul, row
/ī/	l	if
/o/	o, a, au, aw, ough	hot, want, haul, draw, bought
/u/	u, o	up, ton
/ū/	u, u_e, ew	human, use, few, chew
Other Vowel Sounds:		
/oo/	oo, u, oul	book, put, could
/ōō/	oo, u, u_e	moon, truth, rule
Vowel Sounds Influenced by r.		
/a(r)/	Ar	car

ตาราง 7 (ต่อ)

Phoneme (speech sound)	Graphemes** (letter or groups of letters representing the most common spellings for the individual phonemes)	Examples
/ā(r)/	Air, ear, are	air, chair, fair, hair, bear, care
/i(r)/	irr, ere, eer	mirror, here, cheer
/o(r)/	or, ore, oor	for, core, door
/u(r)/	ur, ir, er, ear, or, ar	burn, first, fern, heard, work, dollar

2. สระเดี่ยวเสียงสั้นในภาษาอังกฤษ

การออกเสียงเป็นส่วนสำคัญในการเรียนรู้ภาษาใหม่เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เมื่อพูดถึงทักษะการพูดและการฟัง English Language Center (2017, Online) ได้กล่าวว่า สระเดี่ยวเสียงสั้นในภาษาอังกฤษมีทั้งหมด 5 ตัว ได้แก่ A E I O และ U สระเสียงสั้นมีเสียงที่ไม่สั้นเหมือนกับชื่อของตัวอักษร เช่น ในคำว่า mad ในลัทอักษรเขียนแทนเสียงว่า /a/ สิ่งนี้อาจเป็นเรื่องยากเมื่อพูดคำเช่น 'beach' หรือ 'sheet' ซึ่งสามารถฟังได้เหมือนคำหายาบคายมาก

สระเสียงสั้น (/a/) : เช่น At/a/ ออกเสียงเหมือน /æ/ ออกเสียงเหมือนคำว่า apple, back, และ plan

สระเสียงยาว (/eI/) : เช่น Ate ออกเสียงเหมือนชื่อของตัวอักษร /eI/. ออกเสียงสระเหมือนกันกับคำว่า same, plane, and snake

สระเสียงสั้น (/e/): เช่น Bet /e/ เสียงเหมือน /ɛ/, เหมือนกับคำว่า check, ten, and when

สระเสียงยาว (/i:/): เช่น Beat /e/ ออกเสียงเหมือน /i:/, ออกเสียงเหมือน คำว่า eat, we, and meet

สระเสียงสั้น (/i/) : เช่น Bit /i/ ออกเสียง /I/, เหมือนคำว่า kitten, milk, and ring

สระเสียงยาว (/aI/) : เช่น Bite /I/ ออกเสียงเหมือน /aI/ และสามารถ สะกดได้หลายวิธีเช่นเดียวกับคำว่า ice, cry, และ high

สระเสียงสั้น (/o/) : เช่น Not ออกเสียงเหมือน /D/, เช่นคำว่า off, cop, และ stop

สระเสียงยาว (/əu/) : เช่น Note /O/ สามารถได้ยินเสียงในคำว่า boat, local, และ joke

สระเสียงสั้น (/u/) : เช่น Cut ออกเสียงว่า (/Λ/), เหมือนในคำว่า bus, until, และ ugly

สระเสียงยาว (/u:/) : เช่น Cute /u:/ สามารถได้ยินเสียงในคำ use, argue, และ student

3. รูปแบบโครงสร้างของคำในภาษาอังกฤษ

โครงสร้างของคำในภาษาอังกฤษมีหลายรูปแบบ (Aslam, M., & Kak, A., 2007, pp. 66–68) กล่าวว่า ในทุกภาษาปรากฏรูปแบบเฉพาะของการรวมเสียง โดยรูปแบบความหมายของคำหรือส่วนประกอบของคำเรียกว่าพยางค์ แต่ละภาษา วางข้อจำกัดบางอย่างในการผสมเสียงที่เป็นไปได้ ดังตัวอย่างในภาษาอังกฤษเราไม่สามารถ ขึ้นต้นคำตามลำดับพยัญชนะได้ เช่น bff, zbf, หรือ tzp เมื่อเราวิเคราะห์ว่าอะไรคือ ข้อจำกัด หรือกฎในภาษาที่กำลังศึกษาอยู่ พบว่าเรากำลังศึกษาโครงสร้างพยางค์ ของภาษานั้น ๆ อยู่ เราสามารถ แยกคำได้หนึ่งพยางค์หรือมากกว่าหนึ่งพยางค์ในหนึ่งคำ ดังตัวอย่าง tin มีหนึ่งพยางค์ brother มี 2 พยางค์ important มีสามพยางค์ และ computer มีสี่พยางค์ เป็นต้น พยางค์ คือ กลุ่มของหนึ่งเสียงหรือมากกว่าหนึ่งเสียง ส่วนสำคัญของ พยางค์ คือ เสียงสระ (V) ซึ่งอาจจะนำหน้าหรือตามหลังพยัญชนะ (C) หรือกลุ่มพยัญชนะ (CC หรือ CCC) บางพยางค์ประกอบด้วยเพียงแค่สระเสียง (V) เช่น I และ eye / aI /, owe/ə/ ในภาษาอังกฤษ 1 พยางค์สามารถประกอบด้วยพยัญชนะเพียง 1 ตัว กับสระ 1 ตัว

(CV) เช่น pie/paɪ/ หรือพยัญชนะ 2 ตัว (CCV) เช่น try/traɪ/, หรือตามด้วยพยัญชนะ 1 ตัว (VC) เช่น at /æt/, หรือตามด้วยพยัญชนะ 2 ตัว (VCC) เช่น its /Its/, หรือตามด้วยพยัญชนะ 3 ตัว (CVCCC) เช่น text/tekst/ หรือตามด้วยพยัญชนะ 4 ตัว (CACCCC) เช่น texts/teksts/Moser (1967, pp. 41–43) แบ่งโครงสร้างของคำได้ 18 รูปแบบ ดังตาราง 8

ตาราง 8 จำแนกพยางค์ในหนึ่งคำ

ประเภทพยางค์	Number of instances	ตัวอย่าง
V	11	E
CV	178	To
VC	111	at
CVC	1,978	tot
VCC	160	eats
CCV	98	stir
CVCC	2,845	Socks
CCVC	1,069	stack
VCCC	34	arks
CCCV	12	straw
CCVCC	1,423	steaks
CVCCC	622	barks
CCCVC	135	sprig
CCVCCC	252	spanks
CCCVCC	161	sprigs
CVCCCC	8	sixths
CCCVCCC	15	sprints
CCVCCCC	4	Sphinxed

สื่อประสม

1. ความหมายของสื่อประสม

สื่อประสม มาจากภาษาอังกฤษว่า มัลติมีเดีย (multimedia) คำว่า มัลติ (multi) หมายถึง หลาย ๆ อย่างผสมรวมกัน ซึ่งมีศัพท์ที่ใกล้เคียงกัน เช่น many, much และ multiple 2 เป็นต้น ส่วนคำว่า มีเดีย (media) หมายถึง สื่อ ข่าวสาร ช่องทางการติดต่อสื่อสาร เมื่อนำมารวมกันเป็นคำว่ามัลติมีเดียหรือสื่อประสม

อัจฉรา เจตบุตร (2556, หน้า 31) สื่อประสม หมายถึง การใช้สื่อหลายอย่างร่วมกัน ได้แก่ ตัวอักษรข้อความภาพถ่าย ภาพกราฟิก ภาพเคลื่อนไหวแบบวีดิทัศน์ ภาพแอนิเมชัน และเสียง โดยใช้คอมพิวเตอร์เป็นอุปกรณ์ในการนำเสนอควบคุม นำมาใช้ร่วมกันโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตอบสนองต่อรูปแบบการเรียนรู้และใช้สื่อสารข้อมูลสารสนเทศ

รุ่งทิพย์ มีสำลี (2557, หน้า 26) สื่อประสม หมายถึง การนำเสนอข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ในรูปแบบตัวอักษรภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง และการมีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบสื่อการเรียนการสอนที่มีมากกว่าหนึ่งชนิด ทั้งที่เป็นวัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการนำมาใช้ร่วมกันอย่างมีระบบ สื่อแต่ละชนิดมีทั้งส่วนเด่นและส่วนด้อยแตกต่างกันไปมีความสัมพันธ์ และส่งเสริมซึ่งกันและกันเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สุนันทา ยินดีรัมย์ (2557, หน้า 13) สื่อประสม หมายถึง สื่อการเรียนการสอนที่มีมากกว่าหนึ่งชนิด ทั้งที่เป็นวัสดุอุปกรณ์ และวิธีการซึ่งนำมาใช้ร่วมกันอย่างเป็นระบบ สื่อแต่ละชนิดมีทั้งส่วนเด่นและส่วนด้อยแตกต่างกันไป มีความสัมพันธ์ และส่งเสริมซึ่งกันและกัน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

อัจฉรา ตาละเงะโชะ (2564, หน้า 32) สื่อประสม หมายถึง การนำสื่อหลายประเภทมาใช้ร่วมกันทั้งวัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการ เช่น วีดิทัศน์ สไลด์ แผ่นภาพโปสเตอร์ เทปเสียง เอกสารคำอธิบาย แบบเรียนแบบโปรแกรม ภาพการ์ตูน ภาพถ่าย ภาพวาด ของจริง และวัสดุอื่น ๆ ช่วยให้นักเรียนมีประสบการณ์จากการเรียนรู้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอน

จากความหมายของสื่อประสมที่นักการศึกษาหลายท่านให้ไว้สรุปได้ว่า สื่อประสม หมายถึง การนำเอาสื่อการสอนหลาย ๆ อย่างมาสัมพันธ์กัน ซึ่งมีคุณค่าเพื่อสร้างความสนใจและอธิบายข้อเท็จจริงของเนื้อหา และป้องกันการเข้าใจความหมายผิดจากการสื่อสาร การใช้สื่อประสมจะช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น

2. ประเภทของสื่อประสมทางการศึกษา

สื่อประสมแบบออกเป็นหลายประเภทขึ้นอยู่กับการใช้งานแต่ในที่นี้จะแบ่งตามสื่อประสมที่ใช้ในทางการศึกษาเท่านั้น

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมิกราช (ม.ป.ป., ออนไลน์) ได้แบ่งสื่อประสมทางการศึกษาออกตามลักษณะการประสมสื่อ และคุณลักษณะการใช้มี 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. ประสมสื่อที่เป็นวัสดุ อุปกรณ์และกระบวนการเข้าร่วมกัน นำมาใช้สำหรับการเรียนการสอนปกติทั่ว ๆ ไป เช่น ชุดอุปกรณ์ ชุดการเรียนการสอน บทเรียนแบบโปรแกรม โปรแกรมสไลด์ ศูนย์การเรียนรู้ เป็นต้น สื่อประสมแต่ละชนิดที่จัดอยู่ในประเภทนี้มีหลักการและลักษณะเด่นแตกต่างกันออกไป คือ

1.1 สามารถให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์ด้วยตนเอง คือ มีส่วนร่วมในการกระทำหรือปฏิบัติกิจกรรมเป็นการเข้าใจแก่ผู้เรียน เช่น ศูนย์การเรียนรู้ บทเรียนโปรแกรม ชุดอุปกรณ์ เป็นต้น

1.2 สามารถให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความรู้ความสามารถ และความแตกต่างของแต่ละบุคคล เช่น บทเรียนโปรแกรม ชุดการสอน เป็นต้น

1.3 สามารถให้ผู้เรียนใช้เรียนด้วยตนเองหรือใช้เมื่อขาดครูได้ เช่น บทเรียนแบบโปรแกรม ชุดการสอนรายบุคคล เป็นต้น

1.4 สามารถให้ผู้เรียนได้รับผลตอบกลับทันที และได้รับความรู้สึกภาคภูมิใจในความสำเร็จ เช่น ศูนย์การเรียนรู้ การสอนแบบจุลภาค เป็นต้น

1.5 สามารถใช้ประกอบการศึกษาทางไกลให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ชุดการสอนทางไกลสำหรับการศึกษาเพื่อมวลชน เป็นต้น

1.6 สามารถใช้ส่งเสริมสมรรถภาพของครู เช่น ชุดการสอนประกอบคำบรรยาย เป็นต้น

1.7 สามารถให้ผู้เรียนได้ฝึกความรับผิดชอบและการทำงานเป็นกลุ่ม เช่น ศูนย์การเรียนรู้ กลุ่มสัมพันธ์ เป็นต้น

2. ประสมสื่อประเภทฉาย เป็นการประสมโดยมีข้อจำกัดที่ความสามารถ และคุณสมบัติเฉพาะตัวของอุปกรณ์เครื่องฉายเป็นสำคัญ เช่น สไลด์ประกอบเสียงและ วิดิทัศน์ประกอบเสียง สไลด์ และแผ่นโปร่งใส วิดิโออิมเมจ เป็นต้น และฉายบนจอตั้งแต่ 2 จอขึ้นไป เป็นการใช้นายกับผู้ชมเป็นกลุ่มสื่อประสมประเภทฉายนี้ สามารถใช้ประกอบการ ศึกษา และการเรียนการสอนโดยเฉพาะสำหรับผู้เรียนที่ชอบการเรียนรู้จากการอ่านภาพ การเสนอด้วยสื่อประเภทฉายนี้แม้ว่าในบางครั้งราคาการผลิตอาจจะสูงและการผลิต ซับซ้อนกว่าการผลิต สื่อประสมบางชนิดในประเภทแรกแต่ผลที่ได้รับจากการเสนอด้วย สื่อประสมประเภทฉายให้ผลตรงที่มีคุณสมบัติเฉพาะตัวที่สื่ออื่นไม่สามารถทำได้ คือ ผลใน ความรู้สึกอารมณ์และสุนทรียภาพแก่ผู้ชม ทั้งยังช่วยดึงดูดความสนใจ ให้ผู้ชมได้ติดตาม อย่างตื่นตาตื่นใจและมีประสิทธิภาพ เป็นการช่วยในการเรียนการสอน สื่อประสมประเภท นี้มีคุณสมบัติเหมาะแก่การนำมาใช้ในการเรียนการสอน

3. ประสมระบบการสื่อสารกับเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยการใช้ คอมพิวเตอร์ร่วมกับอุปกรณ์อื่น เช่น เครื่องเล่นซีดีรอม เครื่องเสียงระบบดิจิตอล เครื่อง เล่นแผ่นวิดิทัศน์ เป็นต้น เพื่อให้คอมพิวเตอร์สามารถทำงานคำนวณค้นหาข้อมูล แสดง ภาพวิดิทัศน์และมีเสียงต่าง ๆ การทำงานของสื่อหลาย ๆ อย่างในสื่อประสม ประกอบด้วย การทำงานของระบบเสียง (Sound) ภาพเคลื่อนไหว (Animation) ภาพนิ่ง (Still Images) วิดิทัศน์ (Video) และไฮเปอร์เท็กซ์ (Hypertext) ซึ่งข้อมูลที่ใช้ในไฮเปอร์เท็กซ์จะแสดงเนื้อหา หลักของเรื่องราวที่กำลังอ่านขณะนั้นโดยเน้นเนื้อหา ถ้าคำใดสามารถเชื่อมจากจุดหนึ่ง ในเนื้อหาไปยังเนื้อหาอื่นได้ก็จะทำเป็นตัวหนาหรือขีดเส้นใต้ไว้ เมื่อผู้ใช้หรือผู้อ่านต้องการ จะดูเนื้อหาก็สามารถใช้เมาส์คลิกไปยังข้อมูลหรือคำเหล่านั้นเพื่อเรียกมาดูรายละเอียด ของเนื้อหาได้ สื่อประสมในลักษณะนี้นับว่าเป็นเทคโนโลยีใหม่ กำลังได้รับความสนใจ อย่างกว้างขวาง เพราะเป็นเทคโนโลยีที่ทำให้เราสามารถใช้อุปกรณ์ในการแสดงข้อมูล ได้หลากหลายรูปแบบ ดังนั้น สื่อประสมจะต้องมีคุณสมบัติสำคัญประการหนึ่ง คือ ความสามารถในการโต้ตอบ (Interactivity) อุปกรณ์ที่ตอบสนองความสามารถนี้ได้คือ คอมพิวเตอร์นั่นเอง

3. รูปแบบของสื่อประสม

สื่อประสมมีหลายรูปแบบจำแนกได้ดังนี้ (จรัส กลิ่นหนู และคณะ, 2558, หน้า 33-34)

1. สื่อประสมที่ไม่สามารถโต้ตอบกับผู้ใช้ได้ (Multimedia) การนำสื่อหลายชนิดมาผสมผสานเข้าด้วยกัน โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เป็นตัวจัดการ และควบคุมให้สื่อต่าง ๆ แสดงผลออกมาทางหน้าจอและลำโพงของคอมพิวเตอร์ สื่อประสม (Multimedia I) เป็นสื่อประสมที่ใช้โดยการนำสื่อหลายประเภท มาใช้ร่วมกันในการเรียนการสอน เช่น นำวีดิทัศน์ มาสอนประกอบการบรรยายของผู้สอน โดยมีสื่อสิ่งพิมพ์ประกอบด้วย หรือสื่อประสมในชุดการเรียน หรือชุดการสอน การใช้สื่อประสมนี้ ผู้เรียนและสื่อจะไม่มีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบกัน และจะมีลักษณะเป็น “สื่อหลายแบบ” ตามศัพท์บัญญัติของราชบัณฑิตยสถาน
2. สื่อประสมที่สามารถโต้ตอบกับผู้ใช้ได้ (Interactivity Multimedia) กล่าวคือ โปรแกรมคอมพิวเตอร์สามารถจัดการกับข้อมูลภาพและเสียง ให้แสดงผลบนจอในลักษณะที่โต้ตอบกับผู้ใช้ได้ ไม่ใช้การแสดงผลรวดเร็วจบ (run through) แบบวีดิทัศน์หรือภาพยนตร์และไม่ใช้การสื่อสารทางเดียว (one-way communication) คือ ผู้ชมเป็นผู้ดูฝ่ายเดียวอีกต่อไป สื่อประสม II (Multimedia II) เป็นสื่อประสมที่ใช้คอมพิวเตอร์เป็นฐานในการเสนอสารสนเทศ หรือการผลิตเพื่อเสนอข้อมูลประเภทต่าง ๆ เช่น ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว ตัวอักษร และเสียง ในลักษณะของสื่อหลายมิติ โดยที่ผู้ใช้มีการโต้ตอบกับสื่อโดยตรง โดยการใช้คอมพิวเตอร์ ในสื่อประสม II ใช้ได้ในสองลักษณะ คือ
 - 2.1 การใช้คอมพิวเตอร์เป็นฐานในการเสนอสารสนเทศโดยการควบคุมอุปกรณ์ร่วมต่าง ๆ ในการทำงาน เช่น ควบคุมการทำงานของอุปกรณ์ในสถานีงานสื่อประสม ควบคุมการเสนอภาพสไลด์มัลติวิชชั่น และการเสนอในรูปแบบของแผ่นวีดิทัศน์เชิงโต้ตอบ (Interactive Video) การใช้ในลักษณะนี้คอมพิวเตอร์จะเป็นตัวกลางในการควบคุม การทำงานของเครื่องเล่นแผ่นวีดิทัศน์ และเครื่องเล่นซีดีรอม ให้เสนอภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหวตามเนื้อหาบทเรียนที่เป็นตัวอักษรที่ปรากฏอยู่บนจอภาพคอมพิวเตอร์ รวมถึงควบคุมเครื่องพิมพ์ในการพิมพ์ข้อมูลต่าง ๆ ของบทเรียน และผลการเรียนของผู้เรียนแต่ละคนด้วย
 - 2.2 การใช้คอมพิวเตอร์เป็นฐานในการผลิตแฟ้มสื่อประสมโดยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปต่าง ๆ เช่น Tool Book และ Author ware และนำเสนอแฟ้มบทเรียน

ที่ผลิตแล้วแก่ผู้เรียนโปรแกรมสำเร็จรูปเหล่านี้จะช่วยในการผลิตแฟ้มบทเรียน ผีกรอบม หรือการเสนองานในลักษณะของสื่อหลายมิติ โดยในแต่ละบทเรียนจะมีเนื้อหา ในลักษณะของตัวอักษร ภาพกราฟิก ภาพกราฟิกเคลื่อนไหว ภาพเคลื่อนไหวแบบวีดิทัศน์ และเสียงรวมอยู่ในแฟ้มเดียวกัน บทเรียนที่ผลิตเหล่านี้ เรียกว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ ช่วยสอน หรือ CAI นั่นเอง การนำเสนอข้อมูลของสื่อประสม II นี้ จะเป็นไปในลักษณะสื่อ หลายมิติที่เน้นเชิงโต้ตอบ ซึ่งช่วยให้ผู้ใช้สามารถดูข้อมูลบนจอภาพได้หลายลักษณะ คือ ทั้งตัวอักษร ภาพ และเสียง และถ้าต้องการจะทราบข้อมูลมากกว่านี้ ผู้ใช้ก็เพียงแต่คลิกที่ คำหรือสัญลักษณ์รูปที่ทำเป็นปุ่มในการเชื่อมโยงก็จะมีภาพ เสียง หรือข้อความอธิบาย ปรากฏขึ้นมา

3. สื่อประสมที่เป็นวัสดุ อุปกรณ์และกระบวนการเข้ารวมกัน นำมาใช้ สำหรับการเรียนการสอนปกติทั่ว ๆ ไป เช่น ชุดอุปกรณ์ ชุดการเรียนการสอน บทเรียน แบบโปรแกรม โปรแกรมสไลด์ ศูนย์การเรียนรู้ เป็นต้น สื่อประสมแต่ละชนิดที่จัดอยู่ใน ประเภทนี้มีหลักการและลักษณะเด่นแตกต่างกันออกไป คือ

3.1 สามารถให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์ด้วยตนเอง คือ มีส่วนร่วม ในการกระทำหรือปฏิบัติกิจกรรมเป็นการเข้าใจแก่ผู้เรียน เช่น ศูนย์การเรียนรู้ บทเรียน โปรแกรม ชุดอุปกรณ์ เป็นต้น

3.2 สามารถให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความรู้ความสามารถ และความ แตกต่างของแต่ละบุคคล เช่น บทเรียนโปรแกรม ชุดการสอน เป็นต้น

3.3 สามารถให้ผู้เรียนใช้เรียนด้วยตนเองหรือใช้เมื่อขาดครูได้ เช่น บทเรียนแบบโปรแกรม ชุดการสอนรายบุคคล เป็นต้น

3.4 สามารถให้ผู้เรียนได้รับผลตอบกลับทันที และได้รับความรู้สึก ภาคภูมิใจในความสำเร็จ เช่น ศูนย์การเรียนรู้ การสอนแบบจุลภาค เป็นต้น

3.5 สามารถใช้ประกอบการศึกษาทางไกลให้ดำเนินไปอย่างมี ประสิทธิภาพ เช่น ชุดการสอนทางไกลสำหรับการศึกษาเพื่อมวลชน เป็นต้น

3.6 สามารถใช้ส่งเสริมสมรรถภาพของครู เช่น ชุดการสอนประกอบ คำบรรยาย เป็นต้น

3.7 สามารถให้ผู้เรียนได้ฝึกความรับผิดชอบและการทำงานเป็นกลุ่ม เช่น ศูนย์การเรียนรู้ กลุ่มสัมพันธ์ เป็นต้น

4. สื่อประสมประเภทฉาย เป็นการประสมโดยมีข้อจำกัดที่ความสามารถ และคุณสมบัติเฉพาะตัวของอุปกรณ์เครื่องฉายเป็นสำคัญ เช่น สไลด์ประกอบเสียง และวีดิทัศน์ประกอบเสียง สไลด์และแผ่นโปร่งใส วีดิโออิมเมจ เป็นต้น และฉายบนจอ ตั้งแต่ 2 จอขึ้นไป เป็นการใช้นายกับผู้ชมเป็นกลุ่มสื่อประสมประเภทฉายนี้ สามารถใช้ประกอบการศึกษาและการเรียนการสอนโดยเฉพาะสำหรับผู้เรียนที่ชอบการเรียนรู้จากการอ่านภาพ การเสนอด้วยสื่อประเภทฉายนี้แม้ว่าในบางครั้งราคาการผลิตอาจจะสูง และการผลิตซับซ้อนกว่าการผลิตสื่อประสมบางชนิดในประเภทแรก แต่ผลที่ได้รับจากการเสนอด้วยสื่อประสมประเภทฉายให้ผลตรงที่มีคุณสมบัติเฉพาะตัวที่สื่ออื่นไม่สามารถทำได้คือผลในความรู้สึกร่วมและสุนทรีภาพแก่ผู้ชม ทั้งยังช่วยดึงดูดความสนใจให้ผู้ชมได้ติดตามอย่างตื่นตาตื่นใจและมีประสิทธิภาพเป็นการช่วยในการเรียนการสอน สื่อประสมประเภทนี้มีคุณสมบัติเหมาะแก่การนำมาใช้ในการเรียนการสอน ได้แก่

4.1 ใช้เมื่อสื่อมีการเปรียบเทียบความคล้ายคลึงกัน เป็นการง่ายสำหรับผู้เรียน ในการสังเกตและเรียนรู้สิ่งที่คล้ายคลึงกันจากสื่อต่าง ๆ เมื่อภาพของสิ่งนั้น ๆ ปรากฏบนจอพร้อมกัน

4.2 ใช้สอนให้เห็นความแตกต่าง และการตัดกันเมื่อภาพหลาย ๆ ภาพปรากฏพร้อม ๆ กัน

4.3 ใช้มองสิ่งหนึ่งสิ่งใดจากมุมที่ต่างกัน เช่น ภาพสถานที่หรืออาคารสถานที่โดยภาพปรากฏพร้อมกันจากการมองในแง่มุมที่ต่างกัน

4.4 ใช้แสดงภาพซึ่งดำเนินเป็นขั้นตอน และสามารถเลียนแบบการเคลื่อนไหวได้

4.5 ใช้แสดงสิ่งที่เกิดขึ้นตามลำดับก่อนหลัง เกิดความต่อเนื่องที่ดีมีความสัมพันธ์กันระหว่างภาพและเวลา ประกอบกับการจัดภาพและจอให้มีขนาดต่างกัน เป็นการง่ายต่อการจดจำ

4.6 ใช้เน้นจุดใดจุดหนึ่งโดยตรงได้ โดยการกำหนดจุดสนใจที่ต้องการให้อยู่ในตำแหน่งและรูปแบบที่ต่างกันหรืออาจทำได้โดยใช้ภาพที่ซ้ำ ๆ กับปรากฏบนจอพร้อม ๆ กัน

4.7 ใช้ยืดเวลาการเสนอจุดหรือส่วนที่สำคัญของเนื้อหา เช่น บางครั้งภาพที่สำคัญสามารถปรากฏอยู่บนจอต่อไปขณะที่รายละเอียดหรือส่วนที่เกี่ยวข้องได้เปลี่ยนไปในจอถัดไป

4.8 ใช้แสดงการเคลื่อนไหว โดยใช้หลักการฉายภาพนิ่งหลาย ๆ ภาพ ต่อเนื่องกันอย่างรวดเร็วหรือใช้ความสามารถของวีดิทัศน์

4.9 ใช้รวมสื่อภาพนิ่ง สไลด์ และวีดิทัศน์ ในขณะที่แสดงภาพนิ่ง อาจจะมีการฉายวีดิทัศน์ประกอบบนจอถัดไป

4.10 ใช้แสดงภาพที่เห็นได้กว้าง (Panorama) บนจอที่ติดกัน

4.11 ลักษณะพิเศษประการสุดท้ายที่เด่นของสื่อประสมประเภทนี้ คือ สามารถแสดงเนื้อหาได้มากในระยะเวลาที่จำกัด ลักษณะพิเศษนี้ผู้สอนอาจใช้สื่อประสมนี้ ในการทำเป็นบทนำหรือบทสรุปได้

5. สื่อประสมระบบการสื่อสารกับเทคโนโลยีสารสนเทศโดยการใช้ คอมพิวเตอร์ร่วมกับอุปกรณ์อื่น เช่น เครื่องเล่นซีดีรอม เครื่องเสียงระบบดิจิตอล เครื่อง เล่นแผ่นวีดิทัศน์ เป็นต้น เพื่อให้คอมพิวเตอร์สามารถทำงานคำนวณค้นหาข้อมูลแสดงภาพ วีดิทัศน์และมีเสียงต่าง ๆ การทำงานของสื่อหลาย ๆ อย่างในสื่อประสมประกอบด้วย การทำงานของระบบเสียง (Sound) ภาพเคลื่อนไหว (Animation) ภาพนิ่ง (Still Images) วีดิทัศน์ (Video) และไฮเปอร์เท็กซ์ (Hypertext) ซึ่งข้อมูลที่ใช้ในไฮเปอร์เท็กซ์จะแสดงเนื้อหา หลักของเรื่องราวที่กำลังอ่านขณะนั้นโดยเน้นเนื้อหา ถ้าคำใดสามารถเชื่อมจากจุดหนึ่ง ในเนื้อหาไปยังเนื้อหาอื่นได้ก็จะทำเป็นตัวหนาหรือขีดเส้นใต้ไว้ เมื่อผู้ใช้หรือผู้อ่านต้องการ จะดูเนื้อหาก็สามารถใช้เมาส์คลิกไปยังข้อมูลหรือคำเหล่านั้นเพื่อเรียกมาดูรายละเอียดของ เนื้อหาได้ สื่อประสมในลักษณะนี้นับว่าเป็นเทคโนโลยีใหม่ กำลังได้รับความสนใจอย่าง กว้างขวาง เพราะเป็นเทคโนโลยีที่ทำให้เราสามารถใช้อุปกรณ์ในการแสดงข้อมูลได้ หลากหลายรูปแบบ ดังนั้น สื่อประสมจะต้องมีคุณสมบัติสำคัญประการหนึ่ง คือ ความสามารถในการโต้ตอบ (Interactivity) อุปกรณ์ที่ตอบสนองความสามารถนี้ได้คือ คอมพิวเตอร์นั่นเอง

4. องค์ประกอบของสื่อประสม

สื่อประสมในปัจจุบันจะใช้คอมพิวเตอร์เป็นอุปกรณ์หลักในการเสนอ สารสนเทศในรูปแบบรวมของข้อความ เสียง ภาพนิ่ง ภาพกราฟิกเคลื่อนไหว และ ภาพเคลื่อนไหวแบบวีดิทัศน์ เพื่อรวมเป็นองค์ประกอบของสื่อประสมในลักษณะของ “สื่อหลายมิติ” การนำเสนอแบบสื่อประสมคือการนำเอาความคิด เนื้อหาสาระที่ต้องการ แสดงผล ออกแสดงด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ที่มีองค์ประกอบเพื่อช่วยในการนำเสนอ

แบบสื่อประสม เพื่อให้สิ่งที่แสดงผลนั้นน่าดู และสามารถสื่อความเข้าใจต่าง ๆ ได้ง่าย (ปิยะดนัย วิเคียน, ม.ป.ป., ออนไลน์) ได้เสนอองค์ประกอบของสื่อประสมประกอบด้วย

1. ข้อความ (Text) เป็นส่วนที่มีความเกี่ยวข้องในเนื้อหาของสื่อประสมเสมอ และเป็นหนทางการนำเสนอได้ง่ายที่สุด และมีการพัฒนามาพร้อมกับคอมพิวเตอร์ ลักษณะของข้อความที่ปรากฏในสื่อประสม ประกอบด้วย

1.1 ข้อความที่พิมพ์ เป็นข้อความเอกสารที่พิมพ์ออกมาในรูปกระดาษ เป็นผลงานของงานพิมพ์เอกสารทั่วไป เช่น งานเวิร์ดโปรเซสเซอร์ ตัวอักษรแต่ละตัวเก็บในรูปแบบรหัส เช่น รหัส ASCII

1.2 ข้อความสแกน เป็นเอกสารที่ได้รับจากการสแกน และเป็นข้อความ ที่เก็บในรูปแบบรูปภาพ หรือ Image

1.3 ข้อความอิเล็กทรอนิกส์ เป็นการแทนข้อความให้อยู่ในรูปที่แทนในสื่อที่ใช้ประมวลผลได้

1.4 ข้อความหลายมิติ (Hypertext) มีบทบาทสำคัญมากในยุคหลังนี้ เพราะเป็นข้อความที่เก็บในรูปข้อความอิเล็กทรอนิกส์ และมีการเชื่อมโยงกัน สามารถนำมาประมวลผลและแสดงผลในลักษณะเชื่อมโยงกันได้ จึงเหมาะกับผู้ใช้งาน

2. ภาพ (Graphics) เป็นส่วนของสื่อประสมที่ใช้ประโยชน์ในการสื่อความหมายได้ดี มีสีสัน และสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้กว้างขวาง เพราะดึงดูดความสนใจ ได้ภาพประกอบด้วย

2.1 ภาพบิตแมพ (Bitmaps) เป็นการเก็บรูปภาพเป็นพิกเซล แต่ละพิกเซลก็คือจุดเล็ก ๆ ที่แสดงเป็นสี การเก็บข้อมูลจะเก็บเป็นพิกเซล ดังนั้นรูปภาพแต่ละรูปจึงต้องเก็บข้อมูลจำนวนมาก ในการจัดเก็บจึงมีเทคนิคการบีบอัดข้อมูล เพื่อให้เล็กลง ผู้พัฒนาได้สร้างมาตรฐานการเก็บข้อมูลและบีบอัด เช่น .BMP, .PCX, .GIF, .JPG, .TIF

2.2 ภาพเวกเตอร์ (Vector) เป็นภาพที่สร้างด้วยส่วนประกอบของเส้นลักษณะต่าง ๆ และคุณสมบัติเกี่ยวกับสีของเส้นนั้น ๆ ซึ่งสร้างจากการคำนวณทางคณิตศาสตร์ เช่น ภาพของคน ก็จะถูกสร้างด้วยจุดของเส้นหลาย ๆ จุด เป็นลักษณะของโครงร่าง (Outline) และสีของคนก็เกิดจากสีของเส้นโครงร่างนั้น ๆ กับพื้นที่ผิวภายในนั่นเอง เมื่อมีการแก้ไขภาพ ก็จะเป็นการแก้ไขคุณสมบัติของเส้น ทำให้ภาพไม่สูญเสียความละเอียด เมื่อมีการขยายภาพนั่นเอง ภาพแบบ Vector ที่หลาย ๆ ท่านคุ้นเคยก็คือ

ภาพ .wmf ซึ่งเป็น clipart ของ Microsoft Office นั้นเอง นอกจากนี้คุณจะสามารถพบภาพฟอร์แมตนี้ได้กับภาพในโปรแกรม Adobe Illustrator หรือ Macromedia Freehand

2.3 คลิปอาร์ต ในการสร้างสื่อประสมจำเป็นต้องมีรูปภาพประกอบเพื่อความสวยงามและดึงดูดความสนใจ เพื่อให้การสร้างสื่อประสมทำได้เร็ว จึงมีการเก็บรูปภาพเป็นห้องสมุดภาพ ที่เรียกมาใช้ได้ง่าย ภาพที่เก็บอาจเป็นภาพส่วนหลัง (Background) ภาพขอบ ภาพพื้น ที่ใช้ประกอบฉากหรือนำมาตกแต่ง ตลอดจนภาพที่ใช้เสริมรูปภาพต่าง ๆ

2.4 ภาพจากอุปกรณ์อื่น ๆ เป็นภาพที่ได้จากกล้องถ่ายภาพ ดิจิตอลจากวีดิทัศน์ จากสแกนเนอร์ ฯลฯ

2.5 ไฮเปอร์พิกเจอร์ (Hyperpictures) เป็นภาพที่ปรากฏในสื่อประสมที่สามารถเชื่อมโยง หรือกระตุ้นให้เกิดการทำงานบางอย่าง เช่น เมื่อคลิกแล้วจะกลายเป็นวีดิทัศน์ หรือเอาเมาส์มาวางไว้เหนือตำแหน่งที่ระบุ (Over)

3. ภาพเคลื่อนไหว ภาพเคลื่อนไหว ที่ใช้ในสื่อประสมจะหมายถึง ภาพกราฟิกเคลื่อนไหว หรือที่เรียกกันว่าภาพ แอนิเมชัน (animation) ซึ่งนำภาพกราฟิกที่วาดหรือถ่ายเป็นภาพนิ่งไว้มาสร้างให้แลดูเหมือนเคลื่อนไหว ด้วยโปรแกรมสร้างภาพเคลื่อนไหว ภาพเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ในการจำลองสถานการณ์จริง เช่น ภาพการขับเคลื่อนบิน นอกจากนี้ยังอาจใช้การเพิ่มผลพิเศษ เช่น การหลอมภาพ (morphing) ซึ่งเป็นเทคนิคการทำให้เคลื่อนไหวโดยใช้ การเติมช่องว่าง ระหว่างภาพที่ไม่เหมือนกัน เพื่อให้ดูเหมือนว่าภาพหนึ่งถูกหลอมละลายไปเป็นอีกภาพหนึ่ง โดยมีการแสดงการหลอมของภาพหนึ่งไปสู่อีกภาพหนึ่งให้ดูด้วย

4. ภาพเคลื่อนไหวแบบวีดิทัศน์ การบรรจุภาพเคลื่อนไหวแบบวีดิทัศน์ลงในคอมพิวเตอร์จำเป็นต้องใช้โปรแกรมและอุปกรณ์เฉพาะในการจัดทำ ปกติแล้วแฟ้มภาพวีดิทัศน์จะมีขนาดเนื้อที่บรรจุใหญ่มาก ดังนั้น จึงต้องลดขนาดแฟ้มภาพลงด้วยการใช้เทคนิคการบีบอัดภาพ (Compression) ด้วยการลดพารามิเตอร์ บางส่วนของสัญญาณในขณะที่คงเนื้อหาสำคัญไว้ รูปแบบของภาพวีดิทัศน์บีบอัดที่ใช้กันทั่วไป ได้แก่ Quick time, AVI และ Mpeg

5. เสียง (Sound) เสียงเป็นส่วนประกอบสำคัญของระบบการนำเสนอแบบสื่อประสม เสียงทำให้บรรยากาศการรับรู้น่าสนใจ เช่น ในเกม ภาพยนตร์ ซีดี จะมีการบันทึกเสียงเป็นส่วนหลังเพื่อสร้างอารมณ์ต่าง ๆ ร่วมด้วย ลักษณะของเสียงประกอบด้วย

5.1 คลื่นเสียงแบบออดิโอ มีการบันทึกเป็น .WAV .AU การบันทึกจะบันทึกตามลูกคลื่นเสียง โดยมีการแปลงเป็นสัญญาณให้เป็นดิจิทัล เก็บในรูปแบบการบีบอัดเสียงเพื่อให้เล็กลง

5.2 เสียง CD เป็นรูปแบบบันทึกที่มีคุณภาพสำหรับการบันทึกลงบนแผ่น CD เพลงที่วางขายทั่วไป บันทึกตามมาตรฐานนี้

5.3 MIDI เป็นเสียงที่ใช้แทนเครื่องดนตรีชนิดต่าง ๆ สามารถเก็บข้อมูลและให้วงจรอิเล็กทรอนิกส์สร้างเสียงตามตัวโน้ต เสมือนการเล่นของเครื่องดนตรีนั้น ๆ

5.4 ไฮเปอร์ออดิโอ เป็นการนำสัญญาณเสียงไปกระตุ้นหรือผสมกับการทำงาน เพื่อการนำเสนอที่สลับซับซ้อนขึ้น ฟอแมตในการจัดเก็บ (File Format) มีหลากหลายรูปแบบ โดยมีส่วนขยาย (นามสกุล) ที่เป็นมาตรฐานในการระบุดังภาพประกอบ 2 (จำรัส กลิ่นหนู และคณะ, 2558, หน้า 34)

ส่วนขยาย	ชนิดของไฟล์	การใช้งาน	ส่วนขยาย	ชนิดของไฟล์	การใช้งาน
.mp3	Audio	Audio Player	.ul	Sound	Sound Player
.mp2	Audio	Audio Player	.utl	Sound	Sound Player
.mpa	Audio	Audio Player	.voc	Sound	Sound Player
.oif	Sound	Sound Player	.wav	Sound	Sound Player
.fssd	Sound	Sound Player	.xm	Sound	Sound Player
.mat	Sound	Sound Player	.au	Music	ULAW Player
.mtm	Sound	Sound Player	.cmf	Music	Music Player
.nst	Sound	Sound Player	.pol	Music	Music Player
.pcm	Sound	Sound Player	.snd	Music	Music Player
.rmi	Sound	Sound Player	.mid	Music	MIDI Player
.rol	Sound	Sound Player	.mod	Music	Mod Player
.s3m	Sound	Sound Player	.mhg	Multimedia	Multimedia
.sf	Sound	Sound Player	.mpg	Multimedia	Mpeg Player
.stm	Sound	Sound Player	.mps	Multimedia	Mpeg Player

ภาพประกอบ 2 ไฮเปอร์ออดิโอ

6. วิดิทัศน์ (Video) วิดิทัศน์เป็นภาพที่มีการเคลื่อนไหวประกอบเสียง วิดิทัศน์เป็นรูปแบบการนำเสนอที่ให้รายละเอียดการเคลื่อนไหวเหมือนจริง ส่วนของวิดิทัศน์ประกอบด้วย

6.1 ดิจิทัลวีดิทัศน์ เป็นการนำสัญญาณวีดิทัศน์ เก็บในรูปแบบการบีบอัด เพื่อให้เก็บได้เล็กลง มีการสร้างมาตรฐาน เช่น MPEG, AVI, MOV

6.2 สัญญาณถ่ายทอดสด เป็นการนำเอาสัญญาณวีดิทัศน์ จากการถ่ายทอดรายการจริง เชื่อมโยงการกระจายส่งไปยังปลายทางที่ต้องการ ในส่วนของวีดิทัศน์มีอุปกรณ์การประมวลผลหลายอย่างเข้ามาเกี่ยวข้อง

7. การเชื่อมโยงหลายมิติ ส่วนสำคัญอย่างหนึ่งของการใช้งานในรูปแบบสื่อประสมในลักษณะของสื่อหลายมิติ คือ ข้อมูลต่าง ๆ สามารถเชื่อมโยงกันได้อย่างรวดเร็ว โดยใช้จุดเชื่อมโยงหลายมิติ (hyperlink) การเชื่อมโยงนี้จะสร้างการเชื่อมต่อระหว่างข้อมูลตัวอักษรภาพ และเสียงโดยใช้สี ข้อความขีดเส้นใต้ หรือสัญลักษณ์รูป ที่ใช้แทนสัญลักษณ์ต่าง ๆ เช่น รูปลำโพง รูปฟิล์ม ฯลฯ เพื่อให้ผู้ใช้คลิกที่จุดเชื่อมโยงเหล่านั้นไปยังข้อมูลที่ต้องการ

5. ประโยชน์ของสื่อประสมในการศึกษา

สื่อประสมมีคุณค่าต่อการเพิ่มพูนคุณภาพการเรียนการสอน หากได้มีการผลิตและทดสอบประสิทธิภาพแล้ว จะเกิดประโยชน์ในด้านต่าง ๆ

เพชฌัญญู กิจระการ (2544, หน้า 49, อ้างถึงใน อัจฉริยา เจตบุตร, 2556, หน้า 44) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของสื่อประสมไว้ดังนี้

1. ช่วยเราและกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน เนื่องจากชุดการสอนเป็นชุดสื่อประสมที่มีกิจกรรม และสื่อที่จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างเต็มที่ จึงทำให้ผู้เรียนสนใจในเนื้อหาบทเรียนมากขึ้น
2. สนับสนุนและสนองตอบความแตกต่างระหว่างบุคคล ชุดการสอนส่วนใหญ่มักจะจัดกิจกรรมการเรียนและสื่อประกอบ ที่จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้กระทำกิจกรรมการเรียนด้วยตนเองและเรียนรู้ ด้วยตนเองตามความสนใจ ความสามารถ หรือความต้องการ
3. ให้ประสบการณ์แก่ผู้เรียนในแนวทางเดียวกัน เพราะชุดการสอนเป็นสื่อประสมที่ผลิตขึ้นมาอย่างมีระบบ และเป็นไปตามวัตถุประสงค์เฉพาะของหน่วยเนื้อหา นั้น ๆ ผู้สอนที่แตกต่างกันก็สามารถให้ประสบการณ์ได้เหมือนกัน
4. ช่วยให้การเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นอิสระจากอารมณ์และบุคลิกภาพของผู้สอนสภาพการเรียนรู้จากชุดการสอนผู้เรียนจะทำกิจกรรมจากสื่อต่าง ๆ ด้วยตนเอง

ครูผู้สอนจะทำหน้าที่เพียงเป็นผู้ช่วยดูแลควบคุมให้ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ได้เต็มที่เท่านั้น บุคลิกภาพของครูหรืออารมณ์ของครู จึงไม่มีผลต่อการเรียนของผู้เรียนแต่อย่างใด

5. ช่วยลดภาระและสร้างความมั่นใจให้แก่ครูผู้สอน เพราะชุดการสอนแต่ละชุดผลิตขึ้นมาเป็นหมวดหมู่ มีอุปกรณ์ กิจกรรม ตลอดจนมีข้อเสนอแนะชี้แจงเกี่ยวกับใช้ไว้อย่างละเอียดชัดเจนสามารถนำไปใช้ได้ทันที

6. ช่วยลดปัญหาการขาดแคลนครู หรือผู้มีประสบการณ์เฉพาะทางได้ เพราะชุดการสอนโดยเฉพาะชุดการสอนแบบกิจกรรมกลุ่ม และชุดการสอนรายบุคคล ผู้เรียนสามารถเรียนด้วยตนเองและกลุ่มได้ โดยที่ไม่ต้องให้ครูหรือผู้เชี่ยวชาญสอนโดยตรงก็ได้

7. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนตนเองในด้านความกล้าแสดงออก ความคิดเห็นการตัดสินใจการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองและความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

ชุดกิจกรรม

1. ความหมายของชุดกิจกรรม

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ (Instructional Package) เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาชนิดหนึ่ง อาจมีชื่อเรียกที่แตกต่างกันออกไป เช่น ชุดการเรียนการสอน ชุดกิจกรรมการเรียนการสอน ชุดการสอน ชุดการเรียนรู้สำเร็จรูป เป็นต้น จัดทำเพื่อใช้ในการเรียนการสอนเป็นเรื่อง ๆ มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2521, หน้า 129) ชุดกิจกรรม หมายถึง การผลิตและการนำสื่อการเรียนหลาย ๆ อย่างมาสัมพันธ์กันและมีคุณค่าส่งเสริมซึ่งกันและกัน เป็นสื่อการเรียนอย่างหนึ่งใช้เพื่ออธิบายข้อเท็จจริงของเนื้อหาวิชาและอีกอย่างหนึ่งอาจก่อให้เกิดความเข้าใจลึกซึ้งและป้องกันการเข้าใจความหมายผิด สื่อการเรียนเหล่านี้เรียกอีกอย่างหนึ่งว่าสื่อประสม เรานำมาใช้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

รัตน์ทญา โชติวัฒนาชัย (2559, หน้า 19) ชุดกิจกรรมการสอน หมายถึง สื่อผสมที่ใช้ในการเรียนการสอนมีลักษณะเป็นชุด ๆ แล้วแต่ผู้สร้างจะสร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ตามขั้นตอนที่ได้ระบุไว้และบรรลุจุดมุ่งหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

จุฬารัตน์ เมฆเมืองทอง (2559, หน้า 15) ชุดกิจกรรรม หมายถึง สื่อการสอนชนิดหนึ่งที่เป็นลักษณะของสื่อประสมที่ครูสร้างขึ้น ซึ่งจัดทำอย่างมีระบบ สอดคล้องกับเนื้อหาหลักสูตรการเรียนรู้ และประสบการณ์ในแต่ละหน่วย เพื่อช่วยให้ ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น ประกอบด้วย เนื้อหา จุดมุ่งหมาย กิจกรรม เครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยผู้เรียนสามารถเรียนรู้ ได้ตามความสนใจและความสามารถของตนเอง โดยมีครูเป็นผู้คอยให้คำแนะนำและ ช่วยเหลือ

จุฬาลักษณ์ คำแสน (2561, หน้า 34) ชุดกิจกรรรม หมายถึง ชุดของสื่อ ประสมที่มีการนำสื่อและกิจกรรมหลาย ๆ อย่างมาประกอบกันเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนโดยมีจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจน มีความสมบูรณ์ในตนเอง ทำให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูมีการเตรียมความพร้อมก่อนจัดกิจกรรม เรียนการสอน

นฤพัชร มลิ้งค์ (2561, หน้า 67) ชุดกิจกรรรมการเรียนรู้ หมายถึง การสร้าง สื่อการเรียนการสอนที่เป็นสื่อประสม ที่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา จุดประสงค์ การเรียนรู้ นำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

จากความหมายของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่นักวิชาการหลายท่านได้ให้ ความหมายข้างต้น สรุปได้ว่า ชุดกิจกรรรม หมายถึง ชุดการเรียนการสอนที่จัดไว้เป็นชุด ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเฉพาะเรื่องที่จะสอน มีการวางแผนการเรียนการสอนอย่างมีระบบ ทั้งทางด้าน วิธีการจัดการเรียนรู้ กิจกรรม สื่อและการใช้สื่อ ตลอดจนการวัดผลประเมินผล ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

2. ประเภทของชุดกิจกรรม

ชุดกิจกรรมได้มีการนำมาใช้ในการเรียนการสอนอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน ซึ่งชุดกิจกรรมแต่ละประเภทจะแตกต่างกันออกไปตามลักษณะการใช้งาน

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2525, หน้า 17, อ้างถึงใน จุฬาลักษณ์ คำแสน, 2561, หน้า 34) แบ่งประเภทของชุดการสอน ไว้ดังนี้

1. ชุดการสอนแบบเรียนด้วยตนเอง หรือชุดการสอนรายบุคคล ซึ่งประกอบด้วยบทเรียนโปรแกรม แบบประเมินผลและอุปกรณ์การเรียน

2. ชุดการสอนแบบเรียนเป็นกลุ่มย่อย ซึ่งจัดประสบการณ์ต่าง ๆ ที่นักเรียนจะต้องประกอบกิจกรรมเป็นหมู่คณะตามบัตรคำสั่ง โดยจัดแบบศูนย์การเรียนรู้ ชุดการสอนประกอบการบรรยายของครู เป็นกล่องกิจกรรมสำหรับช่วยครูในการสอน กลุ่มใหญ่ให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ที่พร้อม ๆ กันตามเวลาที่กำหนด

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2537, หน้า 174-175) ได้แบ่งชุดกิจกรรมตาม ลักษณะการใช้ออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ชุดกิจกรรมแบบบรรยายหรือชุดกิจกรรมสำหรับครู เป็นชุดกิจกรรม สำหรับใช้สอนผู้เรียนเป็นกลุ่มใหญ่ชุดกิจกรรมนี้จัดเป็นกล่อง ภายในกล่องประกอบด้วย สื่อการสอนที่ใช้องค์ประกอบของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบการบรรยาย เพื่อเปลี่ยน บทบาทของครูให้พูดน้อยลงครูจะเปลี่ยนบทบาทมาเป็นผู้แนะนำเปิดโอกาสให้นักเรียน มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น ชุดการสอนแบบบรรยายนี้จะแบ่งหัวข้อที่จะ บรรยาย และประกอบกิจกรรมตามลำดับ ดังนั้น สื่อการสอนที่ใช้เป็นสื่อที่สามารถมองเห็น ได้ชัดเจน หรือได้ยินกันอย่างทั่วถึง เช่น แผ่นภาพโป่งใส สไลด์ फिल्मสตริป ภาพยนตร์ แผนภูมิ แผนภาพ ไทโรทัศน์ เอกสารประกอบการบรรยาย และกิจกรรมกลุ่ม เพื่อให้ นักเรียนได้อภิปรายตามปัญหาและหัวข้อที่ครูกำหนดไว้

2. ชุดกิจกรรมสำหรับกิจกรรมกลุ่มหรือชุดกิจกรรมที่ใช้กับศูนย์เรียน เป็นชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้น โดยอาศัยระบบการผลิตสื่อการสอนตามหน่วยและหัวเรื่อง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ร่วมกันประกอบกิจกรรมเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ 5-7 คน ในห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้ชุดการสอนแบบกิจกรรมกลุ่มนี้ประกอบด้วยชุดย่อย ๆ ตามจำนวนศูนย์ในแต่ละหน่วย ในแต่ละศูนย์จะจัดสื่อการสอนไว้ในรูปของสื่อประสม อาจเป็นสื่อรายบุคคลหรือสื่อสำหรับกลุ่มผู้เรียนทั้งศูนย์ใช้ร่วมกันผู้เรียนที่ได้ใช้ชุดการสอน แบบกิจกรรมกลุ่มจะต้องการความช่วยเหลือจากครูในระยะเริ่มเรียนเท่านั้นหลังจากเคยชิน ต่อวิธีการเรียนแบบนี้แล้วผู้เรียนจะสามารถช่วยเหลือกันเองภายในกลุ่มระหว่างการประกอบ กิจกรรมหากมีปัญหาสามารถถามครู ได้ตลอดเวลา

3. ชุดการเรียนรู้การสอนรายบุคคล เป็นชุดการเรียนรู้หรือชุดการสอน ที่มีการจัดระบบเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนด้วยตนเองตามลำดับขั้นที่ระบุไว้ โดยผู้เรียน สามารถเรียนด้วยตนเองตามความสนใจของแต่ละคนและตามอัตราการเรียนรู้ของตนเอง ผู้เรียนสามารถประเมินผลการเรียนด้วยตนเอง ชุดการสอนประเภทนี้จะเปิดโอกาสให้ ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า หรือศึกษาเนื้อหาเพิ่มเติมด้วยตนเองผู้สอนจะเป็นผู้ที่ให้คำแนะนำ

และช่วยเหลือทันที หรือผู้เรียนอาจนำชุดการสอนประเภทนี้ไปศึกษาเองที่บ้านได้ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมและฝึกฝนให้ผู้เรียนรู้จักศึกษาและแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

3. องค์ประกอบของชุดกิจกรรม

ชุดกิจกรรม มีองค์ประกอบหลายอย่างรวมกันซึ่ง วรรณทิพา รอดแรงคำ และพิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ (2532, หน้า 11-111) ได้แบ่งองค์ประกอบของชุดกิจกรรมว่า มีองค์ประกอบและมีคุณสมบัติขององค์ประกอบ ดังนี้

1. ชื่อเรื่อง จะต้องมีความชัดเจน น่าสนใจ และบอกให้ทราบว่าลักษณะของกิจกรรมที่ต้องการเป็นอย่างไร
2. จุดประสงค์ ต้องบอกจุดมุ่งหมายของกิจกรรมนั้น ๆ โดยบอกพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดตามกิจกรรมนั้น ๆ และต้องให้ผู้เรียนได้แสดงพฤติกรรมโดยที่สังเกตได้ วัดได้ เป็นไปตามเกณฑ์ที่คาดหวัง
3. คำชี้แจง เป็นการกล่าวให้เห็นภาพอย่างกว้าง ๆ เพื่อให้ผู้สอนได้เห็นภาพในการฝึกแต่ละกิจกรรม
4. เวลาที่ใช้ ต้องประมาณว่ากิจกรรมนั้น ๆ ควรใช้เวลาเท่าไรแต่อย่างไรก็ตามเวลาสามารถที่จะยืดหยุ่นได้ตามความจำเป็น
5. วัสดุอุปกรณ์ ต้องระบุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการดำเนินกิจกรรมเพื่อช่วยให้ผู้สอนทราบว่า จะต้องเตรียมอะไรล่วงหน้าบ้าง
6. ใบความรู้ ต้องมีเนื้อหาที่ครอบคลุมรายละเอียด และสอดคล้องกับกิจกรรมที่ปฏิบัติ
7. การสร้างสถานการณ์หรือการสร้างแรงจูงใจให้นักเรียน ได้เกิดข้อคำถาม ความคิดประเด็นปัญหา ซึ่งจะนำมาในการพิสูจน์หาข้อเท็จจริงต่อไป
8. กิจกรรมจะต้องมีขั้นตอนและสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้สอน มีขั้นตอนดังนี้
 - 8.1 ขั้นนำ เป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียน
 - 8.2 ขั้นกิจกรรม เป็นส่วนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม
 - 8.3 ขั้นอภิปราย เป็นส่วนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสนำประสบการณ์มาวิเคราะห์เพื่อความเข้าใจที่ชัดเจนขึ้น

8.4 ขั้นสรุป เป็นส่วนที่ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้จากขั้นกิจกรรมและขั้นอภิปรายมาสรุปหาสาระสำคัญ

9. แบบฝึกหัดท้ายกิจกรรมหรือแบบทดสอบจะต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์แนวคิดและเนื้อหาที่ต้องตั้งไว้ ซึ่งเป็นที่คาดหวังว่า หากกิจกรรมมีความเหมาะสมและผู้สอนสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้วผู้เรียนจะสามารถตอบข้อคำถามในแบบทดสอบเพื่อประเมินผลผู้เรียนในแต่ละกิจกรรมได้ถูกต้อง

จากการศึกษาองค์ประกอบของชุดกิจกรรม สรุปได้ว่าชุดกิจกรรมประกอบด้วย ชื่อเรื่อง วัตถุประสงค์ คำชี้แจง เวลาที่ใช้ วัสดุอุปกรณ์ ใบความรู้ การสร้างสถานการณ์หรือการสร้างแรงจูงใจให้นักเรียน กิจกรรมจะต้องมีขั้นตอนและสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา และอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้สอน และแบบฝึกหัดท้ายกิจกรรม ซึ่งผู้สอนต้องเตรียมให้เสร็จก่อนทำการสอนทุกครั้ง

การเสริมแรงบวก

1. ความหมายของการเสริมแรงบวก

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการเสริมแรงไว้ ดังนี้

บุญเลิศ คำปັນ (2558, หน้า 10) การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) หมายถึง การเพิ่มความถี่ของพฤติกรรม เป็นผลต่อเนื่องมาจากการได้รับสิ่งเร้าบางอย่าง หลังจากที่ได้แสดงพฤติกรรมแล้ว

วินัย เพชรช่วย (2552, ออนไลน์) การเสริมแรงบวก (Positive Reinforcement) หมายถึง การเสริมความต่อเนื่องของพฤติกรรมโดยการให้ผลกรรมเป็นตัวเสริมแรงบวก คือ สิ่งตอบแทนที่ดึงดูดใจหรือพอใจเป็นรางวัล เมื่อบุคคลนั้นมีพฤติกรรมหรือปฏิบัติการเป็นที่ต้องการ เช่น พนักงานคนหนึ่งมาทำงานหรือเข้าประชุมตรงเวลา หัวหน้างานเสริมแรงโดยกล่าวคำชมเชยและขอบคุณ ถือได้ว่าเป็นการเสริมแรงบวกซึ่งเป็นรางวัลต่อการมาตรงเวลา ตัวเสริมแรงบวกที่ใช้กันในการจูงใจการทำงาน เช่น การจ่ายเงิน การเลื่อนตำแหน่ง การเพิ่มสถานภาพ การได้สิทธิพิเศษ การได้หยุดพักผ่อน ฯลฯ การเสริมแรงบวกเป็นตัวจูงใจที่ใช้ได้ผลที่สุดในการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

ปนัดดา ญวนกระโทก (2549, หน้า 1) การเสริมแรง (Reinforcement) หมายถึง การกระทำใด ๆ ก็ตามที่เป็นผลให้บุคคลมีพฤติกรรมเป้าหมายต่อไปหรือมีพฤติกรรมนั้นเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม

David J. Cherrington (1994, p. 40) การเสริมแรงแบบบวก หมายถึง การให้การเสริมแรงบวก ตามที่บุคคลต้องการหลังจากที่พฤติกรรมที่ถูกต้องตามที่กำหนดไว้ เช่น เราศึกษาเล่าเรียนก็เพื่อหวังผล ตอนท้าย คือ เกิดการเรียนรู้หรือได้คะแนนดี เราทำงานก็หวังผลที่จะได้เงินมาเลี้ยงชีพ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นประสบการณ์ที่เกิดการเรียนรู้มาแล้ว ทั้งสิ้นว่า ผลของการกระทำเช่นนั้นจะก่อให้เกิดผลที่ต้องการ

Kazdin (1977, p. 2, อ้างถึงใน รุ่งทิศา รุ่งรัตน์, 2556, หน้า 27) การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) หมายถึง การที่อินทรีย์แสดงพฤติกรรมใด พฤติกรรมหนึ่งเพิ่มขึ้น อันเป็นผลเนื่องมาจากอินทรีย์ได้รับผลกรรมที่พึงพอใจหลังจากแสดงพฤติกรรมนั้น สิ่งที่อินทรีย์ได้รับแล้วเกิดความพึงพอใจและแสดงพฤติกรรมเพิ่มขึ้น เรียกว่าแรงเสริมทางบวก (Positive Reinforcers) เช่น ขนม คำชมเชย ตุ๊กตา ของเล่น เป็นต้น แรงเสริมทางบวกคล้ายกับคำว่า “รางวัล” ในความหมายทั่ว ๆ ไปแต่มีความแตกต่างกัน ตรงที่แรงเสริมทางบวกต้องมีผลให้อินทรีย์แสดงพฤติกรรมเพิ่มมากขึ้น ส่วนรางวัลไม่จำเป็นต้องทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมก็ได้

จากความหมายของการเสริมแรงบวกของนักวิชาการหลายท่านได้ให้ไว้สรุปได้ว่า การเสริมแรงบวก หมายถึง การกระทำใด ๆ เช่น การให้สิ่งของ รางวัล อาหาร ที่ส่งผลให้บุคคลพึงพอใจแล้วส่งผลให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์

2. แนวคิด/ทฤษฎี

การสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ หมายถึง สภาพแวดล้อมทางกายภาพ สังคม และจิตใจที่มีอิทธิพล ต่อการเรียนรู้ของบุคคล (ราชบัณฑิตยสถาน, 2555, หน้า 324) การสร้างบรรยากาศส่งเสริมการเรียนรู้นั้นควรคำนึงถึงผู้เรียนและสภาพแวดล้อมทางสังคมของผู้เรียน แนวคิดที่ช่วยให้เข้าใจการสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ได้แก่ แนวคิดทางจิตวิทยาและแนวคิดทางสังคม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1 แนวคิดทางจิตวิทยา

แนวคิดทางจิตวิทยาที่นำมาใช้อธิบายพฤติกรรมของผู้เรียนที่เกิดขึ้นในห้องเรียน ได้แก่

2.1.1 การจูงใจ (motivation) หมายถึง กระบวนการกระตุ้น ความคิดความรู้สึก ความพยายาม ด้วยวิธีการต่าง ๆ ให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อไปสู่เป้าหมายทางจิตวิทยาได้ การจูงใจสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท (สมจิต จันทรฉาย, 2557, หน้า 284-286) ดังนี้

2.1.1.1 พฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากปัจจัยภายในของบุคคล หรือ ตัวเสริมแรงปฐมภูมิ หรือตัวเสริมแรงที่ไม่ต้องวางเงื่อนไข- เช่น ความสนใจ ความพอใจ ความอยากรู้อยากเห็น อาหาร น้ำ เป็นต้น เรียกปัจจัยภายในนี้ว่า แรงจูงใจภายใน (intrinsic motivation)

2.1.1.2 พฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากปัจจัยจากภายนอก หรือตัวเสริมแรงทุติยภูมิ เป็นตัวเสริมแรงที่ต้องวางเงื่อนไข เป็นตัวกระตุ้นให้แสดงพฤติกรรม เช่น รางวัล การลงโทษและแรงกดดันทางสังคม เป็นต้น เรียกปัจจัยภายนอกนี้ว่าแรงจูงใจภายนอก (extrinsic motivation) ทั้งแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกมีความสำคัญต่อการแสดงพฤติกรรมของผู้เรียนในห้องเรียน การส่งเสริมให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมทางบวก นิยมใช้แนวคิดของทฤษฎีกลุ่มพฤติกรรมนิยมในเรื่องการเสริมแรง (reinforcement) โดยใช้แนวคิดทฤษฎี ดังนี้

2.1.1.2.1 แนวคิดทฤษฎีการวางเงื่อนไขด้วยการกระทำของ สกินเนอร์ (Operant Conditioning Theory) สกินเนอร์ได้เสนอทฤษฎีการวางเงื่อนไขด้วยการกระทำ ดังนี้

1) พฤติกรรมหรือการตอบสนอง (Respondent Behavior) เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ หรือเป็นปฏิกิริยาสะท้อน (Reflex) ซึ่งสิ่งมีชีวิตไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ เช่น การกระพริบตา น้ำลายไหล

2) พฤติกรรมที่เกิดจากสิ่งมีชีวิตเป็นผู้กำหนด หรือ เลือกที่จะแสดงออกมา (Operant Behavior) ส่วนใหญ่จะเป็นพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกในชีวิตประจำวัน เช่น กิน นอน พุด เดิน ทำงาน ขับรถ

2.1.1.2.2 การเรียนรู้ตามแนวคิดของสกินเนอร์ เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองเช่นเดียวกันแต่สกินเนอร์ให้ความสำคัญต่อการตอบสนองมากกว่าสิ่งเร้า จึงมีคนเรียกว่าเป็นทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบ Type R นอกจากนี้ สกินเนอร์ให้ความสำคัญต่อการเสริมแรง (Reinforcement) ว่ามีผลทำให้เกิดการเรียนรู้ที่คงทนถาวร ยิ่งขึ้นด้วย สกินเนอร์ได้สรุปไว้ว่า อัตราการเกิดพฤติกรรมหรือการตอบสนอง

ขึ้นอยู่กับผลของการกระทำ คือ การเสริมแรง หรือการลงโทษ ทั้งทางบวกและทางลบ สกินเนอร์ได้อธิบาย คำว่า "พฤติกรรม" ว่าประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ตัว คือ ว่า ประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ตัว คือ

1) Antecedents คือ เงื่อนไขหรือสิ่งเร้าที่กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรม (สิ่งที่ก่อให้เกิดขึ้นก่อน) ทุกพฤติกรรมต้องมีเงื่อนไข เช่น วันนี้ต้องเข้าเรียน บ่ายโมง พฤติกรรมเรถูกกำหนดด้วยเวลา

2) Behavior คือ พฤติกรรมที่แสดงออก

3) Consequences หรือผลกรรม เกิดขึ้นหลังการทำพฤติกรรม เป็นตัวบอกว่าเราจะทำพฤติกรรมนั้นอีกหรือไม่ ดังนั้น ไม่มีใครทำอะไรแล้วไม่หวังผลตอบแทน ซึ่งเรียกย่อ ๆ ว่า A-B-C ซึ่งทั้ง 3 จะดำเนินต่อเนื่องไป ผลที่ได้รับจะกลับกลายเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดขึ้นก่อนอันนำไปสู่การเกิดพฤติกรรมและนำไปสู่ผลที่ได้รับตามลำดับ สำหรับการทดลองของสกินเนอร์ เขาได้สร้างกล่องทดลองขึ้นซึ่ง กล่องทดลองของสกินเนอร์ (Skinner Boxes) จะประกอบด้วยที่ใส่อาหาร คันโยก หลอดไฟ คันโยกและที่ใส่อาหาร เชื่อมติดต่อกัน การทดลองเริ่มโดยการจับหนูไปใส่กล่องทดลอง เมื่อหนูหิวจะวิ่งวนไปเรื่อย ๆ และไปเหยียบถูกคันโยก ก็จะมีอาหารตกลงมา ทำให้หนูเกิดการเรียนรู้ว่าการเหยียบคันโยกจะได้รับอาหารครั้งต่อไปเมื่อหนูหิวก็จะตรงไปเหยียบคันโยกทันที ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวถือว่าหนูตัวนี้เกิดการเรียนรู้แบบการลงมือกระทำเอง

3. การนำทฤษฎีการเสริมแรงไปประยุกต์ใช้

หลักสำคัญของทฤษฎีการวางเงื่อนไขแบบการกระทำของสกินเนอร์ โดยการปลูกฝังพฤติกรรม (Shaping Behavior) คือ เราสามารถควบคุมการตอบสนองได้ด้วยวิธีการเสริมแรง กล่าวคือ เราจะให้การเสริมแรงเฉพาะเมื่อมีการตอบสนองที่ต้องการ เพื่อให้กลายเป็นนิสัยติดตัวต่อไป อาจนำไปใช้ในการปลูกฝังบุคลิกภาพของบุคคลให้มีพฤติกรรมตามแบบที่ต้องการได้ ดังนี้ (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2552, หน้า 20)

1. การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) เมื่อมีการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมจิตสาธารณะ ซึ่งอาจใช้ตัวเสริมแรงได้เป็น 4 ประเภท คือ

1.1 ตัวเสริมแรงที่เป็นสิ่งของ (material reinforce) เป็นตัวเสริมแรงที่ประกอบได้ด้วยอาหาร ของที่เล่นได้ และสิ่งของต่าง ๆ เช่น เสื้อผ้า ของเล่น รถยนต์

1.2 ตัวเสริมแรงทางสังคม (social reinforce) ตัวเสริมแรงทางสังคมเป็นตัวเสริมแรงที่ไม่ต้องลงทุนซื้อหา มีอยู่กับตัวเราและคนอื่นข้างจะมีประสิทธิภาพสูงในการปรับพฤติกรรม แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ คำพูด ได้แก่ คำชมเชย เช่น ดีมาก น่าสนใจมาก และการแสดงออกทางท่าทาง เช่น ยิ้ม จับมือ

1.3 ตัวเสริมแรงที่เป็นกิจกรรม (activity reinforce) เป็นการใช้อีกิจกรรมหรือพฤติกรรมที่ชอบไปเสริมแรงกิจกรรมหรือพฤติกรรมที่ไม่ชอบ

1.4 ตัวเสริมแรงที่เป็นเบี้ยอรรถกร (token reinforce) โดยการนำเบี้ยอรรถกรไปแลกเป็นตัวเสริมแรงอื่น ๆ ได้ เช่น ดาว คุปอง โบนัส เงิน คะแนน

2. การเสริมแรงทางลบ (negative reinforcement) เป็นการทำให้ความถี่ของพฤติกรรมคงที่หรือเพิ่มมากขึ้น ซึ่งการเสริมแรงทางลบของผู้สอนควรปฏิบัติ คือ ทำทันทีหรือเร็วที่สุด เมื่อพฤติกรรมที่ไม่ต้องการเกิดขึ้น ควรให้มีความรุนแรงพอเหมาะไม่มากหรือน้อยจนเกินไป ควรให้ผู้ถูกลงโทษรู้ว่าพฤติกรรมใดที่ถูกลงโทษและเพราะเหตุใดควรใช้เหตุผลไม่ใช่อารมณ์ ควรใช้การลงโทษควบคู่กับการเสริมแรงบวก ผู้ลงโทษต้องเป็นตัวอย่างที่ดีในทุก ๆ ด้าน และการลงโทษควรเป็นวิธีสุดท้าย ถ้าไม่จำเป็นก็ไม่ควรใช้การลงโทษ

3. การกำจัดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

3.1 ไม่สนใจ แต่ระวัง การเรียกร้องความสนใจ

3.2 เสริมแรงทุกพฤติกรรมที่ไม่ใช่พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

3.3 เสริมแรงพฤติกรรมอื่นแทน

3.4 เสริมแรงพฤติกรรมที่ไม่ทำให้พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์เกิด

เช่น เสริมแรงพฤติกรรมหนึ่ง เพื่อที่พฤติกรรมลูกจะได้ไม่เกิด (Incompatible Behavior)

การเสริมแรงเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมซ้ำ และพฤติกรรมของบุคคลส่วนใหญ่เป็นพฤติกรรมแบบเรียนรู้ปฏิบัติและพยายามเน้นว่า การตอบสนองต่อสิ่งเร้าใด ๆ ของบุคคล สิ่งเร้านั้นจะต้องมีสิ่งเสริมแรงอยู่ในตัว หากลดสิ่งเสริมแรงลงเมื่อใด การตอบสนอง

4. ประเภทของตัวเสริมแรงบวก

ตัวเสริมแรงทางบวกแบ่งออกได้เป็น 6 ประเภท ดังนี้ (Kazdin, 1977, pp. 49–45)

1. อาหารและสิ่งเสพได้ (Food and Other Consumables) เป็นตัวเสริมแรงพื้นฐาน หรือตัวเสริมแรงที่ไม่ต้องวางเงื่อนไข เช่น ขนม ผลไม้ คุกกี้ บุหรี่ เครื่องดื่ม หมากฝรั่ง ลูกกวาด เป็นต้น เป็นตัวเสริมแรงที่มีประสิทธิภาพมาก สามารถใช้ได้กับทุกคน แต่การนำตัวเสริมแรงประเภทนี้ไปใช้จะต้องพิจารณาถึงความต้องการตัวเสริมแรงในขณะนั้น ตลอดจนชนิดและจำนวนตัวเสริมแรงด้วย เช่น ในกรณีที่หิวอาหารที่ชอบจะเป็นตัวเสริมแรง ได้ดีกว่าอาหารที่ไม่ชอบ ข้อจำกัดของการเสริมแรงประเภทนี้ คือ ไม่สามารถเสริมแรงในทันทีที่เกิดพฤติกรรมได้ เนื่องจากต้องใช้เวลาในการเตรียมและการได้รับตัวเสริมมากเกินไปจะทำให้หมดสภาพการเป็นตัวเสริมแรง (Satiation) ได้จากข้อจำกัดดังกล่าว ทำให้ตัวเสริมแรงชนิดนี้ไม่เป็นที่นิยมใช้กันแพร่หลาย

2. ตัวเสริมแรงทางสังคม (social Reinforcer) เป็นตัวเสริมแรงที่ต้องวางเงื่อนไข แบ่งเป็น 2 ชนิด คือ

2.1 ตัวเสริมแรงทางสังคมที่แสดงออกทางวาจา ได้แก่ คำพูดต่าง ๆ ที่เป็นคำชมเชย ยกย่อง คำที่แสดงความพึงพอใจ คำที่แสดงการยอมรับ เช่น ดีมาก เก่ง น่าสนใจ หลักสำคัญในการใช้การเสริมแรงทางวาจา คือ จะต้องทำให้บุคคลที่ได้รับการเสริมแรงทราบว่าเขารับการเสริมแรงในพฤติกรรมใด

2.2 ตัวเสริมแรงทางสังคมที่แสดงออกด้วยท่าทาง ได้แก่ การยิ้มให้ สัมผัส การแสดงออกทางสีหน้า แสดงความสนใจ เป็นต้น ข้อดีของการเสริมแรงทางสังคม คือ เป็นตัวเสริมที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน ใช้ได้สะดวก รวดเร็ว สามารถใช้กับบุคคลจำนวนมากได้ ไม่ขัดขวางหรือรบกวนต่อพฤติกรรมที่กำลังทำอยู่ และมีประสิทธิภาพมาก เนื่องจากเป็นตัวเสริมแรงแพร่ขยาย สามารถนำไปใช้คู่กับตัวเสริมแรงอื่นได้ คือ สามารถนำไปแลกเปลี่ยนตัวเสริมแรงอื่น ๆ ได้มากกว่า 1 ตัว และยังเป็นตัวเสริมแรงที่ประหยัดไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ เพราะเป็นตัวเสริมแรงที่มีอยู่แล้วและใช้อยู่เสมอในชีวิตประจำวัน ข้อควรพิจารณาในการใช้ตัวเสริมแรงทางสังคมขึ้นอยู่กับความรู้ ดังนั้นจึงควรใช้การเสริมแรงทางสังคมควบคู่กับสิ่งอื่นที่มีคุณสมบัติเป็นตัวเสริมแรงอยู่แล้ว เช่น ใช้คู่กับอาหารหรือสิ่งที่ทำให้บุคคลพึงพอใจก่อน แล้วจึงค่อยถอดตัวเสริมแรงอื่น ๆ ออกให้เหลือแต่ตัวเสริมแรงทางสังคมเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้การจะใช้ตัวเสริมแรงทางสังคมให้ได้ผลต้อง

ใช้ด้วยความจริงใจและกระทำอย่างสม่ำเสมอ และการใช้ตัวเสริมแรงทางสังคมยังต้องพิจารณาความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย เพราะตัวเสริมแรงทางสังคมที่ใช้กับคนหนึ่งได้ผล แต่เมื่อนำตัวเสริมแรงนี้ไปใช้กับอีกคนหนึ่งอาจไม่ได้ผลก็ได้

3. หลักของฟรีแม็ค (Premack's Principle) เป็นการนำกิจกรรมที่บุคคลชอบหรือการกระทำบ่อยครั้งมาเป็นตัวเสริมแรงกิจกรรมที่บุคคลชอบน้อย โดยบุคคลจะต้องพฤติกรรมเป้าหมายก่อน และจึงเลือกกระทำกิจกรรมที่ตนชอบภายหลัง เช่น การใช้พฤติกรรมการดูโทรทัศน์ (พฤติกรรมที่ชอบมาก) มาเสริมแรงพฤติกรรมการทำงานบ้าน (พฤติกรรมที่ชอบน้อยกว่า) ทำให้พฤติกรรมการทำงานบ้านเพิ่มขึ้น เป็นต้น ข้อดีของการเสริมแรงประเภทนี้ คือ กิจกรรมที่นำมาเป็นแรงเสริมส่วนใหญ่จะมีอยู่แล้วในสภาพการณ์นั้น ๆ เช่น ที่บ้าน ได้แก่การดูโทรทัศน์ ที่โรงเรียน ได้แก่ การได้รับประทานอาหารหรือกลับบ้านก่อน การได้อ่านหนังสือที่ชอบ การได้เวลาพิเศษทำสิ่งที่ต้องการ เป็นต้น ดังนั้นจึงไม่จำเป็นต้องนำตัวเสริมแรงอื่น ๆ เข้ามาใช้ ข้อควรพิจารณาในการนำตัวเสริมแรงประเภทนี้มาใช้ก็คือ ไม่สามารถให้การเสริมแรงได้ทันทีที่พฤติกรรมเป้าหมายเกิดขึ้น จึงต้องยืดให้การเสริมแรงออกไป หรือการให้การเสริมแรงทันทีจะขัดขวางพฤติกรรม ที่ทำอยู่ และการให้ตัวเสริมแรงแบบนี้จะต้องพิจารณา 2 ลักษณะ คือ ให้หรือไม่ให้เท่านั้น ไม่ควรให้การเสริมบางส่วน หรือครึ่ง ๆ กลาง ๆ ควรจัดให้มีกิจกรรมหลายอย่างให้เลือกได้ตามความต้องการของบุคคล การใช้กิจกรรมเพียงกิจกรรมเดียวหรือสองกิจกรรมเป็นตัวเสริมแรงพฤติกรรมเป้าหมาย อาจไม่บังเกิดผลดีเท่าที่ควร และกิจกรรมที่นำมาใช้เป็นตัวเสริมแรงจะต้องนำมาใช้เป็นตัวเสริมแรงจะต้องอยู่ในสภาพที่พร้อมที่บุคคลจะกระทำได้เมื่อต้องการ

4. การให้ข้อมูลย้อนกลับ (Informative feedback) เป็นการให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลการกระทำของบุคคล เพื่อให้รู้ว่าตนทำพฤติกรรมนั้นเหมาะสมหรือไม่ ซึ่งข้อมูลนี้จะเป็นตัวชี้แนะ (Cue) เช่น การบอกคะแนนการทดสอบย่อย เป็นต้น เนื่องจากการให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นตัวเสริมแรงที่ต้องวางเงื่อนไข การให้ข้อมูลย้อนกลับเพียงอย่างเดียวอาจไม่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม จึงควรนำไปใช้ควบคู่กับสิ่งเร้าอื่นที่มีสมบัติเป็นตัวเสริมแรงอยู่แล้ว เพื่อให้มีประสิทธิภาพของการเป็นตัวเสริมแรงมากขึ้น เช่น นำไปใช้คู่กับอาหาร หรือตัวเสริมแรงทางสังคม เป็นต้น

5. เบี้ยอรณกร (Token Economic) เป็นตัวเสริมแรงชนิดที่ต้องวางเงื่อนไข ได้แก่ เบี้ย ดาว แต้ม คะแนน คูปอง ตั๋ว เป็นต้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้สามารถนำไปแลกเป็นตัว

เสริมแรงให้ตัวอื่นได้มากกว่า 1 ตัว ทำให้เบี้ยอรรถกรมีคุณสมบัติเป็นตัวเสริมแรงแผ่ขยาย (Generalized Reinforcer) ที่มีประสิทธิภาพอย่างมาก

ข้อดีของเบี้ยอรรถกร มีดังนี้

1. มีอำนาจในการเสริมแรงมาก และสามารถคงพฤติกรรมได้สูงกว่าตัวเสริมแรงอื่น ๆ เช่น คำชมเชย การยอมรับ เป็นต้น
2. เป็นตัวเชื่อมระหว่างพฤติกรรมเป้าหมายกับตัวเสริมแรงอื่น ๆ (Back-up Reinforcement) ซึ่งอาจจะไม่เสริมแรงได้ทันที เช่น อาหาร กิจกรรมที่ชอบ เป็นต้น
3. เนื่องจากเบี้ยอรรถกรสามารถแลกตัวเสริมแรงได้มากกว่า 1 ตัว ทำให้ไม่หมดสภาพการเป็นตัวเสริมแรงเหมือนกับตัวเสริมแรงอื่น ๆ
4. สามารถใช้ได้ง่าย ไม่รบกวนพฤติกรรมที่กำลังทำอยู่
5. เป็นแรงเสริมชนิดเดียวที่สามารถเสริมแรงทุกคนได้ตามความต้องการของแต่ละคน

ข้อจำกัดของเบี้ยอรรถกร

1. การยุติการให้เบี้ยอรรถกรภายหลังการสร้างพฤติกรรมนั้นจะทำให้พฤติกรรมที่สร้างยุติหรือลดลงอย่างรวดเร็ว เนื่องจากบุคคลเรียนรู้ถึงความสัมพันธ์ของการให้เบี้ยอรรถกรกับพฤติกรรมที่ปรารถนา ดังนั้นเมื่อหยุดให้เบี้ยอรรถกรพฤติกรรมที่พึงปรารถนาก็ยุติหรือลดลงด้วย

2. มีปัญหาเรื่องการเก็บรักษาหรือแลกเปลี่ยน เนื่องจากเป็นตัวเสริมแรงที่มีประสิทธิภาพ ทำให้บางคนอยากได้ในทางที่ผิด เช่น การขโมย ปลอมแปลง ทุจริต เป็นต้น ส่วนวิธีการแลกเบี้ยอรรถกรนั้นถ้ายิ่งยุ่งยากมากก็ยิ่งซับซ้อนมากในการใช้ระบบการเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร

6. ตัวเสริมแรงที่เป็นวัตถุสิ่งของ (Material Reinforcer) ตัวเสริมแรงชนิดนี้ได้แก่ ของเล่น ตุ๊กตา แหวน รถยนต์ เป็นต้น ซึ่งเป็นตัวเสริมแรงที่สามารถนำไปใช้กับการวางเงื่อนไขได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งกับเด็กและผู้ใหญ่

การเสริมแรงทั้งแต่ละประเภทไม่สามารถใช้ได้ผลกับทุกบุคคลใช้ ควรเลือกใช้ให้เหมาะสมกับแต่ละบุคคลและหากการเสริมแรงที่ใช้ไม่ได้ผลต้องเปลี่ยนประเภทการเสริมแรงชนิดใหม่โดยสังเกตพฤติกรรมของแต่ละบุคคลแล้วนำมาวิเคราะห์แล้วจึงเลือกใช้การเสริมแรงนั้น ๆ

เพื่อนช่วยเพื่อน

1. ความหมายของเพื่อนช่วยเพื่อน

มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของเพื่อนช่วยเพื่อน ดังนี้

กนกอร ศรีสมพันธุ์ (2560, หน้า 141) วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer-assisted learning strategies) หมายถึง การเรียนรู้ที่นักศึกษามีโอกาส ช่วยเหลือ และร่วมกันพัฒนาทักษะของตนเองโดยการจับคู่ ผู้สอนจะเลือกนักศึกษาที่ผลการเรียนดี จับคู่กับนักศึกษาที่ผลการเรียนอ่อน เพื่อให้เพื่อนที่ผลการเรียนดีได้ช่วยเหลือและพัฒนา ความรู้ให้เพื่อนที่อ่อนกว่า ผู้สอนจะให้คำแนะนำ และกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

นันทวัน วัฒนมงคลสุข (2560, หน้า 280–281) การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Assist) เป็นการจัดการองค์ความรู้ก่อนการลงมือทำ กิจกรรม (Learning Before Doing) เพื่อเป็นการแสวงหาผู้ช่วยที่มีความสามารถที่แตกต่างมาแลกเปลี่ยน ประสบการณ์ความรู้ เพื่อขยายกรอบความคิดให้กว้างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นโดยอาศัย คนมาเป็นผู้นำ (People Driven) เปิดมุมมองทางด้านความคิดที่หลากหลายจากการ แลกเปลี่ยนกันระหว่างทีม หรือบุคคลต่อบุคคล กลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อย หรือเป็นคู่ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม โดยคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน หรือให้มีการผลัดเปลี่ยนกัน เพื่อเป็นผู้สอน และผู้เรียน เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทเรียน โดยครูผู้สอนมีหน้าที่เพียง ผู้ให้คำแนะนำและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน หมายถึง กิจกรรมการสอนอีกประเภทหนึ่งที่จัดให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน คือ เพื่อนช่วยเพื่อนในลักษณะ เก่งช่วยอ่อน เป็นวิธีการที่คนเก่งจะช่วยอธิบาย แนะนำ และช่วยแก้ไขปัญหาให้แก่คนที่มีการเรียนอ่อนกว่า การจัดกิจกรรมในลักษณะนี้เป็นการจัดเพื่อให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการคิด วางแผน ปฏิบัติ ประเมินผล ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการเรียนรู้ ได้พิจารณา และค้นหาความรู้ความสามารถของตนเอง ให้ผู้เรียน ได้มองเห็นภาพลักษณ์แห่งตน ตัวตนในอุดมคติ และการมองเห็นคุณค่าของตนเอง ต่อความสำเร็จในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้หล่อหลอมรักและมีความพร้อมที่จะเรียนมีความสุขในการเรียน โดยให้มีการทำกิจกรรมการเรียนการสอนแบบต่อเนื่อง อาทิ การสอนด้วยการจับคู่ (One to One Tutoring) กล่าวคือ เป็นรูปแบบ

การสอนที่ให้ผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนดีกว่า เลือกจับคู่กับผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำกว่า หรือด้อยกว่า แล้วทำหน้าที่ในการสอนในเรื่องที่ตนเองมีความถนัด และมีทักษะที่ดี

Oxford (1997, n.d.) ได้นิยามความหมายของการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนว่า เป็นวิธีการเรียนรู้ร่วมกันโดยผู้เรียนที่มีความสามารถสูงกว่าจะช่วยเหลือผู้เรียนที่มีความสามารถต่ำกว่า ส่งเสริมความเข้าใจซึ่งกันและกัน และยังเสริมสร้าง ความสัมพันธ์ที่พร้อมจะให้ความช่วยเหลือที่จำเป็นแก่กันระหว่างผู้เรียนด้วย

Bournemouth University (2002, n.d.) วิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนนั้นคือการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับการสนับสนุน และการให้ความช่วยเหลือจากผู้ที่มีความสามารถทางการเรียนสูงกว่า เป็นการเรียนการสอนที่หวังเพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนา และเพิ่มพูนความรู้ความสามารถทางการเรียนให้ อยู่ในระดับที่เหมาะสมกับระดับชั้น การศึกษาต่อไป

Kohn and Vajda (1975, pp. 379–390) กล่าวว่า วิธีสอนแบบใช้เพื่อนช่วย หมายถึง วิธีสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้เป็นคู่หรือกลุ่มย่อย โดยร่วมกันทำกิจกรรมทุกทักษะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือกันและมีปฏิสัมพันธ์กัน ได้ใช้ภาษาในการสื่อสารเพื่อเจรจาหาความหมายด้วยตนเอง ครูเป็นเพียงผู้ทำหน้าที่ให้ความช่วยเหลือให้คำแนะนำและช่วยจัดกระบวนการเรียนการสอนในชั้นเรียน โดยให้ผู้เรียนรับผิดชอบกระบวนการเรียนเอง

จากความหมายที่นักการศึกษาหลายที่ได้ให้ไว้ สรุปได้ว่า การให้ผู้เรียนที่มีความสามารถเก่งและอ่อนจับคู่กัน โดยผู้เรียนที่เก่งสอนผู้เรียนที่อ่อนให้บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละกิจกรรม

2. แนวคิดและทฤษฎีเพื่อนช่วยเพื่อน

แนวความคิดเกี่ยวกับวิธีการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนได้มีพัฒนาการมาเป็นเวลานาน ซึ่ง ชีระ รุญเจริญ (2544, หน้า 22) ได้กล่าวไว้ดังนี้

ในคริสต์ศตวรรษที่ 1 (Quintilian, quoted in Paolitto, 1976, p. 216 อ้างถึงใน ชีระ รุญเจริญ, 2544, หน้า 22) ได้กล่าวถึงหนังสือชื่อ *Institutio Oratoria* เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องถึงการให้เด็กที่มีผลการเรียนอ่อน เรียนบทเรียนจากเด็กนักเรียนรุ่นพี่ ต่อมาในปี ค.ศ. 1530 TrotZendorf ครูชาวเยอรมัน ได้นำเอาวิธีการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนมา

ทดลองใช้โดยให้เด็กนักเรียนที่มีอายุมากกว่าช่วยสอนเด็กนักเรียนที่มีอายุน้อยกว่าจากจุดดังกล่าวนี้พบว่าก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งที่สำคัญมาก

ในสมัยต่อมาซึ่งตรงกับช่วงของสมัยการปฏิวัติอุตสาหกรรม

(คริสต์ศตวรรษที่ 18) แนวความคิดเรื่องเพื่อนช่วยเพื่อนได้ประสบผลสำเร็จอย่างสูงสืบเนื่องจากในช่วงดังกล่าว ได้เกิดภาวะการขาดแคลนครู แลง Lancaster ได้ทำการจัดทีมเพื่อทำการสอนเด็กนักเรียนที่มีวัยวุฒิมากกว่า เพื่อที่จะได้นำไปสอนเด็กนักเรียนที่มีวัยขุ่นน้อยกว่าต่อไป

สำหรับในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้เริ่มสนใจในการดำเนินการสอนด้วยวิธีดังกล่าว เนื่องจากเป็นวิธีการสอนที่มีประโยชน์ในด้านวิชาการแก่เด็กนักเรียนทั้งสองฝ่าย คือ เด็กนักเรียนผู้สอนและเด็กนักเรียนผู้เรียน โดยเฉพาะ Benjamin (สงวนศักดิ์ โกลินันท์, 2543, หน้า 20) ได้นำการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมาปฏิบัติเพื่อเป็นส่วนประกอบในการฝึก นักเรียนจนเป็นที่ยอมรับ ด้วยความเชื่อที่ว่าประสบการณ์ในการสอนตอนเด็ก ๆ ของเขา เป็นบทบาทที่สำคัญมากต่อการตัดสินใจของเขาที่เข้ามาเป็นครู

สงวนศักดิ์ โกลินันท์ (2543, หน้า 21) ในประเทศฟิลิปปินส์ได้มีโครงการทดลองอิมแพค (IMPACT) ซึ่งใช้ระบบสอนซ่อมเสริม โดยมีผู้ช่วยสอนแล้วบรรลุจุดประสงค์ของการเรียนรู้ถึงร้อยละแปดสิบ นักเรียนในโครงการอิมแพคได้พัฒนาการเรียนรู้ ด้วยวิธีการใช้ชุดการเรียนรู้เป็นครู และมีครู เพื่อน หรือบิดามารดาช่วยสอน ปรากฏว่าได้รับผลสำเร็จตามโครงการนี้เป็นอย่างดี จากการศึกษาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่านอกจากครูแล้ว ผู้ปกครอง และเพื่อนนักเรียนด้วยกันเองก็สามารถเป็นผู้ช่วยสอนได้ ครูควรจะเป็นผู้จัดการในเรื่องสื่อการสอน วิธีสอน การประเมินผลการเรียนและเป็นผู้ช่วยเหลือประสานงานในกระบวนการช่วยสอน ความคิดในการนำชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการให้การศึกษาโดยตรง และนักเรียนมีบทบาทในการช่วยตนเอง และช่วยเพื่อนได้เริ่มทดลองครั้งแรกที่โรงเรียนประถมแห่งหนึ่งในลอสแอนเจลิส คาลิฟอร์เนีย นักวิจัย 2 คนที่รับผิดชอบต่อโครงการซึ่งเริ่มต้นใน ค.ศ. 1968 คือ Melaragno และNewmark โครงการนี้มีชื่อว่า The Tutorial Community Project บทบาทของครูจะเปลี่ยนจากหน้าที่สอนนักเรียนโดยตรงมาเป็นผู้สอนนักเรียนผู้สอน (Tutors) และควบคุมดูแลการสอนของนักเรียนเหล่านี้ให้เป็นไปด้วยดี นักเรียนเหล่านี้ได้รับการคัดเลือกตามความสมัครใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนทำหน้าที่ช่วยสอนนักเรียนจะได้รับการอบรมในเรื่องที่จะช่วยสอนศึกษาวัตถุประสงค์ของบทเรียน การวางแผนการสอน วิธีสอน การช่วยเหลือในการคุมห้องสอบ และอื่น ๆ

ผลการทดลองพบว่า นักเรียนผู้สอนมีความกระตือรือร้นเอาจริงเอาจัง มีความจริงใจ และมีความเฉลียวฉลาดในการฝึกอบรม และการช่วยสอนได้ผลดีทั้งผู้สอนและผู้ถูกสอน

สมลักษณ์ ศรีธงชัย (2537, หน้า 27) สำหรับในวงการการศึกษาของประเทศไทยนั้น ได้มีการนำเอาวิธีการสอนแบบเพื่อน ช่วยเพื่อนมาประยุกต์ใช้กับการสอน นับตั้งแต่มีการสัมมนาเรื่อง การพิจารณานวัตกรรมและเทคโนโลยีปรับปรุงคุณภาพการศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีครูไม่ครบชั้น เนื้อหา ตอนหนึ่งของรายงานการสัมมนาได้กล่าวถึงเรื่อง การปฏิบัติงานของครูและในที่ประชุม ได้เสนอวิธีแก้ปัญหานี้ โดยให้นักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีทำการสอน และแนะนำ แก่นักเรียนที่เรียนอ่อน นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงการให้นักเรียนที่อยู่ในชั้นสูงกว่ามาสอน นักเรียนที่อยู่ในชั้นต่ำกว่าอีกด้วย

3. รูปแบบวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

นักการศึกษาหลายท่านได้ประมวลการสอนที่มีแนวคิดจากวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนไว้ สรุปได้ดังนี้ (กนกอร ศรีสมพันธุ์, 2560, หน้า 141)

1. การสอนโดยเพื่อนร่วมชั้น (Class wide-peer tutoring) ให้ผู้เรียนที่จับคู่กันมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน โดยให้ผู้เรียนสลับบทบาทเป็นทั้งผู้สอนและผู้เรียน
2. การสอนโดยเพื่อนต่างระดับชั้น (Cross-age peer tutoring) มีการจับคู่ระหว่างผู้เรียนที่อายุต่างกัน โดยให้ผู้เรียนที่อายุสูงกว่าเป็นผู้สอนและให้ความรู้ ซึ่งทั้งสองคนไม่จำเป็นต้องมีความสามารถทางการเรียนที่แตกต่างกันมาก
3. การสอนโดยสลับบทบาท (Reverse-role tutoring) จับคู่ระหว่างผู้เรียนที่มีอายุมากกว่าแต่มีความสามารถทางการเรียนต่ำกว่า หรือมีความบกพร่องในการเรียนรู้กับผู้เรียนที่อายุน้อยกว่า แต่มีสติปัญญาที่อยู่ในระดับปกติ ผู้เรียนทั้งสองจะสลับบทบาทกันเป็นทั้งนักเรียน ผู้สอน วิธีนี้ยังส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกลึกซึ้งเห็นคุณค่าในตนเอง
4. การสอนโดยการจับคู่ (One-to-one tutoring) ผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนสูงกว่าจับคู่กับผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำกว่าด้วยความสมัครใจสอนในเรื่องที่ตนมีความสนใจ มีความถนัดและทักษะที่ดี
5. การสอนโดยบุคคลที่บ้าน (Home-based tutoring) บุคคลที่บ้านของผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสอน ช่วยเหลือในการพัฒนาความรู้ความสามารถแก้ปัญหาเฉพาะที่

4. หลักเกณฑ์ในการจัดกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

ทัศนาศาสตร์ (2536, หน้า 20) ได้กำหนดหลักเกณฑ์การแบ่งกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ไว้ดังนี้

1. นำคะแนนผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในวิชาที่ต้องการสอนมาเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย
2. นำผู้ที่ได้คะแนนเท่ากันหรือใกล้เคียงกัน มาจัดเป็นกลุ่มตามจำนวนกลุ่มที่ต้องการ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้
 - 2.1 แบ่งกลุ่มแบบ 4 คน ได้แก่ คนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และคนอ่อน 1 คน
 - 2.2 แบ่งกลุ่มแบบ 3 คน ได้แก่ คนเก่ง 1 คน คนปานกลาง 1 คน และคนอ่อน 1 คน
 - 2.3 แบ่งกลุ่มแบบ 2 คน ได้แก่ คนเก่ง 1 คน และคนอ่อน 1 คน

5. หลักการใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

กนกอร ศรีสมพันธุ์ (2560, หน้า 141) ได้กล่าวถึงหลักการใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนว่า การให้เพื่อนช่วยเพื่อนจะมีประสิทธิภาพสูงที่สุดนั้นควรดำเนินไปตามเกณฑ์ดังนี้

1. เพื่อนผู้สอนจะต้องมีทักษะที่จำเป็น เช่น ความเข้าใจในจุดประสงค์ของการสอนจำแนกได้ว่าคำตอบที่ผิดและคำตอบที่ถูกต้องต่างกันอย่างไร รู้จักการให้แรงเสริมแก่เพื่อนผู้เรียน รู้จักบันทึกความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของเพื่อนผู้เรียน และมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนผู้เรียน
2. กำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้ชัดเจนทั้งนี้เพื่อให้บุคคลทั้งสองช่วยกันบรรลุเป้าหมายในการเรียน
3. ครูเป็นผู้กำหนดขั้นตอนในการสอนให้ชัดเจนและให้เพื่อนผู้เรียนดำเนินการตามขั้นตอนเหล่านี้
4. สอนที่ละขั้นหรือที่ละแนวคิดจนกว่าเพื่อนผู้เรียนเข้าใจดีแล้วจึงสอนขั้นต่อไป

5. ฝึกให้เพื่อนผู้สอนเข้าใจพฤติกรรมการแสดงออกของเพื่อนผู้เรียน
ด้วยว่าพฤติกรรมใดแสดงว่าเพื่อนผู้เรียนไม่เข้าใจทั้งนี้จะได้แก้ไขให้ถูกต้อง

6. เพื่อนผู้สอนควรบันทึกความก้าวหน้าในการเรียนของเพื่อนผู้เรียน
ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้

7. ครูผู้ดูแลรับผิดชอบจะต้องติดตามผลการสอนของเพื่อนผู้สอนและ
การเรียนของเพื่อนผู้เรียนด้วยว่าดำเนินการไปในลักษณะใดมีปัญหาหรือไม่

8. ครูให้แรงเสริมแก่ทั้ง 2 คน อย่างสม่ำเสมอ

9. ช่วงเวลาในการให้เพื่อนช่วยเพื่อนไม่ควรใช้เวลานานเกินไป
งานวิจัยระยะประยะเวลาที่มีประสิทธิภาพในการให้เพื่อนช่วยเพื่อนในระดับชั้นประถมศึกษา
อยู่ระหว่าง 15-30 นาที

10. เพื่อนผู้สอนมีการยกตัวอย่างประกอบการสอนจึงจะช่วยให้เพื่อน
ผู้เรียน เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น

6. หลักเกณฑ์ในการเลือกเพื่อนผู้สอน

พรสวรรค์ ศิริสุข (2549, หน้า 24) ครูควรเลือกเพื่อนผู้สอนที่มีลักษณะ
ดังนี้

1. ยินดีให้ความร่วมมือด้วยความจริงใจ
2. ไม่มีปัญหาทางด้านอารมณ์
3. มีความสัมพันธ์กับเพื่อนผู้รับการสอนเป็นอย่างดี
4. มีไหวพริบในการแก้ปัญหา
5. มีความรู้ในเนื้อหาและการใช้สื่อการสอน
6. ยอมรับคำแนะนำและความช่วยเหลือจากครูด้วยความเต็มใจ

7. วัตถุประสงค์การสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

การสอนโดยใช้วิธีให้เพื่อนช่วยเพื่อนเป็นวิธีสอนที่มุ่งให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจ
ต่อการเรียนมากขึ้น เนื่องจากนักเรียนทุกคนเป็นผู้มีบทบาทในการเรียนการสอน
(ทัศนี สอนธิ, 2550, หน้า 13-14) วิธีการสอนดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

1. เพื่อส่งเสริมในเรื่องกระบวนการกลุ่มของนักเรียน โดยเน้นให้นักเรียน
ช่วยเหลือกัน ตลอดจนการเห็นคุณค่าของการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง

2. เพื่อให้นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน สามารถเรียน
ประสบการณ์อย่างเดียวกันได้
3. เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้จากแหล่งต่าง ๆ มากขึ้น เช่น จากเพื่อนนักเรียน
ด้วยกันหรืออุปกรณ์ต่าง ๆ ที่นำมาประกอบบทเรียน
4. เพื่อสร้างทัศนคติที่ดี รวมทั้งแรงจูงใจในการเรียน เนื่องจากนักเรียน
ผู้สอนจะรู้สึกภาคภูมิใจหรือรู้สึกว่าตัวเองประสบความสำเร็จในการเรียน เนื่องจากมีโอกาส
ได้ทำประโยชน์ให้กับเพื่อนนักเรียน สำหรับนักเรียนผู้เรียนที่มีปัญหาในการเรียนก็จะลด
ความกังวลในเรื่องความบกพร่องของตนเอง
5. เพื่อให้การเรียนการสอนมีลักษณะเพื่อการสื่อสารมากขึ้นลักษณะ
ดังกล่าวจะทำให้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนมีมากขึ้น เนื่องจากบรรยากาศในการเรียน
มีความเป็นกันเองมากขึ้น
6. เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระของครูแทนที่ครูจะต้องสอนและฝึกนักเรียน
ทุกคนในชั้นเรียนก็เป็นเพียงผู้ให้คำแนะนำให้คำปรึกษา คอยสังเกตและให้คำปรึกษา
แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนของนักเรียนแต่ละกลุ่ม

8. ขั้นตอนการให้เพื่อนช่วยเพื่อน

ประนอม ดอนแก้ว (2551, หน้า 36-37) ได้สรุปขั้นตอนการนำเทคนิค
เพื่อนช่วยเพื่อนมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

1. ขั้นเตรียม ครูชี้แจงการเรียนรู้ร่วมกันแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน
และจัดกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 5 คน โดยละความสามารถด้านกีฬา คือ นักเรียนเก่ง 2 คน
ปานกลาง 2 คน และอ่อน 2 คน ชี้แจงบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มแจ้งเนื้อหา
จุดประสงค์การเรียนรู้ นักเรียนกลุ่มเก่งของแต่ละกลุ่มผลัดเปลี่ยนกันนำฝึกทักษะพื้นฐาน
สำหรับกิจกรรมกลุ่ม
2. ขั้นอธิบายและสาธิต ครูอธิบาย และสาธิตโดยมีนักเรียนผู้ช่วยสอน
ร่วมสาธิต ครูมอบหมายใบงานใบความรู้ พร้อมทั้งอธิบายขั้นตอนการทำงานกลุ่ม นักเรียน
ศึกษาใบความรู้กับเพื่อนเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน
3. ขั้นฝึกปฏิบัติ นักเรียนแยกฝึกทักษะการปฏิบัติกีฬาวอลเลย์บอล
เป็นกลุ่ม โดยให้เพื่อนผู้ช่วยสอนคอยดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มปานกลางและอ่อน
อย่างใกล้ชิด โดยมีครูคอยเสนอแนะ แก้ไขข้อบกพร่อง

4. ชื่อนำไปใช้ เป็นการทบทวนทักษะที่เรียนไปแล้วว่า นักเรียนได้ปฏิบัติหน้าที่ได้ครบถ้วนหรือยัง ผลการปฏิบัติเป็นอย่างไร อาจเป็นการแข่งขัน การเล่นเกม การสังเกตพฤติกรรมความร่วมมือ และทดสอบทักษะปฏิบัติที่เรียนไปแล้ว ครูอาจมอบรางวัลแก่กลุ่มที่ชนะ นักเรียนและครูร่วมสรุปบทเรียนถ้ามีสิ่งที่ยังไม่เข้าใจครูควรอธิบายเพิ่มเติม ครูแนะนำให้แต่ละกลุ่มนำแบบฝึกหัดไปฝึกทักษะเพิ่มเติมในเวลาวางโดยให้นักเรียนผู้สอนคอยดูแลช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่ม

5. ขั้นสรุป และวัดประเมินผล ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหา และประเมินผลงานกลุ่ม พิจารณาถึงจุดด้อย และมีสิ่งใดที่ควรปรับปรุง

Maheady, Mallette, Harper, Sacca and Pomerantz (1994, n.d.)

ได้กล่าวถึง กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของกลวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ประกอบด้วย ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขั้นการฝึกอบรม
2. ขั้นจับคู่ผู้เรียน
3. ขั้นฝึกปฏิบัติ
4. ขั้นทดสอบ

พัชชา แก้วทอง (2560, หน้า 26) ได้สรุปขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนไว้ ดังนี้

1. ขั้นเตรียมความพร้อม แจกจุดประสงค์การเรียนรู้และบทวนบทเรียน
2. ขั้นดำเนินการสอน แบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4 คน โดยในหนึ่งจะมีเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน อยู่ในกลุ่มเดียวกัน นักเรียนศึกษาเนื้อหาพร้อมกับเพื่อน
3. ขั้นฝึกทักษะ นักเรียนทำแบบฝึกทักษะเป็นรายบุคคล โดยมีเพื่อนคอยดูแลช่วยเหลือ และครูเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ
4. ขั้นสรุปและทบทวน ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียนและเฉลยแบบฝึกทักษะ พร้อมอธิบายข้อสงสัยและชี้แจงข้อบกพร่อง และนักเรียนทำแบบฝึกทักษะนอกเวลาเรียน โดยให้เพื่อนคอยช่วยสอน
5. ขั้นวัดและประเมินผล ตรวจคะแนนจากแบบฝึกทักษะและตรวจสอบพฤติกรรมจากแบบสังเกตพฤติกรรม

นราภรณ์ มีสวัสดิ์ (2556, บทคัดย่อ) กล่าวว่า วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นวิธีการสอนที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะของผู้เรียนกลุ่มอ่อนและปานกลาง โดยให้

ผู้เรียนกลุ่มเก่งทำหน้าที่ช่วยสอน เป็นการจับคู่ระหว่างผู้เรียนที่เรียนเก่งและผู้เรียนที่เรียนอ่อน ในการจัดกิจกรรมโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน มีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นการฝึกอบรม ครูอธิบายให้นักเรียนทราบถึงจุดประสงค์และความสำคัญในการรับบทบาทและการทำหน้าที่ของการเป็นนักเรียนผู้สอนรวมทั้งอธิบายให้ผู้เรียนทราบถึงวิธีการให้ข้อมูลย้อนกลับ การใช้คำพูด การชมเชย การแสดงสีหน้าและท่าทางรวมทั้งการใช้ภาษากายต่อนักเรียนผู้เรียน และครู แสดงบทบาทการเป็นนักเรียนผู้สอนเพื่อเป็นตัวอย่างแก่ผู้เรียน ให้ผู้เรียนทราบถึงการใช้คำพูด การชมเชย การให้คำถามเพื่อย้ำๆ การให้ข้อมูลย้อนกลับ การตรวจแก้ไข การเสริมแรง การให้กำลังใจ และเกณฑ์การให้คะแนน
2. ขั้นจับคู่ผู้เรียน ครูสอบวัดระดับความสามารถพื้นฐานทางการศึกษาของผู้เรียนแล้วจับคู่ผู้เรียนระหว่างผู้ที่ได้คะแนนสูงกับผู้ที่ได้คะแนนต่ำ โดยเรียงคะแนนจากมากไปหาน้อย แบ่งครึ่งจำนวนผู้เรียนทั้งหมดจะได้กลุ่มผู้เรียนที่มีคะแนนต่ำ จากนั้นให้จับคู่ตามความสนใจและความพึงพอใจกลุ่มผู้เรียนที่ได้คะแนนต่ำ
3. ขั้นฝึกปฏิบัติ ครูและนักเรียนผู้สอนได้ศึกษาทำความเข้าใจบทเรียนโดยผู้เรียนที่ได้คะแนนสูงเป็นผู้ลงมือสอนและเป็นแบบอย่างให้กับผู้เรียนที่มีคะแนนต่ำ นักเรียนผู้สอนจะต้องคอยกระตุ้นนักเรียนผู้เรียนในการทำกิจกรรมต่าง ๆ มีการให้ข้อมูลย้อนกลับ การเสริมแรง การชมเชย การให้กำลังใจ เมื่อนักเรียนผู้ปฏิบัติได้ดีในระดับหนึ่งแล้วนักเรียนผู้เรียนเปลี่ยนกันสลับบทบาทกันเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนผู้เรียนได้ทำหน้าที่ทั้งนักเรียนผู้สอนและนักเรียนผู้เรียน
4. ขั้นหาคู่และทีมชนะ เมื่อสิ้นสุดกิจกรรมต่าง ๆ ครูและผู้เรียนรวบรวมคะแนนทั้งหมดของทุก ๆ กิจกรรม เพื่อหาคู่หรือทีมที่มีคะแนนสูงสุดเพื่อมอบรางวัล
5. ขั้นทดสอบ ครูมีการทดสอบความรู้ที่นักเรียนผู้สอนรับบทบาทหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียนผู้เรียน โดยใช้ข้อสอบเดียวกันกับการทดสอบวัดความรู้พื้นฐานในครั้งแรก เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนว่าหลังจากการใช้วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนนั้นนักเรียนผู้เรียนมีการพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้นหรือไม่อย่างไร

การวิจัยปฏิบัติการ

1. ความหมายของการวิจัยปฏิบัติการ

มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการวิจัยปฏิบัติการไว้ ดังนี้

การวิจัยปฏิบัติการ (Action Research) มีคำที่ใช้เรียกหลายคำ เช่น การวิจัยปฏิบัติการ การวิจัยเชิงปฏิบัติการ การวิจัยในชั้นเรียน การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

วิชย วงษ์ใหญ่ (2537, หน้า 10) ได้ให้ความหมายของการวิจัยปฏิบัติการ หมายถึง การแสวงหาวิธีการแก้ปัญหา การศึกษาที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการวิจัยได้หลายระดับ ทั้งในระดับห้องเรียนและระดับโรงเรียน กลุ่มผู้ร่วมงานการวิจัยอาจรวมถึงครู นักเรียน ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ปกครองและสมาชิกในชุมชน

ยาใจ พงษ์บริบูรณ์ (2537, หน้า 81) ได้ให้ความหมายของการวิจัยปฏิบัติการ คือ การวิจัยประเภทหนึ่ง ซึ่งใช้กระบวนการปฏิบัติอย่างมีระบบ โดยผู้วิจัยและผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการปฏิบัติและวิเคราะห์วิจารณ์ผลการปฏิบัติ

คงศักดิ์ ธาตุทอง (2542, หน้า 40) ได้ให้ความหมายของการวิจัยปฏิบัติการว่าเป็นการวิจัยอย่างมีระบบเกี่ยวข้องกับความร่วมมือในการเก็บข้อมูลที่ได้อย่างพิถีพิถัน เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ในการปรับปรุงการปฏิบัติการอย่างต่อเนื่องจนเป็นที่พอใจ

บุญชม ศรีสะอาด (2545, หน้า 15) ได้ให้ความหมายของการวิจัยปฏิบัติการว่าเป็นการวิจัยเพื่อนำผลมาใช้แก้ปัญหาในการปฏิบัติงาน

ผ่องพรรณ ตรัยมงคลกุล (2544, หน้า 27) ได้กล่าวว่า การวิจัยปฏิบัติการสื่อความหมายของกิจกรรมว่าประกอบด้วย “การวิจัย” คือ การค้นหาคำตอบอย่างมีระบบแบบแผน เชื่อถือได้และ “การปฏิบัติ” คือ การนำแผนไปทดลองปฏิบัติในสถานการณ์จริงเพื่อยืนยันผล

ประวิต เอรารวรรณ์ (2545, หน้า 5) ได้สรุปความหมายของการวิจัยปฏิบัติการว่า หมายถึง กระบวนการศึกษาค้นคว้าร่วมกันอย่างเป็นระบบของกลุ่มผู้ปฏิบัติงาน เพื่อทำความเข้าใจต่อปัญหาหรือข้อสงสัยที่กำลังเผชิญอยู่ และให้แนวทางการปฏิบัติหรือวิธีแก้ไขปรับปรุงที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นในการปฏิบัติงาน จากการศึกษาสรุปได้ว่าการวิจัยปฏิบัติการ หรือการวิจัยเชิงปฏิบัติการ การวิจัยในชั้นเรียน

หรือการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน หมายถึง การวิจัยเพื่อหาวิธีแก้ปัญหาหรือพัฒนาโดยใช้กระบวนการปฏิบัติอย่างมีระบบมีแบบแผน เชื่อถือได้ โดยผู้วิจัยและผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการและวิเคราะห์วิจารณ์ผลการปฏิบัติเพื่อยืนยันผล และนำผลมาใช้แก้ปัญหาและพัฒนาในการปฏิบัติงาน

ราชบัณฑิตยสถาน (2551, หน้า 7) ได้ให้ความหมายการวิจัยปฏิบัติการว่าเป็นการวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาการปฏิบัติงานของบุคคลหรือหน่วยงานที่ใช้กระบวนการวิจัยและปฏิบัติการจริงเป็นกระบวนการเดียวกัน โดยคำนึงถึงบริบททางการศึกษา

สุวิมล ว่องวาณิช (2552, หน้า 21) การวิจัยปฏิบัติการ คือ การวิจัยโดยครูผู้สอนในชั้นเรียน เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน และนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนหรือส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้นักเรียนให้ดียิ่งขึ้นทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับนักเรียน

Kemmis & Mc Taggart (1988, p. 10) กล่าวว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการเป็นรูปแบบหนึ่งของการวิจัยที่ไม่ได้แตกต่างไปจากการวิจัยอื่น ๆ ในเชิงเทคนิค แต่แตกต่างกันในด้านวิธีการ ซึ่งวิธีการของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ คือ การทำงานที่เป็นการสะท้อนผลการปฏิบัติงานของตนเองที่เป็นวงจรแบบขดลวด (Spiral of Self-Reflecting) โดยเริ่มต้นที่ขั้นตอนการวางแผน (planning) การปฏิบัติ (action) การสังเกต (observing) และการสะท้อนกลับ (reflecting) เป็นการวิจัยที่จำเป็นต้องอาศัยผู้มีส่วนร่วมในกระบวนการสะท้อนกลับเกี่ยวกับการปฏิบัติเพื่อให้เกิดการพัฒนาปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น

Marguerite, Dean & Katherine (2006, p. 288) ได้ให้ความหมายการวิจัยปฏิบัติการว่า เป็นการวิจัยชนิดหนึ่งเพื่อใช้ปรับเปลี่ยน หรือหาแนวทางการจัดการศึกษาให้ผลผลิตมีประสิทธิภาพอย่างรวดเร็ว โดยนักการศึกษาทำงานร่วมกัน

จากความหมายของการวิจัยปฏิบัติการที่นักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้ข้างต้นสรุปได้ว่า การวิจัยปฏิบัติการเป็นการวิจัยชนิดหนึ่งที่มุ่งแก้ปัญหาหรือพัฒนาองค์การอย่างเป็นระบบจนประสบผลสำเร็จ ในทางการศึกษาเป็นการวิจัยโดยครูผู้สอนในชั้นเรียน เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน และนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนหรือส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้นักเรียนให้ดียิ่งขึ้นทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับนักเรียน

2. ประเภทของการวิจัยปฏิบัติการ

นักการศึกษาหลายท่านได้แยกประเภทของการวิจัยปฏิบัติการ ไว้ดังนี้

สุมิล ว่องวาณิช (2544, หน้า 17-18) ได้กล่าวรูปแบบการวิจัย

ปฏิบัติการตามแนวความคิดของเคมมิส (Kemmis) และซูเบอร์ สเคอร์ริต (Zuber-Skerritt) มี 3 รูปแบบ ดังนี้

1. การวิจัยปฏิบัติการเชิงเทคนิค (Technical Action Research)

การวิจัยรูปแบบนี้มีเป้าหมายของการวิจัยเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการปฏิบัติงานโดยอาศัยบุคคลภายนอกมาช่วยการทำวิจัยในหน่วยงาน ผู้ปฏิบัติ อยู่ภายใต้การควบคุมของนักวิจัยภายนอกโดยผู้ปฏิบัติไม่มีโอกาสเสนอความคิด วิธีการต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัยมาจากแนวความคิดของนักวิจัยภายนอก เน้นการตอบคำถามการวิจัยที่รัดกุม และข้อค้นพบที่ได้อาจใช้ไม่ได้กับการปฏิบัติจริง

2. การวิจัยปฏิบัติการเชิงปฏิบัติจริง (Practical Action Research)

เป็นการวิจัยที่นักวิจัยภายนอกเป็นที่ปรึกษาด้านกระบวนการทำงาน มีเป้าหมายของการวิจัยมากกว่าแบบแรก คือ นอกจากช่วยปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานแล้วยังมุ่งสร้างความเข้าใจและพัฒนาวิชาชีพให้กับผู้ปฏิบัติด้วย ในกระบวนการวิจัยจะส่งเสริมให้ผู้ปฏิบัติสะท้อนผลและคิดวิเคราะห์พัฒนาปรับปรุงการทำงานของตนเอง ครูผู้ปฏิบัติมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดในประเด็นปัญหาการวิจัยที่มาจากการปฏิบัติจริง และสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ได้

3. การวิจัยเชิงวิพากษ์หรืออิสระ (Critical / Emancipatory Action Research)

เป็นการวิจัยที่ทำงานร่วมกันนักวิจัยภายนอกกับผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงาน เป้าหมายการวิจัยเพิ่มเติมจากแบบที่ 1 และแบบที่ 2 คือนอกจากพัฒนาประสิทธิภาพของงาน การส่งเสริมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระบบการทำงานที่เป็นอยู่ในองค์กรให้ดีขึ้นกว่าเดิม ทุกคนมีสิทธิมีเสียงในการแสดงความคิดเห็นเท่าเทียมกัน เปิดโอกาสให้เกิดการพัฒนาความสามารถด้านการวิจัยแก่ผู้ปฏิบัติงานและนักวิจัยจะเป็นอิสระจากความรู้ ภูมิทัศน์ และพันธนาการทางความคิดเดิม

ประวิต เอรารวรรณ์ (2545, หน้า 23-25) การวิจัยปฏิบัติการ

แบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ ดังนี้

1. การวิจัยปฏิบัติการแบบเอกัตบุคคล (Individual Action Research) เป็นการวิจัยที่ทำโดยครูเพียงคนเดียว โดยมีจุดประสงค์และกระบวนการที่ต้องการเปลี่ยนแปลงในห้องเรียนเพียงห้องเดียว ครูจะระบุและนิยามขอบเขตปัญหาที่เกี่ยวกับชั้นเรียน วิธีสอน ความสามารถทางสติปัญญาหรือพฤติกรรมทางสังคมของนักเรียน จากนั้นครูจะหาการแสวงหาข้อสรุปของปัญหา นักเรียนอาจจะเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงในการช่วยเหลือเพื่อหาทางเลือกของการแก้ปัญหาและพิจารณาผลที่เกิดขึ้น ส่วนผู้ปกครองเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในลักษณะของแหล่งข้อมูล โดยครูเป็นผู้นำผลการวิจัยมาใช้ในการเปลี่ยนแปลงชั้นเรียนนั้น

2. การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Collaborative Action Research) เป็นการวิจัยซึ่งครูหลาย ๆ คนมีความสนใจในเรื่องที่เป็นปัญหาแบบเดียวกัน แล้ว ร่วมกันลงมือทำวิจัย จุดประสงค์และกระบวนการเน้นที่การแก้ปัญหาและการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในห้องเรียนเพียงห้องเดียว หรืออาจเป็นปัญหาที่เหมือนกันแต่เกิดขึ้นในหลายห้องเรียนก็ได้ โดยเป็นปัญหาที่ไม่กว้าง (Small Scale) แต่เน้นที่ปัญหาในชั้นเรียนสำหรับขั้นตอน การดำเนินการวิจัยมีลักษณะเช่นเดียวกับการวิจัยปฏิบัติการแบบเอกัตบุคคลผู้ให้ผลการวิจัย คือ กลุ่มนักวิจัย

3. การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบทั้งโรงเรียน (Schoolwide Action Research) เป็นการวิจัยที่โรงเรียนใดโรงเรียนหนึ่งต้องการที่จะปรับปรุงหรือพัฒนาคุณภาพของนักเรียน หลักสูตร การเรียนการสอน ระบบการพัฒนาครู หรือระบบต่าง ๆ ในโรงเรียน ก็ทำการวิจัยโดยแสวงหาวิธีการเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนา โดยดำเนินการพัฒนาพร้อมกันทั้งโรงเรียน จุดประสงค์และกระบวนการเน้นการปรับปรุงคุณภาพโรงเรียนใน 3 ลักษณะ คือ แก้ปัญหาในองค์กร ปรับปรุงการปฏิบัติงาน และพัฒนาคุณภาพนักเรียน การวิจัยเชิงปฏิบัติการประเภทนี้ ครูทุกคนและทุกชั้นเรียนต้องมีส่วนร่วมในกระบวนการ และการประเมินผล นอกจากนี้นักเรียนและผู้ปกครองยังมีส่วนเกี่ยวข้องในการรวบรวมข้อมูลและอธิบายข้อมูลที่ได้จากการวิจัยอีกด้วย โรงเรียนคือผู้ที่ให้ผลการวิจัยระดับเบื้องต้น รวมถึง นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และคณะกรรมการโรงเรียน ก็มีส่วนในการใช้ข้อมูลเช่นกัน การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบทั้งโรงเรียน เป็นรูปแบบรวมของการวิจัยเชิงปฏิบัติการทั้งหมด การอาศัยความร่วมมือจากสมาชิกในโรงเรียน ซึ่งผลของการวิจัยลักษณะนี้ คือ เกิดการเรียนรู้ในการทำงานเป็นกลุ่ม และการจัดการร่วมกันในการพัฒนาหลักสูตรและการสอนของโรงเรียน

3. กระบวนการวิจัยปฏิบัติการ

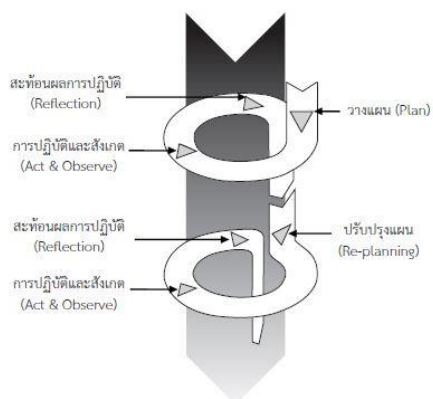
ยาใจ พงษ์บริบูรณ์ (2537, หน้า 84-91); ส. วาสนา ประวาลพุกษ์ (2538, หน้า 21-28) และสำราญ กำจัดภัย (2553, หน้า 54-58) ได้สรุปกระบวนการวิจัยปฏิบัติการตามวงจรของ Kemmis & McTaggart มีกระบวนการวิจัยปฏิบัติการ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผน (Plan) เริ่มต้นด้วยการสำรวจปัญหาสำคัญที่ต้องการให้มีการแก้ไข ครูและผู้เกี่ยวข้องอาจเป็นครูอื่น ๆ ที่สอนร่วมกัน นักเรียน ผู้ปกครอง และผู้บริหารวางแผนพร้อมกัน สำรวจสภาพการณ์ปัญหาว่ามีอย่างไร ปัญหาที่ต้องการแก้ไขคืออะไร ปัญหานั้นเกี่ยวข้องกับใครบ้าง วิธีการแก้ไขจะเป็นในรูปใดบ้าง จะต้องปฏิบัติอย่างไร การปฏิบัติการแก้ไขต้องมีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องใดบ้าง ในขั้นของการวางแผน จะมีการปรึกษาร่วมกันระหว่างผู้เกี่ยวข้อง การใช้แนวคิดวิเคราะห์สิ่งที่เกี่ยวข้องกับปัญหา จะช่วยให้มองเห็นสภาพการณ์ของปัญหาชัดเจนขึ้น

ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติการ (Act) เป็นการนำแนวคิดที่กำหนดกิจกรรมในขั้นวางแผนมาดำเนินการ เมื่อลงมือปฏิบัติการใช้การวิเคราะห์วิจารณ์ประกอบไปด้วยโดยรับฟังจากผู้ร่วมวิจัยหรือผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ จากการปฏิบัติจะเป็นข้อมูลย้อนกลับว่าแผนที่วางไว้อย่างสมเหตุสมผลนั้นปฏิบัติได้จริงมากน้อยเพียงใด และอาจจะมีอุปสรรคอื่น ๆ มาเกี่ยวข้องโดยไม่คาดคิด ซึ่งเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ฉะนั้นแผนงานที่กำหนดไว้อาจจะยืดหยุ่นได้โดยผู้วิจัยต้องใช้วิจารณญาณและการตัดสินใจที่เหมาะสมและมุ่งต่อการปฏิบัติเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตามขั้นตอนที่กำหนด

ขั้นที่ 3 ขั้นสังเกตการณ์ (Observe) ขณะที่การวิจัยดำเนินกิจกรรมตามขั้นตอนที่วางไว้ เป็นเรื่องแน่นอนว่าในสภาพการณ์จริงนั้นต้องมีความราบรื่น อุปสรรค และข้อขัดข้องบางประการ ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องมีการสังเกตการณ์ควบคู่ไปด้วย ใช้การสังเกตการณ์ เปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างระมัดระวังและเปิดใจรับฟังความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งจดบันทึกสิ่งที่เกิดขึ้นทั้งที่คาดหวังและไม่คาดหวัง สิ่งที่ต้องการสังเกต คือ กระบวนการของการปฏิบัติการ ผลของการปฏิบัติการ ซึ่งอาจเกิดโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ดีและสภาพการณ์แวดล้อมและข้อจำกัดของการปฏิบัติการการสังเกตนี้รวมถึงการรวบรวม ผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติทั้งการเห็นด้วยตาการได้ฟังและการใช้เครื่องมือหรือแบบทดสอบวัดผลออกมาในเชิงตัวเลขหรือใช้แบบสอบถามวัดสิ่งที่ต้องการทราบ ความเปลี่ยนแปลงด้วย ขณะที่การวิจัยปฏิบัติการกำลังดำเนินไปควบคู่กับการใช้การสังเกตการปฏิบัติการณ์นั้น ควรเลือกใช้เทคนิคต่าง ๆ ที่เหมาะสมมาใช้ในการรวบรวมข้อมูลด้วย

ขั้นที่ 4 ขั้นการสะท้อนการปฏิบัติ (Reflect) ขั้นสุดท้ายของวงจรการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการ คือ การประเมินหรือตรวจสอบกระบวนการ ปัญหาหรือสิ่งที่เป็นข้อจำกัดที่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติการ ผู้วิจัยร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องตรวจสอบปัญหาที่เกิดขึ้นในแง่มุมต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับสภาพสังคม และสิ่งแวดล้อมของโรงเรียน และของระบบการศึกษาที่ประกอบกันอยู่ โดยผ่านการถกและอภิปรายปัญหา การประเมินโดยกลุ่มจะทำให้ได้แนวทางของการพัฒนาขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมและเป็นพื้นฐานข้อมูลที่น่าไปสู่การปรับปรุงและการวางแผนการปฏิบัติต่อไปองค์ประกอบสำคัญของการวิจัยปฏิบัติการประกอบด้วยจุดสำคัญ 4 จุด คือ การวางแผน การปฏิบัติ การสังเกตผล และการสะท้อนผล ซึ่งมีการเคลื่อนไหวลักษณะ “เกลียวสว่าน” ไปในจุดทั้ง 4 จุด ไม่อยู่นิ่งและไม่จบลงด้วยตัวเอง ดังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 วงจรของการวิจัยปฏิบัติการตามแนวคิดของ Kemmis และ McTaggart
ที่มา: วีระยุทธ์ ชาตะกาญจน์ (2558, หน้า 40)

กรมวิชาการ (2542, หน้า 7-10) ได้เสนอกระบวนการวิจัยปฏิบัติการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของครู ซึ่งมีกระบวนการวิจัยดังภาพประกอบ 4

ภาพประกอบ 4 กระบวนการวิจัยปฏิบัติการของกรมวิชาการ
ที่มา: กรมวิชาการ (2542, หน้า 7-10)

จากกระบวนการวิจัยตามภาพประกอบ 4 สามารถดำเนินการ ได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 สำรวจและวิเคราะห์ปัญหา เป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญในการวางแผนแก้ปัญหาหรือพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน สามารถดำเนินการได้หลายลักษณะ เช่น วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การสำรวจพฤติกรรมผู้เรียน การสังเกตข้อมูลจากการประเมิน เป็นต้น เมื่อครูพบปัญหาหากมีหลายปัญหา ครูควรจัดลำดับความสำคัญของปัญหา โดยพิจารณาว่าปัญหาใดควรได้รับการแก้ไขหรือพัฒนาก่อน ขั้นตอนนี้จะนำไปสู่ปัญหาของการวิจัย แหล่งข้อมูล

ขั้นที่ 2 กำหนดวิธีการในการแก้ปัญหา ในขั้นนี้ครูต้องศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น วารสาร บทความ หลักสูตร ผลงานวิจัย หนังสือ ตำรา คู่มือ แนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ ตลอดจนรูปแบบของครูเอง ทำให้ทราบปัญหาที่คล้ายกับปัญหาของเราเองมีผู้ใดได้ศึกษาไว้บ้างใช้วิธีการแก้ปัญหา ผลการแก้ปัญหาเป็นอย่างไร ทำให้เห็นแนวทางในการแก้ปัญหาได้ชัดเจนยิ่งขึ้นซึ่งอาจจะเป็นวิธีสอนแบบใหม่ หรือใช้ขั้นตอนวิธีเข้ามาช่วย เช่น บทเรียนสำเร็จรูป ชุดการสอนคู่มือครู บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน การเรียนแบบร่วมมือ เป็นต้น ขั้นตอนนี้จะนำไปสู่ขอบเขตของการวิจัย ประโยชน์และผลที่คาดว่าจะได้รับ

ขั้นที่ 3 พัฒนารูปแบบหรือขั้นตอนวิธี ในขั้นตอนนี้ครูจะกำหนดวิธีการหรือขั้นตอนวิธีที่ใช้ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนา แล้วดำเนินการหาคุณภาพของวิธีการหรือขั้นตอนวิธีจากผู้รู้ในเรื่องนั้น ๆ ให้ความคิดเห็น เพื่อนำข้อคิดเห็นที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข

เตรียมนำไปใช้แก้ปัญหาหรือพัฒนาต่อไป ขั้นนี้จะนำไปสู่ตัวแปรที่ศึกษาและวิธีการพัฒนาหรือแก้ปัญหา

ขั้นที่ 4 นำวิธีการหรือนวัตกรรมไปใช้ ขั้นนี้ครูนำวิธีการหรือนวัตกรรมที่สร้างขึ้นในขั้นที่ 3 ไปใช้โดยระบุนขั้นตอนปฏิบัติว่าใช้กับใคร เมื่อไร อย่างไร แล้วเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น สังเกตพฤติกรรมเริ่มต้นของผู้เรียนก่อนนำไปใช้ เมื่อนำไปใช้แล้วสังเกตพฤติกรรมอีกระยะหนึ่งเพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนต่อไป ขั้นตอนนี้ต้องมีเครื่องมือและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล รวมทั้งแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นที่ 5 สรุปผล เป็นขั้นการนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติที่เหมาะสมกับข้อมูลที่รวบรวมได้แล้วสรุปผลการวิเคราะห์ หากยังไม่สามารถแก้ปัญหาตามที่ต้องการได้ต้องมีการปรับปรุงแก้ไข โดยย้อนกลับค้นหาวิธีการหรือนวัตกรรมใหม่ แล้วพัฒนาวิธีการและนวัตกรรมนำไปใช้ตามขั้นที่ 2-4 ใหม่ จนกระทั่งสามารถแก้ปัญหาได้ตามที่ต้องการ แล้วเขียนสรุปผลการดำเนินงาน ขั้นนี้จะได้ผลการวิจัยไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนหรือการแก้ไขปัญหา

จากกระบวนการวิจัยปฏิบัติการของนักการศึกษาหลาย ๆ ท่าน การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้การวิจัยปฏิบัติการ โดยยึดหลักการใช้ขั้นตอนการวิจัยปฏิบัติการของ Kemmis และ McTaggart มีกระบวนการวิจัย 4 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นวางแผนการปฏิบัติ (Planning)
2. ขั้นปฏิบัติการ (Action)
3. ขั้นสังเกต (Obscrvation)
4. ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflecction)

4. ขั้นตอนของการวิจัยปฏิบัติการ

วีระยุทธ์ ชาตะกาญจน์ (2558, หน้า 46-47) กล่าวถึงกระบวนการวิจัยในเชิงการนำไปใช้เพื่อพัฒนาและปรับปรุงการปฏิบัติงานในโรงเรียน สามารถอธิบายวิธีการดำเนินการตามวงจรของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ได้ดังนี้

1. การจำแนกหรือพิจารณาปัญหาที่ประสงค์จะศึกษา ผู้วิจัยและกลุ่มที่ทำการวิจัยจะต้องศึกษารายละเอียดของปัญหาที่จะศึกษาอย่างชัดเจน ปัญหาที่เกิดขึ้นในโรงเรียนที่จะทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการจะต้องศึกษาค้นคว้า แสวงหาหลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัญหานั้น ๆ ให้กว้างขวางพอสมควร

2. เลือกปัญหาสำคัญที่เป็นสาระควรแก่การศึกษาวิจัย โดยอาศัยพื้นฐานจากหลักการและทฤษฎีมาใช้ในการวิเคราะห์ลักษณะของปัญหา แล้วสร้างวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัย ในรูปแบบของข้อความที่แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของปัญหา กับหลักการหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

3. เลือกเครื่องมือดำเนินการวิจัยที่จะช่วยให้ได้คำตอบของปัญหาตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยเครื่องมือที่จะใช้ในการวิจัยมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองปฏิบัติหรือการฝึกหัดตามวิธีการ และเครื่องมือที่ใช้สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นผลจากการปฏิบัติการ เช่น แบบทดสอบ แบบสังเกตพฤติกรรม เป็นต้น

4. บันทึกเหตุการณ์อย่างละเอียดในแต่ละขั้นตอนของการวิจัย ทั้งส่วนที่เป็นความก้าวหน้าและที่เป็นอุปสรรคตามวงจรของการปฏิบัติการทั้ง 4 ขั้นตอน โดยจะต้องเก็บสะสมข้อบันทึกต่าง ๆ ไว้เพื่อใช้ในการปรับปรุงวงจรปฏิบัติในรอบต่อไป และเพื่อเป็นการรวบรวมข้อมูลสำหรับใช้วิเคราะห์หาคำตอบของสมมติฐาน

4.1 ขั้นวางแผน (Planning) เริ่มด้วยการสำรวจปัญหาร่วมกันระหว่างบุคลากรภายในโรงเรียน เพื่อให้ได้ปัญหาที่สำคัญที่ต้องการแก้ไข ตลอดจนการแยกแยะรายละเอียดของปัญหานั้น เกี่ยวกับลักษณะของปัญหา เกี่ยวข้องกับใคร แนวทางแก้ไขอย่างไร และจะต้องปฏิบัติอย่างไร

4.2 ขั้นปฏิบัติการ (Action) เป็นการนำแนวคิดที่กำหนดเป็นกิจกรรมในขั้นวางแผนมาดำเนินการ โดยวิเคราะห์วิจารณ์ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นร่วมกันของทีมงานประกอบไปด้วย เพื่อทำการแก้ไขปรับปรุงแผน ฉะนั้นแผนที่กำหนดควรจะมี ความยืดหยุ่นปรับได้

4.3 ขั้นสังเกตการณ์ (Observation) เป็นการศึกษาความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นด้วยความรอบคอบ ซึ่งอาจเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นทั้งที่คาดหวังและไม่คาดหวัง โดยต้องอาศัยเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เข้าช่วย

4.4 ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติการ (Reflection) ซึ่งเป็นขั้นสุดท้ายของวงจรการทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยทำการประเมินหรือตรวจสอบกระบวนการ

แก้ปัญหาหรือสิ่งที่เป็นข้อจำกัดอันเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติการ ผู้วิจัยร่วมกับกลุ่มผู้เกี่ยวข้องจะต้องตรวจสอบปัญหาที่เกิดขึ้นในแง่มุมต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับสภาพสังคม สิ่งแวดล้อม และระบบการศึกษาของโรงเรียนที่ประกอบกันอยู่ โดยผ่านการร่วมอภิปรายปัญหาและการประเมินโดยกลุ่ม ซึ่งจะช่วยให้ได้แนวทางของการพัฒนาและขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม เพื่อจะได้ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานที่นำไปสู่การปรับปรุงและวางแผนการปฏิบัติต่อไป

5. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ในด้านต่าง ๆ ของข้อมูลที่ได้รวบรวมไว้ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ ทำการตรวจสอบรายละเอียดของข้อมูลเพื่อให้มั่นใจในความถูกต้อง แสดงรายละเอียดในการอธิบายเหตุการณ์ต่าง ๆ จัดหมวดหมู่และแยกประเภทของกลุ่มข้อมูลตามหัวข้อที่เหมาะสม เปรียบเทียบข้อแตกต่างและความคล้ายคลึงของข้อมูลแต่ละประเภทโดยการวิเคราะห์อย่างลึกซึ้งซึ่งร่วมกับกลุ่มผู้วิจัย

6. ตรวจสอบข้อมูลที่กลุ่มผู้วิจัยได้ร่วมกันพิจารณาไว้แล้วอีกครั้งหนึ่ง เพื่อสรุปหาคำตอบที่เป็นสาเหตุ วิธีการแก้ปัญหา และผลที่ได้รับ ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดหากผู้วิจัยสามารถทำการประมวลและสรุปเป็นหลักการ (principle) รูปแบบ (model) ของการปฏิบัติ ข้อเสนอเชิงทฤษฎี (proposition) หรือทฤษฎี (theory) ของปฏิบัติการแก้ปัญหานั้น ๆ ได้ ทั้งนี้ ต้องอาศัยหลักตรรกวิทยาโดยวิธีอุปนัย (induction) และความรู้เชิงทฤษฎีของผู้วิจัยเป็นสำคัญ

5. การเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัยปฏิบัติการ

หลักการสำคัญของการวิจัยเชิงปฏิบัติการที่ต้องตระหนักอยู่เสมอ คือ กลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องมีความสำคัญต่อกระบวนการดำเนินการวิจัย นั่นคือ การวิจัยชนิดนี้ไม่ควรจะทำตามลำพังและควรใช้วงจรของกระบวนการวิจัย ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน การปฏิบัติการสังเกต และการสะท้อนผลการปฏิบัติ เพื่อนำมาปรับปรุงแผนงานแล้วดำเนินกิจกรรมที่ปรับปรุงใหม่ ซึ่งวงจรของทั้ง 4 ขั้นตอนดังกล่าวจะมีลักษณะการดำเนินการเป็นบันไดเวียน (spiral) กระทำซ้ำตามวงจร จนกว่าจะได้ผลปฏิบัติการให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพร้อมกับต้องบันทึกผลในทุก ๆ ขั้นตอนที่สำคัญ ดังนี้ (วิระยุทธ ชาติตะกานจน์, 2558, หน้า 47-48)

1. บันทึกผลของการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมและการฝึกปฏิบัติ
2. บันทึกผลของการเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาและการสื่อสารในห้องเรียน หรือหน่วยงานและกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่ต้องการแก้ไข
3. บันทึกผลของการเปลี่ยนแปลงการสัมพันธภาพทางสังคมและการจัดระบบองค์การที่ช่วยลดอุปสรรคต่อการฝึกปฏิบัติ
4. บันทึกผลของการพัฒนาการที่เป็นข้อค้นพบที่สำคัญของการวิจัย

6. การวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยปฏิบัติการ

การวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยเชิงปฏิบัติการจะใช้วิธีการของการวิจัยเชิงคุณภาพหรือการแจกแจงข้อค้นพบที่สำคัญเชิงอธิบายความ ซึ่งจะนำไปสู่การสรุปเป็นผลงานวิจัย และแสดงให้เห็นแนวทางหรือรูปแบบการปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพเพื่อการแก้ไขปัญหาของสิ่งที่ศึกษานั้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบโฟนิกส์ ซึ่งผู้วิจัยพบว่า มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ยุพิน โกสุวเนน (2546, หน้า 59-62) ผลการใช้เทคนิคเปียร์รอรธกร และเทคนิคการเสริมแรงทางสังคมต่อพฤติกรรมส่งการบ้าน ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า ครั้งนี้ ได้แก่ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมส่งการบ้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการใช้เปียร์รอรธกร 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมส่งการบ้านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการใช้เทคนิคการเสริมแรงทางสังคม 3) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมส่งการบ้านระหว่างนักเรียนที่ได้รับเปียร์รอรธกรและนักเรียนที่ได้รับการเสริมแรงทางสังคม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2545 โรงเรียนท่าอิฐศรีสุขวิทยา สำนักงานการประถมศึกษา อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี ที่มีพฤติกรรมส่งการบ้านไม่เป็นไปตามคาดหวังได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 20 คน จำแนกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มที่ 1 ใช้เทคนิคเปียร์รอรธกร จำนวน 10 คน กลุ่มที่ 2 ใช้เทคนิคการเสริมแรงทางสังคม จำนวน 10 คน

ผลการศึกษาค้นคว้า สรุปได้ดังนี้ 1) การหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ พฤติกรรมส่งการบ้าน ในระยะที่ 1, 2 และ 3 พบว่า 1.1 ระยะเส้นฐาน นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 มีพฤติกรรมส่งการบ้านเฉลี่ยสัปดาห์ที่ 1-2 เท่ากับ 1.50 และ 1.80 ตามลำดับ และนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 มีพฤติกรรมส่งการบ้านเฉลี่ยสัปดาห์ที่ 1-2 เท่ากับ 1.40 และ 2.00 ตามลำดับ 1.3 ระยะถอดถอนพฤติกรรม นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 1 มีพฤติกรรมส่งการบ้านเฉลี่ยสัปดาห์ที่ 8-9 เท่ากับ 4.00 และ 3.60 ตามลำดับ และ นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 มีพฤติกรรมส่งการบ้านเฉลี่ย สัปดาห์ที่ 8-9 เท่ากับ 3.60 และ 3.50 ตามลำดับ 2) การเปรียบเทียบพฤติกรรมส่งการบ้านระหว่าง นักเรียนกลุ่มที่ใช้ เทคนิคเบี้ยอรรธกร และนักเรียนกลุ่มที่ใช้เทคนิคการเสริมแรงทางสังคม โดยใช้ Mann-Whitney U-test สรุปได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการปรับพฤติกรรมด้วยเทคนิคเบี้ยอรรธกร และเทคนิคการเสริมแรงทางสังคม มีพฤติกรรมส่งการบ้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียน ที่ได้รับการปรับพฤติกรรมด้วยเทคนิคเบี้ยอรรธกร มีพฤติกรรมส่งการบ้านสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการปรับพฤติกรรมด้วยเทคนิคการเสริมแรง ทางสังคม

ประสิทธิ์ ด้านซ้าย (2547, หน้า 97-99) ผลการใช้เทคนิคการควบคุม ตนเอง เทคนิคข้อมูลย้อนกลับและเทคนิคการเสริมแรงทางสังคมต่อความสนใจในการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านดงหมากไฟ อำเภอโพธาราย จังหวัดร้อยเอ็ด โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาผลการใช้เทคนิคการควบคุมตนเอง เทคนิคข้อมูลย้อนกลับ และเทคนิคการเสริมแรงทางสังคม ในการปรับพฤติกรรมความ สนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยการทดลองแบบหลายเส้นฐาน (Multiple Baseline) 2) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลการใช้เทคนิคการควบคุมตนเอง เทคนิคข้อมูลย้อนกลับ และเทคนิคการเสริมแรงทางสังคม ที่มีต่อความสนใจในการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยการทดลองแบบหลายเส้นฐาน (Multiple Baseline) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านดงหมากไฟ อำเภอโพธาราย จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อยที่สุด ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 9 คน โดยสำรวจ ความสนใจในการเรียนของ นักเรียนทุกคนในชั้นเรียนแล้วนำมาประเมินค่าจากนั้นนำมาเรียงลำดับ ความสนใจจาก มากไปหาน้อยได้นักเรียนที่มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษน้อยที่สุด จำนวน 9 คน แล้วเลือก 6 คน ในลำดับสุดท้ายมาจับฉลากเข้ากลุ่มทดลองแบ่งเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ

2 คน ผลการใช้เทคนิคการควบคุมตนเอง เทคนิคข้อมูลย้อนกลับ และเทคนิคการเสริมแรงทางสังคม ทำให้พฤติกรรมความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนกลุ่มที่ใช้เทคนิคการเสริมแรงทางสังคมมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มที่ใช้เทคนิคการควบคุมตนเอง และเทคนิคข้อมูลย้อนกลับตามลำดับ

สุนันทา ปัญญารัตน์ (2554, หน้า 35-36) ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนาการอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลำสนุ่น อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลำสนุ่น จำนวน 40 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนทดสอบอ่านออกเสียงหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยมีคะแนนการอ่านออกเสียงก่อนเรียนและหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 70.97 และ 86.00 ตามลำดับ และยังพบว่า นักเรียนมีคะแนนทดสอบการเขียนสะกดคำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนการเขียนสะกดคำก่อนเรียนและหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 70.87 และ 86.85 ตามลำดับ

ชลลดา กัวหา (2556, หน้า 44-90) ได้ศึกษาวิจัยการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบโฟนิกส์กับการสอนอ่านเป็นคำ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนชุมชนวัดดักคะนน และโรงเรียน วัดศรีวิชัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยนาท ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโฟนิกส์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านเป็นคำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน ระหว่างการสอนแบบโฟนิกส์กับการสอนอ่านเป็นคำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ณัฏพร จารุอินทร์ (2557, หน้า 12-13) การพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้สื่อประสมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) พัฒนาสื่อประสม เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และ 2) พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้สื่อประสมประชากรเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนเทศบาลเมืองสระบุรี จังหวัดสระบุรี สำนักงานการศึกษาเทศบาลเมืองสระบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 10 โรงเรียน รวมจำนวนนักเรียน 415 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาล 2 วัดศรีบุรียรัตนารามจำนวน 2 ห้องเรียน จำนวน 60 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่มและใช้การสุ่มอย่างง่าย เพื่อกำหนดเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้อง และกลุ่มควบคุม 1 ห้อง ผลการวิจัย พบว่า 1) สื่อประสมเรื่องการพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 85.26/82.33 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อประสมสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ไม่ได้เรียนด้วยสื่อประสมและมีพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปในทางที่เพิ่มขึ้นตามลำดับ

ณัฐธิดา กลางประชา (2557, หน้า 53-54) การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การสอนอ่านแบบ Directed Reading – Thinking Activity (DR-TA) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การสอนอ่านแบบ Directed Reading – Thinking Activity (DR-TA) โดยนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ค่าเฉลี่ยร้อยละ 70 ขึ้นไป กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ห้องเรียน 5/4 โรงเรียนเชียงยืนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคการเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 40 คน ดำเนินการวิจัยโดยใช้หลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ผลการวิจัยพบว่า พัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การสอนอ่านแบบ Directed Reading Thinking Activity (DR-TA) ตามกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการทำให้นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเฉลี่ยร้อยละ 78 และจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่ตั้งไว้

เรมิกา กุลาตี (2558, หน้า 10-39) ได้ศึกษาวิจัยการใช้การสอนแบบ โฟนิิกส์เพื่อพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษ และความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนต่างชาติที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษา ต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อายุระหว่าง 6-7 ปี โรงเรียนนานาชาติอเมริกันแปซิฟิก (ประถมศึกษา) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 15 คน ประกอบด้วย นักเรียนไทย 7 คน นักเรียนจีน 6 คน นักเรียนเกาหลี 1 คน และนักเรียนชาวฝรั่งเศส 1 คน ผลการศึกษา พบว่า ความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษหลังการใช้การสอนแบบโฟนิิกส์ พบว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ที่กำหนด และความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังการใช้การสอนแบบโฟนิิกส์พบว่านักเรียนมีคะแนน ความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

บุษยากร ชัยชวา (2561, หน้า 77) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer-assisted Learning) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนแม่แอบวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 23 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ผลการวิจัย พบว่า หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียนมีคะแนน เฉลี่ยด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเท่ากับ 3.22 ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 14.35 และยังสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 60

สุธาสิณี น้ำใจดี (2561, หน้า 101) การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการจัดการ เรียนรู้ ภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 2) พัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยให้นักเรียนมีคะแนนทักษะการฟังภาษาอังกฤษเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมี จำนวนนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5/3 โรงเรียนชุมชนบ้านฝาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 30 คน รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ผลการวิจัย พบว่า

นักเรียนมีคะแนนทักษะการฟังภาษาอังกฤษ เฉลี่ย 24.20 คิดเป็นร้อยละ 80.67 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 26 คน คิดเป็นร้อยละ 86.67 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

เบญจวลี มนตรี (2563, หน้า 139) การพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading ตามกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading โดยให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ขึ้นไปของจำนวนนักเรียนทั้งหมด กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโคกเพ็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษเขต 1 ที่ศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 3 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่บกพร่องในการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 25.66 คิดเป็นร้อยละ 85.53 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. งานวิจัยต่างประเทศ

Smith (1998, Abstract) ได้ศึกษาวิจัยทดลองใช้วิธีองค์รวมทางภาษา (Whole language Method) และวิธีโฟนิกส์ (Phonics Method) กับเด็กที่อยู่เขตเมืองเป็นเด็กอนุบาล 114 คน จากโรงเรียน 4 โรงเรียน เป็นนักเรียนชาย 54 คน และนักเรียนหญิง 57 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกสอนด้วยวิธีองค์รวมทางภาษา ส่วนกลุ่มที่สองใช้วิธีโฟนิกส์ พบว่า เด็กทั้งสองกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยเด็กที่เรียนด้วยวิธีโฟนิกส์มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านดีกว่าเด็กที่เรียนด้วยวิธีองค์รวมทางภาษา

Shirley Su Chai Siik and Jeff Hawkins (2013, pp. 52–73) การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความสามารถของการสอนทักษะการอ่านและการสะกดคำ การเขียนด้วยลายมือในการสอนทักษะการรู้ภาษาอังกฤษให้กับโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มนักเรียนชาวจีนและมาเลเซียในนครกุซิง และรัฐซาราวัก ผู้วิจัยเลือกกรณีศึกษาเป็นทฤษฎีกรอบเพื่อแสดงให้เห็นถึงผลกระทบการสอนทักษะการอ่านและการสะกดคำ การเขียนด้วย

ลายมือ มีต่อทั้งครูและนักเรียนระหว่างการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า มี 2 ปัจจัยที่สอดคล้องกับคำถามการวิจัยการศึกษาครั้งนี้พบว่าการสอนทักษะการอ่านและการสะกดคำการเขียนด้วยลายมือมีผลในเชิงบวกต่อการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างในการออกเสียง 44 หน่วยเสียงในภาษาอังกฤษและปลูกฝังความมั่นใจในการอ่านออกเสียงและถอดรหัสคำในภาษาอังกฤษ กล่าวคือระบบการสอนทักษะการอ่านและการสะกดคำ การเขียนด้วยลายมือของการสอนภาษาและการเชื่อมต่อระหว่างสัมพันธ์ภาพของโฟนิม สนับสนุนความสามารถของโทมัสในการแยกแยะถอดรหัสและระบุคีย์ ความสัมพันธ์ในการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ ปัจจัยสนับสนุนแรกคือธรรมชาติของระบบการสอนทักษะการอ่านและการสะกดคำ การเขียนด้วยลายมือให้ทั้งครูและนักเรียนได้มีโอกาสพัฒนาทักษะการออกเสียงและการรับรู้เสียงที่จำเป็นซึ่งช่วยเพิ่มความสามารถในการสอนและเรียนรู้ของทั้งสองฝ่ายในการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ ปัจจัยสนับสนุนที่สองคือโทมัสได้รับประโยชน์จากการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในกลุ่มศึกษาภาษาอังกฤษกับผู้อื่นที่มีความรู้มากกว่า ในฐานะสมาชิกคนหนึ่งของกลุ่มเขาสามารถมีส่วนร่วมในการเรียนรู้การสอน การแบ่งปันและการทดลองกับ THRASS phonics รวมทั้งเรียนรู้จาก “ครูตัวน้อย” ในกลุ่มของเขา

Farokhbakht & Dariush (2015, Abstract) ได้ศึกษาวิจัยผลของการปรับใช้วิธีการสอนโฟนิกส์แบบสังเคราะห์ (Synthetic Phonics) ที่ประกอบด้วยกิจกรรมที่กระตุ้นประสาทสัมผัสอันหลากหลาย เช่น การนำเอาสื่อจอลลีโฟนิกส์ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการรู้หนังสือให้กับผู้เรียนที่อายุน้อยในประเทศอิหร่าน ซึ่งงานวิจัยนี้ได้ทำการศึกษาในเชิงลึกเพิ่มเติมในแง่ของเพศและการเรียนรู้ด้วย โดยศึกษากับผู้เรียนที่เป็นเด็กชายจำนวน 50 คน และเด็กหญิง จำนวน 50 คน ที่มีอายุระหว่าง 10-12 ปี ทั้งสองกลุ่มจะถูกแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 25 คนผู้เรียนในกลุ่มทดลองทั้งชายและหญิงจะเป็นกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนด้วยสื่อการสอนจอลลีโฟนิกส์ และกลุ่มควบคุมเป็นกลุ่มที่ได้รับการเรียนการสอนด้วยวิธีสอนทั่วไป ผลที่ได้ทั้งจากคะแนนแบบทดสอบและแบบสอบถาม พบว่า ผู้เรียนในกลุ่มทดลองนั้นสามารถทำคะแนนในแบบทดสอบการอ่านและการสะกดคำ ตลอดจนมีแรงจูงใจที่มากกว่าผู้เรียนที่อยู่ในกลุ่มควบคุม และยังพบอีกว่าผู้เรียนที่เป็นเพศชายมีพัฒนาการความสามารถในการอ่านดีกว่าเพศหญิง หลังจากการได้รับการเรียนการสอนด้วยสื่อการสอนจอลลีโฟนิกส์

Mc Geown and Emma Medford (2016, pp. 591-608) การศึกษาครั้งนี้ตรวจสอบทักษะการทำนายพัฒนาการอ่านก่อนการสอนโดยใช้วิธีการออกเสียงแบบ

สังเคราะห์เสียง (Synthetic Phonics) ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 85 คน ที่อ่านโดย การสังเคราะห์เสียงอย่างเป็นระบบ ได้รับการประเมินเกี่ยวกับการอ่านและความรู้ความ เข้าใจการประเมินก่อนการเรียนการสอนการอ่าน (อายุเฉลี่ย 4 ปี 7 เดือน) 6 เดือนต่อมา (5 ปี 1 เดือน) และได้รับการทดสอบอีกหนึ่งปีต่อมา (6 ปี 1 เดือน) สอดคล้องกับสมมติฐาน การอ่านคำเป็นคำที่คาดเดาได้ยากที่สุดและต่อเนื่องโดยความรู้ด้านตัวอักษรและความจำ ระยะสั้น ข้อเสนอแนะให้สอนทักษะการวาดรูปร่างตัวอักษรให้กับเด็กก่อนการเรียนการอ่าน การศึกษาในปัจจุบันแสดงให้เห็นว่าโดยการวิเคราะห์องค์ความรู้เกี่ยวกับวิธีการสอน การอ่าน เป็นไปได้ที่จะทำนายการทดสอบเกี่ยวกับทักษะที่เด็กจะต้องมีเมื่อเรียนรู้ที่จะอ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเด็กไม่สามารถอ่านโดยใช้วิธีการออกเสียงแบบสังเคราะห์ระบบ ความรู้เสียงตัวอักษรและความจำระยะสั้นจะได้รับการคัดเลือกเพื่อช่วยให้เด็ก ๆ ฟังและ ผสมผสานลำดับของตัวอักษรเสียงเพื่ออ่านคำที่ไม่คุ้นเคย ผลการศึกษาครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า นักวิจัยควรพิจารณาวิธีการสอนการอ่านให้ละเอียดยิ่งขึ้นความรู้ลึกของการเปลี่ยนแปลง ในทักษะการทำนายการได้มาและพัฒนาการอ่านของเด็กในเบื้องต้น

Wolf (2016, pp. 11–19) การศึกษาพัฒนาการของการอ่านออกเสียง ตัวอักษรและพัฒนาการของพยัญชนะและสระ ความสามารถในการถอดรหัสคำพยัญชนะ (CVC) ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 41 คน ในโรงเรียนเตรียมอนุบาลโดยเฉพาะการศึกษา ประเมินประสิทธิภาพของการสอนด้วยเสียง 3 ขั้นตอน ในการสอนเด็กก่อนวัยเรียนเด็ก ๆ ที่จะถอดรหัสหรืออ่านตัวอักษรเดียว การศึกษาเปรียบเทียบกลุ่มควบคุมคือเด็กก่อนวัยเรียน การเรียนการสอนตัวอักษรเสียงมาตรฐานให้กับกลุ่มทดลอง ซึ่งได้รับการสอนด้วยเสียง 3 ขั้นตอน พัฒนาการของเด็กในการอ่านตัวอักษรเสียงและความสามารถในการถอดรหัส คำ CVC ได้รับการประเมินที่ทุก 2, 4, 6 และ 8 สัปดาห์ เมื่อเปรียบเทียบกับค่าพัฒนาการ ของความสามารถในการอ่านตัวอักษรเสียงสูง พบว่า ค่าพัฒนาการของกลุ่มควบคุมสูงกว่า กลุ่มทดลอง อัตราการเพิ่มขึ้นของการอ่านออกเสียงด้วยตัวอักษรเร็วขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ สำหรับกลุ่มทดลอง ในทั้งสองกลุ่มเด็กเรียนรู้ที่จะถอดรหัสคำ CVC ได้ ๆ ที่อนุญาตให้ทำ การวิเคราะห์ ผลลัพธ์ของการศึกษานี้สนับสนุนการใช้กลยุทธ์กลุ่มทดลองในเด็กก่อน วัยเรียน สำหรับการสอนเด็กการประมวลผลการพิมพ์เพื่อเสียงผลลัพธ์ของการศึกษานี้ ได้รับการกระตุ้นเนื่องจากมีข้อมูลแสดงเด็กในกลุ่มการเรียนรู้ที่จะเรียนรู้ตัวอักษรอ่าน ตัวอักษรเพิ่มเติมเมื่อเปรียบเทียบกับเด็ก ๆ ในกลุ่มควบคุมสำคัญที่สุด คือ นัยสำคัญทาง สถิติข้อมูลแสดงเด็กในกลุ่มทดลองเรียนรู้ที่จะอ่านออกเสียงตัวอักษรในอัตราที่เร็วกว่าเด็ก

กลุ่มควบคุม ข้อมูลเบื้องต้นนี้แสดงให้เห็นถึงเสียงของตัวอักษรผู้อ่านสามารถอ่านได้อย่างอิสระ (ถอดรหัสและเข้าใจ) เด็กในกลุ่มทดลองเรียนรู้เสียงมากขึ้นต่อสัปดาห์กว่าเด็กในกลุ่มควบคุม ดังนั้นอัตราของการเรียนรู้การถอดรหัสเสียงตัวอักษรนั้นเร็วขึ้นสำหรับกลุ่มควบคุม เด็กเรียนรู้ที่จะถอดรหัสคำที่ช่วยให้การวิเคราะห์เกิดขึ้น ในสัปดาห์ที่ 8 ไม่มีเด็กในกลุ่มควบคุมสามารถถอดรหัสคำ CVC ใด ๆ ได้ในสัปดาห์ 8 เด็ก 4 คนในกลุ่มทดลองถอดรหัสคำ CVC ได้ 2-8 คำ เด็กในกลุ่มทดลองถอดรหัสเสียงของตัวอักษรให้สำเร็จแล้วสามารถอ่านได้อย่างอิสระ (ถอดรหัสและเข้าใจ)

Macmillan (2019, Abstract) ได้ศึกษาวิจัยการสอนการอ่านโดยใช้วิธีของจอยลี โฟนิคส์ ในปี พ.ศ. 2539 และ ปี พ.ศ. 2542 ทั้งในประเทศแคนาดาและอังกฤษ พบว่า ในประเทศแคนาดาเด็กนักเรียนชั้นอนุบาลที่ได้รับการสอนโดยใช้จอยลี โฟนิคส์ และการสอนแบบมหานาสนั้น มีผลสรุปที่มีความแตกต่างกัน โดยนักเรียนที่เรียนการอ่านโดยวิธีการของจอยลีโฟนิคส์ มีผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการทดสอบมาตรฐาน (Standardised test) ทางการอ่านและการสะกดคำสูงกว่ามาตรฐานตามอายุจริง 8 เดือน ในขณะที่นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบมหานาสนา (whole language approach) มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการสะกดคำที่ต่ำกว่ามาตรฐานตามอายุจริง 16 เดือน ในขณะที่การวิจัยในประเทศอังกฤษเกี่ยวกับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองพบว่าผลการวิจัยที่สรุปได้มีความใกล้เคียงกับผลการวิจัย ที่ได้จากประเทศแคนาดา คือ นักเรียนที่เรียนจากจอยลี โฟนิคส์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ที่สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมหานาสนา นอกจากนี้แม้คิมแลนดัยยังได้ทำการทดลอง วิจัยกับนักเรียนกลุ่มเดิม หลังจากการทดลองครั้งแรกผ่านไป 1 ปี พบว่า นักเรียนที่เรียนการอ่านจากจอยลี โฟนิคส์ ยังคงรักษาระดับความสามารถในการอ่านที่มีระดับสูงกว่าความสามารถในการอ่านตามอายุเฉลี่ยจริง 11 เดือน ในขณะที่นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมหานาสนามีระดับความสามารถในการอ่านสูงกว่าความสามารถในการอ่านตามอายุเฉลี่ยจริง 2 เดือน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ จะเห็นได้ว่า การสอนการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบ โฟนิคส์ ซึ่งเป็นวิธีการสอนการอ่านแบบสะกดคำแบบเจ้าของภาษา ซึ่งจะมีหลักการสอน และขั้นตอนการสอนการอ่านและการเขียนแบบสะกดคำโดยเฉพาะซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่านักเรียนจะสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์และเขียนคำศัพท์ได้ถูกต้องตามแบบของเจ้าของภาษา และใช้สื่อประสม ซึ่งเป็นสื่อที่มีความหลากหลาย ประกอบด้วย เสียง ภาพ เพลง เกม

และโปรแกรม powerpoint ซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนเกิดความสนุกสนานไปกับการเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติ และก่อให้เกิดความสนใจในบทเรียน เข้าใจในบทเรียนที่ครูสอนยิ่งขึ้น ประกอบกับการเสริมแรง โดยใช้การเสริมแรงทางบวกจะทำให้ นักเรียนมีกำลังใจและเป็นแรงผลักดันในการทำให้ตนเองบรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้ได้ และเพื่อนช่วยเพื่อนยังเป็นตัวเสริมให้ นักเรียนสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อีกทั้งยังช่วยให้นักเรียนที่มีความสามารถระดับอ่อนสามารถเรียนได้ทันเพื่อนอีกด้วย ผู้วิจัยจึงได้นำแนวทางดังกล่าว มาใช้พัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อันจะส่งผลให้นักเรียนสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในการศึกษา การทำงาน และการใช้ชีวิตประจำวัน ในการเข้าถึงข่าวสารต่าง ๆ ได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับสื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 10 คน ผู้วิจัยดำเนินการตามกระบวนการวิจัยปฏิบัติการ (PAOR) มีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นศึกษาสภาพปัญหาและวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา

ขั้นที่ 2 ขั้นเตรียมการและออกแบบนวัตกรรมเพื่อใช้ในการพัฒนา

ขั้นที่ 3 ขั้นนำนวัตกรรมไปใช้ในการพัฒนา

ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินและสรุปผลการพัฒนา

ขั้นที่ 1 ขั้นศึกษาสภาพปัญหาและวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา

การวิจัยในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาถึงสภาพปัญหาจากการที่ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านศรีเมือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด จำนวน 10 คน

2. ประชุมปรึกษาหารือ

ผู้วิจัยได้สอบถามครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนบ้านศรีเมือง จำนวน 2 คน รวมผู้วิจัยถึงปัญหาและอุปสรรค สาเหตุ และแนวทางแก้ไข ในการจัดกิจกรรมการอ่านและเขียนคำศัพท์อังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยตั้งประเด็นคำถาม ดังนี้

- 1) ปัญหาและอุปสรรคของการจัดการเรียนการสอนการอ่านและเขียนคำศัพท์อังกฤษมีอะไรบ้าง
- 2) สาเหตุที่นักเรียนไม่สามารถอ่านและเขียนคำศัพท์อังกฤษมีสาเหตุมาจากอะไรบ้าง
- 3) แนวทางการแก้ไขนักเรียนไม่สามารถอ่านและเขียนคำศัพท์อังกฤษมีแนวทางใดบ้าง

3. สรุปผลการประชุมปรึกษาหารือ

จากการประชุมปรึกษาหารือ ถึงสภาพปัญหา สาเหตุ และแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ สรุปในรูปแบบตารางได้ดังนี้

ตาราง 9 ตารางวิเคราะห์สภาพปัญหา สาเหตุ และแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

ปัญหาและอุปสรรค	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข
1. นักเรียนจำรูปของตัวอักษรภาษาอังกฤษไม่ได้ 2. นักเรียนไม่สามารถระบุเสียงของตัวอักษรภาษาอังกฤษได้ 3. นักเรียนไม่สามารถอ่านและเขียนสะกดคำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้	<u>ด้านครูผู้สอน</u> 1. ครูขาดความรู้ความเข้าใจในการสอนการอ่านแบบสะกดคำ 2. ครูใช้รูปแบบ วิธีการ และเทคนิคการสอนที่ไม่เหมาะสมกับนักเรียน ซึ่งเป็นการสอนแบบท่องจำคำศัพท์เป็นคำ ๆ ซึ่งจะทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้ช้าและลืมคำศัพท์ได้โดยง่าย 3. ครูขาด สื่อ และเครื่องมือที่ช่วยสร้างความสนใจให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาในบทเรียนที่สอน 4. ครูขาดการวางแผนในการสอนในแต่ละครั้ง	<u>ด้านครูผู้สอน</u> 1. ครูศึกษาหาความรู้การอ่านแบบสะกดคำ 2. ครูหารูปแบบ/วิธีการสอนเทคนิคการสอนแบบใหม่ ๆ ที่สอดคล้องและเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน 3. ครูหาสื่อจากอินเทอร์เน็ตจัดทำสื่อที่สามารถสร้างความสนใจให้นักเรียนสนใจในบทเรียนที่สอน 4. ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และชุดการสอน

ตาราง 9 (ต่อ)

ปัญหาและ อุปสรรค	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข
	ด้านนักเรียน 1. นักเรียนเรียนรู้ได้ช้า เนื่องจากเป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มีระดับชั้นละ 1 ห้องเรียน จึงมีนักเรียนที่มีความสามารถอยู่ในระดับ เก่ง ปานกลาง อ่อน นักเรียนที่มีความสามารถอยู่ในระดับอ่อนจึงเป็นตัวถ่วงเพื่อน ในการเรียนรู้บทเรียนถัดไป 2. นักเรียนบางคนมีพฤติกรรมขี้เกียจหรือไม่อยากเรียนรู้ในสิ่งที่ครูสอน 3. ผู้เรียนพูดภาษาถิ่นและใช้ภาษาถิ่นในชีวิตประจำวัน เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในโรงเรียน และเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สาม ใช้ในชั่วโมงภาษาอังกฤษเท่านั้น จึงทำให้ภาษาอังกฤษพัฒนาได้ไม่เท่าที่ควร	ด้านนักเรียน 1. ใช้เพื่อนช่วยเพื่อนมาเป็นตัวช่วยครูในการสอนโดยให้นักเรียนที่เรียนรู้ได้ไวและผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้แล้วช่วยครูสอนเพื่อนนักเรียนที่เรียนรู้ช้ายังไม่ผ่านจุดประสงค์ของการเรียนรู้ให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ภายในชั่วโมงเรียนและในคาบว่าง 2. ครูใช้การเสริมแรงต่าง ๆ ตามความเหมาะสมเพื่อเป็นตัวช่วยกระตุ้นให้นักเรียนอยากที่จะเรียนมากขึ้น เช่น การยกย่องชมเชย หรือให้รางวัล 3. ครูกระตุ้นให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในโรงเรียนโดยการพูดคุยสนทนา คำหรือ ประโยคง่าย ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้ นักเรียนจำคำศัพท์ ประโยคสนทนา และกล้าพูดภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น

ขั้นที่ 2 ขั้นเตรียมการและออกแบบนวัตกรรมเพื่อใช้ในการพัฒนา

จากการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรค สาเหตุ และแนวทางการแก้ไขกิจกรรมพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและเขียนคำศัพท์อังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านศรีเมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3 นั้น ผู้วิจัยได้ออกแบบชุดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำศัพท์อังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ซึ่งเป็นวิธีการสอนการอ่านและเขียนแบบสะกดคำของเจ้าของภาษา ประกอบด้วย ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 5 ชุด ภายในชุดกิจกรรมแต่ละชุดประกอบด้วย

1.1 คู่มือการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ (สำหรับครู) องค์ประกอบของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบฝึกอ่านสะกดคำ แบบฝึกเขียนสะกดคำ สื่อการสอนที่เป็นชุดสื่อประสม ได้แก่ วิดีโอ เกม เพลง และโปรแกรม Powerpoint เพื่อช่วยให้นักเรียนสนใจในบทเรียนและเข้าใจในบทเรียนยิ่งขึ้น ร่วมกับเทคนิคการเสริมแรงของสกินเนอร์ใช้ระหว่างการจัดการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ได้แก่ ตัวเสริมแรงทางสังคม การให้ข้อมูลย้อนกลับ และเบี่ยงเบนการรบกวน ร่วมกับเพื่อนช่วยเพื่อน เนื่องจากในห้องเรียนมีนักเรียนความสามารถในระดับ เก่ง ปานกลาง อ่อน จะทำให้นักเรียนที่เรียนรู้ได้เข้าสามารถเรียนรู้ได้ทันเพื่อนจากการที่เพื่อนที่มีความสามารถระดับเก่งสอนเพื่อนที่มีความสามารถระดับอ่อนส่งผลให้นักเรียนเรียนรู้ได้ทันกันในระยะเวลาที่กำหนด

1.2 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ (สำหรับนักเรียน) ประกอบด้วย แบบฝึกอ่านสะกดคำแบบฝึกเขียนสะกดคำ แบบทดสอบการอ่านสะกดคำ และแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ

2. กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้

- 2.1 ความสามารถในการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ มีดังนี้
- 2.1.1 ชุดกิจกรรมที่ 1 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสระ a เสียงสั้น (Short a Vowel Sound)
- 2.1.2 ชุดกิจกรรมที่ 2 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสระ e เสียงสั้น (Short e Vowel Sound)
- 2.1.3 ชุดกิจกรรมที่ 3 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสระ i เสียงสั้น (Short i Vowel Sound)
- 2.1.4 ชุดกิจกรรมที่ 4 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสระ o เสียงสั้น (Short o Vowel Sound)
- 2.1.5 ชุดกิจกรรมที่ 5 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสระ u เสียงสั้น (Short u Vowel Sound)

ความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ วัดได้จากการทดสอบความสามารถในการอ่าน จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำที่ประกอบด้วยสระเดี่ยวเสียงสั้น a, e, i, o, และ u ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 70 ขึ้นไป จึงถือได้ว่ามีความสามารถในการอ่าน

ความสามารถด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ วัดได้จากการทดสอบความสามารถในการเขียน จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนคำที่ประกอบด้วยสระเดี่ยวเสียงสั้น a, e, i, o, และ u ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 70 ขึ้นไป จึงถือได้ว่ามีความสามารถในการเขียน

3. กำหนดแผนการพัฒนา

การกำหนดแผนการพัฒนาความสามารถด้านอ่านและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ครั้งนี้ใช้กระบวนการวิจัยปฏิบัติการ 5 วงรอบ โดยใช้เนื้อหาย่อยเป็นเกณฑ์แบ่งวงรอบ ซึ่งแต่ละวงรอบการวิจัยปฏิบัติการแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน (PAOR) คือ (1) ขั้นวางแผน (P:Planing) (2) ขั้นปฏิบัติการ (A:Acting) (3) ขั้นสังเกตติดตาม

และประเมินผล (O:Observing) และ (4) ขั้นสะท้อนผลเพื่อการปรับปรุง (R:Reflecting and Revise) โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ รูปแบบการสอนแบบการสังเคราะห์เสียง (Synthetic Phonics) ร่วมกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน โดยผู้วิจัยได้กำหนดเป้าหมายความสำเร็จในแต่ละวงรอบปฏิบัติการ ดังแสดงในตาราง 10

ตาราง 10 เป้าหมายความสำเร็จในแต่ละวงรอบปฏิบัติการ

ชื่อวงรอบ	เนื้อหา/สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้ (เป้าหมายการเรียนรู้)	หลักฐานการเรียนรู้ (ภาระงาน/ชิ้นงาน/ผลงาน)	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล	จำนวนชั่วโมง (ยืดหยุ่นตามความเหมาะสม)
วงรอบที่ 1 ชุดกิจกรรมที่ 1 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสระ a เสียงสั้น (Short a Vowel Sound)	1. พยัญชนะ m, c, h, b, r, t, n, l, v, p, f, w, g, j, y, s, d 2. สระ a เสียงสั้น	1. อ่านคำด้วยสระ a เสียงสั้นได้ 2. เขียนคำด้วยสระ a เสียงสั้นได้	1. การอ่านคำด้วยสระ a เสียงสั้น 2. แบบฝึกหัดเขียนคำด้วยสระ a เสียงสั้น	1. สังเกตการอ่านคำด้วยสระ a เสียงสั้น 2. การเขียนสะกดคำด้วยสระ a เสียงสั้น	1. แบบฝึกอ่านคำด้วยสระ a เสียงสั้น 2. แบบฝึกหัดเขียนคำด้วยสระ a เสียงสั้น	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 70 ขึ้นไป	3 ชั่วโมง

ชื่อวงรอบ	เนื้อหา/สาระ การเรียนรู้	จุดประสงค์ การเรียนรู้ (เป้าหมาย การเรียนรู้)	หลักฐานการ เรียนรู้ (ภาระงาน/ ชิ้นงาน/ผลงาน)	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การ ประเมินผล	จำนวนชั่วโมง (ยืดหยุ่น ตามความเหมาะสม)
วงรอบที่ 2 ชุดกิจกรรมที่ 2 การอ่านและการเขียน คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ e เสียงสั้น (Short e Vowel Sound)	1. พยัญชนะ h, t, p, B, b, r, f, w, n, d, j, v, l, m, g 2. สระ e เสียงสั้น	1. อ่านคำด้วย สระ e เสียงสั้น ได้ 2. เขียนคำด้วย สระ e เสียงสั้น ได้	1. การอ่านคำด้วย สระ e เสียงสั้น 2. แบบฝึกหัดเขียน คำด้วยสระ e เสียง สั้น	1. สังเกต การอ่านคำ ด้วยสระ e เสียงสั้น 2. การเขียน สะกดคำ ด้วยสระ e เสียงสั้น	1. แบบฝึกอ่าน คำด้วยสระ e เสียงสั้น 2. แบบฝึกหัด เขียนคำด้วยสระ e เสียงสั้น	ผ่านเกณฑ์การ ประเมินร้อยละ 70 ขึ้นไป	3 ชั่วโมง

ตาราง 10 (ต่อ)

ชื่อวงรอบ	เนื้อหา/สาระ การเรียนรู้	จุดประสงค์ การเรียนรู้ (เป้าหมาย การเรียนรู้)	หลักฐานการ เรียนรู้ (ภาระงาน/ ชิ้นงาน/ผลงาน)	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การ ประเมินผล	จำนวนชั่วโมง (ยืดหยุ่น ตามความเหมาะสม)
วงรอบที่ 3 ชุดกิจกรรมที่ 3 การอ่านและการเขียน คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ i เสียงสั้น (Short i Vowel Sound)	1. พยัญชนะ S, t, f, p, z, l, h 2. สระ l เสียงสั้น 3. สระ i เสียงสั้น	1. อ่านคำด้วย สระ i เสียงสั้น ได้ 2. เขียนคำด้วย สระ i เสียงสั้น ได้	1. การอ่านคำด้วย สระ i เสียงสั้น 2. แบบฝึกหัดเขียน คำด้วยสระ i เสียง สั้น	1. สังเกตการ อ่านคำด้วย สระ i เสียง สั้น 2. การเขียน สะกดคำด้วย สระ i เสียงสั้น	1. แบบฝึกอ่าน คำด้วยสระ i เสียงสั้น 2. แบบฝึกหัด เขียนคำด้วย สระ i เสียงสั้น	ผ่านเกณฑ์การ ประเมินร้อยละ 70 ขึ้นไป	3 ชั่วโมง

ชื่อวงรอบ	เนื้อหา/สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้ (เป้าหมายการเรียนรู้)	หลักฐานการเรียนรู้ (ภาระงาน/ชิ้นงาน/ผลงาน)	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล	จำนวนชั่วโมง (ยืดหยุ่นตามความเหมาะสม)
วงรอบที่ 4 ชุดกิจกรรมที่ 4 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสระ o เสียงสั้น (Short o Vowel Sound)	1. พยัญชนะ d, g, h, f, c, t, p, B, j, m, b, p 2. สระ o เสียงสั้น	1. อ่านคำด้วยสระ o เสียงสั้นได้ 2. เขียนคำด้วยสระ o เสียงสั้นได้	1. การอ่านคำด้วยสระ o เสียงสั้น 2. แบบฝึกหัดเขียนคำด้วยสระ o เสียงสั้น	1. สังเกตการอ่านคำด้วยสระ o เสียงสั้น 2. การเขียนสะกดคำด้วยสระ o เสียงสั้น	1. แบบฝึกอ่านคำด้วยสระ o เสียงสั้น 2. แบบฝึกหัดเขียนคำด้วยสระ o เสียงสั้น	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 70 ขึ้นไป	3 ชั่วโมง

ตาราง 10 (ต่อ)

ชื่อวงรอบ	เนื้อหา/สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้ (เป้าหมายการเรียนรู้)	หลักฐานการเรียนรู้ (ภาระงาน/ชิ้นงาน/ผลงาน)	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมินผล	จำนวนชั่วโมง (ยืดหยุ่นตามความเหมาะสม)
วงรอบที่ 5 ชุดกิจกรรมที่ 5 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสระ u เสียงสั้น (Short u Vowel Sound)	1. พยัญชนะ d, g, h, f, c, t, p, B, j, m, b, n, s, f, r, 2. สระ u เสียงสั้น	1. อ่านสะกดคำด้วยสระ u เสียงสั้นได้ 2. เขียนสะกดคำด้วยสระ u เสียงสั้นได้	1. การอ่านสะกดคำด้วยสระ u เสียงสั้น 2. แบบฝึกหัดเขียนสะกดคำด้วยสระ u เสียงสั้น	1. สังเกตการอ่านสะกดคำด้วยสระ u เสียงสั้น 2. การเขียนสะกดคำด้วยสระ u เสียงสั้น	1. แบบฝึกอ่านสะกดคำด้วยสระ u เสียงสั้น 2. แบบฝึกหัดเขียนสะกดคำด้วยสระ u เสียงสั้น	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 70 ขึ้นไป	3 ชั่วโมง
รวมเวลาเรียนทั้งหมด							15 ชั่วโมง

4. สร้างและพัฒนาเครื่องมือ

4.1 ชุดกิจกรรมพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์อังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

4.2 แบบประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์อังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

4.3 แบบทดสอบการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์อังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีกระบวนการสร้างและตรวจสอบเพื่อหาคุณภาพการสร้างชุดกิจกรรมการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์อังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบด้วยหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช 2553) กรอบและมาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 รวมทั้งเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์อังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 รูปแบบและส่วนประกอบของชุดกิจกรรม เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหา

2. ศึกษาเนื้อหาสาระในรายวิชาภาษาอังกฤษ รหัสวิชา อ11101 ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อสร้างเป็นชุดกิจกรรม จำนวน 5 ชุดกิจกรรม ดังนี้

ชุดกิจกรรมที่ 1 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ a เสียงสั้น (Short A Vowel Sound)

ชุดกิจกรรมที่ 2 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ e เสียงสั้น (Short e Vowel Sound)

ชุดกิจกรรมที่ 3 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ i เสียงสั้น (Short i Vowel Sound)

ชุดกิจกรรมที่ 4 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ด้วยสระ o เสียงสั้น (Short o Vowel Sound)

ชุดกิจกรรมที่ 5 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ด้วยสระ u เสียงสั้น (Short u Vowel Sound) โดยแต่ละชุดกิจกรรมมีองค์ประกอบ ดังนี้

- 1) ชื่อชุดกิจกรรม
- 2) คำชี้แจง
- 3) คำแนะนำสำหรับนักเรียน
- 4) จุดประสงค์การเรียนรู้
- 5) หลักฐานการเรียนรู้
- 6) สื่อและแหล่งเรียนรู้
 - 6.1) วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้
 - 6.2) แบบฝึกอ่านสะกดคำ
 - 6.3) แบบฝึกเขียนสะกดคำ
 - 6.4) แบบทดสอบก่อนและหลังการอ่านสะกดคำ
- 7) แบบทดสอบก่อนและหลังการเขียนสะกดคำ
- 8) ภาคผนวก

3. กำหนดรูปแบบและสร้างชุดกิจกรรมการพัฒนาความสามารถ
ด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์อังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 ชุด ดำเนินการสอน 15 คาบ คาบละ 50 นาที

4. จัดทำคู่มือครู เพื่อให้ครูผู้สอนนำไปเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรม
การเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม ประกอบด้วย ชื่อชุดกิจกรรม คำชี้แจงสำหรับผู้
ใช้ ชุดกิจกรรมสิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม หัวเรื่องที่สอนในแต่ละแผนการเรียนรู้ สื่อ และแหล่ง
เรียนรู้ วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ประกอบด้วย แบบฝึกอ่านสะกดคำ แบบฝึก
เขียนสะกดคำ แบบทดสอบการอ่านสะกดคำ แบบทดสอบการเขียนสะกดคำ แผนการ
จัดการเรียนรู้ กิจกรรมเสนอแนะ บันทึกหลังสอน และภาคผนวก

5. จัดทำใบความรู้เป็นรายละเอียดของเนื้อหาแต่ละกิจกรรม

6. จัดทำชุดกิจกรรม เป็นส่วนของใบงานที่อธิบายรายละเอียด
เกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่ระบุไว้ในแต่ละ
กิจกรรมประกอบด้วย

6.1 ชื่อกิจกรรม

6.2 เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรม

6.3 คำชี้แจงการใช้ชุดกิจกรรม เป็นส่วนที่ชี้แจงขั้นตอนการปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

6.4 วิธีการปฏิบัติกิจกรรม เป็นส่วนที่บอกขั้นตอนวิธีการในการดำเนินกิจกรรม

6.5 สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรม

6.6 การวัดและประเมินผลเป็นส่วนที่ระบุเกณฑ์และเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินแต่ละชุดกิจกรรม เพื่อให้นักเรียนทราบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ในแต่ละชุดกิจกรรม

7. นำชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ จากนั้นนำชุดกิจกรรมการพัฒนาศักยภาพด้านการอ่านและเขียนคำศัพท์อังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน (ภาคผนวก ข)

7.1 ปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

7.2 นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญตามข้อ 7 พร้อมด้วยแบบประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และกำหนดเกณฑ์ประเมินและการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 7)

เหมาะสมมากที่สุด ระดับคะแนนเฉลี่ย 4.51–5.00

เหมาะสมมาก ระดับคะแนนเฉลี่ย 3.51–4.50

เหมาะสมปานกลาง ระดับคะแนนเฉลี่ย 2.51–3.50

เหมาะสมน้อย ระดับคะแนนเฉลี่ย 1.51–2.50

เหมาะสมน้อยที่สุด ระดับคะแนนเฉลี่ย 1.00–1.50

ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของชุดกิจกรรมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่า

$\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.16

7.3 จัดพิมพ์ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 5 ชุด เป็นฉบับสมบูรณ์

8. นำชุดกิจกรรมไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนบ้านศรีเมือง อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี จำนวน 10 คน เพื่อประเมินประสิทธิภาพกระบวนการและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียน คำศัพท์อังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ใช้ระยะเวลา การทดลอง 15 คาบ คาบละ 50 นาที ระหว่างวันที่ 12 สิงหาคม – 10 กันยายน พ.ศ. 2564

9. สร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนการอ่านและการเขียน คำศัพท์อังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยให้ ครอบคลุมเนื้อหา และจุดประสงค์

9.1 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและเขียนคำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของวิธีการเขียนข้อสอบ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยพิจารณา จากตารางวิเคราะห์เนื้อหา หรือตรวจสอบ ความสอดคล้องของเนื้อหา กับจุดประสงค์ ที่กำหนด โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (Index of Item Objective Congruence : IOC) แล้วปรับปรุงให้มีความเหมาะสมตามคำแนะนำของอาจารย์ ที่ปรึกษาโดยมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป จึงจะนำข้อสอบนั้นไปใช้ได้

9.2 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและเขียนคำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ ปรึกษาแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อประเมินความสอดคล้องคำถามของ แบบทดสอบ กับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญชุดเดียวกันกับข้อ 7 หน้า 121)

9.3 วิเคราะห์ข้อมูลดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามของ แบบทดสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยใช้สูตร IOC (Index of Item Objective Concurrence) (สมนึก ภัททิยธนี, 2544, หน้า 221) คัดเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00 ขึ้นไปไว้ใช้ในการทดสอบ จำนวน 50 ข้อ ดังแสดงในตาราง 24 (ภาคผนวก)

9.4 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและเขียนคำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ มาพิมพ์เป็นแบบทดสอบแล้วนำไปทดลองสอบ (Try-out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านศรีเมือง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างแล้วนำผล การทดลองมาหาคุณภาพของข้อสอบ

9.5 นำแบบทดสอบการวัดความสามารถในการอ่านและเขียน

คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่นำไปทดลองสอบ (Try-out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านศรีเมือง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 มาตรวจสอบเพื่อนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ ค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบเป็นรายข้อ โดยตามวิธีของ Brennan (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 84-90) แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มี ค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.20 ถึง 1.00 จำนวน 50 ข้อ

9.6 นำข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนก (B) ตามเกณฑ์ที่เลือก ไว้ 50 ข้อ มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (Reliability) ตามวิธีของ Lovett (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 96) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.99 ดังตาราง 25 (ภาคผนวก)

9.7 จัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปทดลองจริงต่อไป

ขั้นที่ 3 ชี้นำนวัตกรรมไปใช้ในการพัฒนา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ร่วมกับสื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน มี 4 ขั้นตอน คือ ขั้นวางแผน (P : Planning) ขั้นปฏิบัติการตามแผน (A : Acting) ขั้นสังเกตติดตาม และประเมินผล (O : Observing) และขั้นสะท้อนผลการพัฒนา (R : Reflecting) ดำเนินการตามกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการโดยใช้ชุดกิจกรรมเป็นตัวแบ่งวงรอบทั้งหมด 5 วงรอบ ดังนี้

วงรอบที่ 1 ชุดกิจกรรมที่ 1 การอ่านและการเขียนคำศัพท์

ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ a เสียงสั้น (Short a Vowel Sound) มีขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นวางแผน ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างชุดกิจกรรมที่ 1 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ a เสียงสั้น (Short a Vowel Sound) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและเขียนคำศัพท์อังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน การพัฒนาในวงรอบนี้ผู้วิจัยวางแผนการพัฒนาไว้ ประมาณ 3 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผลการปฏิบัติ ได้แก่

- 1) แบบบันทึกผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- 2) แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน
- 3) แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน
- 4) แบบฝึกอ่านสะกดคำในชุดกิจกรรม
- 5) แบบฝึกเขียนสะกดคำในชุดกิจกรรม
- 6) เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล คือ แบบทดสอบท้าย

วงรอบ แบ่งเป็น 2 แบบทดสอบ ได้แก่ แบบทดสอบที่ 1 เป็นแบบทดสอบการอ่านสะกดคำ คะแนนเต็ม 20 คะแนน แบบทดสอบที่ 2 เป็นแบบทดสอบด้านการเขียนสะกดคำ คะแนนเต็ม 20 คะแนน

2. ขั้นปฏิบัติการ ผู้วิจัยนำเครื่องมือชุดกิจกรรมชุดที่ 1 ไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย ใช้เวลาประมาณ 3 ชั่วโมง โดยยืดหยุ่นเวลาได้ตามความเหมาะสมของกิจกรรม

3. ขั้นสังเกต สังเกตการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นขณะปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยสังเกตการณ์พร้อมจดบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดในขณะดำเนินการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมจดบันทึกข้อมูลตามสภาพที่เกิดขึ้นจริง และประเมินผลการปฏิบัติจากแบบทดสอบท้ายวงรอบ

4. ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ

4.1 รวบรวมข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการสังเกตการบันทึกข้อมูล และการประเมิน วิเคราะห์และสรุปผลการดำเนินงาน

4.2 นำผลสรุปที่ได้มาวิเคราะห์หาคำแนะนำ และอภิปรายผลเพื่อจะได้ชุดกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียน คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน ในขณะดำเนินการวิจัยในแต่ละวงรอบถ้านักเรียนในกลุ่มเป้าหมายไม่ผ่านเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ ร้อยละ 70 ผู้วิจัย จะทำการสอนซ่อมเสริมในชั่วโมงสอนซ่อมเสริม หรือชั่วโมงว่าง ใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน และให้นักเรียนที่ไม่ผ่านสอบอ่านจนกว่าจะผ่านเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด จากนั้นนักเรียนจึงเรียนรู้เนื้อหาถัดไปในวงรอบที่ 2

วงรอบที่ 2 ชุดกิจกรรมที่ 2 การอ่านและการเขียนคำศัพท์
ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ e เสียงสั้น (Short e Vowel Sound) มีขั้นตอน ดังนี้

1. **ขั้นวางแผน** จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากวงรอบที่ 1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างชุดกิจกรรมที่ 2 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ e เสียงสั้น (Short e Vowel Sound) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์อังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน การพัฒนาในวงรอบนี้ผู้วิจัยวางแผนการพัฒนาไว้ประมาณ 3 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผลการปฏิบัติ ได้แก่

- 1) แบบบันทึกผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- 2) แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน
- 3) แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน
- 4) แบบฝึกอ่านสะกดคำในชุดกิจกรรม
- 5) แบบฝึกเขียนสะกดคำในชุดกิจกรรม
- 6) เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล คือ แบบทดสอบท้าย

วงรอบ แบ่งเป็น 2 แบบทดสอบ ได้แก่ แบบทดสอบที่ 1 เป็นแบบทดสอบการอ่านสะกดคำ คะแนนเต็ม 20 คะแนน แบบทดสอบที่ 2 เป็นแบบทดสอบด้านการเขียนสะกดคำ คะแนนเต็ม 20 คะแนน

2. **ขั้นปฏิบัติการ** เป็นขั้นที่ผู้วิจัยนำชุดกิจกรรมชุดที่ 2 ไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย ใช้เวลาประมาณ 3 ชั่วโมง โดยยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสมของกิจกรรม

3. **ขั้นสังเกต** เป็นการสังเกตการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นขณะปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้โดยผู้วิจัยสังเกตการณ์พร้อมจดบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดในขณะดำเนิน

การสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมจดบันทึกข้อมูลตามสภาพที่เกิดขึ้นจริง และประเมินผลการปฏิบัติจากแบบทดสอบท้ายวงรอบ

4. **ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ**

4.1 รวบรวมข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการสังเกต การบันทึกข้อมูลและการประเมิน มาวิเคราะห์และสรุปผลการดำเนินงาน

4.2 นำผลสรุปที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความรู้ และอภิปรายผลเพื่อจะได้ชุดกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน ในขณะดำเนินการวิจัยในแต่ละวงรอบ ถ้านักเรียนในกลุ่มเป้าหมายไม่ผ่านเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ ร้อยละ 70 ผู้วิจัย จะทำการสอนซ่อมเสริมในชั่วโมงสอนซ่อมเสริม หรือชั่วโมงว่าง ใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน และให้นักเรียนที่ไม่ผ่านสอบอ่านจนกว่าจะผ่านเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด จากนั้นนักเรียนจึงเรียนรู้เนื้อหาถัดไปในวงรอบที่ 3

วงรอบที่ 3 ชุดกิจกรรมที่ 3 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ i เสียงสั้น (Short i Vowel Sound) มีขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นวางแผน จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากวงรอบที่ 3 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างชุดกิจกรรมที่ 3 การอ่านและการเขียนสะกดคำสระ i เสียงสั้น (Short i Vowel Sound) เพื่อพัฒนาความสามารถ ด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์อังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 การพัฒนาในวงรอบนี้ผู้วิจัยวางแผนการพัฒนาไว้ประมาณ 3 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผลการปฏิบัติ ได้แก่

- 1) แบบบันทึกผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- 2) แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน
- 3) แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน
- 4) แบบฝึกอ่านสะกดคำในชุดกิจกรรม
- 5) แบบฝึกเขียนสะกดคำในชุดกิจกรรม
- 6) เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล คือ แบบทดสอบท้าย

วงรอบ แบ่งเป็น 2 แบบทดสอบ ได้แก่ แบบทดสอบที่ 1 เป็นแบบทดสอบการอ่านสะกดคำ คะแนนเต็ม 20 คะแนน แบบทดสอบที่ 2 เป็นแบบทดสอบด้านการเขียนสะกดคำ คะแนนเต็ม 20 คะแนน

2. ขั้นปฏิบัติการ เป็นขั้นที่ผู้นำชุดกิจกรรมชุดที่ 3 ไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย ใช้เวลาประมาณ 3 ชั่วโมง โดยยึดหยุ่นได้ตามความเหมาะสมของกิจกรรม

3. **ชั้นสังเกต** เป็นการสังเกตการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นขณะปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้โดยผู้วิจัยสังเกตการณ์พร้อมจดบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดในขณะดำเนินการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมจดบันทึกข้อมูลตามสภาพที่เกิดขึ้นจริง และประเมินผลการปฏิบัติจากแบบทดสอบท้ายวงรอบ

4. **ชั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ** มีการดำเนินการ ดังนี้

4.1 รวบรวมข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการสังเกต การบันทึกข้อมูลและการประเมิน มาวิเคราะห์และสรุปผลการดำเนินงาน

4.2 นำผลสรุปที่ได้มาวิเคราะห์หาคำความรู้ และอภิปรายผลเพื่อจะได้ชุดกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน ในขณะดำเนินการวิจัยในแต่ละวงรอบ ถ้านักเรียนในกลุ่มเป้าหมายไม่ผ่านเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ ร้อยละ 80 ผู้วิจัยจะทำการสอน ซ่อมเสริมในชั่วโมงสอนซ่อมเสริม หรือชั่วโมงว่าง ใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน และให้นักเรียน ที่ไม่ผ่านสอบอ่านจนกว่าจะผ่านเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด จากนั้นนักเรียนจึงเรียนรู้เนื้อหาถัดไปในวงรอบที่ 4

วงรอบที่ 4 ชุดกิจกรรมที่ 4 การอ่านและการเขียนคำศัพท์

ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ o เสียงสั้น (Short o Vowel Sound) มีขั้นตอน ดังนี้

1. **ชั้นวางแผน** จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากวงรอบที่ 3 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างชุดกิจกรรมที่ 4 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ o เสียงสั้น (Short o Vowel Sound) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและเขียนคำศัพท์อังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน การพัฒนาในวงรอบนี้ผู้วิจัยวางแผนการพัฒนาไว้ประมาณ 3 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที ในแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 2 แผน เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผลการปฏิบัติ ได้แก่

- 1) แบบบันทึกผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- 2) แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน
- 3) แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน
- 4) แบบฝึกอ่านสะกดคำในชุดกิจกรรม

5) แบบฝึกเขียนสะกดคำในชุดกิจกรรม

6) เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล คือ แบบทดสอบท้าย

วงรอบ แบ่งเป็น 2 แบบทดสอบ ได้แก่ แบบทดสอบที่ 1 เป็นแบบทดสอบการอ่านสะกดคำ
คะแนนเต็ม 20 คะแนน แบบทดสอบที่ 2 เป็นแบบทดสอบด้านการเขียนสะกดคำ
คะแนนเต็ม 20 คะแนน

2. ขั้นปฏิบัติการ เป็นขั้นที่ผู้นำชุดกิจกรรมชุดที่ 4 ไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย
ใช้เวลาประมาณ 3 ชั่วโมง โดยยึดหยุ่นได้ตามความเหมาะสมของกิจกรรม

3. ขั้นสังเกต เป็นการสังเกตการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นขณะปฏิบัติ
กิจกรรมการเรียนรู้โดยผู้วิจัยสังเกตการณ์พร้อมจดบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมด
ในขณะดำเนินการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมจดบันทึกข้อมูลตาม
สภาพที่เกิดขึ้นจริง และประเมินผลการปฏิบัติจากแบบทดสอบท้ายวงรอบ

4. ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ มีการดำเนินการ ดังนี้

4.1 รวบรวมข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการสังเกต การบันทึกข้อมูลและ
การประเมิน มาวิเคราะห์และสรุปผลการดำเนินงาน

4.2 นำผลสรุปที่ได้มาวิเคราะห์องค์ความรู้ และอภิปรายผลเพื่อจะได้
ชุดกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและเขียนคำศัพท์
อังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้
สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน ในขณะดำเนินการวิจัยในแต่ละวงรอบถ้า
นักเรียน ในกลุ่มเป้าหมายไม่ผ่านเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ ร้อยละ 80 ผู้วิจัยจะทำการ
สอนซ่อมเสริม ในชั่วโมงสอนซ่อมเสริม หรือชั่วโมงว่าง ใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน และให้
นักเรียนที่ไม่ผ่านสอบอ่านจนกว่าจะผ่านเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด จากนั้นนักเรียนจึงเรียนรู้
เนื้อหาถัดไปในวงรอบที่ 5

วงรอบที่ 5 ชุดกิจกรรมที่ 5 การอ่านและการเขียนคำศัพท์

ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ u เสียงสั้น (Short u Vowel Sound) มีขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นวางแผน จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากวงรอบที่ 3
ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างชุดกิจกรรมที่ 5
การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ u เสียงสั้น (Short u Vowel Sound)
เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและเขียนคำศัพท์อังกฤษ ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง

และเพื่อนช่วยเพื่อนการพัฒนาในวงรอบนี้ผู้วิจัยวางแผนการพัฒนาไว้ประมาณ 3 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที ในแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 2 แผน เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผลการปฏิบัติ ได้แก่

- 1) แบบบันทึกผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- 2) แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน
- 3) แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน
- 4) แบบฝึกอ่านสะกดคำในชุดกิจกรรม
- 5) แบบฝึกเขียนสะกดคำในชุดกิจกรรม
- 6) เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล คือ แบบทดสอบท้าย

วงรอบ แบ่งเป็น 2 แบบทดสอบ ได้แก่ แบบทดสอบที่ 1 เป็นแบบทดสอบการอ่านสะกดคำ คะแนนเต็ม 20 คะแนน แบบทดสอบที่ 2 เป็นแบบทดสอบด้านการเขียนสะกดคำ คะแนนเต็ม 20 คะแนน

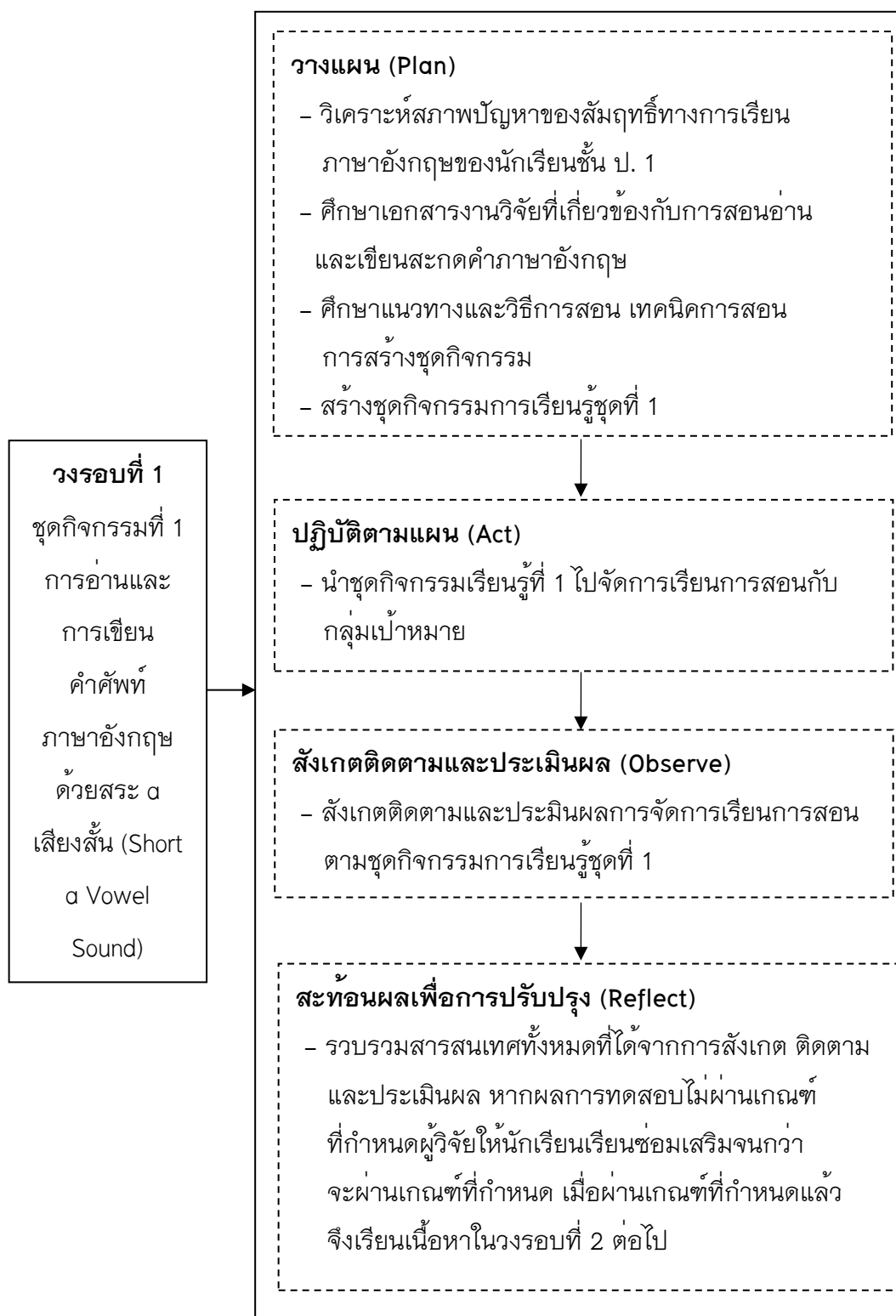
2. ขั้นปฏิบัติการ เป็นขั้นที่ผู้นำชุดกิจกรรมชุดที่ 5 ไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย ใช้เวลาประมาณ 3 ชั่วโมง โดยยึดหยุ่นได้ตามความเหมาะสมของกิจกรรม

3. ขั้นสังเกต เป็นการสังเกตการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นขณะปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้โดยผู้วิจัยสังเกตการณ์พร้อมจดบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมด ในขณะดำเนินการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน พร้อมจดบันทึกข้อมูลตามสภาพที่เกิดขึ้นจริง และประเมินผลการปฏิบัติจากแบบทดสอบท้ายวงรอบ

4. ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติ มีการดำเนินการ ดังนี้

4.1 รวบรวมข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการสังเกต การบันทึกข้อมูล และการประเมิน มาวิเคราะห์และสรุปผลการดำเนินงาน

4.2 นำผลสรุปที่ได้มาวิเคราะห์หาคำความรู้ และอภิปรายผลเพื่อจะได้ชุดกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียน คำศัพท์อังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อนในขณะดำเนินการวิจัยในแต่ละวงรอบ ถ้านักเรียนในกลุ่มเป้าหมายไม่ผ่านเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ ร้อยละ 70 ผู้วิจัยจะทำการสอนซ่อมเสริมในชั่วโมงสอนซ่อมเสริม หรือชั่วโมงว่าง ใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน และให้นักเรียนที่ไม่ผ่านสอบอ่านจนกว่าจะผ่านเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด โดยมีแผนการดำเนินการพัฒนาดังภาพประกอบ 5-9 ดังนี้

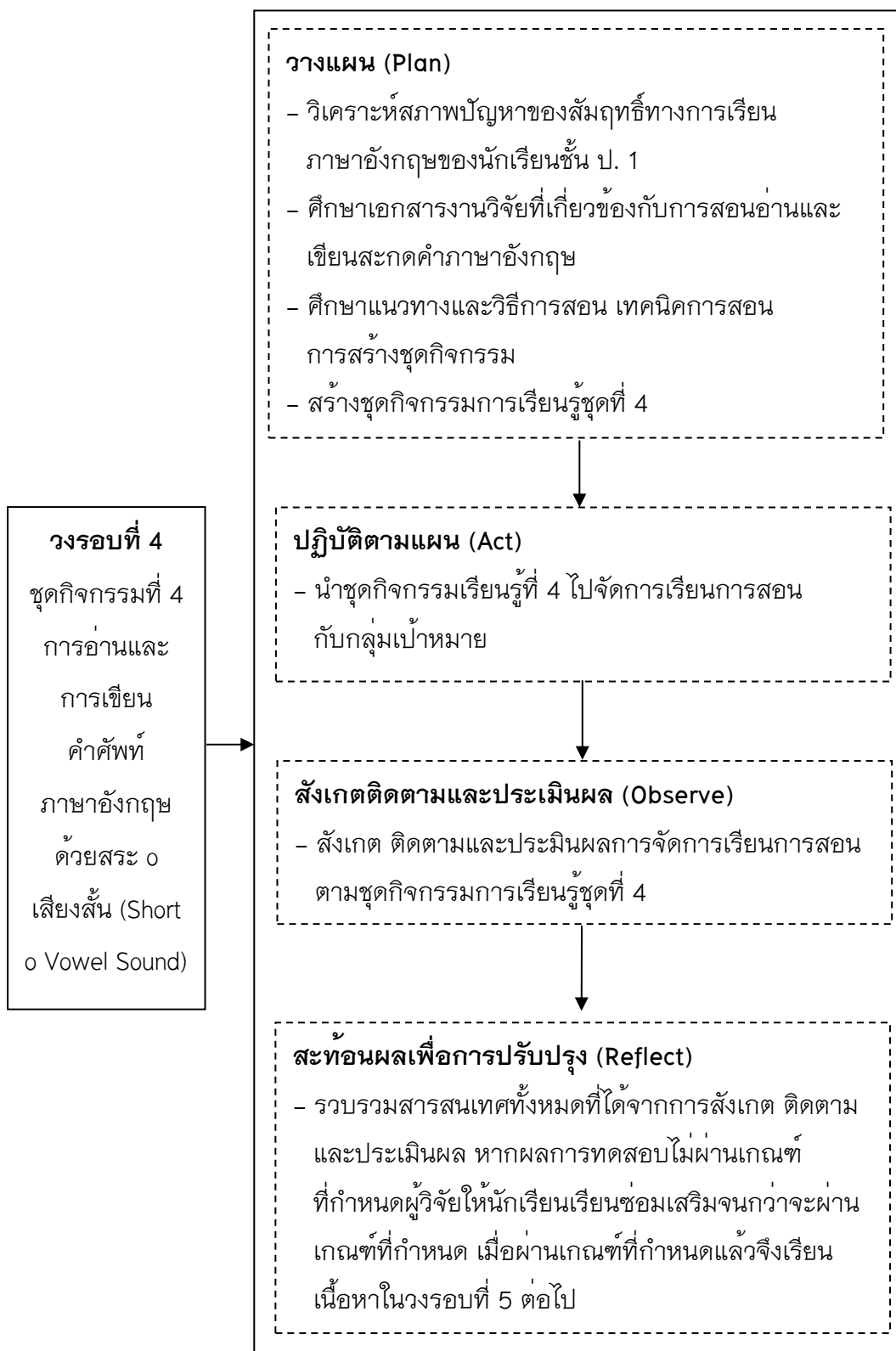
ภาพประกอบ 5 แผนดำเนินการพัฒนางานวงจรรอบที่ 1

ภาพประกอบ 6 แผนดำเนินการพัฒนาวงรอบที่ 2

ภาพประกอบ 7 แผนดำเนินการพัฒนางรอบที่ 3

ภาพประกอบ 8 แผนดำเนินการพัฒนางานวงรอบที่ 4

ภาพประกอบ 9 แผนดำเนินการพัฒนางานรอบที่ 5

ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินและสรุปผลการพัฒนา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการก่อนเก็บรวบรวมข้อมูล

ก่อนการทดลอง นักเรียนได้รับการทดสอบก่อนเรียนโดยทดสอบการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 25 คำ และการเขียนตามคำบอกคำศัพท์ภาษาอังกฤษจำนวน 25 คำ ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษและแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

2. ดำเนินการทดลอง

ดำเนินการทดลองจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยชุดกิจกรรมพัฒนาความสามารถการอ่านและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ชุด ได้แก่ ชุดกิจกรรมที่ 1 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ a เสียงสั้น (Short a Vowel Sound) ชุดกิจกรรมที่ 2 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ e เสียงสั้น (Short e Vowel Sound) ชุดกิจกรรมที่ 3 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ i เสียงสั้น (Short i Vowel Sound) ชุดกิจกรรมที่ 4 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ o เสียงสั้น (Short o Vowel Sound) ชุดกิจกรรมที่ 5 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ u เสียงสั้น (Short u Vowel Sound) เป็นเวลา 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง รวม 15 ชั่วโมง

3. หลังการทดลอง

หลังการทดลอง นักเรียนได้รับการทดสอบหลังเรียนโดยทดสอบการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 25 คำ และเขียนตามคำบอกคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 25 คำ ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษและแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยแยกลักษณะของข้อมูลที่ได้จากเครื่องมือวิจัย มีรายละเอียด ดังนี้

4.1 ข้อมูลเชิงปริมาณ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเป็นข้อมูลที่ได้จากเครื่องมือวิจัยต่อไปนี้

4.1.1 คะแนนจากการทดสอบย่อยเมื่อสิ้นสุดวงรอบที่ 1-5

ตามลำดับ ซึ่งได้ข้อมูลจากการทดสอบย่อยหลังวงรอบที่ 1-5 ตามลำดับ แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ เพื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้ คือ จำนวนนักเรียนคิดเป็นร้อยละ 70 ของนักเรียนทั้งหมดต้องได้คะแนนร้อยละ 70 ขึ้นไป สำหรับนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ต้องเรียนซ่อมเสริมนอกเวลาเรียนจนผ่านทุกวงรอบ คือ ต้องได้คะแนนร้อยละ 70 ขึ้นไป และคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งหมดต้องได้ร้อยละ 70 ขึ้นไป แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ และค่าคะแนนเฉลี่ย เพื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้ คือ จำนวนนักเรียนคิดเป็นร้อยละ 70 ของนักเรียนทั้งหมดต้องได้คะแนนร้อยละ 70 ขึ้นไป

4.1.2 วิเคราะห์หาค่าดัชนีความก้าวหน้า (EI) รายบุคคลภาพรวมเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ EI ต้องมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 50 โดยที่

$$EI = \frac{\text{คะแนนหลังการพัฒนา} - \text{คะแนนก่อนการพัฒนา}}{\text{คะแนนเต็ม} - \text{คะแนนก่อนการพัฒนา}} \times 100$$

4.2 ข้อมูลเชิงคุณภาพ นำเสนอข้อมูลด้วยการบรรยายในเชิงพรรณนา ดังนี้

4.2.1 การวิเคราะห์สภาพการจัดการเรียนรู้ โดยการแจกแจงข้อค้นพบที่ได้ในเชิงอธิบายความ ซึ่งนำมาสู่ข้อสรุป และแสดงให้เห็นปัญหาและแนวทางหรือวิธีการปฏิบัติการแก้ปัญหาที่มีประสิทธิภาพ โดยใช้ข้อมูลจากใบกิจกรรม แบบบันทึกหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน ครึ่งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระหว่างการดำเนินการพัฒนา ดังต่อไปนี้

- 1.1 ผลการดำเนินการวงรอบที่ 1
- 1.2 ผลการดำเนินการวงรอบที่ 2
- 1.3 ผลการดำเนินการวงรอบที่ 3
- 1.4 ผลการดำเนินการวงรอบที่ 4
- 1.5 ผลการดำเนินการวงรอบที่ 5

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลหลังการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระหว่างการดำเนินการพัฒนา

1. ผลการดำเนินการวงรอบที่ 1

ผลการดำเนินการวงรอบที่ 1 ชุดกิจกรรมที่ 1 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ a เสียงสั้น (Short a Vowel Sound) มีเนื้อหาเกี่ยวกับการอ่านและการเขียนคำด้วยสระ a เสียงสั้น ผู้วิจัยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสม ประกอบด้วย เพลง เกม สื่อการสอนโปรแกรม Powerpoint การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน ภายในชุดกิจกรรม ประกอบด้วย 1) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 2) ใบความรู้ 3) ใบกิจกรรม ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการตรวจใบกิจกรรมการบันทึกผลการเรียนรู้ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน และจากการทดสอบหลังเรียนผู้วิจัยขอเสนอผลการพัฒนาการเรียนรู้ ดังนี้

1.1 ผลการเรียนรู้ระหว่างเรียน

1.1.1 ผลการตรวจใบกิจกรรมที่ 1.1 การอ่านออกเสียงโฟนิม
จากนักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด จำนวน 10 คน พบว่า มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์
การประเมินทั้งหมด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 70 นักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน
จำนวน 3 คน คือ เลขที่ 5, 6, 9 คิดเป็นร้อยละ 30 เนื่องจากนักเรียนออกเสียงโฟนิม
ได้ไม่ถึงร้อยละ 70 ตามเกณฑ์ผ่านที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ ผู้วิจัยจึงได้ทำการสอนเสริมหลังเลิกเรียน
เพื่อให้นักเรียนทบทวนและจำเสียงของโฟนิมที่นักเรียนจำไม่ได้ หลังจากนั้นให้นักเรียน
ออกเสียงโฟนิมในใบกิจกรรมเดิมอีกครั้งหนึ่ง ผลปรากฏว่า ผู้เรียนผ่านเกณฑ์การประเมิน

1.1.2 ผลการตรวจใบกิจกรรมที่ 1.2 การอ่านสะกดคำด้วยสระ α
เสียงสั้น จากนักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด จำนวน 10 คน พบว่า มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์
การประเมิน ทั้งหมด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 70 นักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน
จำนวน 3 คน คือ เลขที่ 5, 6, 9 คิดเป็นร้อยละ 30 เนื่องจากนักเรียนอ่านสะกดคำได้ไม่ถึง
ร้อยละ 70 ตามเกณฑ์ผ่านที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ ผู้วิจัยจึงได้ทำการสอนเสริมหลังเลิกเรียนเพื่อให้
นักเรียนทบทวนและฝึกอ่านสะกดคำคำที่นักเรียนจำไม่ได้ หลังจากนั้นให้นักเรียนอ่าน
สะกดคำในใบกิจกรรมเดิมอีกครั้งหนึ่ง ผลปรากฏว่า ผู้เรียนผ่านเกณฑ์การประเมิน
ปัญหาที่พบในระหว่างการจัดกิจกรรม คือ นักเรียนส่วนมากไม่ออกเสียงท้ายของคำ
ซึ่งจะทำให้ไม่ถูกต้องตามเสียงของเจ้าของภาษา ผู้วิจัยจึงฝึกให้นักเรียนสังเกตปากผู้วิจัย
ขณะออกเสียงคำแล้วให้นักเรียนออกเสียงตาม จนนักเรียนทุกคนสามารถอ่านคำในใบ
กิจกรรมได้ถูกต้องทุกคน

1.1.3 ผลการตรวจใบกิจกรรมที่ 2.1 การเขียนสะกดคำด้วยสระ α
เสียงสั้น จากนักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด จำนวน 10 คน พบว่า มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์
การประเมิน ทั้งหมดจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ไม่มีนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์
การประเมิน

1.1.4 ผลการตรวจใบกิจกรรมที่ 2.2 การเขียนคำด้วยสระ α เสียงสั้น
จากนักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด จำนวน 10 คน พบว่า มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน
ทั้งหมด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 80 นักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน จำนวน 2 คน
คือ เลขที่ 5 และ 6 คิดเป็นร้อยละ 20 เนื่องจากนักเรียนเขียนคำศัพท์ได้ไม่ถึงร้อยละ 70
ตามเกณฑ์ผ่านที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ ผู้วิจัยจึงได้ทำการสอนเสริมหลังเลิกเรียนเพื่อให้นักเรียน

ทบทวนและฝึกเขียนสะกดคำคำที่นักเรียนจำไม่ได้หลังจากนั้นให้นักเรียนอ่านสะกดคำ
ในใบกิจกรรมเดิมอีกครั้งหนึ่ง ผลปรากฏว่า ผู้เรียนผ่านเกณฑ์การประเมิน

1.1.5 ผลการทดสอบการอ่านระหว่างเรียน จากนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย
ทั้งหมด จำนวน 10 คน พบว่า มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100
หลังการทดสอบผู้วิจัยได้ให้นักเรียนการอ่านคำอีกครั้งเพื่อเป็นการทบทวนความรู้

1.1.6 ผลการทดสอบการเขียนระหว่างเรียน จากนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย
ทั้งหมด จำนวน 10 คน พบว่า มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100
จากการตรวจแบบทดสอบ พบว่า นักเรียนส่วนมากเกิดความสับสนระหว่างเสียง b
กับเสียง d ทำให้เขียนคำศัพท์ผิด คือ คำว่า bat กับคำว่า dad ผู้วิจัยจึงให้นักเรียนฝึก
แยกความแตกต่างระหว่างคำสองคำนี้จนนักเรียนแยกเสียงและเขียนคำได้ถูกต้อง จากนั้น
ผู้วิจัยมอบดาวสะสมคะแนนให้กับนักเรียนที่ผ่านการประเมินร้อยละ 70

1.2 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน และการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

จากการทดสอบระหว่างเรียนด้วยแบบทดสอบระหว่างเรียน ชุดที่ 1
การอ่าน และการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ a เสียงสั้น (Short a Vowel Sound)
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลปรากฏดังตาราง 11 และตาราง 12

ตาราง 11 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ระหว่างเรียน ชุดกิจกรรมที่ 1

เลขที่	ด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)						
	ก่อนเรียน		หลังเรียน		หลังเรียนเทียบกับ เกณฑ์ร้อยละ 70	ความก้าวหน้า	
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ		E.I.	เทียบกับเกณฑ์ ร้อยละ 50 ขึ้นไป
1	0	0.00	15	75.00	ผ่าน	75.00	ผ่าน
2	0	0.00	19	95.00	ผ่าน	95.00	ผ่าน
3	0	0.00	18	90.00	ผ่าน	90.00	ผ่าน

ตาราง 11 (ต่อ)

เลขที่	ด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)						
	ก่อนเรียน		หลังเรียน		หลังเรียนเทียบกับ เกณฑ์ร้อยละ 70	ความก้าวหน้า	
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ		E.I.	เทียบกับเกณฑ์ ร้อยละ 50 ขึ้นไป
4	0	0.00	17	85.00	ผ่าน	85.00	ผ่าน
5	0	0.00	16	80.00	ผ่าน	80.00	ผ่าน
6	0	0.00	14	70.00	ผ่าน	70.00	ผ่าน
7	0	0.00	19	95.00	ผ่าน	95.00	ผ่าน
8	0	0.00	18	90.00	ผ่าน	90.00	ผ่าน
9	0	0.00	14	70.00	ผ่าน	70.00	ผ่าน
10	3	15.00	19	95.00	ผ่าน	94.12	ผ่าน
เฉลี่ย	0.30	1.50	16.90	84.50	ผ่าน	84.41	ผ่าน

จากตาราง 11 พบว่า ผลการทดสอบระหว่างเรียนด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนรายบุคคล ผลคะแนนต่ำสุดร้อยละ 70 ผลคะแนนสูงสุดร้อยละ 95 ผลคะแนนเฉลี่ยรวมร้อยละ 84.50 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินผ่านที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ ร้อยละ 70 พบว่า นักเรียนทั้ง 10 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 และผลค่าดัชนีความก้าวหน้าของนักเรียนต่ำสุดร้อยละ 70 สูงสุดร้อยละ 94.12 ผลค่าดัชนีความก้าวหน้าเฉลี่ยรวมร้อยละ 84.41 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินผ่านที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ ร้อยละ 50 พบว่านักเรียนทั้ง 10 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100

ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ระหว่างเรียน ชุดกิจกรรมที่ 1

เลขที่	ด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)						
	ก่อนเรียน		หลังเรียน		หลังเรียนเทียบกับ เกณฑ์ร้อยละ 70	ความก้าวหน้า	
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ		E.I.	เทียบกับ เกณฑ์ร้อยละ 50 ขึ้นไป
1	0	0.00	14	70.00	ผ่าน	70.00	ผ่าน
2	0	0.00	15	75.00	ผ่าน	75.00	ผ่าน
3	0	0.00	16	80.00	ผ่าน	80.00	ผ่าน
4	0	0.00	15	75.00	ผ่าน	75.00	ผ่าน
5	0	0.00	16	80.00	ผ่าน	80.00	ผ่าน
6	0	0.00	15	75.00	ผ่าน	75.00	ผ่าน
7	0	0.00	15	75.00	ผ่าน	75.00	ผ่าน
8	0	0.00	16	80.00	ผ่าน	80.00	ผ่าน
9	0	0.00	14	70.00	ผ่าน	70.00	ผ่าน
10	2	10.00	20	100.00	ผ่าน	100.00	ผ่าน
เฉลี่ย	0.20	1.00	15.60	78.00	ผ่าน	78.00	ผ่าน

จากตาราง 12 พบว่า ผลการทดสอบระหว่างเรียนด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนรายบุคคล ผลคะแนนต่ำสุดร้อยละ 70 ผลคะแนนสูงสุดร้อยละ 100 ผลคะแนนเฉลี่ยรวมร้อยละ 76 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินผ่านที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ ร้อยละ 70 พบว่า นักเรียนทั้ง 10 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 และผลค่าดัชนีความก้าวหน้าของนักเรียนต่ำสุดร้อยละ 70 สูงสุดร้อยละ 100 ผลค่าดัชนีความก้าวหน้า เฉลี่ยรวมร้อยละ 78 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินผ่านที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ ร้อยละ 50 พบว่านักเรียนทั้ง 10 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100

1.3 ผลบรรยากาศระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผลระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมที่ 1 ผู้วิจัยใช้สื่อ
ประสม ได้แก่ สื่อการเรียนโปรแกรม Powerpoint เพลง และเกม การเสริมแรงทางบวก

ได้แก่ การชมเชย การให้ดาวสะสมคะแนน และเพื่อนช่วยเพื่อน ในแผนการจัดการเรียนรู้ ภายหลังการทดลอง พบว่า นักเรียนตอบสนองต่อการเรียนรู้ได้ดีให้ความสนใจเป็นอย่างมาก การร้องเพลง พบว่า จะมีการเขินอายเล็กน้อยอาจเป็นเหตุมาจากยังไม่คุ้นกับการร้องเพลงภาษาอังกฤษ นักเรียนชื่นชอบการเล่นเกมนักแสดงออกถึงความสุขในการเล่น มีความตั้งใจเล่นมาก อาจเป็นเหตุเนื่องมาจากถ้าชนะการแข่งขันจะได้ดาวไปติดที่กระดานสะสมคะแนนของตัวเอง และเมื่อครูให้การชมเชยนักเรียนจะยิ้มแย้มแจ่มใสและมีความพยายามเพิ่มมากขึ้น การให้เพื่อนช่วยเพื่อนสอนอ่านและเขียนเป็นตัวช่วยที่ดีในการกระชับเวลาในการสอน นักเรียนที่มีความสามารถในระดับกลางและอ่อน แต่มีข้อจำกัดว่าไม่ควรใช้เวลาในกิจกรรมนี้เกิน 30 นาที เพราะจะทำให้เพื่อนที่เป็นผู้สอนเกิดความเบื่อหน่ายว่าสอนหลายครั้งแล้วทำไมยังอ่านและเขียนไม่ได้ เหตุนี้ผู้วิจัยจึงให้ดาวสะสมคะแนนแก่เพื่อนผู้สอนเมื่อสอนเพื่ออ่านและเขียนผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 70 เพื่อเป็นกำลังใจในการสอนต่อไป

2. ผลการดำเนินการวงรอบที่ 2

ผลการดำเนินการวงรอบที่ 2 ชุดกิจกรรมที่ 2 การอ่านและการเขียน คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ e เสียงสั้น (Short e Vowel Sound) มีเนื้อหาเกี่ยวกับการอ่านและการเขียนคำด้วยสระ e เสียงสั้น ผู้วิจัยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสม ประกอบด้วย เพลง เกม สื่อการสอนโปรแกรม Powerpoint การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน ภายในชุดกิจกรรมประกอบด้วย 1. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 2. ใบความรู้ 3. ใบกิจกรรม ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการตรวจใบกิจกรรม การบันทึกผลการเรียนรู้ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน และจากการทดสอบหลังเรียน ผู้วิจัยขอเสนอผลการพัฒนาการเรียนรู้ดังนี้

2.1 ผลการเรียนรู้ระหว่างเรียน

2.1.1 ผลการตรวจใบกิจกรรมที่ 1.1 การอ่านออกเสียงโฟนิม จากนักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด จำนวน 10 คน พบว่า มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้งหมด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 70 นักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน จำนวน 3 คน คือ เลขที่ 5, 6, 9 คิดเป็นร้อยละ 30 เนื่องจากนักเรียนออกเสียงโฟนิมได้ไม่ถึงร้อยละ 70 ตามเกณฑ์ผ่านที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ ผู้วิจัยจึงได้ทำการสอนเสริมหลังรับประทานอาหารกลางวันเสร็จเพื่อให้ให้นักเรียนทบทวนและจำเสียงของโฟนิมที่นักเรียนจำไม่ได้ หลังจากนั้นให้นักเรียนออกเสียงโฟนิมในใบกิจกรรมเดิมอีกครั้ง ผลปรากฏว่า ผู้เรียนผ่านเกณฑ์การประเมิน

2.1.2 ผลการตรวจใบกิจกรรมที่ 1.2 การอ่านสะกดคำด้วยสระ e เสียงสั้น จากนักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด จำนวน 10 คน พบว่า มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้งหมด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 70 นักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน จำนวน 3 คน คือ เลขที่ 5, 6, 9 คิดเป็นร้อยละ 30 เนื่องจากนักเรียนอ่านสะกดคำได้ไม่ถึงร้อยละ 70 ตามเกณฑ์ผ่านที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ ผู้วิจัยจึงได้ทำการสอนเสริมหลังเลิกเรียนเพื่อให้ นักเรียนทบทวนและฝึกอ่านสะกดคำคำที่นักเรียนจำไม่ได้ หลังจากนั้นให้นักเรียนอ่าน สะกดคำในใบกิจกรรมเดิมอีกครั้งหนึ่ง ผลปรากฏว่า ผู้เรียนผ่านเกณฑ์การประเมิน เนื่องจากการที่ผู้วิจัยเน้นให้นักเรียนออกเสียงท้ายของคำนักเรียนจึงมีความประหม่าในการ ออกเสียงคำเพราะกลัวว่าจะออกเสียงผิดผู้วิจัยจึงให้นักเรียนฝึกออกเสียงคำที่ไม่มั่นใจซ้ำ ๆ ผลปรากฏว่านักเรียนมีความมั่นใจในการอ่านออกเสียงมากขึ้น

2.1.3 ผลการตรวจใบกิจกรรมที่ 2.1 การเขียนสะกดคำด้วยสระ e เสียงสั้น จากนักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด จำนวน 10 คน พบว่า มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ การประเมินทั้งหมด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ไม่มีนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ การประเมิน

2.1.4 ผลการตรวจใบกิจกรรมที่ 2.2 การเขียนคำด้วยสระ e เสียงสั้น จากนักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด จำนวน 10 คน พบว่า มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ทั้งหมด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 70 นักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน จำนวน 3 คน คือ เลขที่ 5, 6, 9 คิดเป็นร้อยละ 30 เนื่องจากนักเรียนเขียนคำศัพท์ได้ไม่ถึงร้อยละ 70 ตามเกณฑ์ผ่านที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ ผู้วิจัยจึงได้ทำการสอนเสริมหลังเลิกเรียนเพื่อให้นักเรียน ทบทวนและฝึกเขียนสะกดคำคำที่นักเรียนจำไม่ได้หลังจากนั้นให้นักเรียนอ่านสะกดคำ ในใบกิจกรรมเดิมอีกครั้ง ผลปรากฏว่า ผู้เรียนผ่านเกณฑ์การประเมิน

2.1.5 ผลการทดสอบการอ่านระหว่างเรียน จากนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ทั้งหมด จำนวน 10 คน พบว่า มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100 หลังการทดสอบผู้วิจัยได้ให้นักเรียนการอ่านคำศัพท์อีกครั้งเพื่อเป็นการทบทวนความรู้ แล้วมอบดาวสะสมคะแนนให้กับนักเรียนที่ผ่านการประเมินร้อยละ 70 ถึงแม้ว่านักเรียนจะ ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้งหมดแต่สาเหตุที่นักเรียนไม่ได้คะแนนเต็มส่วนมากเนื่องมาจาก นักเรียนไม่ออกเสียงท้ายคำ t เช่น คำว่า set wet ผู้วิจัยจึงทบทวนการออกเสียงท้ายอีกครั้ง จนกว่านักเรียนทั้งหมดจะออกเสียงคำได้อย่างถูกต้อง

2.1.6 ผลการทดสอบการเขียนระหว่างเรียนจากนักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมดจำนวน 10 คน พบว่า มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100 จากการตรวจแบบทดสอบ พบว่า นักเรียนส่วนมากเกิดความสับสนระหว่างรูปเสียง v กับเสียง w ทำให้เขียนคำศัพท์ผิด คือ คำว่า wet กับคำว่า vet ซึ่งผู้วิจัยได้บอกความหมายของคำตั้งแต่ต้นแล้วแต่นักเรียนก็ยังเขียนคำได้ไม่ถูกต้องเนื่องจากนักเรียนจำรูปคำไม่ได้ ผู้วิจัยจึงให้นักเรียนทบทวนรูปคำและความหมายของคำโดยใช้บัตรภาพและบัตรคำให้นักเรียนจับคู่บัตรคำและบัตรภาพแยกความแตกต่างระหว่างความหมายของคำสองคำนี้ จนนักเรียนสามารถจำความหมายของคำได้อย่างถูกต้อง

2.2 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

จากการทดสอบระหว่างเรียนด้วยแบบทดสอบระหว่างเรียน ชุดที่ 2 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ e เสียงสั้น (Short e Vowel Sound) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลปรากฏดังตาราง 13 และตาราง 14

ตาราง 13 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ระหว่างเรียน ชุดกิจกรรมที่ 2

เลขที่	ด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)						
	ก่อนเรียน		หลังเรียน		หลังเรียน เทียบกับเกณฑ์ ร้อยละ 70	ความก้าวหน้า	
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ		E.I.	เทียบกับเกณฑ์ ร้อยละ 50 ขึ้นไป
1	0	0.00	18	90.00	ผ่าน	75.00	ผ่าน
2	0	0.00	19	95.00	ผ่าน	95.00	ผ่าน
3	0	0.00	18	90.00	ผ่าน	90.00	ผ่าน
4	0	0.00	17	85.00	ผ่าน	85.00	ผ่าน
5	0	0.00	16	80.00	ผ่าน	80.00	ผ่าน

ตาราง 13 (ต่อ)

เลขที่	ด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ						
	(คะแนนเต็ม 20 คะแนน)						
	ก่อนเรียน		หลังเรียน		หลังเรียน	ความก้าวหน้า	
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	เทียบกับเกณฑ์ ร้อยละ 70	E.I.	เทียบกับเกณฑ์ ร้อยละ 50 ขึ้นไป
6	0	0.00	14	70.00	ผ่าน	70.00	ผ่าน
7	0	0.00	19	95.00	ผ่าน	95.00	ผ่าน
8	0	0.00	18	90.00	ผ่าน	90.00	ผ่าน
9	0	0.00	14	70.00	ผ่าน	70.00	ผ่าน
10	1	5.00	20	100.00	ผ่าน	100.00	ผ่าน
เฉลี่ย	0.10	0.50	17.30	86.50	ผ่าน	85.00	ผ่าน

จากตาราง 13 พบว่า ผลการทดสอบระหว่างเรียนด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนรายบุคคล ผลคะแนนต่ำสุดร้อยละ 70 ผลคะแนนสูงสุดร้อยละ 100 ผลคะแนนเฉลี่ยรวมร้อยละ 86.50 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินผ่านที่ผู้วิจัยกำหนดไว้คือร้อยละ 70 พบว่า นักเรียนทั้ง 10 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 และผลค่าดัชนีความก้าวหน้าของนักเรียนต่ำสุดร้อยละ 70 สูงสุดร้อยละ 100 ผลค่าดัชนีความก้าวหน้าเฉลี่ยรวมร้อยละ 85 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินผ่านที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ ร้อยละ 50 พบว่า นักเรียนทั้ง 10 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100

ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ระหว่างเรียน ชุดกิจกรรมที่ 2

เลขที่	ด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)						
	ก่อนเรียน		หลังเรียน		หลังเรียน เทียบกับเกณฑ์ ร้อยละ 70	ความก้าวหน้า	
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ		E.I.	เทียบกับเกณฑ์ ร้อยละ 50 ขึ้นไป
1	0	0.00	15	75.00	ผ่าน	75.00	ผ่าน
2	0	0.00	15	75.00	ผ่าน	75.00	ผ่าน
3	0	0.00	16	80.00	ผ่าน	80.00	ผ่าน
4	0	0.00	15	75.00	ผ่าน	75.00	ผ่าน
5	0	0.00	16	80.00	ผ่าน	80.00	ผ่าน
6	0	0.00	14	70.00	ผ่าน	70.00	ผ่าน
7	0	0.00	17	85.00	ผ่าน	85.00	ผ่าน
8	0	0.00	16	80.00	ผ่าน	80.00	ผ่าน
9	0	0.00	14	70.00	ผ่าน	70.00	ผ่าน
10	1	5.00	19	95.00	ผ่าน	94.74	ผ่าน
เฉลี่ย	0.10	0.50	15.70	78.50	ผ่าน	78.47	ผ่าน

จากตาราง 14 ว่าผลการทดสอบระหว่างเรียนด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนรายบุคคล ผลคะแนนต่ำสุดร้อยละ 70 ผลคะแนนสูงสุดร้อยละ 94.74
ผลคะแนนเฉลี่ยรวมร้อยละ 78.50 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินผ่านที่ผู้วิจัยกำหนดไว้
คือร้อยละ 70 พบว่า นักเรียนทั้ง 10 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100
และผลค่าดัชนีความก้าวหน้าของนักเรียนต่ำสุดร้อยละ 70 สูงสุดร้อยละ 94.74 ผลค่าดัชนี
ความก้าวหน้าเฉลี่ยรวมร้อยละ 78.47 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ การประเมินผ่านที่ผู้วิจัยกำหนดไว้
คือ ร้อยละ 50 พบว่า นักเรียนทั้ง 10 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100

2.3 ผลบรรยากาศระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผลระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมที่ 2 ผู้วิจัยใช้สื่อ
ประสม ได้แก่ สื่อการเรียนโปรแกรม Powerpoint เพลง และเกม การเสริมแรงทางบวก

ได้แก่การชมเชย การให้ดาวสะสมคะแนน และเพื่อนช่วยเพื่อน ในแผนการจัดการเรียนรู้ ภายหลังการทดลอง พบว่า นักเรียนตอบสนองต่อการเรียนรู้ได้ดีให้ความสนใจเป็นอย่างมาก การร้องเพลง พบว่า จะมีการเอนกายน้อยลงมีการเต้นประกอบเพลงบ้าง นักเรียนชื่นชอบการเล่นเกมมากแสดงออกถึงความสุขในการเล่นมีความตั้งใจเล่นมากอาจเป็นเหตุเนื่องมาจากถ้านะการแข่งขันจะได้ดาวไปติดที่กระดานสะสมคะแนนของตัวเอง และเมื่อครูให้การชมเชยนักเรียนจะมีความพยายามเพิ่มมากขึ้น การให้เพื่อนช่วยเพื่อนสอนอ่านและเขียนเป็นตัวช่วยที่ดีในการกระชับเวลาในการสอนนักเรียนที่มีความสามารถในระดับกลางและอ่อนใช้เวลาในกิจกรรมนี้ 30 นาที เมื่อสิ้นสุดการทดสอบวงรอบนี้ผู้วิจัยมองดาวให้กับเพื่อนผู้สอน 1 ดวงเพื่อเป็นรางวัลในการสอนเพื่อนอ่านและเขียนคำจนผ่านเกณฑ์ การประเมินพร้อมกล่าวคำชมเชยนักเรียนทุกคนที่มีความตั้งใจในเรียน และมอบดาวสะสมแต้มให้กับนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน ปฏิบัติในขณะนี้นักเรียนได้รับดาวสะสมแต้มสังเกตจากหน้าตาของนักเรียนจะยิ้มแย้มแจ่มใสและอวดดาวกัน แล้วนำดาวไปติดบอร์ดชื่อของตนเอง ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้เล่าให้ฟังว่า นักเรียนบอกว่าชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากคุณครูใจดีให้ดาวพวกหนูด้วยหนูจะได้จับสลากของขวัญตอนปิดเทอมคะ เวลาว่างนักเรียนจะมาที่บอร์ดแล้วมาอวดดาวของตนเองแล้วนับดาวอวดกัน

3. ผลการดำเนินการวงรอบที่ 3

ผลการดำเนินการวงรอบที่ 3 ชุดกิจกรรมที่ 3 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ i เสียงสั้น (Short e Vowel Sound) มีเนื้อหาเกี่ยวกับการอ่านและการเขียนคำด้วยสระ i เสียงสั้น ผู้วิจัยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสมประกอบด้วย เพลง เกม สื่อการสอนโปรแกรม Powerpoint การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน ภายในชุดกิจกรรมประกอบด้วย 1) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 2) ใบความรู้ 3) ใบกิจกรรม ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการตรวจใบกิจกรรม การบันทึกผลการเรียนรู้ ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน และจากการทดสอบหลังเรียน ผู้วิจัยขอเสนอผลการพัฒนาการเรียนรู้ ดังนี้

3.1 ผลการเรียนรู้ระหว่างเรียน

3.1.1 ผลการตรวจใบกิจกรรมที่ 1.1 การอ่านออกเสียงโฟนีม จากนักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด จำนวน 10 คน พบว่า มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้งหมด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ไม่มีนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน

3.1.2 ผลการตรวจใบกิจกรรมที่ 1.2 การอ่านสะกดคำด้วยสระ i เสียงสั้น จากนักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด จำนวน 10 คน พบว่า มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ทั้งหมด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 80 นักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน จำนวน 2 คน คือ เลขที่ 5 และ 9 คิดเป็นร้อยละ 20 เนื่องจากนักเรียนอ่านสะกดคำได้ไม่ถึงร้อยละ 70 ตามเกณฑ์ผ่านที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ ผู้วิจัยจึงได้ทำการสอนเสริมหลังเลิกเรียนเพื่อให้ นักเรียนทบทวนและฝึกอ่านสะกดคำคำที่นักเรียนจำไม่ได้ หลังจากนั้นให้นักเรียนอ่านสะกดคำในใบกิจกรรมเดิมอีกครั้ง ผลปรากฏว่า ผู้เรียนผ่านเกณฑ์การประเมินการออกเสียงท้ายคำของนักเรียนออกเสียงท้ายของคำนักเรียนดีขึ้น นักเรียนมีความมั่นใจในการอ่านออกเสียงมากขึ้นสังเกตได้จากนักเรียนส่วนมากอ่านคำศัพท์คล่องขึ้นและออกเสียงท้ายคำได้อย่างถูกต้องมากขึ้น

3.1.3 ผลการตรวจใบกิจกรรมที่ 2.1 การเขียนสะกดคำด้วยสระ i เสียงสั้น จากนักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด จำนวน 10 คน พบว่า มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ทั้งหมด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ไม่มีนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน

3.1.4 ผลการตรวจใบกิจกรรมที่ 2.2 การเขียนคำด้วยสระ i เสียงสั้น จากนักเรียน กลุ่มเป้าหมายทั้งหมด จำนวน 10 คน พบว่า มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้งหมด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 80 นักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน จำนวน 2 คน คือ เลขที่ 5 และ 9 คิดเป็นร้อยละ 20 เนื่องจากนักเรียนเขียนคำศัพท์ได้ไม่ถึงร้อยละ 70 ตามเกณฑ์ผ่านที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ ผู้วิจัยจึงได้ทำการสอนเสริมหลังเลิกเรียนเพื่อให้ นักเรียนทบทวนและฝึกเขียนสะกดคำคำที่นักเรียนจำไม่ได้ หลังจากนั้นให้นักเรียนอ่านสะกดคำในใบกิจกรรมเดิม อีกครั้ง ผลปรากฏว่า ผู้เรียนผ่านเกณฑ์การประเมิน

3.1.5 ผลการทดสอบการอ่านระหว่างเรียน จากนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ทั้งหมด จำนวน 10 คน พบว่า มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100 หลังการทดสอบผู้วิจัยได้ให้นักเรียนการอ่านคำศัพท์อีกครั้งเพื่อเป็นการทบทวนความรู้ แล้วมอบดาวสะสมคะแนนให้กับนักเรียนที่ผ่านการประเมินร้อยละ 70 ถึงแม้ว่านักเรียนจะผ่านเกณฑ์การประเมินทั้งหมดแต่สาเหตุที่นักเรียนไม่ได้คะแนนเต็มส่วนมากเนื่องมาจากนักเรียนไม่ออกเสียงท้ายคำ t เช่น คำว่า sit, kit ผู้วิจัยจึงทบทวนการออกเสียงท้ายอีกครั้ง จนกว่านักเรียนทั้งหมดจะออกเสียงคำได้อย่างถูกต้อง

3.1.6 ผลการทดสอบการเขียนระหว่างเรียนจากนักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมดจำนวน 10 คน พบว่า มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100

3.2 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

จากการทดสอบระหว่างเรียนด้วยแบบทดสอบระหว่างเรียน ชุดที่ 3 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ i เสียงสั้น (Short i Vowel Sound) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลปรากฏดังตาราง 15 และตาราง 16

ตาราง 15 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษระหว่างเรียน ชุดกิจกรรมที่ 3

เลขที่	ด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)						
	ก่อนเรียน		หลังเรียน		หลังเรียน เทียบกับเกณฑ์ ร้อยละ 70	ความก้าวหน้า	
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ		E.I.	เทียบกับเกณฑ์ ร้อยละ 50 ขึ้นไป
1	0	0	18	90.00	ผ่าน	90.00	ผ่าน
2	0	0	19	95.00	ผ่าน	95.00	ผ่าน
3	0	0	18	90.00	ผ่าน	90.00	ผ่าน
4	0	0	18	90.00	ผ่าน	90.00	ผ่าน
5	0	0	16	80.00	ผ่าน	80.00	ผ่าน
6	0	0	16	80.00	ผ่าน	80.00	ผ่าน
7	0	0	19	95.00	ผ่าน	95.00	ผ่าน
8	0	0	20	100.00	ผ่าน	100.00	ผ่าน
9	0	0	15	75.00	ผ่าน	75.00	ผ่าน
10	3	15	20	100.00	ผ่าน	100.00	ผ่าน
เฉลี่ย	0.30	1.50	17.90	89.50	ผ่าน	89.50	ผ่าน

จากตาราง 15 พบว่า ผลการทดสอบระหว่างเรียนด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนรายบุคคล ผลคะแนนต่ำสุดร้อยละ 75 ผลคะแนนสูงสุดร้อยละ 100 ผลคะแนน เฉลี่ยรวมร้อยละ 89.50 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินผ่านที่ผู้วิจัย

กำหนดไว้คือร้อยละ 70 พบว่า นักเรียนทั้ง 10 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 และผลค่าดัชนีความก้าวหน้าของนักเรียนต่ำสุดร้อยละ 75 สูงสุดร้อยละ 100 ผลค่าดัชนีความก้าวหน้าเฉลี่ยรวมร้อยละ 89.50 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินผ่านที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ ร้อยละ 50 พบว่า นักเรียนทั้ง 10 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100

ตาราง 16 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาศักยภาพด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ระหว่างเรียน ชุดกิจกรรมที่ 3

เลขที่	ด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)						
	ก่อนเรียน		หลังเรียน		หลังเรียน เทียบกับเกณฑ์ ร้อยละ 70	ความก้าวหน้า	
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ		E.I.	เทียบกับเกณฑ์ ร้อยละ 50 ขึ้นไป
1	0	0.00	18	90.00	ผ่าน	90.00	ผ่าน
2	0	0.00	19	95.00	ผ่าน	95.00	ผ่าน
3	0	0.00	18	90.00	ผ่าน	90.00	ผ่าน
4	0	0.00	19	95.00	ผ่าน	95.00	ผ่าน
5	0	0.00	15	75.00	ผ่าน	75.00	ผ่าน
6	0	0.00	15	75.00	ผ่าน	75.00	ผ่าน
7	0	0.00	19	95.00	ผ่าน	95.00	ผ่าน
8	0	0.00	19	95.00	ผ่าน	95.00	ผ่าน
9	0	0.00	15	75.00	ผ่าน	75.00	ผ่าน
10	2	10.00	20	100.00	ผ่าน	100.00	ผ่าน
เฉลี่ย	0.20	1.00	17.70	88.50	ผ่าน	88.50	ผ่าน

จากตาราง 16 พบว่า ผลการทดสอบระหว่างเรียนด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนรายบุคคล ผลคะแนนต่ำสุดร้อยละ 75 ผลคะแนนสูงสุดร้อยละ 100 ผลคะแนนเฉลี่ยรวมร้อยละ 88.50 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินผ่านที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ ร้อยละ 70 พบว่า นักเรียนทั้ง 10 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 และผลค่าดัชนีความก้าวหน้าของนักเรียนต่ำสุดร้อยละ 75 สูงสุดร้อยละ 100 ผลค่าดัชนี

ความก้าวหน้าเฉลี่ยรวมร้อยละ 88.50 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินผ่านที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ ร้อยละ 50 พบว่านักเรียนทั้ง 10 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100

3.3 ผลบรรยากาศระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผลระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมที่ 3 ผู้วิจัยใช้สื่อ ประสม ได้แก่ สื่อการเรียนโปรแกรม Powerpoint เพลง และเกม การเสริมแรงทางบวก ได้แก่ การชมเชย การให้ดาวสะสมคะแนน และเพื่อนช่วยเพื่อน ในแผนการจัดการเรียนรู้ ภายหลังการทดลอง พบว่า นักเรียนตอบสนองสื่อการเรียนรู้ได้ดีให้ความสนใจเป็นอย่างมาก นักเรียนร้องเพลงคล่องขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติ นักเรียนชื่นชอบการเล่นเกมนอกเรียนเยอะ ๆ และเมื่อครูให้การชมเชยนักเรียนจะมีความพยายามเพิ่มมากขึ้น การให้เพื่อนช่วยเพื่อน สอนอ่านและเขียนเป็นตัวช่วยที่ดีในการกระชับเวลาในการสอนเป็นอย่างมาก พอถึงขั้นตอน ที่ฝึกอ่านนักเรียนจะจับคู่กันฝึกอ่านเมื่ออ่านคล่องแล้วจึงมาสอบอ่านกับครู เมื่อสิ้นสุด การทดสอบวงรอบนี้ผู้วิจัยมองดาวให้กับเพื่อนผู้สอน 1 ดวงเพื่อเป็นรางวัลจากการสอน เพื่อนอ่านและเขียนคำจนผ่านเกณฑ์การประเมินพร้อมกล่าวคำชมเชยนักเรียนทุกคนที่มีความตั้งใจในเรียน และมอบดาวสะสมแต้มให้กับนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน จะสังเกตได้ว่า เพื่อนช่วยเพื่อนนักเรียนมีความสัมพันธ์และสนิทกันมากขึ้น ปฏิบัติงานใน ขณะเรียน นักเรียนได้รับดาวสะสมแต้มสังเกตจากหน้าตาของนักเรียนจะยิ้มแย้มแจ่มใส และอวดดาวกันแล้วนำดาวไปติดบอร์ดชื่อของตนเอง ผู้ปกครองได้เล่าให้ฟังว่านักเรียน อ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้ผู้ปกครองฟังหลังเลิกเรียน ผู้ปกครองประทับใจที่นักเรียนอ่าน หนังสือออกและชื่นชมการสอนของครูเพราะที่ผ่านมาไม่มีครูคนไหนสอนอ่านภาษาอังกฤษ แบบนี้เลย

4. ผลการดำเนินการวงรอบที่ 4

ผลการดำเนินการวงรอบที่ 4 ชุดกิจกรรมที่ 4 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ o เสียงสั้น (Short o Vowel Sound) มีเนื้อหาเกี่ยวกับการอ่านและการเขียนคำด้วยสระ o เสียงสั้น ผู้วิจัยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสม ประกอบด้วย เพลง เกม สื่อการสอนโปรแกรม Powerpoint การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน ภายในชุดกิจกรรมประกอบด้วย 1) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 2) ใบความรู้ 3) ใบกิจกรรม ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการตรวจใบกิจกรรม การบันทึกผลการเรียนรู้ ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน และจากการทดสอบ หลังเรียน ผู้วิจัยขอเสนอผลการพัฒนาการเรียนรู้ ดังนี้

4.1 ผลการเรียนรู้ระหว่างเรียน

4.1.1 ผลการตรวจใบกิจกรรมที่ 1.1 การอ่านออกเสียงโฟเนม จากนักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด จำนวน 10 คน พบว่า มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้งหมด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ไม่มีนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน

4.1.2 ผลการตรวจใบกิจกรรมที่ 1.2 การอ่านสะกดคำด้วยสระ o เสียงสั้น จากนักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด จำนวน 10 คน พบว่า มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้งหมด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ไม่มีนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน นักเรียนอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้คล่องขึ้นใช้เวลาในการอ่านน้อยลง

4.1.3 ผลการตรวจใบกิจกรรมที่ 2.1 การเขียนสะกดคำด้วยสระ o เสียงสั้น จากนักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด จำนวน 10 คน พบว่า มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ทั้งหมด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ไม่มีนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน

4.1.4 ผลการตรวจใบกิจกรรมที่ 2.2 การเขียนคำด้วยสระ o เสียงสั้น จากนักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด จำนวน 10 คน พบว่า มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้งหมด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 90 นักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน จำนวน 1 คน คือ เลขที่ 9 คิดเป็นร้อยละ 10 เนื่องจากนักเรียนเขียนคำศัพท์ได้ไม่ถึงร้อยละ 70 ตามเกณฑ์ผ่านที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ ผู้วิจัยจึงได้ทำการสอนเสริมหลังเลิกเรียนเพื่อให้นักเรียนทบทวนและฝึกเขียนสะกดคำคำที่นักเรียนจำไม่ได้หลังจากนั้นให้นักเรียนอ่านสะกดคำในใบกิจกรรมเดิมอีกครั้ง ผลปรากฏว่า ผู้เรียนผ่านเกณฑ์การประเมิน

4.1.5 ผลการทดสอบการอ่านระหว่างเรียน จากนักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด จำนวน 10 คน พบว่า มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100 หลังการทดสอบผู้วิจัยได้ให้นักเรียนการอ่านคำศัพท์อีกครั้งเพื่อเป็นการทบทวนความรู้แล้วมอบดาวสะสมคะแนนให้กับนักเรียนที่ผ่านการประเมินร้อยละ 70 ถึงแม้ว่านักเรียนจะผ่านเกณฑ์การประเมินทั้งหมดแต่สาเหตุที่นักเรียนไม่ได้คะแนนเต็มส่วนมากเนื่องมาจากนักเรียนไม่ออกเสียงท้ายคำ x ของคำว่า fox ได้ ผู้วิจัยจึงทบทวนการออกเสียงท้ายอีกครั้งจนกว่านักเรียนทั้งหมดจะออกเสียงคำได้อย่างถูกต้อง

4.1.6 ผลการทดสอบการเขียนระหว่างเรียนจากนักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมดจำนวน 10 คน พบว่า มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100

4.2 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

จากการทดสอบระหว่างเรียนด้วยแบบทดสอบระหว่างเรียน ชุดที่ 4 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ o เสียงสั้น (Short o Vowel Sound) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลปรากฏดังตาราง 17 และตาราง 18

ตาราง 17 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษระหว่างเรียน ชุดกิจกรรมที่ 4

เลขที่	ด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)						
	ก่อนเรียน		หลังเรียน		หลังเรียนเทียบกับ เกณฑ์ร้อยละ 70	ความก้าวหน้า	
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ		E.I.	เทียบกับเกณฑ์ ร้อยละ 50 ขึ้นไป
1	0	0.00	20	100.00	ผ่าน	100	100
2	0	0.00	20	100.00	ผ่าน	100	100
3	0	0.00	20	100.00	ผ่าน	100	100
4	0	0.00	19	95.00	ผ่าน	95	95
5	0	0.00	17	85.00	ผ่าน	85	85
6	0	0.00	17	85.00	ผ่าน	85	85
7	0	0.00	20	100.00	ผ่าน	100	100
8	0	0.00	20	100.00	ผ่าน	100	100
9	0	0.00	17	85.00	ผ่าน	85	85
10	1	5.00	20	100.00	ผ่าน	100	100
เฉลี่ย	0.10	0.50	19	95.00	ผ่าน	95	95

จากตาราง 17 พบว่า ผลการทดสอบระหว่างเรียนด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนรายบุคคล ผลคะแนนต่ำสุดร้อยละ 85 ผลคะแนนสูงสุดร้อยละ 100 ผลคะแนน เฉลี่ยรวมร้อยละ 95 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินผ่านที่ผู้วิจัยกำหนดไว้คือร้อยละ 70 พบว่า นักเรียนทั้ง 10 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็น

ร้อยละ 100 และผลค่าดัชนีความก้าวหน้าของนักเรียนต่ำสุดร้อยละ 85 สูงสุดร้อยละ 100 ผลค่าดัชนีความก้าวหน้า เฉลี่ยรวมร้อยละ 95 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินผ่านที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ ร้อยละ 50 พบว่านักเรียนทั้ง 10 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100

ตาราง 18 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ระหว่างเรียน ชุดที่ 4

เลขที่	ด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ						
	(คะแนนเต็ม 20 คะแนน)						
	ก่อนเรียน		หลังเรียน		หลังเรียนเทียบกับ เกณฑ์ร้อยละ 70	ความก้าวหน้า	
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ		E.I.	เทียบกับเกณฑ์ ร้อยละ 50 ขึ้น ไป
1	0	0.00	20	100.00	ผ่าน	100.00	ผ่าน
2	0	0.00	20	100.00	ผ่าน	100.00	ผ่าน
3	0	0.00	20	100.00	ผ่าน	100.00	ผ่าน
4	0	0.00	19	95.00	ผ่าน	95.00	ผ่าน
5	0	0.00	15	75.00	ผ่าน	75.00	ผ่าน
6	0	0.00	16	80.00	ผ่าน	80.00	ผ่าน
7	0	0.00	20	100.00	ผ่าน	100.00	ผ่าน
8	0	0.00	20	100.00	ผ่าน	100.00	ผ่าน
9	0	0.00	15	75.00	ผ่าน	75.00	ผ่าน
10	1	5.00	20	100.00	ผ่าน	100.00	ผ่าน
เฉลี่ย	0.10	0.50	18.50	92.50	ผ่าน	92.50	ผ่าน

จากตาราง 18 พบว่า ผลการทดสอบระหว่างเรียนด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนรายบุคคล ผลคะแนนต่ำสุดร้อยละ 75 ผลคะแนนสูงสุดร้อยละ 100 ผลคะแนนเฉลี่ยรวมร้อยละ 92.50 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินผ่านที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ ร้อยละ 70 พบว่า นักเรียนทั้ง 10 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 และผลค่าดัชนีความก้าวหน้าของนักเรียนต่ำสุดร้อยละ 75 สูงสุดร้อยละ 100 ผลค่าดัชนี

ความก้าวหน้าเฉลี่ยรวมร้อยละ 92.50 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินผ่านที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ ร้อยละ 50 พบว่านักเรียนทั้ง 10 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100

4.3 ผลบรรยากาศระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผลระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมที่ 4 ผู้วิจัยใช้สื่อประสม ได้แก่ สื่อการเรียนโปรแกรม Powerpoint เพลง และเกม การเสริมแรงทางบวก ได้แก่ การชมเชย การให้ดาวสะสมคะแนน และเพื่อนช่วยเพื่อน ในแผนการจัดการเรียนรู้ ภายหลังการทดลอง พบว่า นักเรียนตอบสนองสื่อการเรียนรู้ได้ดีให้ความสนใจเป็นอย่างมาก นักเรียนร้องเพลงคล่องขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติ นักเรียนชื่นชอบการเล่นเกมนอกเวลาและมีการแข่งขันกันมากยิ่งขึ้น ครูให้การชมเชยนักเรียนเพื่อเป็นกำลังใจในการเรียนรู้ การให้เพื่อนช่วยเพื่อนสอนอ่านและเขียนเป็นตัวช่วยที่ดีในการกระชับเวลาในการสอนเป็นอย่างมาก พอถึงขั้นตอนที่ฝึกอ่านนักเรียนจะจับคู่กันฝึกอ่านเมื่ออ่านคล่องแล้วจึงมาสอบอ่านกับครู เมื่อสิ้นสุดการทดสอบวงรอบนี้ผู้วิจัยมอบดาวให้กับเพื่อนผู้สอน 1 ดวง เพื่อเป็นรางวัลในการสอนเพื่อนอ่านและเขียนคำจนผ่านเกณฑ์การประเมิน และมอบดาวสะสมแต้ม ให้กับนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน จากการให้เพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียนที่จับคู่กันมีความช่วยเหลือเอื้ออาทรซึ่งกันและกันสังเกตได้จากการแบ่งปันขนมหรือการไปเข้าห้องน้ำเป็นเพื่อนกัน ครูกล่าวคำชมเชยนักเรียนทุกคนที่มีความตั้งใจในเรียน ปฏิบัติในขณะเรียนได้รับดาวสะสมแต้มสังเกตจากหน้าตาของนักเรียนจะยิ้มแย้มแจ่มใสและอวดดาวกันแล้วนำดาวไปติดบอร์ดชื่อของตนเอง

5. ผลการดำเนินการวงรอบที่ 5

ผลการดำเนินการวงรอบที่ 5 ชุดกิจกรรมที่ 5 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ u เสียงสั้น (Short u Vowel Sound) มีเนื้อหาเกี่ยวกับการอ่านและการเขียนคำด้วยสระ u เสียงสั้น ผู้วิจัยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสมประกอบด้วย เพลง เกม สื่อการสอนโปรแกรม Powerpoint การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน ภายหลังกิจกรรม ประกอบด้วย 1) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 2) ใบความรู้ 3) ใบกิจกรรม ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการตรวจใบกิจกรรม การบันทึกผลการเรียนรู้ท้ายแผนการจัดการเรียนรู้ การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน และจากการทดสอบหลังเรียน ผู้วิจัยขอเสนอผลการพัฒนาการเรียนรู้ ดังนี้

5.1 ผลการเรียนรู้ระหว่างเรียน

5.1.1 ผลการตรวจใบกิจกรรมที่ 1.1 การอ่านออกเสียงโฟเนม จากนักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด จำนวน 10 คน พบว่า มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้งหมด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ไม่มีนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน

5.1.2 ผลการตรวจใบกิจกรรมที่ 1.2 การอ่านสะกดคำด้วยสระ u เสียงสั้น จากนักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด จำนวน 10 คน พบว่า มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้งหมด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ไม่มีนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน นักเรียนอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้คล่องขึ้นใช้เวลาในการอ่านน้อยลง

5.1.3 ผลการตรวจใบกิจกรรมที่ 2.1 การเขียนสะกดคำด้วยสระ u เสียงสั้น จากนักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด จำนวน 10 คน พบว่า มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้งหมด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ไม่มีนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน

5.1.4 ผลการตรวจใบกิจกรรมที่ 2.2 การเขียนคำด้วยสระ u เสียงสั้น จากนักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด จำนวน 10 คน พบว่า มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้งหมด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 90 นักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน จำนวน 1 คน คือ เลขที่ 9 คิดเป็นร้อยละ 10 เนื่องจากนักเรียนเขียนคำศัพท์ได้ไม่ถึงร้อยละ 70 ตามเกณฑ์ผ่านที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ ผู้วิจัยจึงได้ทำการสอนเสริมหลังเลิกเรียนเพื่อให้นักเรียนทบทวนและฝึกเขียนสะกดคำคำที่นักเรียนจำไม่ได้หลังจากนั้นให้นักเรียนอ่านสะกดคำในใบกิจกรรมเดิมอีกครั้ง ผลปรากฏว่า ผู้เรียนผ่านเกณฑ์การประเมิน

5.1.5 ผลการทดสอบการอ่านระหว่างเรียน จากนักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมดจำนวน 10 คน พบว่า มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100 หลังการทดสอบผู้วิจัยได้ให้นักเรียนการอ่านคำศัพท์อีกครั้งเพื่อเป็นการทบทวนความรู้แล้วมอบดาวสะสมคะแนนให้กับนักเรียนที่ผ่านการประเมินร้อยละ 70

5.1.6 ผลการทดสอบการเขียนระหว่างเรียนจากนักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้งหมดจำนวน 10 คน พบว่า มีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100

5.2 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

จากการทดสอบระหว่างเรียนด้วยแบบทดสอบระหว่างเรียน ชุดที่ 5 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ o เสียงสั้น (Short o Vowel Sound) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลปรากฏดังตาราง 19 และตาราง 20

ตาราง 19 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษระหว่างเรียน ชุดกิจกรรมที่ 5

เลขที่	ด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)						
	ก่อนเรียน		หลังเรียน		หลังเรียนเทียบกับ เกณฑ์ร้อยละ 70	ความก้าวหน้า	
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ		E.I.	เทียบกับ เกณฑ์ร้อยละ 50 ขึ้นไป
1	0	0.00	20	100.00	ผ่าน	100.00	ผ่าน
2	0	0.00	20	100.00	ผ่าน	100.00	ผ่าน
3	0	0.00	20	100.00	ผ่าน	100.00	ผ่าน
4	0	0.00	20	100.00	ผ่าน	100.00	ผ่าน
5	0	0.00	18	90.00	ผ่าน	90.00	ผ่าน
6	0	0.00	18	90.00	ผ่าน	90.00	ผ่าน
7	0	0.00	20	100.00	ผ่าน	100.00	ผ่าน
8	0	0.00	20	100.00	ผ่าน	100.00	ผ่าน
9	0	0.00	15	75.00	ผ่าน	75.00	ผ่าน
10	1	5.00	20	100.00	ผ่าน	100.00	ผ่าน
เฉลี่ย	0.10	0.50	19.10	95.50	ผ่าน	95.50	ผ่าน

จากตาราง 19 พบว่า ผลการทดสอบระหว่างเรียนด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนรายบุคคล ผลคะแนนต่ำสุดร้อยละ 75 ผลคะแนนสูงสุดร้อยละ 100 ผลคะแนนเฉลี่ยรวมร้อยละ 95.50 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินผ่านที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ ร้อยละ 70 พบว่านักเรียนทั้ง 10 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็น

ร้อยละ 100 และผลค่าดัชนีความก้าวหน้าของนักเรียนต่ำสุดร้อยละ 75 สูงสุดร้อยละ 100 ผลค่าดัชนีความก้าวหน้าเฉลี่ยรวมร้อยละ 95.50 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินผ่านที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ ร้อยละ 50 พบว่านักเรียนทั้ง 10 คน ผ่านเกณฑ์การประเมิน ทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100

ตาราง 20 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ระหว่างเรียน ชุดกิจกรรมที่ 5

เลขที่	ด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)						
	ก่อนเรียน		หลังเรียน		เทียบกับเกณฑ์ ร้อยละ 70	ความก้าวหน้า	
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ		E.I.	เทียบกับเกณฑ์ ร้อยละ 50 ขึ้นไป
1	0	0.00	20	100.00	ผ่าน	100.00	ผ่าน
2	0	0.00	20	100.00	ผ่าน	100.00	ผ่าน
3	0	0.00	20	100.00	ผ่าน	100.00	ผ่าน
4	0	0.00	20	100.00	ผ่าน	100.00	ผ่าน
5	0	0.00	17	85.00	ผ่าน	85.00	ผ่าน
6	0	0.00	17	85.00	ผ่าน	85.00	ผ่าน
7	0	0.00	20	100.00	ผ่าน	100.00	ผ่าน
8	0	0.00	20	100.00	ผ่าน	100.00	ผ่าน
9	0	0.00	14	70.00	ผ่าน	70.00	ผ่าน
10	1	5.00	20	100.00	ผ่าน	100.00	ผ่าน
เฉลี่ย	0.10	0.50	18.80	94.00	ผ่าน	94.00	ผ่าน

จากตาราง 20 พบว่า ผลการทดสอบระหว่างเรียนด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนรายบุคคล ผลคะแนนต่ำสุดร้อยละ 70 ผลคะแนนสูงสุดร้อยละ 100 ผลคะแนน เฉลี่ยรวมร้อยละ 94 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินผ่านที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ ร้อยละ 70 พบว่า นักเรียนทั้ง 10 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 และผลค่าดัชนีความก้าวหน้าของนักเรียนต่ำสุดร้อยละ 70 สูงสุดร้อยละ 100 ผลค่าดัชนีความก้าวหน้าเฉลี่ยรวมร้อยละ 94 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินผ่านที่ผู้วิจัยกำหนดไว้

คือ ร้อยละ 50 พบว่า นักเรียนทั้ง 10 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100

5.3 ผลบรรยากาศระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผลระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมที่ 4 ผู้วิจัยใช้สื่อ ประสม ได้แก่ สื่อการเรียนโปรแกรม Powerpoint เพลง และเกม การเสริมแรงทางบวก ได้แก่ การชมเชย การให้ดาวสะสมคะแนน และเพื่อนช่วยเพื่อน ในแผนการจัดการเรียนรู้ ภายหลัง การทดลอง พบว่า นักเรียนเรียนรู้จากสื่อได้ดีมีความเข้าใจในบทเรียนที่สอน นักเรียนร้องเพลงคล่องขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติ นักเรียนชื่นชอบการเล่นเกมและใช้ระยะเวลา น้อยลงในการเล่นเนื่องจากมีความคล่องในการอ่านและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้น นักเรียนทำงานเป็นทีมได้ดี ครูให้การชมเชยนักเรียนหลังเล่นเกมเสร็จ การให้เพื่อนช่วยเพื่อน สอนอ่านและเขียนเป็นตัวช่วยที่ดีในการกระชับเวลาในการสอนเป็นอย่างมาก พอถึงขั้นตอน ที่ฝึกอ่านนักเรียนจะจับคู่กันฝึกอ่านเมื่ออ่านคล่องแล้วจึงมาสอบอ่านกับครู นักเรียนในห้อง มีความสามัคคีกันและพยายามฝึกอ่านและเขียนเพื่อให้สามารถผ่านกิจกรรมโดยเร็วทั้งนี้ อาจเพราะเกรงใจเพื่อนผู้สอนเพราะหากตนไม่ผ่านกิจกรรมเพื่อนก็จะต้องสอนจนกว่า จะผ่านกิจกรรม เมื่อสิ้นสุดการทดสอบวงรอบนี้ผู้วิจัยมอบดาวให้กับเพื่อนผู้สอน 1 ดวง เพื่อเป็นรางวัลในการสอนเพื่อนอ่านและเขียนคำจนผ่านเกณฑ์ การประเมินพร้อมกล่าวคำ ชมเชยนักเรียนทุกคนที่มีความตั้งใจในเรียน และมอบดาวสะสมแต้มให้กับนักเรียนที่ผ่าน เกณฑ์การประเมินทุกคน เมื่อจบวงรอบนี้นักเรียนสรุปยอดดาวของตนเองแล้วนำมาแลก คูปองจับสลาก กิจกรรมจับสลากรางวัลเป็นไปด้วยความสนุกสนานความภาคภูมิใจของ นักเรียนที่บ่งบอกถึงรางวัลของความสำเร็จที่นักเรียนตั้งใจทำงาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลหลังการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการ เขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลภายหลังการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบความสามารถ ด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ผลการวิเคราะห์คะแนนดังตาราง 21

ตาราง 21 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง
และเพื่อนช่วยเพื่อน

ด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ					
(คะแนนเต็ม 25 คะแนน)					
เลขที่	ก่อนการพัฒนา		หลังการพัฒนา		ดัชนีความก้าวหน้า (E.I.) (เกณฑ์ร้อยละ 50 ขึ้นไป)
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	
1	0	0.00	20	80.00	80.00
2	0	0.00	22	88.00	88.00
3	0	0.00	22	88.00	88.00
4	0	0.00	19	76.00	76.00
5	0	0.00	18	72.00	72.00
6	0	0.00	18	72.00	72.00
7	1	4.00	23	92.00	91.67
8	1	4.00	23	92.00	91.67
9	0	0.00	18	72.00	72.00
10	5	20.00	25	100.00	100.00
ค่าเฉลี่ย	0.70	28.80	20.80	83.20	82.72

จากตาราง 21 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนหลังการพัฒนา กับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ร้อยละ 70 พบว่า ผลการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนรายบุคคลจากคะแนนเต็ม 25 คะแนน ผลคะแนนต่ำสุดร้อยละ 72 ผลคะแนนสูงสุตร้อยละ 100 คะแนนเฉลี่ยรวมร้อยละ 83.20 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินผ่านที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ พบว่า นักเรียนทั้ง 10 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 และค่าดัชนีความก้าวหน้าของนักเรียน เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินผ่านที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ ร้อยละ 50 พบว่า ผลค่าดัชนีความก้าวหน้าต่ำสุดร้อยละ 72 ผลค่าดัชนีความก้าวหน้าสูงสุตร้อยละ 100 ผลค่าดัชนีความก้าวหน้ารวมร้อยละ 82.72 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมิน พบว่านักเรียนทั้ง 10 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 แสดงให้เห็นว่าหลังการพัฒนาความสามารถด้านการ

อ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ นักเรียนมีความก้าวหน้าด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ร้อยละ 50 ขึ้นไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลภายหลังการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบความสามารถด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนคำศัพท์ ภาษาอังกฤษ ผลการวิเคราะห์คะแนนดังตาราง 22

ตาราง 22 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน

ด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ					
(คะแนนเต็ม 25 คะแนน)					
เลขที่	ก่อนการพัฒนา		หลังการพัฒนา		ดัชนีความก้าวหน้า (E.I.) (เกณฑ์ร้อยละ 50 ขึ้นไป)
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	
1	0	0.00	18	72.00	72.00
2	0	0.00	19	76.00	76.00
3	0	0.00	22	88.00	88.00
4	0	0.00	21	84.00	84.00
5	0	0.00	19	76.00	76.00
6	0	0.00	18	72.00	72.00
7	0	0.00	24	96.00	96.00
8	0	0.00	23	92.00	92.00
9	0	0.00	18	72.00	72.00
10	5	20.00	25	100.00	100.00
ค่าเฉลี่ย	0.50	2.00	20.70	82.80	82.45

จากตาราง 22 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียน คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนหลังการพัฒนา กับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ร้อยละ 70 พบว่า ผลการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนรายบุคคล ผลคะแนนต่ำสุดร้อยละ 72 ผลคะแนน สูงสุดร้อยละ 100 คะแนนเฉลี่ยรวมร้อยละ 82.80 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ การประเมินผ่าน ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ พบว่า นักเรียนทั้ง 10 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 และค่าดัชนีความก้าวหน้าของนักเรียน เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินผ่านที่ผู้วิจัย กำหนดไว้คือร้อยละ 50 พบว่า ผลค่าดัชนีความก้าวหน้าต่ำสุดร้อยละ 72 ผลค่าดัชนี ความก้าวหน้าสูงสุดร้อยละ 100 คะแนนเฉลี่ยรวมร้อยละ 82.45 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การ ประเมินผ่านที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ พบว่า นักเรียนทั้ง 10 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 แสดงให้เห็นว่าหลังการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียน คำศัพท์ภาษาอังกฤษ นักเรียนมีความก้าวหน้าด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษร้อยละ 50 ขึ้นไป

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ภายหลังการพัฒนาตามกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการกับเกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และกลุ่มเป้าหมายของการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านศรีเมือง ตำบลบ้านม่วง อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 10 คน ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ใช้เวลาในการจัดกิจกรรม 15 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ชุดกิจกรรมที่ 1 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ a เสียงสั้น (Short A Vowel Sound) ชุดกิจกรรมที่ 2 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ e เสียงสั้น (Short e Vowel Sound) ชุดกิจกรรมที่ 3 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ i เสียงสั้น (Short i Vowel Sound) ชุดกิจกรรมที่ 4 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ o เสียงสั้น (Short o Vowel Sound) ชุดกิจกรรมที่ 5 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ u เสียงสั้น (Short u Vowel Sound) แบบสังเกตพฤติกรรมระหว่างเรียนของนักเรียน แบบบันทึกผลหลังแผนการจัดการเรียนรู้ของครู และแบบทดสอบการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยผู้วิจัยเลือกสอนแบบการสังเคราะห์การออกเสียง (synthetic phonics) ของ Edith Cowan University มีขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน (Introduction) ขั้นที่ 2 สอน (Teach) ขั้นที่ 3 ฝึก (Practice) ขั้นที่ 4 ประยุกต์ใช้ (Apply) ขั้นที่ 5 ประเมินผล (Assess) ร่วมกับการสอนโดยใช้สื่อประสม ได้แก่ วิดีโอ เกม เพลง โปรแกรมเพาเวอร์พอยท์ การให้การเสริมแรงทางบวก ซึ่งผู้วิจัยเลือกมา 4 รูปแบบ ได้แก่ การเสริมแรงทางสังคม การเสริมแรงด้านกิจกรรมที่เด็กชอบ การให้ข้อมูลย้อนกลับ การใช้เบี้ยจรรทด การให้เพื่อนช่วยเพื่อน ซึ่งจะเป็นส่วนช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

การวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยปฏิบัติการ ซึ่งผู้วิจัยแบ่งกระบวนการวิจัยออกเป็น 5 วงรอบ โดยใช้ชุดกิจกรรมเป็นเกณฑ์แบ่งวงรอบ ได้แก่

วงรอบที่ 1 ชุดกิจกรรมที่ 1 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ a เสียงสั้น (Short A Vowel Sound)

วงรอบที่ 2 ชุดกิจกรรมที่ 2 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ e เสียงสั้น (Short e Vowel Sound)

วงรอบที่ 3 ชุดกิจกรรมที่ 3 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ i เสียงสั้น (Short i Vowel Sound)

วงรอบที่ 4 ชุดกิจกรรมที่ 4 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ o เสียงสั้น (Short o Vowel Sound)

วงรอบที่ 5 ชุดกิจกรรมที่ 5 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ u เสียงสั้น (Short Vowel Sound) ซึ่งแต่ละวงรอบมี 4 ขั้นตอนปฏิบัติการ คือ ขั้นที่ 1 วางแผนปฏิบัติงาน (Plan) ขั้นที่ 2 ปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ (Act) ซึ่งแผนที่วางไว้มีความยืดหยุ่นตามความเหมาะสม ขั้นที่ 3 สังเกตผลการปฏิบัติงาน (Observe) และขั้นที่ 4 สะท้อนผลการปฏิบัติงาน (Reflect)

สรุปผลการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งกำหนดเกณฑ์การผ่านรายบุคคลร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของนักเรียนทั้งหมด สรุปผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้ดังนี้

วงรอบที่ 1 ชุดกิจกรรมที่ 1 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ a เสียงสั้น (Short a Vowel Sound)

ผลการทดสอบระหว่างเรียนด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนรายบุคคล ผลคะแนนต่ำสุดร้อยละ 70 ผลคะแนนสูงสุดร้อยละ 95 ผลคะแนนเฉลี่ยรวมร้อยละ 84.50 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินผ่านที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ ร้อยละ 70 พบว่านักเรียนทั้ง 10 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 และผลค่าดัชนี

ความก้าวหน้าของนักเรียนต่ำสุดร้อยละ 70 สูงสุดร้อยละ 94.12 ผลค่าดัชนีความก้าวหน้าเฉลี่ยรวมร้อยละ 84.41 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินผ่านที่ผู้วิจัยกำหนดไว้คือร้อยละ 50 พบว่านักเรียนทั้ง 10 คน ผ่านเกณฑ์ การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100

ผลการทดสอบระหว่างเรียนด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนรายบุคคล ผลคะแนนต่ำสุดร้อยละ 70 ผลคะแนนสูงสุดร้อยละ 100 ผลคะแนนเฉลี่ยรวมร้อยละ 76 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินผ่านที่ผู้วิจัยกำหนดไว้คือร้อยละ 70 พบว่านักเรียนทั้ง 10 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 และผลค่าดัชนีความก้าวหน้าของนักเรียนต่ำสุดร้อยละ 70 สูงสุดร้อยละ 100 ผลค่าดัชนีความก้าวหน้าเฉลี่ยรวมร้อยละ 78 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินผ่านที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ ร้อยละ 50 พบว่า นักเรียนทั้ง 10 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100

วงรอบที่ 2 ชุดกิจกรรมที่ 2 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสระ e เสียงสั้น (Short e Vowel Sound)

ผลการทดสอบระหว่างเรียนด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนรายบุคคล ผลคะแนนต่ำสุดร้อยละ 70 ผลคะแนนสูงสุดร้อยละ 100 ผลคะแนนเฉลี่ยรวมร้อยละ 86.50 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินผ่านที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ ร้อยละ 70 พบว่านักเรียนทั้ง 10 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 และผลค่าดัชนีความก้าวหน้าของนักเรียนต่ำสุดร้อยละ 70 สูงสุดร้อยละ 100 ผลค่าดัชนีความก้าวหน้าเฉลี่ยรวมร้อยละ 85 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินผ่านที่ผู้วิจัยกำหนดไว้คือร้อยละ 50 พบว่านักเรียนทั้ง 10 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100

ผลการทดสอบระหว่างเรียนด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนรายบุคคล ผลคะแนนต่ำสุดร้อยละ 70 ผลคะแนนสูงสุดร้อยละ 94.74 ผลคะแนนเฉลี่ยรวมร้อยละ 78.50 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินผ่านที่ผู้วิจัยกำหนดไว้คือร้อยละ 70 พบว่านักเรียนทั้ง 10 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 และผลค่าดัชนีความก้าวหน้าของนักเรียนต่ำสุดร้อยละ 70 สูงสุดร้อยละ 94.74 ผลค่าดัชนีความก้าวหน้าเฉลี่ยรวมร้อยละ 78.47 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินผ่านที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ ร้อยละ 50 พบว่า นักเรียนทั้ง 10 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100

วงรอบที่ 3 ชุดกิจกรรมที่ 3 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยสระ i เสียงสั้น (Short i Vowel Sound)

วงรอบที่ 4 ชุดกิจกรรมที่ 4 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ด้วยสระ o เสียงสั้น (Short o Vowel Sound)

ผลการทดสอบระหว่างเรียนด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนรายบุคคล ผลคะแนนต่ำสุดร้อยละ 75 ผลคะแนนสูงสุดร้อยละ 100 ผลคะแนนเฉลี่ยรวมร้อยละ 92.50 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินผ่านที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ ร้อยละ 70 พบว่านักเรียนทั้ง 10 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 และผลค่าดัชนีความถ่วงน้ำหนักของนักเรียนต่ำสุดร้อยละ 75 สูงสุดร้อยละ 100 ผลค่าดัชนีความถ่วงน้ำหนัก

เฉลี่ยรวมร้อยละ 92.50 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินผ่านที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ ร้อยละ 50 พบว่า นักเรียนทั้ง 10 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100

วงรอบที่ 5 ชุดกิจกรรมที่ 5 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ด้วยสระ u เสียงสั้น (Short u Vowel Sound)

ผลการทดสอบระหว่างเรียนด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนรายบุคคล ผลคะแนนต่ำสุดร้อยละ 75 ผลคะแนนสูงสุดร้อยละ 100 ผลคะแนนเฉลี่ยรวมร้อยละ 95.50 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินผ่านที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ ร้อยละ 70 พบว่า นักเรียนทั้ง 10 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 และผลค่าดัชนีความก้าวหน้าของนักเรียนต่ำสุดร้อยละ 75 สูงสุดร้อยละ 100 ผลค่าดัชนีความก้าวหน้าเฉลี่ยรวมร้อยละ 95.50 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินผ่านที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ ร้อยละ 50 พบว่า นักเรียนทั้ง 10 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100

ผลการทดสอบระหว่างเรียนด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนรายบุคคล ผลคะแนนต่ำสุดร้อยละ 70 ผลคะแนนสูงสุดร้อยละ 100 ผลคะแนนเฉลี่ยรวมร้อยละ 94 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินผ่านที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ ร้อยละ 70 พบว่า นักเรียนทั้ง 10 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 และผลค่าดัชนีความก้าวหน้าของนักเรียนต่ำสุดร้อยละ 70 สูงสุดร้อยละ 100 ผลค่าดัชนีความก้าวหน้าเฉลี่ยรวมร้อยละ 94 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินผ่านที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ ร้อยละ 50 พบว่า นักเรียนทั้ง 10 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนคำศัพท์
ภาษาอังกฤษหลังการพัฒนา

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนหลังการพัฒนา กับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ร้อยละ 70 พบว่า ผลการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนรายบุคคลจากคะแนนเต็ม 25 คะแนน ผลคะแนนต่ำสุดร้อยละ 72 ผลคะแนนสูงสุดร้อยละ 100 คะแนนเฉลี่ยรวมร้อยละ 83.20 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินผ่านที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ พบว่า นักเรียนทั้ง 10 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 และค่าดัชนีความก้าวหน้าของนักเรียน เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินผ่านที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ ร้อยละ 50 พบว่า ผลค่าดัชนีความก้าวหน้าต่ำสุดร้อยละ 72 ผลค่าดัชนีความก้าวหน้าสูงสุดร้อยละ 100 ผลค่าดัชนีความก้าวหน้ารวม

ร้อยละ 82.72 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมิน พบว่า นักเรียนทั้ง 10 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 แสดงให้เห็นว่าหลังการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ นักเรียนมีความก้าวหน้าด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษร้อยละ 50 ขึ้นไป

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักเรียนหลังการพัฒนา กับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ร้อยละ 70 พบว่า ผลการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนรายบุคคล ผลคะแนนต่ำสุดร้อยละ 72 ผลคะแนนสูงสุดร้อยละ 100 คะแนนเฉลี่ยรวมร้อยละ 82.80 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินผ่านที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ พบว่า นักเรียนทั้ง 10 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 และค่าดัชนีความก้าวหน้าของนักเรียน เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินผ่านที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ ร้อยละ 50 พบว่า ผลค่าดัชนีความก้าวหน้าต่ำสุดร้อยละ 72 ผลค่าดัชนีความก้าวหน้าสูงสุดร้อยละ 100 คะแนนเฉลี่ยรวมร้อยละ 82.45 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินผ่านที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ พบว่านักเรียนทั้ง 10 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 แสดงให้เห็นว่าหลังการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ นักเรียนมีความก้าวหน้าด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษร้อยละ 50 ขึ้นไป

อภิปรายผล

การวิจัยการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อนครั้งนี้ ผู้วิจัยอภิปรายผลตามลำดับ ดังนี้

1. การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ภายหลังการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน กับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม สามารถอภิปรายผลได้ว่า นักเรียนกลุ่มเป้าหมายมีความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

2. การเปรียบเทียบความก้าวหน้าด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์

ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน กับเกณฑ์ดัชนีความก้าวหน้า (E.I.) ที่ตั้งไว้ที่ร้อยละ 50 ขึ้นไป สามารถอภิปรายผลได้ว่า นักเรียนกลุ่มเป้าหมายมีความก้าวหน้าด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมาใช้ในกระบวนการ การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน เมื่อสิ้นสุดการสอนในแต่ละวงจรรอบ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มาวิเคราะห์สภาพปัญหาในแต่ละวงจรปฏิบัติการเพื่อปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน ในส่วนที่บกพร่องจนกว่าจะบรรลุวัตถุประสงค์ และนำไปปรับปรุงการสอนในวงจรต่อไป ตามหลักการ ของสติเฟน เคมมิส และคณะ ซึ่งได้กำหนดขั้นตอนปฏิบัติการไว้ 4 ส่วน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นศึกษาสภาพปัญหาและวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา ขั้นที่ 2 ขั้นเตรียมการและออกแบบนวัตกรรมเพื่อใช้ในการพัฒนา ขั้นที่ 3 ขั้นนำนวัตกรรมไปใช้ในการพัฒนา ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินและสรุปผลการพัฒนา จึงส่งผลให้นักเรียนความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และมีค่าดัชนีความก้าวหน้าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ญัฐธิดา กลางประชา (2557, หน้า 54) ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การสอนอ่านแบบ Directed Reading Thinking Activity (DR-TA) ตามกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ทำให้นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเฉลี่ยร้อยละ 78 และจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 70 ที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เบญจลล มนตรี (2563, หน้า 139) ว่าการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค Picture Me Reading ตามกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 25.66 คิดเป็นร้อยละ 85.53 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

จากการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับสื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถ ด้านการอ่าน และการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดทุกคน จากการวิจัยกับประชากร ผลปรากฏว่า การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หลังการพัฒนา กับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ร้อยละ 70 และผลการวิเคราะห์ดัชนีความก้าวหน้า (E.I.) ที่ตั้งไว้ร้อยละ 50 ขึ้นไป ของนักเรียนรายบุคคล ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น พบว่า ด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 20.80 คิดเป็นร้อยละ 83.20 ค่าดัชนีความก้าวหน้าเฉลี่ย 82.72 ด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 20.70 คิดเป็นร้อยละ 82.80 ค่าดัชนีความก้าวหน้าเฉลี่ย 82.45 (ดังตาราง 26 หน้า 161) แสดงว่าวิธีการสอนแบบโฟนิกส์เป็นวิธีการสอนอ่านและเขียนภาษาอังกฤษแบบถูกต้อง ตามวิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของเจ้าของภาษาโดยตรง จึงเป็นวิธีการสอน การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพสูง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิราภรณ์ เสืออินทร์ (2559, บทคัดย่อ) พบว่า การสอนแบบโฟนิกส์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด และนักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษดีขึ้น ผลการวิจัยของ ญัฐพล สุริยมณฑล (2561, บทคัดย่อ) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนออกเสียงภาษาอังกฤษ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ในระดับดีเยี่ยมหลังได้รับ การสอนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ และนักเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ในระดับดีเยี่ยมหลังได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์อีกด้วย ผลการวิจัยของ มลิวัล แสงชาวี (2561, หน้า 107) พบว่า ทักษะด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ นักเรียนผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 72.28 จากร้อยละ 83.33 และด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75.00 จากร้อยละ 83.33 ข้อสังเกตจากการวิจัย พบว่า เมื่อครูกระตุ้นให้นักเรียนมีความตระหนักในโฟนิกส์ (ความสามารถในการได้ยินและการออกเสียง) จะช่วยให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างเสียงที่ได้ยินและวิธีที่จะเขียนโดยผสมเสียงออกมาเป็นคำ ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ ญัฐพล สุริยมณฑล (2561, บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนออกเสียงภาษาอังกฤษ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ในระดับดีเยี่ยมหลังได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ นักเรียน

รู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 60 ในระดับดีเยี่ยมหลังได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ จากผลการวิจัยของนักการศึกษาข้างต้นแสดงให้เห็นว่าวิธีการสอนแบบโฟนิกส์เป็นวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพในการสอนการอ่านและ การเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

การใช้สื่อประสมในการจัดการเรียนการสอนสามารถทำให้นักเรียนเกิด ความสนใจในบทเรียน อีกทั้งยังช่วยให้นักเรียนเข้าใจในบทเรียนที่ครูสอนได้ง่ายขึ้นเกิด ความสนุกสนานในการเรียนเนื่องจากมีสื่อการสอนที่หลากหลาย ได้แก่ เกม เพลง โปรแกรม powerpoint จึงส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านและการเขียน คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และมีความก้าวหน้าด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุธาสนี น้าใจดี (2561, หน้า 101) ผลการวิจัย พบว่า ผู้เรียนที่เรียนโดยใช้กระบวนการพัฒนาทักษะการฟังการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้สื่อประสมที่พัฒนาขึ้นมีทักษะการฟัง การพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลการวิจัยของ ณิชพร จารุอินทร์ (2557, หน้า 12) ผลการวิจัย พบว่า 1) สื่อประสม เรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนสะกดคำกลุ่มสระ การเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 85.26/82.33 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ที่เรียนด้วยสื่อประสมสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ไม่ได้เรียนด้วยสื่อ ประสมและมีพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปในทางที่เพิ่มขึ้นตามลำดับ

การเสริมแรงทางบวกเป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนพยายามในการเรียนรู้และ บรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ที่ครูได้กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้ให้การเสริมแรงทางสังคม ได้แก่ การชมเชย การสัมผัส การให้ข้อมูลย้อนกลับ การใช้เบี้ยอรรถกร สามารถกระตุ้นให้ นักเรียนเกิดความพยายามที่จะเรียนรู้ขึ้น ตั้งใจเรียนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ครูตั้งไว้ และส่งงานที่ได้รับมอบหมายตรงตามเวลาที่กำหนด จึงกล่าวได้ว่าการเสริมแรงทางบวก เป็นตัวกระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ยุพิน โกสูงเนิน (2546, บทคัดย่อ) ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการปรับพฤติกรรม ด้วยเทคนิคเบี้ยอรรถกร มีพฤติกรรมส่งการบ้านสูงกว่านักเรียนได้รับเทคนิคการเสริมแรง ทางสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการวิจัยของ ประสาท อัครปรีดา (2546, หน้า 62) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการปรับพฤติกรรมด้วยเทคนิค เบี้ยอรรถกร และเทคนิคการเสริมแรงทางสังคม มีพฤติกรรมส่งการบ้านแตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ได้รับการปรับปรุงพฤติกรรมด้วยเทคนิค เปียอรรธกร มีพฤติกรรมส่งการบ้านสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการปรับปรุงพฤติกรรมด้วยเทคนิค การเสริมแรงทางสังคม และผลการวิจัยของ ประสิทธิ์ ด้านซ้าย (2547, หน้า 100) ผลการวิจัย พบว่า ผลการใช้เทคนิคการควบคุมตนเอง เทคนิคข้อมูลย้อนกลับ และเทคนิค การเสริมแรงทางสังคม ทำให้พฤติกรรมความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนกลุ่มที่ใช้เทคนิคการเสริมแรงทางสังคม มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มที่ใช้เทคนิค การควบคุมตนเอง และเทคนิคข้อมูลย้อนกลับตามลำดับ

การให้เพื่อนช่วยเพื่อนเป็นการให้นักเรียนที่เก่งและบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้แล้วสอนเพื่อนนักเรียนที่มีความสามารถอ่อนให้บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ โดยนักเรียนผู้สอนจะต้องเป็นผู้มีน้ำใจ ไม่ชิงหัวดงใจ เพื่อนช่วยเพื่อนสามารถช่วยให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ได้เร็วขึ้นโดยครูไม่ต้องสอนนักเรียนซ้ำ ๆ ทุกคน และทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชัยเวียง โคตรตก (2560, บทคัดย่อ) ผลการศึกษาพบว่า เทคนิคการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ในการสอนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจมีประสิทธิภาพ 76.13/76.33 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ 75/75 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการวิจัยของ บุญยากร ชัยขวา (2561, หน้า 77) ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer-assisted Learning) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลปรากฏว่า หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเท่ากับ 3.22 ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 14.35 และยังสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 60

ข้อเสนอแนะ

จากผลการดำเนินการวิจัย การวิจัยการพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน และการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อนครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในประเด็นต่าง ๆ อันจะเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจที่จะศึกษางานวิจัยนี้ต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ก่อนใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน และการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษครูผู้สอนควรอ่านคู่มือครูอย่างละเอียดและเตรียมการสอนเป็นอย่างดีทุกครั้งก่อนเพื่อไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดในอ่านสะกดคำและการออกเสียง คำศัพท์อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 การสอนแบบโฟนิกส์ครูผู้สอนควรศึกษาเป็นอย่างดีเพราะเป็นเรื่องการออกเสียงที่ละเอียดอ่อนจึงควรฝึกออกเสียง และฝึกอ่านสะกดคำก่อนสอนทุกครั้งเพื่อประสิทธิภาพที่ดีในการสอน

1.3 การใช้สื่อประสมควรมีความหลากหลายและสามารถสร้างความสนใจของนักเรียนได้ ครูควรให้นักเรียนร้องเพลงภาษาอังกฤษบ่อย ๆ จะทำให้นักเรียนกล้าแสดงออก การเล่นเกมเป็นส่วนหนึ่งในการฝึกทักษะไวยากรณ์ของนักเรียนและก่อให้เกิดความสนุกสนาน นักเรียนจะไม่คิดว่าเป็นการเรียนการสอนหากแต่จะคิดว่าเป็นการเล่นเพื่อความสนุกสนานเท่านั้น

1.4 การเสริมแรงโดยใช้แรงขับทางสังคม เช่น การชมเชย การตบมือให้กำลังใจ ควรใช้เมื่อนักเรียนมีความต้องการ หากผู้สอนใช้ตลอดเวลาจะทำให้นักเรียนเกิดความเคยชินอาจทำให้ไม่มีประสิทธิภาพได้ การให้สิ่งของหรือกิจกรรมที่นักเรียนชอบควรให้แต่พอดีและวางเงื่อนไขก่อนทุกครั้งผู้วิจัยให้ขนมแก่นักเรียนที่สอบได้คะแนนเต็มในแต่ละชุดกิจกรรม การใช้เบี้ยอรรถกร เป็นตัวเสริมแรงที่ดีครูผู้สอนควรทำข้อตกลงและวางเงื่อนไขกับนักเรียนก่อนใช้การเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรทุกครั้ง เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพที่ดีควรให้นักเรียนเป็นผู้เลือกรางวัลเองเพราะจะเป็นของที่มีค่าแก่จิตใจนักเรียนมากที่สุด

1.5 การให้เพื่อนช่วยเพื่อน ครูผู้สอนควรคัดเลือกนักเรียนที่เก่งและมีน้ำใจ สามารถควบคุมอารมณ์ตัวเองได้เป็นเพื่อนผู้สอนจับคู่กับนักเรียนที่มีความสามารถอยู่ในระดับอ่อน เพราะหากนักเรียนผู้สอนไม่เต็มใจที่จะสอนแล้วอาจทำให้เพื่อนรู้สึกแยะและท้อแท้ใจในการเรียนได้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียน โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์กับนักเรียนอย่างต่อเนื่อง เช่น ในรูปแบบ VC CCVC CCVCC ฯลฯ ในระดับชั้นอื่น ๆ

2.2 ควรใช้กระบวนการวิจัยปฏิบัติการเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนไปพร้อม ๆ กัน และเป็นแนวทางในการพัฒนาในวิชาอื่น ๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกอร ศรีสมพันธุ์. (2560). การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนในกิจกรรมการสอบสาธิต
ย้อนกลับกลไกการคลอດ. *วารสารวิจัยทางวิทยาศาสตร์สุขภาพ*, 11(2), 141.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2533). *แนวการจัดทำแผนการเรียนรู้หลักสูตร
ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533*. กรุงเทพฯ: ศุภสภา
ลาดพร้าว.
- _____. (2542). *รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพการเรียนรู้จากหนังสือของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2545). *เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544:
คู่มือพัฒนาสื่อการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: ศุภสภาลาดพร้าว.
- _____. (2558). *กฎบัตรสมาคมแห่งประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้*.
เข้าถึงได้จาก shorturl.asia/m37KL 1 สิงหาคม 2563.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.
เข้าถึงได้จาก shorturl.asia/XqlRp. 1 สิงหาคม 2563.
- _____. (2551). *สื่อการเรียนรู้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช
2551*. เข้าถึงได้จาก shorturl.asia/BIODs 16 เมษายน 2563.
- _____. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579*. กรุงเทพฯ: พริกหวาน
กราฟฟิค.
- กระทรวงการต่างประเทศ. (2558). *กฎบัตรอาเซียน*. เข้าถึงได้จาก shorturl.asia/4iUlg
24 กรกฎาคม 2564.
- กาญจนา เกียรติประวัติ. (2542). *วิธีสอนทั่วไปและทักษะการสอน*. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- คงศักดิ์ ธาตุทอง. (2547). *รายงานการวิจัยเรื่อง ความร่วมมือระหว่างครูและนักเรียน
ทางการศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนสิ่งแวดล้อมศึกษาโดยใช้หลักการ
วิจัยเชิงปฏิบัติการ*. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- จิรวัดน์ สุขไสย, ศิริประภา พุทธิกุล และปริญญา ทองสอน. (2561). การพัฒนา
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เกมตามแนวการเรียนรู้
โดยใช้สมองเป็นฐาน. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร,
23(3), 99.
- จิราภรณ์ เลื่อนอินทร์. (2559). การพัฒนาทักษะความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ
โดยการสอนแบบโฟนิกส์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบุญคุ้ม
ราษฎร์บำรุง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- จำรัส กลิ่นหนู และคณะ. (2558). เอกสารประกอบการสอน รายวิชา GEN1102
เทคโนโลยีสารสนเทศในชีวิตประจำวัน (Information Technology in Daily Life).
เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- จิรนุช ภูทองเงิน. (2563). การพัฒนาการเขียนสะกดคำของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาสารคาม:
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- จุฑารัตน์ เมฆเมืองทอง. (2559). การศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้
แบบ K-W-D-L ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง อัตราส่วนและร้อยละ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก:
มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- จุฬาลักษณ์ คำแสน. (2561). การสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสาร เรื่อง Thapla: My Home Town โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้
แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนท่าปลาประชาอุทิศ
อำเภอท่าปลา จังหวัดอุตรดิตถ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 39. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุตรดิตถ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- ชวลิต แข่งทอง. (2560). เอกสารประกอบการบรรยาย เรื่อง สื่อการเรียนการสอน.
กรุงเทพฯ: สำนักพัฒนาเทคนิค ศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
พระนครเหนือ. สืบค้นได้จาก shorturl.asia/Tkup1 20 เมษายน 2563.

- ชลลดา กัวหา. (2556). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบโฟนิกส์กับการสอนอ่านเป็นคำ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. (2523). นวัตกรรมทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2537). การทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอน เอกสารการสอน ชุดวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา หน่วยที่ 1-5. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชัยเวียง โคตรดก. (2560). ผลการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อเพิ่มพูนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2552). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนการสอน ตามสภาพจริงโดยผ่านกระบวนการวิจัย สำหรับครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 1. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ชาอรอน ฮาร์วีย์. (2560). กระตุ้นเด็กไทยกล้าใช้ภาษาอังกฤษ. เข้าถึงได้จาก <https://mgronline.com/qol/detail/96000000026603> 26 กันยายน 2563.
- ณัชร จารุอินทร์. (2557). การพัฒนาความสามารถการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้สื่อประสมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, 8(2), 12.
- ณัฐธิดา กลางประชา. (2557). การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การสอนอ่านแบบ Directed Reading – Thinking Activity (DR-TA). วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 37(1), 54.

- ณัฐนันท์ นิเวศน์วรการ, นิธิดา อติภัทรนันท์ และนันทยา แสงสิน. (2561). การใช้การสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการออกเสียงความรู้คำศัพท์และการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. *วารสารวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 13(1), 69.
- ณัฐพงศ์ เชื้อเพชร. (2560). *สภาพและแนวทางแก้ไขปัญหาการอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐพล สุริยมณฑล. (2561). การสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการออกเสียงและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. *วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม*, 8(2), 117.
- ทัศนา ประสานตรี. (2536). *การศึกษาสภาพการสอนของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533): การศึกษาเฉพาะกรณีในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ทัศนีย์ สอนิ. (2550). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อการเรียน และความคงทนในการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง เศษส่วนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้เทคนิคกลุ่มเพื่อช่วยเพื่อนกับการสอนตามคู่มือครูของ สสวท*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ทิพย์วรรณ จุลิรัชนิกร. (2552). *ผลของการใช้เทคนิคการชี้แนะทางวาจาควบคู่กับการเสริมแรงทางบวกที่มีต่อพฤติกรรมและการเผชิญปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. ปรินญาณินพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ทิตนา แหมมณี. (2550). *รูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลาย*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2561). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ธาริณี อุณาพรหม และอรพิน พจนานนท์. (2554). การเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้หลักการสอนแบบโฟนิกส์ผสมผสาน การสอนภาษาแบบองค์รวมกับการสอนตามคู่มือการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้หลักการสอนแบบโฟนิกส์ผสมผสานการสอนภาษาแบบองค์รวมกับการสอนตามคู่มือครู. *วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา*, 5(1), 186.
- ธีระ รุญเจริญ. (2544). *การสร้างคุณภาพการศึกษา “การเรียนรู้โดยการสอนคนอื่นในระดับประถมศึกษาแนวคิดใหม่ที่น่าเป็นไปได้”*. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นราภรณ์ มีสวัสดิ์. (2556). *การพัฒนาการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ*. เข้าถึงได้จาก shorturl.asia/9Yb8x 26 เมษายน 2563.
- นฤพัชร มิลังค์. (2561). *ผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยประยุกต์ใช้การสอนอ่านแบบ SQ3R*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นันทวัน วัฒนมงคลสุข. (2560). เทคนิคการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแบบ “เพื่อนช่วยเพื่อน”. *Journal of Nakonratchasima college*, 11(3), 280–281. เข้าถึงได้จาก shorturl.asia/arQ7n 25 เมษายน 2563.
- นิรมล บุญประจักษ์. (2558). *พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- นุสรีย์ กันยา. (2559). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษด้วยวิธีโฟนิกส์ร่วมกับเทคนิคหุสุมผัสของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุตรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.

- บันลือ พฤษะวัน. (2545). *แนวพัฒนาการอ่านเร็ว คิดเป็น*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2557). *แนวพัฒนาการอ่านเร็ว-คิดเป็น*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญเลิศ คำปັນ. (2558). รายงานการวิจัย เรื่อง การใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อเพิ่มแรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บุษยากร ชัยขวา. (2561). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer-assisted
Learning) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. *วารสารบัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย*, 10(3), 84.
- เบญจลลี มนต์รี. (2563). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำร่วมกับเทคนิค
Picture Me Reading. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*,
17(78), 139.
- ปนัดดา ญวนกระโทก. (2549). ฝึกเป็นผู้ให้. *วารสารศูนย์บริการวิชาการ*, 14(1), 54.
- ประนอม ดอนแก้ว. (2551). การใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาทักษะ
การเคลื่อนไหวทางกายในการเล่นวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนเวียงมอกวิทยา. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประวิต เอราวรรณ. (2545). *การวิจัยปฏิบัติการ*. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้าวิชาการ.
- ประสาธ อัครปรีดา. (2546). ผลการใช้เทคนิคเบี่ยงเบนการและเทคนิคการเสริมแรง
ทางสังคมต่อพฤติกรรมส่งการบ้าน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม:
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ประสิทธิ์ ด้านซ้าย. (2547). ผลการใช้เทคนิคการควบคุมตนเองเทคนิคข้อมูลย้อนกลับ
และเทคนิคการเสริมแรงทางสังคมต่อความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านดงหมากไฟ อำเภอโพธาราม
จังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ประหยัด จิระวรงค์. (2527). *หลักการและทฤษฎีเทคโนโลยีทางการศึกษา*. พิษณุโลก:
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.

- ปราวีณยา สุวรรณณัฐโชติ. (2552). รายงานการวิจัย เรื่อง การวิเคราะห์และประเมินระบบสนับสนุนผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอนทางไกล. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิยะดนัย วิเศียน. (ม.ป.ป.). เทคโนโลยีสื่อประสม. เข้าถึงได้จาก shorturl.asia/Zul84 14 กันยายน 2563.
- ผ่องพรรณ ตรีมงคลกุล. (2544). การวิจัยในชั้นเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พิมภรณ์ พวงชื่น และวิวัฒน์ มีสุวรรณ. (2563). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำภาษาอังกฤษด้วยชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิก สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วารสารวิชาการวิทยาลัยสันตพล, 6(1), 21.
- พรสวรรค์ ศิริสุข. (2549). ผลการใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านท่าหลวง อำเภอแม่ก้อย จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- พัชชา แก้วทอง. (2560). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง อสมการ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้เทคนิคกลุ่มแบบเพื่อนช่วยเพื่อนกับวิธีสอนแบบเอ็กซ์พลีซิท. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- พัชัญญิญา พันประสงค์. (2558). การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ไพรินทร์ พึ่งพงษ์. (2556). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนคำที่มีสระประสมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ยุทธวิธีพหุปัญญา แผนผังความคิด และแบบฝึกเสริมทักษะ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- มยุรี ดงแสง. (2558). การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะ
ประกอบกลุ่มร่วมมือเทคนิค NHT. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาสารคาม:
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มลิวัด แสงศรี. (2561). การใช้การสอนแบบโฟนิกส์ในการพัฒนาทักษะการอ่านและการ
เขียนภาษาอังกฤษในหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง “Let’s Learn English” สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏ
บุรีรัมย์, 13(2), 107.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (ม.ป.ป.). ชุดการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ผ่านเครือข่าย
วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ เรื่องคอมพิวเตอร์เพื่อใช้ในการสื่อสารประสม.
เข้าถึงได้จาก http://krooning.net/pageUnit12_1.3.html 13 กันยายน 2563.
- ยาใจ พงษ์บริบูรณ์. (2537). การวิจัยเชิงปฏิบัติการ. วารสารศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 17(2), 81.
- ยุพิน โกสุณเณ. (2546). ผลการใช้เทคนิคเบียร์รกรและเทคนิคการเสริมแรงทางสังคม
ต่อพฤติกรรมการบ้าน. วิทยานิพนธ์. กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 (2560, 6 เมษายน) เข้าถึงได้จาก
shorturl.asia/1cGMJ 1 สิงหาคม 2563.
- รัตน์ทญา โชติวัฒนาชัย. (2559). การพัฒนาชุดกิจกรรมการสอนแบบ DR-TA
เพื่อส่งเสริมความคิดรวบยอดในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. หมวดที่ 9
เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (18-19). เล่ม 116. ตอนที่. 75 ก. เข้าถึงได้จาก
shorturl.asia/Ylx2l 16 เมษายน 2563.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2551). การวิจัยปฏิบัติการ. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
_____. (2555). พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.
- รุ่งทิพย์ มีสำลี. (2557). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนศิลปะโดยใช้สื่อประสมสำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัย
ราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.

- รุ่งทิวา รุ่งรัตน์. (2556). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง คำนามและการบอกปริมาณ
ของคำนามจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีการเสริมแรงทางบวก
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลการเรียนต่ำ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- รุ่งอรุณ โรจน์รัตนดำรง ไชยศรี. (2560). วิธีการสอนแบบโฟนิกส์. สารานุกรมศึกษาศาสตร์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, (52), 48-54.
- เรมิกา กุลาคดี. (2558). การใช้การสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาการออกเสียงภาษาอังกฤษ
และความรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- โรงเรียนบ้านศรีเมือง. (2560). หลักสูตรโรงเรียนบ้านศรีเมือง. อุตรธานี: โรงเรียน
บ้านศรีเมือง.
- วรรณทิพา รอดแรงคำ และพิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์. (2532). กิจกรรมทักษะกระบวนการ
สำหรับครู. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2521). พัฒนาหลักสูตรและการสอนมิติใหม่. กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองธรรม.
_____. (2537). กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ:
สุวีริยาสาส์น.
- วินัย เพชรช่วย. (2552). การจูงใจในการทำงาน. เข้าถึงได้จาก <https://boonoon.files.wordpress.com/2011/11/e0b881e0b8b2e0b8a3e0b888e0b8b9e0b887e0b983e0b888e0b983e0b899e0b881e0b8b2e0b8a3e0b897e0b8b3e0b887e0b8b2e0b899.pdf> 8 เมษายน 2564.
- วิไลวรรณ บุตรศรี. (2558). การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีผลต่อความสามารถ
ในการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรม
ราชูปถัมภ์.
- วีรวรรณ เพ็งสมบัติ. (2557). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาไทย
เรื่องการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- วีระยุทธ์ ชาตะกาญจน์. (2558). การวิจัยเชิงปฏิบัติการ. วารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี,
2(1), 46-47.

- วัชรวิ ไชยบุตร. (2561). การจัดการเรียนรู้แบบอิเล็กทรอนิกส์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่าน
สะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโหม่งหลวง อำเภอ
แม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เชียงใหม่.
- ส. วาสนา ประวาลพุกษ์. (2538). นักวางแผนวิจัยปฏิบัติการ. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.
- สงวนศักดิ์ โกสินันท์. (2543). ผลการใช้เทคนิคกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนในการเรียน
วิชาคณิตศาสตร์ที่มีต่อเจตคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ขอนแก่น:
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สถาบันทดสอบการศึกษาระดับชาติ (องค์การมหาชน). (2563). ค่าสถิติพื้นฐานผลการ
ทดสอบ O-NET ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านศรีเมือง ปีการศึกษา
2558-2562. เข้าถึงได้จาก shorturl.asia/IMopl. 1 สิงหาคม 2563.
- สมจิต จันทรฉาย. (2564). การพัฒนาหลักสูตรบริโภคนศึกษาเพื่อนำไปใช้ในโรงเรียน
ประถมศึกษาในชุมชนเมือง. วิทยานิพนธ์ ค.ด. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2544). การวัดผลการศึกษา. กอปรสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- สมลักษณ์ ศรีธงชัย. (2537). การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนโดยใช้เทคนิคแบบกลุ่ม
เพื่อนช่วยเพื่อนกับการสอนปกติ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น:
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สาเกต ทองเที่ยง. (2557). การใช้วิธีสอนโฟนิกส์ร่วมกับหนังสือเล่มใหญ่ เพื่อส่งเสริม
การออกเสียงและความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียน
นานาชาติ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด.
เข้าถึงได้จาก shorturl.asia/5a4nV 20 ธันวาคม 2562.
- สำราญ กำจัดภัย. (2553). การวิจัยแบบมีส่วนร่วม เพื่อพัฒนารูปแบบการพัฒนาครู
ให้มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด กระบวนการ โรงเรียน
บ้านท่าวัด “คุรุราษฎร์บำรุงวิทย์” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร
เขต 1. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2(3), 12-14.

- สิริกร เลิศลักษณ์ธาร. (2550). การวิจัยปฏิบัติการเพื่อพัฒนาโปรแกรมการทองเที่ยวทางน้ำอย่างยั่งยืน กรณีศึกษา แม่น้ำแควน้อย จังหวัดกาญจนบุรี.
ปริญญาณิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุธาสินี น้ำใจดี. (2561). กระบวนการพัฒนาทักษะการฟังการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอภัยภูฏา. 8(2), 101.
- สุนันทา ปัญญารัตน์. (2554). การพัฒนาการสอนอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลำสนุ่น อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- สุนันทา ยืนดีรัมย์. (2557). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยสื่อประสมกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- สุวิมล ว่องวาณิช. (2544). คู่มือการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2552). การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรอุมา ตั้งพัฒนาสมบูรณ์. (2546). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อัจฉรา เจตบุตร. (2556). การพัฒนาบทเรียนสื่อประสม เรื่อง การเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อัจฉรา ตาเละเจ๊ะไซะ. (2564). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเขียนเรื่องตามจินตนาการวิชาภาษาไทยโดยใช้สื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

- อัญชิสา ธนศิริกุล. (2560). ผลของการใช้แอปพลิเคชันการสอนอ่านสะกดคำภาษาไทย ร่วมกับวิธีการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ที่มีต่อความสามารถในการอ่านสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาทางการอ่าน. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา*, 12(2), 68.
- อารีรัตน์ เข้มภูเขียว และปณิดา ญวนกระโทก. (2562). ผลของการใช้ตัวแบบการชี้แนะด้วยวาจา และการเสริมแรงทางสังคม ต่อพฤติกรรมการหม่อลยของเด็กที่มีภาวะออทิสซึม. *วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 13(2), 107.
- Aslam, M., & Kak, A. (2007). *introduction to English phonetics and phonology*. Kashmir: University of Kashmir.
- Allen, E., & Vallette, D. (1977). *Classroom Techniques : Foreign Language an English as a Second Language*. New York: Harrcount Brace Javarovich.
- Amarin baby and kids. (2017). *อ่านแบบโฟนิกส์ คืออะไร ทำไมถึงสำคัญกับเด็กยุคนี้!*. Available shorturl.asia/iDOqS May 5th, 2020.
- Binturki, T.A. (2008). *Analysis of Pronunciation Errors of Saudi ESL Learners*. Master of Arts Degree. Southern Illinois University Carondale.
- Bournemouth University. (2002). *Peer-Assisted Learning*. Available from shorturl.asia/Z8UcY August 8th, 2020.
- Brahmanand. (2008). *Teaching Dyslexic Children*. Available from shorturl.asia/atH7K May 5th, 2020.
- BrainFit. (n.d.). *5 ปัญหาเด็กไทยในการเรียนภาษาอังกฤษ*. Retrieved from <http://www.brainfit.co.th/en/node/72> August 1st, 2020.
- Brown, Jaines W.; Lewis, Richard B ; and Fred, Hareleroad F. (1960). *A-V Instruction Maicrials and Method* (2nd ed.). New York: McGraw-Hill Book Co.
- ChingKang Liu. (2010). *Phonics*. Available from shorturl.asia/sQ01D August 19th, 2021.
- Cove, M. Bezanilla, P. Harries, and R. Quatrano. (2009). Mosses as model systems in the moss *Physcomitrella patens*. *Curr Biol*, 19, 461–471.
- Curtis Finch. (2018). *K-8 promotion, retention, acceleration & grading handbook*. Available from shorturl.asia/DoUHN. November 24th, 2019.

- Dale, Edgar. (1969). *Audio-Visual Methods in Teaching* (3rd ed.). New York: The Dryden Press Holt, Rineheart and Winston.
- David J. Cherrington. (1994). *Organizational behavior : the management of individual and organizational performance*. Boston: Allyn and Bacon.
- Deer Valley Unified School District. (n.d.). *Deer Valley Unified School District*. Available from shorturl.asia/ZgcsD November 24th, 2019.
- Department for Education and Employment and Office for Standards in Education. (1999). *The Government's Expenditure Plans*. Available from shorturl.asia/B7Nlt November 24th, 2019.
- Derwing, T. M., & Rossiter, M. J. (2002). *ESL Learners' Perceptions of Their Pronunciation Needs and Strategies*. Available from shorturl.asia/cqBQV October 8th, 2020.
- Department for Education and Employment and Office for Standards in Education. (1999). *The Government's Expenditure Plans*. Available from shorturl.asia/B7Nlt April 15th, 2020.
- Denise Reid. (2019). *What is Phonics Anyway?*. Available from shorturl.asia/P43rM August 19th, 2021.
- Derwing, T. M., & Rossiter, M. J. (2002). *ESL Learners' Perceptions of Their Pronunciation Needs and Strategies*. Available from shorturl.asia/cqBQV October 8th, 2020.
- Dyslexia Reading Well. (n.d.). *The 44 Phonemes in English*. Available from shorturl.asia/1ua9D May 20th, 2020.
- Edith Cowan University. (n.d.). *From Sounds to Spelling: A teaching. In Fogarty Learning Centre. Sequence*. Available from shorturl.asia/dEPo5 December 20th, 2019.
- English Language Center. (2017). *Learning English Pronunciation: What are long and short vowels?*. Available from shorturl.asia/SHKJx May 5th, 2020.

- Farokhbakht, L., & Dariush, N. (2015). *The Effect of Using Synthetic Multisensory Phonics in Teaching English Literacy on Literacy Learning and Reading Motivation: A Case of Iranian Young Learners of English*. *International Journal of Research Studies in Education*, 4(4). Retrieved from shorturl.asia/T3svb May 30th, 2020.
- Fitzgerald, James Augustine. (1967). *The Teaching of Spelling Milwaukee*. The Bruce Publishing Company.
- Wolf. (2016). Letter–Sound Reading: Teaching Preschool Children Print–to–Sound Processing. *Early Childhood Education Journal*, 44(1). Retrieved from <https://europemc.org/article/pmc/pmc4733470> June 5th, 2020.
- Genesee. (2008). *Myths About Early Childhood Bilingualism*. In Blackwell Handbook of Language Development. Retrieved from shorturl.asia/d6LH9 October 8th, 2020.
- Good, C. V. (1945). *Dictionary of education*. New York: McGraw–Hill.
- Hattie, J.A. & Jaeger, R.M. (1998). Assessment and learning. *Assessment In Higher Education*, 5, 111–122.
- Hanna, P.R. (1971). *Spelling : Structure and Strategies*. Boston: Houghton Mifflin.
- Heinich, R., Molenda, M., Russell, J. & Smaldino, S. (1990). *Instructional media and technologies for learning* (5th ed.). Englewood Cliffs, N.J.: Merrill.
- Englewood Cliffs, NJ: Prentice–Hall. (1999). *Instructional Media and Technologies for Learning*. New Jersey: Prentice–Hall.
- Hunsley Primary. (2019). *Policy for the Teaching of Spelling*. Available from shorturl.asia/4LpXz May 2nd, 2020.
- International Literacy Association. (2018). *Explaining Phonics Instruction an Educator’s Guide*. Available from shorturl.asia/laf0y May 7th, 2020.
- Kazdin, Alan E. (1977). *Behavior Modification in Applied Setting*. Illinois: Dorsy Press.
- _____. (1980). *The Token Economy: A Review and Evaluation*. New York: Plenum Press.

- Kemmis, S., & McTaggart, R. (1988). *The Action Research Planner* (3rd ed.). Geelong, Australia: Deakin University Press.
- King, Mable Houk. (1965). *Colleg Spelling* (3rd ed.). South-Western Publishing Company.
- Kohn, J. J., & Vajda, P. G. (1975). Peer-mediated instruction and small group interaction in the ESL classroom. *TESOL Quarterly*, 4(9), 379–390.
- Lewis, Norman. (1963). *Correct Spelling Made Easy*. New York: Random House.
- Lewis, M., & Ellis, S. (Eds.). (2009). *Phonics PRACTICE, RESEARCH AND POLICY* (2nd ed.). Great Britain: CPI Antony Rowe.
- Liu, C. K. (n.d.). *Phonics: Theory and Practice*. Retrieved from <http://web.ntpu.edu.tw/~language/workshop/phonics.pdf> November 6th, 2019.
- Liu, Ching Kang, (2010). *Phonics : Theory and Practice*. Taiwan: National Taipei university.
- Macmillan. (2019). *Jolly Phonics and the research*. Retrieved from <http://www.jollylearning.co.uk> May 27th, 2020.
- Maheady, L., Mallette, B., Harper, G.F., Sacca, K.C. & Pomerantz, D. (1994). *Peer-mediated instruction for high-risk students*. Masschusette: Allyn and Bacon.
- Marguerite G. Lodico, Dean T. Spaulding, Katherine H. Voegtle. (2006). *Methods in Educational Research: From Theory to Practice*. Retrieved from shorturl.asia/tmnVA May 21st, 2020
- Mataveeblog. (n.d.). *สื่อการเรียนรู้การสอน*. Retrieved from shorturl.asia/Tunrj April 19th, 2020.
- Mc Geown and Emma Medford. (2016). Using method of instruction to predict the skillssupporting initial reading development: insight from a synthetic phonics approach. *Reading and Writing: An Interdisciplinary Journal*, 27(3). Retrieved from <https://eric.ed.gov/?id=EJ1038894> June 5th, 2020.
- Moser. (1967). *Classification of syllabic Types in One Syllable Words* (2nd ed.). McGraw-Hill College.

- Ordinance of the Federal Ministry of Education. (2001). *Science and Culture*. Retrieved from <https://www.mediamanual.at/en/media.php> April 15th, 2020.
- Oxford, R. (1997). Cooperative Learning, Collaborative Learning and Interaction: Three Communicative Stands in the Language Classroom. *The Modern Language Journal*, 811, 443–456. Retrieved from shorturl.asia/BG7Jt September 18th, 2021.
- Primary National Strategy. (2007). *Letters and Sounds: Principles and Practice of High Quality Phonics*. Available from shorturl.asia/L6YyU August 19th, 2021.
- Reid, D. (2019). *What is Phonics Anyway? "Phonics is not an end in itself, it is a means to and end."*. Available from <http://castle.eiu.edu/reading/whatisphonics.pdf> November 3rd, 2019.
- Shirley Su Chai Siik and Jeff Hawkins. (2013). THRASS PHONICS: A CASE STUDY OF THOMAS AS AN EMERGING READER IN ENGLISH 1. *The English Teacher*, 43(1). Retrieved from <https://journals.melta.org.my/index.php/tet/article/view/231/131> June 5th, 2020.
- Slam, M., & Kak, A. (2007). *English Syllable Structure*. In *Introduction to English Phonetics and Phonology*. Available from shorturl.asia/MUeR1 November 7th, 2019.
- Smith, C.R. (1998). From gibberish phonemic awareness to effective decoding instruction. *Journal of the council for Exeptional Children*, 30, 20–25.
- Talisman, N., and Westcott, K. (2012). *Cultural Event Attendance: A Qualitative Analysis*. Available from shorturl.asia/JXl1t May 2nd, 2020.
- TheSchoolRun. (2021). *Phonics teaching step-by-step*. Available from shorturl.asia/LIKFp August 19th, 2021.
- Tes. (2007). *Letters and Sounds*. Available from shorturl.asia/BPFSi May 2nd, 2020.
- Weaver, C. (1994). *Reading process and practice: From sociopsycholinguistics to whole language*. Portsmouth, NH: Heinemann.
- Westcott, K. (2012). Case Study of a Shoe–String SoTL Center. *International Journal for the Scholarship of Teaching and Learning*, 6(1).

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการวิจัย

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๖๗๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.อุษา ปราบหงษ์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวปิยพร เกื้ออนันต์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๑๔๒๑๒๔๙๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โดยใช้วิธีการสอนแบบโปนิกล์ ร่วมกับการใช้สื่อประสมการเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สำราญ กำจัดภัย เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวปิยพร เกื้ออนันต์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๕๒๒๘ ๙๙๐๑

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๖๗๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.พจมาน ชำนาญกิจ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวปิยพร เกื้ออนันต์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๑๔๒๑๒๔๙๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โดยใช้วิธีการสอนแบบโปนิกล์ ร่วมกับการใช้สื่อประสมการเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สำราญ กำจัดภัย เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อให้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวปิยพร เกื้ออนันต์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๕๒๒๘ ๙๙๐๑

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๖๗๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสาวรุ่งนภา สารมานิตย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวปิยพร เกื้ออนันต์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๑๔๒๑๒๔๙๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โดยใช้วิธีการสอนแบบโปนิกล์ ร่วมกับการใช้สื่อประสมการเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สำราญ กำจัดภัย เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวปิยพร เกื้ออนันต์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๕๒๒๘ ๙๙๐๑

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๖๗๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสาวบุญผ่อง คุณศักดิ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวปิยพร เกื้ออนันต์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๑๔๒๑๒๔๔๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โดยใช้วิธีการสอนแบบโปนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสมการเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สำราญ กำจัดภัย เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศีกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวปิยพร เกื้ออนันต์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๕๒๒๘ ๙๙๐๑

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๖๗๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางจิตพรรัตน์ วงศ์ประทุม

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวปิยพร เกื้ออนันต์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๑๔๒๑๒๔๙๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โดยใช้วิธีการสอนแบบโปนิสส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสมการเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สำราญ กำจัดภัย เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวปิยพร เกื้ออนันต์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๕๒๒๘ ๙๙๐๑

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/๘๘๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนโยธา ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตยืมเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลเขากบ้านศรีเมือง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวปิยพร เกื้ออนันต์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๑๔๒๑๒๔๙๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สำราญ กำจัดภัย เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอยืมเครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้รับการยกเว้นการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เลขที่ใบรับรอง ๑๒๔/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุญาตยืมทำวิทยานิพนธ์ให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ภคพล คติวัฒน์)

รองผู้อำนวยการฝ่ายวางแผนและประกันคุณภาพ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวปิยพร เกื้ออนันต์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๕๒๒๘ ๙๙๐๑

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/๙๗๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านศรีเมือง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวปิยพร เกื้ออนันต์ รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๑๔๒๑๒๔๙๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สำราญ กำจัดภัย เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน ให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้รับการยกเว้นการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยยึดหลักพื้นฐานของหลักจริยธรรมการวิจัยสากล เลขที่ใบรับรอง ๑๒๔/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวปิยพร เกื้ออนันต์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๙ ๕๒๒๘ ๙๙๐๑

“อยู่สกล รักสกล ทำเพื่อสกลนคร”

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญที่ให้คำปรึกษาพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบของชุดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 ท่าน มีรายนามดังต่อไปนี้

1. ดร.อุษา ปราบหงษ์ ตำแหน่ง อาจารย์ สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. ดร.พจมาน ชำนาญกิจ ตำแหน่ง อาจารย์ สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
3. นางสาวรุ่งนภา สารมานิตย์ ตำแหน่ง ครูชำนาญการ สถานที่ทำงาน โรงเรียนบ้านศรีเมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3
4. นางสาวบุญพอง คุณศักดิ์ ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ สถานที่ทำงาน โรงเรียนบ้านทุ่งเข็กสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2
5. นางทิพารัตน์ วงศ์ประทุม ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ สถานที่ทำงาน โรงเรียนบ้านตาตุมวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจงสำหรับครู

ตอนที่ 1 การอ่าน

- 1) ครูอ่านคำชี้แจงการทำข้อสอบให้นักเรียนฟังว่าให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้แบบทดสอบมีคำทั้งหมด 25 คำ คำละ 1 คะแนน ให้อ่านภายใน 25 นาที อ่านออกเสียงถูกต้องและเน้นเสียงท้าย (final sound) ได้ 1 คะแนน อ่านออกเสียงผิด ได้ 0 คะแนน
- 2) ครูใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หลังคำที่นักเรียนอ่านออกเสียงถูกต้อง ใส่เครื่องหมาย ✗ ในช่อง ☐ หลังคำที่นักเรียนอ่านออกเสียงผิด คะแนนเต็ม 25 คะแนน อ่านออกเสียงถูกต้องให้คะแนนคำละ 1 คะแนน แล้วนำคะแนนที่ได้ไปกรอกในแบบบันทึกการให้คะแนน

ตอนที่ 2 การเขียน

- 1) ครูอ่านคำชี้แจงให้นักเรียนฟังว่า ข้อสอบทั้งหมดมีจำนวน 25 ข้อ ให้อ่านทำ 25 นาที โดยเริ่มจับเวลาครูอ่านคำชี้แจงและวิธีการทำแบบทดสอบการเขียนตามคำบอก จากนั้นครูอ่านคำที่กำหนดและให้นักเรียนเขียนตามคำบอก จำนวน 25 คำ โดยอ่านคำละ 3 ครั้ง ให้มีระยะห่างของการอ่าน 10 – 15 วินาทีต่อครั้ง
- 2) ครูใช้แบบตรวจให้คะแนนแบบทดสอบตอนที่ 2 การเขียน จำนวน 25 ข้อ
- 3) ครูตรวจคะแนน แล้วนำคะแนนที่ได้ไปกรอกในแบบบันทึกการให้คะแนน ตอนที่ 2 การเขียน

ตอนที่ 1 การอ่านคำ (คะแนนเต็ม 25 คะแนน)

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ แบบทศลอบมีคำทั้งหมด 25 คำ คำละ 1 คะแนน ให้เวลาอ่านภายใน 25 นาที อ่านออกเสียงถูกต้องและเน้นเสียงท้าย (final sound) ได้ 1 คะแนน อ่านออกเสียงผิด ได้ 0 คะแนน

1.mat 10.net 19.mop

2.hat 11.pig 20.cop

3.map 12.dig 21.bug

4.cap 13.bin 22.mug

5.tap 14.sit 23.hut

6.hen 15.zip 24.cut

7.Ben 16.dog 25.bun

8.bed 17.dot

9.jet 18.job

สำหรับครู

ตอนที่ 2 การเขียนคำ (คะแนนเต็ม 25 คะแนน)

คำชี้แจง ข้อสอบทั้งหมดมีจำนวน 25 ข้อ ให้เวลาทำ 25 นาทีโดยเริ่มจับเวลา ครูอ่านคำชี้แจง และวิธีการทำแบบทดสอบการเขียนตามคำบอก จากนั้นครูอ่านคำที่กำหนด และให้นักเรียนเขียนตามคำบอก จำนวน 25 คำ โดยครูอ่านคำละ 3 ครั้ง ให้มีระยะห่างของการอ่าน 10 – 15 วินาทีต่อครั้ง ให้นักเรียนเขียนตามคำบอกต่อไปนี้

1.	mat	14.	sit
2.	hat	15.	zip
3.	map	16.	dog
4.	cap	17.	dot
5.	tap	18.	job
6.	hen	19.	mop
7.	Ben	20.	cop
8.	bed	21.	bug
9.	jet	22.	mug
10.	net	23.	hut
11.	pig	24.	cut
12.	dig	25.	bun
13.	bin		

สำหรับนักเรียน

ชื่อ.....นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

ตอนที่ 2 การเขียนคำ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)

คำชี้แจง ข้อสอบทั้งหมดมีจำนวน 20 ข้อ ให้เวลาทำ 20 นาทีโดยเริ่มจับเวลา ครูอ่านคำชี้แจง และวิธีการทำแบบทดสอบการเขียนตามคำบอก จากนั้นครูอ่านคำที่กำหนด และให้นักเรียนเขียนตามคำบอก จำนวน 25 คำ โดยครูอ่านคำละ 3 ครั้ง ให้มีระยะห่างของการอ่าน 10 – 15 วินาทีต่อครั้ง ให้นักเรียนเขียนตามคำบอกต่อไปนี้

1.		14.	
2.		15.	
3.		16.	
4.		17.	
5.		18.	
6.		19.	
7.		20.	
8.		21.	
9.		22.	
10.		23.	
11.		24.	
12.		25.	
13.			

ตัวอย่างชุดกิจกรรมการเรียนรู้

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ คู่มือครู
 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ชุดที่ 1 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ a เสียงสั้น
 (Short a Vowel Sound)

mat

hat

van

can

นางสาวปิยพร เกื้ออนันต์
 ตำแหน่ง ครู

โรงเรียนบ้านศรีเมือง
 ตำบลบ้านม่วง อำเภอบ้านดุง
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3

คำนำ

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่องการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จัดทำขึ้นเพื่อใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษ (อ11101) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยจัดทำอย่างเป็นระบบตามผลการเรียนรู้และครอบคลุมเนื้อหาสาระตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 มีเนื้อหาและกิจกรรมที่น่าสนใจ เนื้อหาที่ใช้ในชุดกิจกรรมการเรียนรู้นี้ ผู้จัดทำได้รวบรวมความรู้เกี่ยวกับ ชนิดของวัสดุ จากสื่ออินเทอร์เน็ต หนังสือเรียนวิชาภาษาอังกฤษและเอกสารสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ แล้วนำเนื้อหามาเรียบเรียงขึ้นใหม่ พร้อมภาพประกอบ เพื่อให้มีความน่าสนใจมากขึ้นมีกิจกรรมหลากหลายให้นักเรียนได้ฝึกอ่านและฝึกเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยกระบวนการเรียนรู้เดียวกันกับเจ้าของภาษา ประกอบการร้องเพลงและการเล่นเกม ช่วยฝึกทักษะกระบวนการอ่านและการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษตามโครงสร้าง CVC (CVC เป็นโครงสร้างของคำที่ประกอบด้วย C ตัวแรก ย่อมาจากคำว่า Consonant หมายถึง พยัญชนะ ซึ่งเป็นพยัญชนะต้น (Finical sound) V ย่อมาจากคำว่า Vowel หมายถึง สระ C ตัวสุดท้ายย่อมาจากคำว่า Consonant หมายถึงพยัญชนะ ซึ่งเป็นเสียงท้าย (Final sound) โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้สื่อประสม การเสริมแรง และเพื่อนช่วยเพื่อน ใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ มี 6 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน (Introduction) 2) ชื่นชมทบทวน (Revisit and review) 3) ชี้นำสอน (Teach) 4) ชี้นำฝึก (Practice) 5) ประยุกต์ใช้ (Apply) 6) ประเมินผล (Assess) โดยมีการจัดทำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้งหมด 5 ชุด ดังนี้ ชุดกิจกรรมที่ 1 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ a เสียงสั้น (Short a Vowel Sound) ชุดกิจกรรมที่ 2 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ e เสียงสั้น (Short e Vowel Sound) ชุดกิจกรรมที่ 3 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ i เสียงสั้น (Short i Vowel Sound) ชุดกิจกรรมที่ 4 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ o เสียงสั้น (Short o Vowel Sound) ชุดกิจกรรมที่ 5 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ u เสียงสั้น (Short u Vowel Sound)

ชุดกิจกรรมที่ 1 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ a เสียงสั้น (Short a Vowel Sound) เนื้อหาจะเกี่ยวกับ การอ่านและการเขียนสะกดคำด้วยสระ a เสียงสั้น โครงสร้างคำแบบ CVC

ขอขอบคุณเจ้าของตำราที่นำมาอ้างอิงไว้ในชุดกิจกรรมการเรียนรู้นี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้เรียน ครูผู้สอน และผู้ที่สนใจต่อไป

นางสาวปิยพร เกื้ออนันต์

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
คำชี้แจงการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้	1
แบบทดสอบระหว่างเรียน	4
แผนการจัดการเรียนรู้	7
ใบความรู้ที่ 1.1 การอ่านออกเสียงโฟนี่ม	15
ใบกิจกรรมที่ 1.1 การอ่านออกเสียงโฟนี่ม	20
ใบความรู้ที่ 1.2 การอ่านสะกดคำด้วยสระ a เสียงสั้น	21
ใบกิจกรรม 1.2 การอ่านสะกดคำด้วยสระ a เสียงสั้น	22
ใบความรู้ที่ 2.1 การเขียนสะกดคำด้วยสระ a เสียงสั้น	25
ใบกิจกรรมที่ 2.1 การเขียนสะกดคำด้วยสระ a เสียงสั้น	26
ใบกิจกรรมที่ 2.2 การเขียนคำด้วยสระ a เสียงสั้น	29
ภาคผนวก	32
แบบตรวจให้คะแนนใบกิจกรรมที่ 1.1 การอ่านออกเสียงโฟนี่ม	33
แบบบันทึกคะแนนใบกิจกรรมที่ 1.1 การอ่านออกเสียงโฟนี่ม	34
แบบตรวจให้คะแนนใบกิจกรรมที่ 1.2 การอ่านสะกดคำด้วยสระ a เสียงสั้น	35
แบบบันทึกคะแนนใบกิจกรรมที่ 1.2 การอ่านสะกดคำด้วยสระ a เสียงสั้น	36
เฉลยใบกิจกรรมที่ 2.1 การเขียนสะกดคำด้วยสระ a เสียงสั้น	37
แบบบันทึกคะแนนใบกิจกรรมที่ 2.1 การเขียนสะกดคำด้วยสระ a เสียงสั้น	40
เฉลยใบกิจกรรมที่ 2.2 การเขียนคำด้วยสระ a เสียงสั้น	41
แบบบันทึกคะแนนใบกิจกรรมที่ 2.2 การเขียนคำด้วยสระ a เสียงสั้น	44
การวัดด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์	45
แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	50
แบบบันทึกคะแนนคุณลักษณะอันพึงประสงค์	52
แบบตรวจให้คะแนนการทดสอบระหว่างเรียน	53
แบบบันทึกคะแนนการทดสอบระหว่างเรียน	54
ตัวอย่างโปรแกรม Power Point เรื่องการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ a เสียงสั้น (Short a Vowel Sound)	56

สารบัญ (ต่อ)

เกม	59
QR CODE คาวาน์โฮสต์สื่อการสอน	63
บรรณานุกรม	64

คำชี้แจง
การใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่องการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ11101) สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ตามจุดมุ่งหมายของ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่องการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนี้

ชุดกิจกรรมที่ 1 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ a เสียงสั้น (Short a Vowel Sound)

ชุดกิจกรรมที่ 2 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ e เสียงสั้น (Short e Vowel Sound)

ชุดกิจกรรมที่ 3 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ i เสียงสั้น (Short i Vowel Sound)

ชุดกิจกรรมที่ 4 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ o เสียงสั้น (Short o Vowel Sound)

ชุดกิจกรรมที่ 5 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ u เสียงสั้น (Short u Vowel Sound)

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ชุดนี้ เป็นชุดที่ 1 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ a เสียงสั้น (Short a Vowel Sound) เนื้อหาจะเกี่ยวกับ การอ่านและการเขียนสะกดคำด้วยสระ A เสียงสั้น โครงสร้างคำแบบ CVC (CVC เป็นโครงสร้างของคำที่ประกอบด้วย C ตัวแรกย่อมาจากคำว่า Consonant หมายถึง พยัญชนะ ซึ่งเป็นพยัญชนะต้น (Initial sound) V ย่อมาจากคำว่า Vowel หมายถึง สระ C ตัวสุดท้ายย่อมาจากคำว่า Consonant หมายถึงพยัญชนะ ซึ่งเป็นเสียงท้าย (Final sound) การจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ที่ ครูผู้สอนได้จัดทำขึ้น ดังนั้นในการเรียนรู้ ครูผู้สอนจะคอยกำกับดูแล กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้นักเรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อให้กระบวนการเรียนการสอนเกิดผลในการพัฒนานักเรียนให้มี ประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ทุกประการ

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเรื่องการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชุดที่ 1 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ a เสียงสั้น (Short a Vowel Sound) จัดทำขึ้นเพื่อสอนซ่อมเสริมในคาบซ่อมเสริม จำนวน 3 คาบเรียน เพื่อให้การจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับแผนการ

จัดการเรียนรู้ที่ครูผู้สอนได้จัดทำขึ้น ครูผู้สอนควรเตรียมความพร้อมและปฏิบัติตนตามบทบาท
ดังต่อไปนี้

1. ครูแจกแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ก่อน
เรียนของนักเรียน เพื่อวัดความรู้พื้นฐานของนักเรียน จำนวน 50 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 การ
อ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ 25 ข้อ ตอนที่ 2 การเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ 25 ข้อ

2. ครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบระหว่างเรียน โดยใช้แบบทดสอบระหว่างเรียน ชุดที่ 1 การ
อ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ a เสียงสั้น (Short a Vowel Sound) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
จำนวน 40 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 การอ่านคำ 20 ข้อ ตอนที่ 2 การเขียนคำ 20 ข้อ

2.1 คำชี้แจงสำหรับครูและนักเรียน แบบทดสอบระหว่างเรียนชุดที่ 1 การอ่านและการ
เขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ a เสียงสั้น (Short a Vowel Sound) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2.1.1 ตอนที่ 1 การอ่าน คำชี้แจงสำหรับครู

1) ครูใช้แบบตรวจให้คะแนนแบบทดสอบระหว่างเรียนชุดที่ 1 การอ่านและการ
เขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ a เสียงสั้น (Short a Vowel Sound) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน
20 ข้อ

2) ครูใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หลังคำที่นักเรียนอ่านออกเสียงถูกต้อง ใส่
เครื่องหมาย ✗ ในช่อง ☐ หลังคำที่นักเรียนอ่านออกเสียงผิด คะแนนเต็ม 20 คะแนน อ่านออกเสียง
ถูกต้องให้คะแนน คำละ 1 คะแนน แล้วนำคะแนนที่ได้ไปกรอกในแบบบันทึกการให้คะแนน

2.1.2 ตอนที่ 1 การอ่าน คำชี้แจงสำหรับนักเรียน

1) ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ แบบทดสอบมีคำทั้งหมด 20 คำ คำละ 1
คะแนน ให้อ่านภายใน 20 นาที อ่านออกเสียงถูกต้องและเน้นเสียงท้าย (find sound) ได้ 1 คะแนน
อ่านออกเสียงผิด ได้ 0 คะแนน

2.1.3 ตอนที่ 2 การเขียน คำชี้แจงสำหรับครู

1) ข้อสอบทั้งหมดมีจำนวน 20 ข้อ ให้อ่านเวลา 20 นาทีโดยเริ่มจับเวลา ครูอ่านคำ
ชี้แจงและวิธีการทำแบบทดสอบการเขียนตามคำบอก จากนั้นครูอ่านคำที่กำหนด และให้นักเรียนเขียน
ตามคำบอก จำนวน 20 คำ โดยอ่านคำละ 3 ครั้ง ให้มีระยะห่างของการอ่าน 10 – 15 วินาทีต่อครั้ง

2.1 คำชี้แจงสำหรับครูและนักเรียน สำหรับแบบทดสอบระหว่างเรียนชุดที่ 1

2) ครูใช้แบบตรวจให้คะแนนแบบทดสอบระหว่างเรียนชุดที่ 1 การอ่านและการเขียน
คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ a เสียงสั้น (Short a Vowel Sound) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
จำนวน 20 ข้อ

3) ครูตรวจคะแนน แล้วนำคะแนนที่ได้ไปกรอกในแบบบันทึกการให้คะแนน

2.1.4 ตอนที่ 2 การเขียน คำชี้แจงสำหรับนักเรียน

1) ให้นักเรียนฟังคำที่ครูอ่านออกเสียงแล้วเขียนตามคำบอกลงในกระดาษคำตอบ โดยครูอ่านคำที่กำหนดให้คำละ 3 ครั้ง โดยให้มีระยะห่างของการอ่านคำ 5-10 วินาทีต่อครั้ง ถ้านักเรียนเขียนถูกต้องได้คำละ 1 คะแนน

3. จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 การอ่านและการเขียน คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ a เสียงสั้น (Short a Vowel Sound) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีองค์ประกอบ ดังนี้

3.1 แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 50 ข้อ

3.2 แบบทดสอบระหว่างเรียน จำนวน 40 ข้อ โดยใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมที่พัฒนาขึ้น แบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 การอ่านคำ 20 ข้อ ตอนที่ 2 การเขียนคำ 20 ข้อ

3.3 แผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย

3.3.1 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

3.3.2 จุดประสงค์การเรียนรู้

3.3.3 สื่อ/แหล่งเรียนรู้

3.3.4 การวัดและประเมินผล

3.3.5 กระบวนการเรียนรู้

3.3.6 บันทึกหลังแผนการจัดการเรียนรู้

3.3.7 ใบความรู้และใบกิจกรรม

3.3.8 เฉลยใบกิจกรรม

3.3.9 เฉลยแบบทดสอบระหว่างเรียน จำนวน 40 ข้อ

4. ขณະปฏิบัติกิจกรรมครูผู้สอนควรดูแล ให้คำแนะนำกับนักเรียนอย่างใกล้ชิด

5. การจับคู่ให้นักเรียนในการให้เพื่อนช่วยเพื่อนระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้จับคู่ระหว่างเด็กเก่งกับเด็กอ่อน

แบบทดสอบระหว่างเรียน
ชุดที่ 1 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ a เสียงสั้น (Short a Vowel Sound)
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบระหว่างเรียนชุดที่ 1 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ a เสียงสั้น (Short a Vowel Sound) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ใช้เวลาในการอ่าน คนละไม่เกิน 20 นาที คะแนนเต็ม 20 คะแนน

2. ให้นักเรียนเขียน ชื่อ - นามสกุล โรงเรียน ห้องที่ เลขที่ของนักเรียน ก่อนสอบให้เรียบร้อย

3. แบบทดสอบระหว่างเรียน มีทั้งหมด 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การอ่านคำ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)

1) ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ แบบทดสอบมีคำทั้งหมด 20 คำ คำละ 1 คะแนน ให้อ่านภายใน 20 นาที อ่านออกเสียงถูกต้องและเน้นเสียงท้าย (final sound) ได้ 1 คะแนน อ่านออกเสียงผิด ได้ 0 คะแนน

ตอนที่ 2 การเขียนคำ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)

1) ให้นักเรียนฟังคำที่ครูอ่านออกเสียงแล้วเขียนตามคำบอกลงในกระดาษคำตอบ โดยครูอ่านคำที่กำหนดให้คำละ 3 ครั้ง โดยให้มีระยะห่างของการอ่านคำ 5-10 วินาทีต่อครั้ง ถ้านักเรียนเขียนถูกต้องได้คำละ 1 คะแนน

ตอนที่ 1 การอ่านคำ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)

ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ แบบทดสอบมีคำทั้งหมด 20 คำ คำละ 1 คะแนน ให้เวลาอ่านภายใน 20 นาที อ่านออกเสียงถูกต้องและเน้นเสียงท้าย (final sound) ได้ 1 คะแนน อ่านออกเสียงผิด ได้ 0 คะแนน

1.mat

8.cat

15.hat

2.rat

9.map

16.cap

3.tap

10.van

17.can

4.pan

11.fan

18.bag

5.tag

12.ham

19.jam

6.yam

13.ram

20.dad

7.sad

14.yak

ตอนที่ 2 การเขียนคำ (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)

คำชี้แจง ข้อสอบทั้งหมดมีจำนวน 20 ข้อ ให้เวลาทำ 20 นาทีโดยเริ่มจับเวลา ครูอ่านคำชี้แจงและวิธีการทำแบบทดสอบการเขียนตามคำบอก จากนั้นครูอ่านคำที่กำหนด และให้นักเรียนเขียนตามคำบอกจำนวน 20 คำ โดยครูอ่านคำละ 3 ครั้ง ให้มีระยะห่างของการอ่าน 10 – 15 วินาทีต่อครั้ง ให้นักเรียนเขียนตามคำบอกต่อไปนี้

1.	mat	11.	Fan
2.	rat	12.	Ham
3.	tap	13.	Ram
4.	pan	14.	Yak
5.	tag	15.	Hat
6.	yam	16.	Cap
7.	sad	17.	Can
8.	cat	18.	Bag
9.	map	19.	Jam
10.	van	20.	Dad

แผนการจัดการเรียนรู้

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชา ภาษาอังกฤษ
ชุดกิจกรรมที่ 1 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ a เสียงสั้น (Short a Vowel Sound)
เวลา 3 คาบเรียน

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

ด 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล

ป 1/1 ปฏิบัติตามคำสั่งง่ายๆ ที่ฟัง

ป 1/2 ระบุตัวอักษรและเสียง อ่านออกเสียงและสะกดคำง่ายๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

ด 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะ

ป 1/1 ระบุตัวอักษรและเสียงตัวอักษรของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

สาระสำคัญ

การฝึกอ่านและเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ ระดับเบื้องต้นโครงสร้าง CVC คำศัพท์ง่ายๆที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

สาระการเรียนรู้

การอ่านและการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โครงสร้าง CVC การจดจำคำศัพท์กับความหมายของคำ

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ (Knowledge)

1. นักเรียนออกเสียงหน่วยคำ (Phoneme) ที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

ด้านทักษะกระบวนการ (Process)

1. นักเรียนสามารถอ่านคำด้วยสระ a เสียงสั้น

2. นักเรียนสามารถเขียนคำด้วยสระ a เสียงสั้น

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attitude)

1. ชื่อสัตว์สุจริต
2. มีวินัย
3. ไม่เรียนรู้
4. มุ่งมั่นในการทำงาน

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

1. เพลง ABC Phonics Song
2. โปรแกรม PowerPoint เรื่อง Short A Vowel Sound
3. เกม Spelling Challenge
4. เกมต่อคำศัพท์

การวัดและประเมินผล (K-P-A)

การวัดและ ประเมินผล จุดประสงค์	วิธีการวัดผล	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การ ประเมินผล
<u>ความรู้ความเข้าใจ (K)</u> 1. นักเรียนออกเสียง หน่วยคำ (Phoneme) ที่ กำหนดให้ได้ถูกต้อง	1. ตรวจสอบผลการเรียนรู้จากใบ กิจกรรม 1.1	1. ใบกิจกรรม 1.1	70% ขึ้นไป ถือว่าผ่าน เกณฑ์การ ประเมิน
<u>ทักษะปฏิบัติ (P)</u> 1. นักเรียนสามารถอ่าน คำด้วยสระ a เสียงสั้น 2. นักเรียนสามารถเขียน คำด้วยสระ a เสียงสั้น	1. ตรวจสอบผลการเรียนรู้จากใบ กิจกรรม 1.2 2. ตรวจสอบผลการเรียนรู้จาก ใบกิจกรรม 2.1 และ 2.2	1. ใบกิจกรรม 1.2 1. ใบกิจกรรม 2.1 และ 2.2	70% ขึ้นไป ถือว่าผ่าน เกณฑ์การ ประเมิน

คุณลักษณะนิสัย (A) 1. ซื่อสัตย์สุจริต 2. มีวินัย 3. ใฝ่เรียนรู้ 4. มุ่งมั่นในการทำงาน	1. สังเกตพฤติกรรม	1. แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	70% ขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน
--	-------------------	-------------------------------------	--------------------------------------

กระบวนการเรียนรู้

คาบที่ 1-2 การอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (คาบละ 50 นาที)

1.) นำเข้าสู่บทเรียน (Introduction)

1.1 ครูบอกนักเรียนถึงวัตถุประสงค์ของการเรียนให้นักเรียนทราบ แล้วอธิบายว่าชุดกิจกรรมย่อยนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ การอ่านและการเขียน จากนั้นอภิปรายเกณฑ์ความสำเร็จในเรื่องที่เรียน คือร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม หากนักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินหรือเล่นเกมชนะในแต่ละกิจกรรมจะได้รับดาวสะสมเต็มคนละ 1 ดวง เพื่อไปจับสลากของขวัญเมื่อเรียนชุดกิจกรรมครบ 5 ชุดแล้ว

1.3 นักเรียนทำแบบทดสอบระหว่างเรียนชุดที่ 1 การอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยสระ a เสียงสั้น (Short a Vowel Sound) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2.) ทบทวน (Revisit and review)

2.1 นักเรียนร้องเพลง เพลง ABC : ฝึกออกเสียง A-Z Phonetics เพื่อเป็นการทบทวนเสียงโฟนิม 1 รอบ จากนั้นให้นักเรียนร้องตามที่ละท่อนโดยครูตรวจสอบความถูกต้องของการออกเสียงของนักเรียนแต่ละคน

3.) ชี้สอน (Teach)

3.1 ครูสอนการออกเสียงโฟนิมของแต่ละตัวอักษรในใบความรู้ที่ 1 Short A Vowel Sound ครูเปิดวิดีโอที่สอนการออกเสียงโฟนิมให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนฝึกพูดตามประกอบกับครูออกเสียง โดยใช้ประโยคคำสั่ง repeat after me. ดังต่อไปนี้ /a/ /m/ /c/ /h/ /b/ /r/ /l/ /n/ /v/ /w/ /p/ /f/ /w/ /g/ /j/ /y/ /s/ /d/ /v/ /j/ /y/ /g/

3.2 ครูสอนการอ่านสะกดคำในใบความรู้ที่ 1 Short A Vowel Sound ครูเปิดโปรแกรมเพาเวอร์พอยต์ เรื่อง Short A Vowel Sound แล้วให้นักเรียนฝึกออกเสียงตามครู โดยใช้ประโยคคำสั่ง repeat after me. ข้อควรระวังในการสอนอ่านคือครูต้องเน้นย้ำให้นักเรียนออกเสียงท้าย (final sound) ด้วย

4.) ขั้นฝึก (Practise)

4.1 นักเรียนทำใบกิจกรรม 1.1 จากนั้นฝึกออกเสียง a

4.2 นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำในใบกิจกรรมที่ 1.2 โดยครูจับคู่นักเรียนที่มีความสามารถเก่งและอ่อนอยู่ด้วยกันในการฝึกอ่าน โดยให้นักเรียนเก่งอ่านออกเสียงแล้วให้นักเรียนอ่อนออกเสียงตาม ถ้าอ่านออกเสียงไม่ถูกต้องให้นักเรียนเก่งสอนและให้การแนะนำจนสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง หรือค้นหาข้อมูลในการอ่านออกเสียงจากวิดีโอที่ครูสร้างขึ้น แล้วนำมาปรับปรุงการออกเสียงจนถูกต้อง หลังจากนั้นให้นักเรียนสลับบทบาทกัน โดยครูให้การเสริมแรงแก่นักเรียนทั้ง 2 คนอย่างสม่ำเสมอ โดยช่วงเวลาในการให้เพื่อนช่วยเพื่อนไม่ควรใช้เวลาเกิน 15-30 นาที (เพื่อนช่วยเพื่อน)

5.) ขั้นประยุกต์ใช้ (Apply)

5.1 นักเรียนเล่นเกม Spelling Challenge ครูอธิบายกติกาการเล่น ดังนี้

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม โดยครูทำสลาก A 5 ใบ และสลาก B 5 ใบ จากนั้นให้นักเรียนจับสลากเพื่อแยกนักเรียนออกเป็นกลุ่ม A และกลุ่ม B
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มต่อแถวเป็นแนวยาว ครูชูบัตรภาพจากนั้นคนที่อยู่หัวแถวทั้งสองทีมชิงกันยกมือ ผู้ที่ยกมือก่อนมีสิทธิ์สะกดคำก่อน กลุ่มที่สะกดคำได้ถูกต้องจะได้ 1 คำละ 1 คะแนน หากสะกดคำผิด อีกกลุ่มจะเป็นผู้สะกดคำแบบโฟนิกส์ ผู้ที่สะกดคำแล้วจะไปต่อท้ายแถวของกลุ่มตนเอง ทำแบบนี้จนกว่าบัตรคำหมดจึงนับคะแนน ฝ่ายที่ชนะจะได้รางวัลคือดาวคนละ 1 ดวง ครูชมนักเรียนที่ชนะว่า I'm so proud of you. แปลว่า ฉันภูมิใจในตัวคุณนะ

5.2 นักเรียนทดสอบอ่านสะกดคำรายบุคคลในใบกิจกรรมที่ 1.2 หากนักเรียนคนใดฝึกอ่านไม่ผ่านให้ใช้การให้เพื่อนช่วยเพื่อน (หากหมดคาบเรียนแล้วนักเรียนยังสอบอ่านไม่ผ่านครูจะทำการสอนซ่อมเสริมจนกว่าจะผ่านวัตถุประสงค์ในเวลาหลังเลิกเรียน)

6.) ขั้นประเมินผล (Assess)

6.1 ตรวจสอบผลการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ในขั้นนำเข้าสู่บทเรียน โดยครูตรวจใบกิจกรรมที่ 1.1 และ 1.2 แล้วประเมินผลตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

6.2 ครูแจ้งผลการประเมินให้นักเรียนทราบเป็นรายบุคคล ครูชมเชยนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินว่า you are Superb! แปลว่า เจ๋งมาก และให้กำลังใจนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมินว่า don't give up.

คาบที่ 3 การเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (เวลาคาบละ 50 นาที)

1.) นำเข้าสู่บทเรียน (Introduction)

1.1 ครูบอกวัตถุประสงค์ของการเรียนให้นักเรียนทราบว่าในคาบเรียนนี้นักเรียนจะได้เรียนรู้ถึงการเขียนสะกดคำ จากนั้นอธิบายเกณฑ์ความสำเร็จในเรื่องที่เรียน คือร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

2.) ทบทวน (Revisit and review)

2.1 นักเรียนร้องเพลง เพลง ABC : ผีออกเสียง A-Z Phonetics เพื่อเป็นการทบทวนเสียงโฟเนม 1 รอบจากนั้นให้นักเรียนร้องตามที่ละท่อนโดยครูตรวจสอบความถูกต้องของการออกเสียงของนักเรียนแต่ละคน

2.2 ครูให้นักเรียนทบทวนการอ่านสะกดคำจากคาบที่แล้วในใบกิจกรรมที่ 1.2

2.) ชื่นสอน (Teach)

2.1 ครูเปิดโปรแกรม PowerPoint เรื่อง Short A Vowel Sound แล้วอธิบายการแยกหน่วยพยางค์และสระจากคำศัพท์ตามหน่วยเสียง (Phoneme) ออกจากกัน

2.2 นักเรียนศึกษาใบความรู้ที่ 2

3.) ชื่นฝึก (Practise)

3.1 ครูชี้แจงการทำใบกิจกรรมที่ 2.1 ให้นักเรียนฟัง จากนั้นนักเรียนทำใบกิจกรรมที่ 2.1 โดยครูจับคู่ให้นักเรียนที่มีความสามารถเก่งและอ่อนอยู่ด้วยกันในการฝึกเขียน โดยให้นักเรียนเก่งเขียนคำศัพท์แล้วให้นักเรียนอ่อนเขียนตาม ถ้าเขียนไม่ถูกต้องให้นักเรียนเก่งสอนและให้การแนะนำจนสามารถเขียนคำศัพท์ได้ถูกต้อง หรือค้นหาข้อมูลในการเขียนจากวิธีที่ค้นที่ครูสร้างขึ้น แล้วนำมาปรับปรุงการเขียนจนถูกต้อง หลังจากนั้นให้นักเรียนสลับบทบาทกัน โดยครูให้การเสริมแรงแก่นักเรียนทั้ง 2 คนอย่าสม่ำเสมอ โดยช่วงเวลาในการให้เพื่อนช่วยเพื่อนไม่ควรใช้เวลาเกิน 15-30 นาที(เพื่อนช่วยเพื่อน)

3.2 ครูชี้แจงการทำใบกิจกรรมที่ 2.2 ให้นักเรียนฟัง นักเรียนทำใบกิจกรรมที่ 2.2 (เพื่อนช่วยเพื่อน)

4.) ชื่นประยุกต์ใช้ (Apply)

4.1 นักเรียนเล่นเกมต่อคำศัพท์ ครูอธิบายกติกาการเล่นโดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม โดยนักเรียนที่เลขที่คู่อยู่กลุ่ม A และนักเรียนที่เลขที่คี่อยู่กลุ่ม B โดยในแต่ละกลุ่มจะมีนักเรียนเก่งและอ่อนอยู่รวมกัน

2. ครูทำบัตรภาพและบัตรตัวอักษร 2 ชุด ติดบัตรภาพบนกระดาน 2 ผัง ผังหนึ่งคือกลุ่ม A และอีกผังหนึ่งคือกลุ่ม B จากนั้น นำบัตรตัวอักษรคว่ำไว้ แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำตัวอักษรไปต่อกันได้ภาพที่มีความหมายดังภาพ ครูให้สัญญาณเริ่ม กลุ่มใดเสร็จก่อนถือเป็นผู้ชนะ ฝ่ายที่ชนะจะได้รางวัลคือดาวคนละ 1 ดวง ครูชมนักเรียนที่ชนะว่า I'm so proud of you. แปลว่า ฉันภูมิใจในตัวคุณนะ

5.) ชื่นประเมินผล (Assess)

5.1 ตรวจสอบผลการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ในขั้นนำเข้าสู่บทเรียน โดยครูตรวจใบกิจกรรมที่ 2.1 และ 2.2 ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

5.2 นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบชุดเดิม จากนั้นครูเฉลยแบบทดสอบ

5.3 ครูแจ้งผลการประเมินให้นักเรียนทราบเป็นรายบุคคล จากนั้นครูให้ดาวนักเรียนที่ผ่านการประเมินร้อยละ 70 ครูชมเชยนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินว่า Brilliant! / Excellent! แปลว่า ยอดเยี่ยม และให้กำลังใจนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมินว่า don't give up. ส่วนนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมินร้อยละ 70 จะได้รับการสอนซ่อมเสริมจนกว่าจะผ่านการประเมินร้อยละ 70 ในเวลาหลังเลิกเรียน โดยครูวิเคราะห์สภาพปัญหาของนักเรียนแต่ละคน แล้วศึกษาเทคนิคการสอนที่จะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้น จากนั้นจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกหัดในออกเสียงหน่วยเสียง การอ่านออกเสียงและการเขียนคำศัพท์ ที่นักเรียนไม่สามารถอ่านได้อย่างถูกต้อง แล้วนำไปสอนนักเรียนซ่อมเสริมจนผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 70 จากนั้นทำการทดสอบด้วยแบบทดสอบระหว่างเรียนอีกครั้ง จนผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 70

ใบความรู้ที่ 1.1

การอ่านออกเสียงพินัย

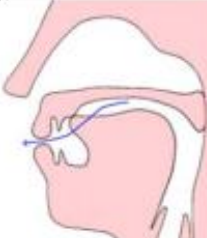
เสียงสระ (Vowel Sound)

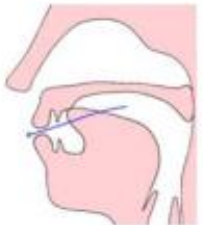
สระทุกตัวจะเป็นเสียงโฆษะ (Voiced) ทั้งหมด ในการออกเสียงพยัญชนะ เสียงก้อง เสียงที่ออกมาจะเป็นเสียงที่มีลมผ่านออกมา มากและเส้นเสียงสั่นสะเทือน

ตัวอักษร	ออกเสียงว่า	ลักษณะการออกเสียง	ขณะเปล่งเสียง	
			ลักษณะอวัยวะในช่องปาก	ลักษณะรูปปาก
า	แอะ	ออกเสียงคล้ายสระ [เออะ] ในภาษาไทย แต่จะไม่มีเกร็งที่อวัยวะในช่องปาก		

เสียงพยัญชนะ (Consonant Sound)

ตัวอักษร	ออกเสียงว่า	ลักษณะการออกเสียง	ขณะเปล่งเสียง	
			ลักษณะอวัยวะในช่องปาก	ลักษณะรูปปาก
m	อีม	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [อีม] ใกล้เคียงกับ อักษร “ม”		
c	เคอะ	เป็นไม่เสียงก้อง ออกเสียง [เคอะ] ใกล้เคียงกับ อักษร “ค”		
h	ฮะ	เป็นเสียงไม่ก้อง ออกเสียง [ฮะ] ใกล้เคียงกับ อักษร “ฮ”		
b	เบอะ	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [เบอะ] ใกล้เคียงกับ อักษร “บ”		
r	[เรอ]	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [เรอะ] ใกล้เคียงกับ อักษร “ร”		

ตัวอักษร	ออกเสียงว่า	ลักษณะการออกเสียง	ขณะเปล่งเสียง	
			ลักษณะอวัยวะในช่องปาก	ลักษณะรูปปาก
t	เทอะ	เป็นเสียงไม่ก้อง ออกเสียง [เทอะ] ใกล้เคียงกับ อักษร “ท”		
n	นิน	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [นิน] ใกล้เคียงกับ อักษร “น”		
p	เพอะ	เป็นเสียงไม่ก้อง ออกเสียง [เพอะ] ใกล้เคียงกับ อักษร “พ”		
l	เลอะ	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [เลอะ] (ลิ้นต้องแตะ ระหว่างฟันหน้า กับเพดานปาก) ใกล้เคียงกับ อักษร “ล”		

ตัวอักษร	ออกเสียงว่า	ลักษณะการออกเสียง	ขณะเปล่งเสียง	
			ลักษณะอวัยวะในช่องปาก	ลักษณะรูปปาก
v	วู	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [วู] ใกล้เคียงกับ อักษร “ฟ”		
f	ฟะ	เป็นเสียงไม่ก้อง ออกเสียง [ฟะ] ใกล้เคียงกับ อักษร “ฟ”		
w	วะ หรือ เวอะ	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [วะ หรือเวอะ] ใกล้เคียงกับ อักษร “ว”		
g	เกอะ	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [เกอะ] ใกล้เคียงกับ อักษร “ก”		
j	เจอะ	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [เจอะ] ใกล้เคียงกับ อักษร “จ”		

ตัวอักษร	ออกเสียงว่า	ลักษณะการออกเสียง	ขณะเปล่งเสียง	
			ลักษณะอวัยวะในช่องปาก	ลักษณะรูปปาก
y	เยอะ หรือ เยยะ	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [เยอะ หรือ เยยะ] ใกล้เคียงกับ อักษร “ย”		
s	ส	เป็นเสียงไม่ก้อง ออกเสียง ใกล้เคียงกับ อักษร “ส, ซ”		
d	เคอะ	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง [เคอะ] ใกล้เคียงกับ อักษร “ด”		
v	วู	เป็นเสียงก้อง ออกเสียง ใกล้เคียงกับ อักษร “ฟ”		

หมายเหตุ นักเรียนดูวิดีโอทัศน์หรือภาพประกอบในการออกเสียง

ใบกิจกรรมที่ 1.1

การอ่านออกเสียงพินัย

คำชี้แจง ให้นักเรียนฝึกออกเสียงพินัยต่อไปนี้

เสียงสระ (Vowel Sound)

a

เสียงพยัญชนะ (Consonant Sound)

m c h b r t n l v p

f w g j y s d v j y

g

ใบความรู้ที่ 1.2

การอ่านสะกดคำด้วยสระ a เสียงสั้น

การอ่านสะกดคำ

การอ่านสะกดคำทำได้โดยออกเสียงของตัวอักษรแต่ละตัวแล้ว

ผสมเสียงกลายเป็นคำ เช่น

c	a	t	cat	
•	•	•		
m	a	t	mat	
•	•	•		
s	a	d	sad	
•	•	•		
d	a	d	dad	
•	•	•		
c	a	p	cap	
•	•	•		

ใบกิจกรรมที่ 1.2

การอ่านสะกดคำด้วยสระ A เสียงสั้น

คำชี้แจง ให้นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำต่อไปนี้

1.	m	a	t	mat	
	•	•	•		
2.	c	a	t	cat	
	•	•	•		
3.	h	a	t	hat	
	•	•	•		
4.	r	a	t	rat	
	•	•	•		
5.	m	a	p	map	
	•	•	•		
6.	c	a	p	cap	
	•	•	•		

7.

t

a

p

tap

8.

v

a

n

van

9.

c

a

n

can

10.

p

a

n

pan

11.

f

a

n

fan

12.

b

a

g

bag

13.

t

a

g

tag

14.

h

a

m

ham

15.

j
•a
•m
•

jam

16.

y
•a
•m
•

yam

17.

r
•a
•m
•

ram

18.

d
•a
•d
•

dad

19.

s
•a
•d
•

sad

20.

y
•a
•k
•

yak

ใบความรู้ที่ 2.1

การเขียนสะกดคำด้วยสระ a เสียงสั้น

หลักการเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำทำได้โดยแยกเสียงของคำออกเป็นตัวอักษร
ของแต่ละหน่วยเสียงแล้วผสมเสียงออกมาเป็นคำ

ตัวอย่าง

	cat	➔	c	a	t
	mat	➔	m	a	t
	sad	➔	s	a	d
	dad	➔	d	a	d

ใบกิจกรรมที่ 2.1

การเขียนสะกดคำด้วยสระ a เสียงสั้น

คำชี้แจง ให้นักเรียนแยกหน่วยเสียงของคำต่อไปนี้

1.		mat	➔			
2.		cat	➔			
3.		hat	➔			
4.		rat	➔			
5.		map	➔			
6.		cap	➔			
7.		tap	➔			

8.		van	→			
9.		can	→			
10.		pan	→			
11.		fan	→			
12.		bag	→			
13.		tag	→			
14.		ham	→			
15.		jam	→			

yam

--	--	--

dad

--	--	--

sad

--	--	--

lad

--	--	--

yak

--	--	--

ใบกิจกรรมที่ 2.2
การเขียนคำด้วยสระ อ เสียงสั้น

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำที่มีความหมายดังภาพต่อไปนี้

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

12.

13.

14.

15.

16.

17.

18.

19.

20.

เฉลย
ใบกิจกรรมที่ 2.1
การเขียนสะกดคำด้วยสระ a เสียงสั้น

คำชี้แจง ให้นักเรียนแยกหน่วยเสียงของคำต่อไปนี้

1.		mat	→	m	a	t
2.		cat	→	c	a	t
3.		hat	→	h	a	t
4.		rat	→	r	a	t
5.		map	→	m	a	p
6.		cap	→	c	a	p
8.		van	→	v	a	n

9.		can	➔	c	a	n
10.		pan	➔	p	a	n
11.		fan	➔	f	a	n
12.		bag	➔	b	a	g
13.		tag	➔	t	a	g
14.		ham	➔	h	a	m
15.		jam	➔	j	a	m
16.		yam	➔	y	a	m
17.		dad	➔	d	a	d

18.		sad	➔	s	a	d
19.		lad	➔	l	a	d
20.		yak	➔	y	a	k

เฉลย

ใบกิจกรรมที่ 2.2
การเขียนคำด้วยสระ a เสียงสั้น

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำที่มีความหมายดังภาพต่อไปนี้

1.

mat

2.

cat

3.

hat

4.

rat

5.

map

6.

cap

7.

tap

8.

van

9.

can

10.

pan

11.

fan

12.

bag

13.

tag

14.

ham

15.

jam

16.

yam

17.

ram

18.

dad

19.

sad

20.

yak

ตัวอย่างโปรแกรม Power Point เรื่องการอ่านสะกดคำสระ a เสียงสั้น

ตัวอย่างโปรแกรม Power Point เรื่องการอ่านสะกดคำสระ a เสียงสั้น

1. ในควานที่ 1.1 เสียงของตัวอักษร

2. เสียงสระ (Vowel Sound)

3. เสียงสระ a (a) ในคำอ่าน: cat (แมว) / อยกเสียงว่า: แอะ

4. เสียงพยัญชนะ (Consonant Sound)

5. เสียงพยัญชนะ m (m) ในคำอ่าน: mat (พรม) / อยกเสียงว่า: มิม

6. เสียงพยัญชนะ c (c) ในคำอ่าน: cat (แมว) / อยกเสียงว่า: เคอะ

7. เสียงพยัญชนะ h (h) ในคำอ่าน: hat (หมวก) / อยกเสียงว่า: เฮอะ

8. เสียงพยัญชนะ b (b) ในคำอ่าน: bat (ค้างคาว) / อยกเสียงว่า: เบอะ

9. เสียงพยัญชนะ r (r) ในคำอ่าน: rat (หนู) / อยกเสียงว่า: เรอะ

10. เสียงพยัญชนะ t (t) ในคำอ่าน: cat (แมว) / อยกเสียงว่า: ทิ

11. เสียงพยัญชนะ n (n) ในคำอ่าน: fan (พัด) / อยกเสียงว่า: นิบ

12. เสียงพยัญชนะ p (p) ในคำอ่าน: pat (แตะ) / อยกเสียงว่า: เพอะ

13. เสียงพยัญชนะ l (l) ในคำอ่าน: lat (ลาน) / อยกเสียงว่า: เลอะ

14. เสียงพยัญชนะ v (v) ในคำอ่าน: vat (ถัง) / อยกเสียงว่า: วั

15. เสียงพยัญชนะ f (f) ในคำอ่าน: fat (อ้วน) / อยกเสียงว่า: ฟิ

16. เสียงพยัญชนะ w (w) ในคำอ่าน: wat (น้ำ) / อยกเสียงว่า: เวอะ

17. เสียงพยัญชนะ g (g) ในคำอ่าน: gat (แกว) / อยกเสียงว่า: เกอะ

18. เสียงพยัญชนะ y (y) ในคำอ่าน: yat (ยัด) / อยกเสียงว่า: เยอะ

19. เสียงพยัญชนะ s (s) ในคำอ่าน: sat (เสื่อ) / อยกเสียงว่า: ส

20. เสียงพยัญชนะ d (d) ในคำอ่าน: dat (ดา) / อยกเสียงว่า: เดอะ

21. เสียงพยัญชนะ v (v) ในคำอ่าน: vat (ถัง) / อยกเสียงว่า: ฟ

22. ในควานที่ 1.2 การอ่านสะกดคำ a เสียงสั้น

23. การอ่านสะกดคำ: c a t cat (แมว)

24. การอ่านสะกดคำ: m a t mat (พรม)

57

58

Spelling Challenge Game

1 Spelling Challenge Game	2 	3 mat	4 	5 cat	6
7 hat	8 	9 rat	10 	11 map	12
13 cap	14 	15 tap	16 	17 van	18
19 can	20 	21 pan	22 	23 fan	24

60

25 bag	26 	27 tag	28 	29 ham	30
31 jam	32 	33 yam	34 	35 dad	36
37 sad	38 	39 lad	40 	41 yak	

61

QR CODE ดาวนโหลดสื่อการสอน

ภาคผนวก ง

ค่าคุณภาพเครื่องมือ

ตาราง 23 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนา
ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

รายการประเมิน	คะแนนความเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. ด้านคู่มือครู								
1.1 คำชี้แจงมีความชัดเจน สามารถปฏิบัติตามได้	4	4	4	5	4	4.20	0.45	มาก
1.2 ขอบปฏิบัติในการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ชัดเจน เข้าใจง่าย	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
1.3 ระบุหน้าที่ของครูผู้สอนได้ชัดเจนเพียงพอสำหรับการจัดกิจกรรม	4	5	4	4	5	4.40	0.55	มาก
1.4 ระบุสิ่งที่ครูผู้สอนต้องเตรียมในการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้อย่างชัดเจนและเหมาะสม	4	5	4	4	4	4.20	0.45	มาก
2. ด้านคู่มือนักเรียน								
2.1 คำแนะนำในการปฏิบัติชัดเจน	4	5	5	4	4	4.40	0.55	มาก
2.2 ระบุกิจกรรมที่นักเรียนปฏิบัติได้ชัดเจนและสอดคล้องกับจุดประสงค์	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
2.3 การวัดและประเมินผลวัดได้ครอบคลุมและสอดคล้องกับจุดประสงค์	4	4	5	4	4	4.20	0.45	มาก

ตาราง 23 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนความเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
3. ด้านแผนการจัดการเรียนรู้								
3.1 มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดชั้นปี และสาระการเรียนรู้ ตรงตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
3.2 สาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์ การเรียนรู้สอดคล้องกับตัวชี้วัด	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
3.3 กิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับ จุดประสงค์และสาระการเรียนรู้	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มาก
3.4 เนื้อหาเหมาะสมกับวัยและความ สนใจของผู้เรียน	4	4	5	4	4	4.20	0.45	มาก
3.5 กิจกรรมมีความหลากหลาย	4	4	5	5	4	4.40	0.55	มาก
3.6 กิจกรรมครอบคลุมสาระ การเรียนรู้	4	4	4	5	5	4.40	0.55	มาก
3.7 ระยะเวลาในการจัดกิจกรรม เหมาะสมต่อการเรียนในเนื้อหาแต่ละชุด กิจกรรม	4	4	5	4	5	4.40	0.55	มาก
4. ด้านสื่อการเรียนรู้								
4.1 คำแนะนำในการใช้สื่อมีความ ชัดเจน เข้าใจง่าย	4	4	4	5	4	4.20	0.45	มาก
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
4.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
4.4 เหมาะสมกับผู้เรียน	4	5	4	4	5	4.40	0.55	มาก

ตาราง 23 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนความเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
5. ด้านการประเมินผล								
5.1 วัดได้ตรงและครอบคลุม จุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มาก
5.2 เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผล จุดประสงค์การเรียนรู้ และวิธีการวัด	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มาก
5.3 เกณฑ์ที่ใช้วัดและประเมินผล มีความเหมาะสม	4	5	5	4	4	4.40	0.55	มาก
5.4 วิธีการวัดและประเมินผลมีความ หลากหลายและสอดคล้องในทักษะ ที่ต้องการวัด	4	5	5	4	4	4.40	0.55	มาก
เฉลี่ยรวม						4.50	0.16	มาก

จากตาราง 23 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการเรียนรู้
การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของชุดกิจกรรมอยู่ในระดับกับมาก โดยมี
ค่า $\bar{X}$ เท่ากับ 4.50 และ ค่า S.D. เท่ากับ 0.16

ตาราง 24 ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถ
ด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตอนที่	ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่					ผลรวม	ค่า IOC	การแปลผล
		1	2	3	4	5			
1	1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1	1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1	2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1	3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1	4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1	5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1	6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1	7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1	8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1	9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1	10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1	11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1	12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1	13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1	14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1	15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1	16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1	17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1	18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1	19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1	20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1	21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1	22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1	23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 24 (ต่อ)

ตอนที่	ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่					ผลรวม	ค่า IOC	การแปลผล
1	24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1	25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 24 (ต่อ)

ตอนที่	ข้อที่	ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญคนที่					ผลรวม	ค่า IOC	การแปลผล
		1	2	3	4	5			
2	24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

จากตาราง 24 ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลรวมรายข้อทุกข้อ เท่ากับ 5 ค่า IOC ทุกข้อ เท่ากับ 1 การแปลผล ใช้ได้

ตาราง 25 ผลการวิเคราะห์ค่าความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ข้อที่	ความยาก	แปลผล	อำนาจจำแนก		Sig.	แปลผล	แปลผลคุณภาพของข้อสอบ
1	0.80	ใช้ได้	0.7548	*	0.0116	ใช้ได้	ใช้ได้
2	0.70	ใช้ได้	0.9985	*	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
3	0.70	ใช้ได้	0.9985	*	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
4	0.70	ใช้ได้	0.9985	*	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
5	0.80	ใช้ได้	0.7548	*	0.0116	ใช้ได้	ใช้ได้
6	0.70	ใช้ได้	0.9985	*	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
7	0.80	ใช้ได้	0.7548	*	0.0116	ใช้ได้	ใช้ได้
8	0.70	ใช้ได้	0.9985	*	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
9	0.70	ใช้ได้	0.9985	*	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
10	0.70	ใช้ได้	0.9985	*	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
11	0.70	ใช้ได้	0.9985	*	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
12	0.70	ใช้ได้	0.9985	*	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้

ตาราง 25 (ต่อ)

ข้อที่	ความ ยาก	แปลผล	อำนาจ จำแนก		Sig.	แปลผล	แปลผลคุณภาพ ของข้อสอบ
13	0.70	ใช้ได้	0.9985	*	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
14	0.70	ใช้ได้	0.9985	*	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
15	0.60	ใช้ได้	0.8257	*	0.0033	ใช้ได้	ใช้ได้
16	0.70	ใช้ได้	0.9985	*	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
17	0.70	ใช้ได้	0.9985	*	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
18	0.70	ใช้ได้	0.9985	*	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
19	0.70	ใช้ได้	0.9985	*	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
20	0.70	ใช้ได้	0.9985	*	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
21	0.70	ใช้ได้	0.9985	*	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
22	0.70	ใช้ได้	0.9985	*	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
23	0.70	ใช้ได้	0.9985	*	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
24	0.60	ใช้ได้	0.8257	*	0.0033	ใช้ได้	ใช้ได้
25	0.70	ใช้ได้	0.9985	*	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
26	0.70	ใช้ได้	0.9985	*	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
27	0.70	ใช้ได้	0.9985	*	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
28	0.70	ใช้ได้	0.9985	*	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
29	0.70	ใช้ได้	0.9985	*	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
30	0.70	ใช้ได้	0.9985	*	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
31	0.70	ใช้ได้	0.9985	*	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
32	0.60	ใช้ได้	0.8257	*	0.0033	ใช้ได้	ใช้ได้
33	0.70	ใช้ได้	0.9985	*	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
34	0.70	ใช้ได้	0.9985	*	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
35	0.70	ใช้ได้	0.9985	*	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
36	0.70	ใช้ได้	0.9985	*	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
37	0.70	ใช้ได้	0.9985	*	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้

ตาราง 25 (ต่อ)

ข้อที่	ความยาก	แปลผล	อำนาจจำแนก		Sig.	แปลผล	แปลผลคุณภาพของข้อสอบ
38	0.60	ใช้ได้	0.8257	*	0.0033	ใช้ได้	ใช้ได้
39	0.80	ใช้ได้	0.7548	*	0.0116	ใช้ได้	ใช้ได้
40	0.70	ใช้ได้	0.9985	*	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
41	0.70	ใช้ได้	0.9985	*	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
42	0.70	ใช้ได้	0.9985	*	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
43	0.70	ใช้ได้	0.9985	*	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
44	0.70	ใช้ได้	0.9985	*	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
45	0.70	ใช้ได้	0.9985	*	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
46	0.80	ใช้ได้	0.7548	*	0.0116	ใช้ได้	ใช้ได้
47	0.70	ใช้ได้	0.9985	*	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
48	0.80	ใช้ได้	0.7548	*	0.0116	ใช้ได้	ใช้ได้
49	0.70	ใช้ได้	0.9985	*	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
50	0.70	ใช้ได้	0.9985	*	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
min	0.6000		0.7548				
max	0.8000		0.9985				
KR-20 Reliability	0.9982						

จากตาราง 25 แสดงให้เห็นว่าข้อสอบที่ 1-50 มีค่า p อยู่ระหว่าง 0.60-0.80 และค่า r อยู่ระหว่าง 0.75-0.99 แสดงว่าข้อสอบมีค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกใช้ได้ค่าความเชื่อมั่น KR-20 มีค่าเท่ากับ 0.99 แสดงว่า แบบทดสอบมีคุณภาพดี

ตาราง 26 ผลการวิเคราะห์ดัชนีความก้าวหน้า (E.I.) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

เลขที่	ด้านการอ่าน				ด้านการเขียน				รวมด้านการอ่านและการเขียน				
	ก่อนการพัฒนา (25 คะแนน)		หลังการพัฒนา (25 คะแนน)		ก่อนการพัฒนา (25 คะแนน)		หลังการพัฒนา (25 คะแนน)		ก่อนการพัฒนา (25 คะแนน)	หลังการพัฒนา (25 คะแนน)	รวม (50 คะแนน)	ร้อยละ	E.I.
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ					
1	0	0.00	20	80.0	0	0.00	18	72.00	0	38	38	76.00	76.00
2	0	0.00	22	88.0	0	0.00	19	76.00	0	41	41	82.00	82.00
3	0	0.00	22	88.0	0	0.00	22	88.00	0	44	44	88.00	88.00
4	0	0.00	19	76.0	0	0.00	21	84.00	0	40	40	80.00	80.00
5	0	0.00	18	72.0	0	0.00	19	76.00	0	37	37	74.00	74.00
6	0	0.00	18	72.0	0	0.00	18	72.00	0	36	36	72.00	72.00
7	1	4.00	23	92.0	0	0.00	24	96.00	1	47	48	96.00	93.88
8	1	4.00	23	92.0	0	0.00	23	92.00	1	46	47	94.00	91.84
9	0	0.00	18	72.0	0	0.00	18	72.00	0	36	36	72.00	72.00

ตาราง 26 (ต่อ)

เลขที่	ด้านการอ่าน				ด้านการเขียน				รวมด้านการอ่านและการเขียน				
	ก่อนการพัฒนา (25 คะแนน)		หลังการพัฒนา (25 คะแนน)		ก่อนการพัฒนา (25 คะแนน)		หลังการพัฒนา (25 คะแนน)		ก่อนการพัฒนา (25 คะแนน)	หลังการพัฒนา (25 คะแนน)	รวม (50 คะแนน)	ร้อยละ	E.I.
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ					
10	5	20.00	25	100.0	5	20.00	25	100.00	10	50	60	120.00	100.00
รวม	7	28.00	208	832	5	20.00	207	828.00	12	415	427	854	76.00
ค่าเฉลี่ย	0.7	2.80	20.8	83.2	0.50	2.00	20.70	82.80	1.2	41.5	42.7	85.4	82.58

จากตาราง 26 ผลการวิเคราะห์ดัชนีความก้าวหน้า (E.I.) ความสามารถในการอ่านและการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เท่ากับ 82.58

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นางสาวปิยพร เกื้ออนันต์
 วัน เดือน ปีเกิด 16 พฤศจิกายน 2535
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน 92 หมู่ที่ 10 ตำบลคำบ่อ อำเภовาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร
 ตำแหน่งปัจจุบัน ข้าราชการครู
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนบ้านศรีเมือง ตำบลบ้านม่วง อำเภอบ้านดุง
 จังหวัดอุดรธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2554 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมวาริชภูมิ อำเภовาริชภูมิ
 จังหวัดสกลนคร
 พ.ศ. 2559 ปริญญาตรี หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
 พ.ศ. 2565 ปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
 สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2561 ตำแหน่ง ครู โรงเรียนบ้านศรีเมือง ตำบลบ้านม่วง
 อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3